

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 7. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 7 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Musibetlerin Nedeni

Şeyh Usame el-Khayyât
Mekke, 02.02.1424 Hicri - 04.04.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nun rızasına giden yolu arayın. O'na tevekkül edin ve O'na tevbe edin. Allah'tan güzel şeyler bekleyin. Korkarak ve ümit ederek O'na dua edin. Çocukları ihtiyarlatan Kıyamet Günü'nde O'nun önünde duracağınızı hatırlayın. **(İşte o gün kişi kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçar. O gün, herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır.)** *(80/Abese/34-37)*

Ey Müslümanlar! Bela geldiği ve musibetler gerçekleştiğinde, olaylar karışıp felaketler yayıldığında insanlardan bir grubun zihinleri karışır. Akılları karışır ve paniğe kapılırlar. Sonra birden, bildikleri gerçeğin bir çoğunu terk ederler ve bildikleri doğruyu unuturlar. İşte o zaman şaşkınlık baş gösterir, söylentiler yayılır. Gerçekler ve asıllar terk edilir. Zanlara ve nefislere hoş gelen şeylere uyulur. Olaylar hakkında bilgisizce ve hiçbir delil olmadan hüküm verilir.

Gaflet karmaşasında kişi, Allah'ın kullarını imtihan etmedeki kuralının geçerliliğini unutur. Oysa o, sabah-akşam Rabbi'nin Kitabı'nı okurken bunu nasıl unutabilir? Çünkü orada bu hiçbir gizlilik ve ziyade olmaksızın açıklanmıştır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "iman ettik" demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak ve yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.)** *(29/el-Ankebut/2)* **(Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden bir çok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva gösterirseniz, muhakkak ki bu, yapılacak işlerin en değerlisidir.)** *(3/Âl-i Imran/186)* Ve şöyle buyurur: **(Andolsun ki, sizi biraz korku, biraz açlık, mallardan, canlardan ve ürünlerden yana biraz eksiltmekle imtihan edeceğiz, sabredenleri müjdele! Onlar kendilerine bir musibet gelip çattığında: "Muhakkak ki biz Allah'ınız ve yine O'na dönücüleriz" derler. İşte Rableri'nden bir mağfiret ve bir rahmet hep onların üzerinedir ve onlar doğru yola erdirilenlerin ta kendileridir.)** *(2/el-Bakara/155-157)* Ve yine şöyle buyurur: **(Andolsun ki biz, içlerinizden mücahitleri ve sabredenleri ortaya çıkarıncaya ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar imtihan edeceğiz.)** *(47/Muhammed/31)*

Ey Allah'ın kulları! Bu makamlarının yüceliğine ve şerefine, Rableri katındaki değerlerine rağmen Allah'ın nebilerini ve rasullerini dahi istisna etmediği Rabbani ve genel bir kuraldır. Daha da ötesi Allah onları, insanların en şiddetli bela ve imtihanlara uğrayanları kılmıştır. Tirmizi, Nesai ve İbni Mace'nin Sünenlerinde; İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, İbni Hibban'ın Sahihi'nde sahih bir senetle rivayet ettiği bir hadiste Sa'd b. Ebi Vakkas radıyallahu anh şöyle der: "Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! İnsanlardan hangisi belaya uğrama yönünden daha şiddetlidir?" Şöyle buyurdu: **"Peygamberler, sonra sırasıyla büyüklükte onlara daha yakın olanlar. Kişi dini nisbetinde belaya uğrar. Şayet dininde sağlam ise imtihanı şiddetli olur. Şayet dininde zayıflık varsa, o da dini nisbetinde imtihan edilir. Bela kulun peşini bırakmaz. Tâ ki o kul, hatasız olarak yeryüzünde yürüyünceye kadar."**

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in başına da, O'nun hayat hikayesinin bir kısmını da olsa okuyan herkes tarafından bilinen belalar gelmiştir. Kavminin O'na eziyet etmesi, O'nu yalanlamaları ve O'nunla alay etmesi, insanları O'nun yolundan alıkoymaları; O'nu vatanından ve toprağından ayrılmaya zorlamaları, O'na savaş ilan etmeleri, insanları O'na düşmanlık etmeye teşvik etmeleri ve hep birlikte saldırmaları; hicret yurduna, devlet merkezine, ailesinin ve ashabının bulunduğu yere hücum edip yok etmek istemeleri; dinini diri diri gömmek ve kökünü kazımak istemeleri, Medine'deki münafıkları ve Yahudileri O'na karşı desteklemeleri ve onların da O'na tuzak kurmaları, O'nunla yaptıkları anlaşmaları bozmaları ve O'na karşı savaşta müşriklerle işbirliği yapmaları, savaş alanında istediklerine ulaşmaktan ümitlerini kesince hile ve ihanet yoluyla O'nu öldürmeye çalışmaları bu belalara yeterli örnektir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem musibetlerle imtihan yolunda kendinden önceki peygamber kardeşleri gibiydi. Musibetler karşısında kararlı ve belalara karşı sabırlıydı. Allah'ın fethi ve yardımı gelene kadar Allah yolunda hakkıyla cihat etti. İnsanlar bölük bölük Allah'ın dinine girdi. Hidayet nurları nefisleri kapladı ve kalplere iman sevinci doldu. Rabbi'ni razı ederek ve O'ndan razı olarak, gönlü rahat ve gözü aydın bir şekilde Rabbi'ne kavuştu ve Yaratıcısı'na yürüdü. Kendisinden sonrası için sahih hadiste belirtildiği gibi, ümmetine, onlara sarıldıkları zaman asla sapmayacakları iki şey bıraktı: Allah'ın Kitabı ve kendisinin sünneti... Allah'ın salâtı ve selamı O'nun üzerine olsun!

Allah'ın kulları! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, kendisinden önceki peygamberlerin ve kendisinden sonra O'na uyanların belaya sabretmede bu yola koyulmaları şaşılacak bir şey değildir. Çünkü onlar kesin olarak bilirler ki Allah Teâlâ kullarına bu kuralı, onu helak etmek ve öldürmek için yazmamıştır. Onu nefsinin daralacağı ve bütün genişliğine rağmen yeryüzünün kendisine dar geleceği alanlara sürmek, bunun sonucunda dünyadaki durumunu ve ahiretteki sonunu bozmak için yazmamıştır. Bilakis; sayılamayacak kadar çok yüce hikmetler, büyük faydalar ve güzel amaçlar için yazmıştır. Bunlardan biri de; bu belaların, Allah'ın onlarla kulun sabrını denemesi ve onu imtihan etmesi için geldiğidir. Bu şekilde, Allah'ın dostlarından ve kurtuluşa erenlerden olması için uygunluğu ortaya çıkar. Sıkıntılara katlanır ve belaya sabrederse onu sever ve ayrıcalıklı kılar. Ona şeref ve fazilet elbisesi giydirir. Ecir ve mükafatla donatır, yaptıklarını kabul eder. Ona, razı olacağı bir son hazırlar. Allah dostlarını ve taraftarlarını ona hizmetçi ve yardımcı kılar.

Şayet kul bela karşısında sabretmez ve tam tersine dönerse kovulur ve uzaklaştırılır. Kendisinden razı olunmaz. Üzerine Allah'ın gazabı yazılır. Onun için belaya yol açan sebepler çoğalır. Bedbahtlık orduları onu alteder. Belaların arttığını ve yenilgiyi o anda hissetmez ama daha sonra bir tek musibetin kendisi için musibetlere dönüştüğünü fark eder.

Bu iki konum arasında; yani sabır konumu ve sabırsızlık konumu arasında; İmam İbnu'l Kayyım rahimehullah'ın da belirttiği gibi, bir vakit sabretme ve kalbi o anda cesaretlendirme dönemi vardır. Musibet sabredeni de, sabretmeyeni de terk edecektir. Fakat sabredeni şeref ve hayır çeşitleri ile terk eder. Sabretmeyeni ise mahrumiyetle ve yüzüstü bırakarak terk eder. Çünkü bu mutlak üstün ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir. Bu; Allah'ın lütfudur ve Allah onu dilediğine verir. Allah, yüce lütuf sahibidir. Öyleyse sabır, kula verilen en hayırlı bağıştır. Buhari ve Müslim'de, Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi

ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Hiç kimseye sabırdan daha hayırlı ve daha bol bir bağış verilmedi."**

Ey kardeşler! Musibetle imtihan edilmenin hikmetlerinden biri de Allah'a kulluğun gerçekleştirilmesidir. Çünkü Allah Teâlâ kulunu bolluğa ve darlığa karşı nimete ve belaya karşı eğitir. Böylece kul, bütün durumlarda Allah'a kulluk eder. Çünkü gerçek kul, durumlar değişse de Allah'a kulluk üzeredir. Sadece bollukta ve nimette kul olan ise şüphe ve endişe ile, dinine güvensizlik ile ve tek bir hal üzere Allah'a kulluk edendir. Kendisine bir hayır isabet ederse rahatlar. Şayet başına bir musibet gelirse yüzünü döner. Böylesi; Allah Subhanehu'nun, kendisine isabet için seçtiği ve ibadeti ile şereflendirdiği, ibadet üzere kendilerine güzel bir son vaat ettiği kullarından değildir.

Ey Allah'ın kulları!.. Musibetle imtihan; kalpleri temizler, iman gücünü ortaya çıkarır. Samimiyetin işareti ve Allah'a teslimiyetin delilidir. Alemlerin Rabbi Allah'a boyun eğmenin şahididir. Merhametli ve hastanın yararına olanı bilen bir doktorun hastaya sunduğu yararlı ilaç gibidir. Akıllı hastanın yapması gereken gereken, sabrederek bu ilacın acısını da tatlısını da içmesidir. Öfkelenip şikayetçi olmamalıdır ki ilacın yararı zarara dönüşmesin. **(Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür.)** *(2/el-Bakara/216)* Öyleyse; belalar başa geldiğinde, musibetler ve sıkıntılar baş gösterdiğinde müslümana düşen, bela ve musibetlerin rüzgarı ne kadar şiddetli ve ateşi ne kadar yakıcı olursa olsun sarsılmamak ve sabit kalmaktır.

Ey kardeşler! Şüphesiz bu kararlılığın gösterilmesine yardımcı olan ve kararlılığı kolaylaştıran bir takım etkenler vardır. Bunlardan biri de Allah Teâlâ'ya samimi bir şekilde sığınmaktır. Tam anlamıyla O'na dayanmak ve ısrarla O'na yakarmaktır. Bütünüyle O'na dönmek, günahlardan ve hatalardan uzak durarak O'na tevbe etmektir. Mü'minlerin Emiri Ali b. Ebi Talib radıyallahu anh şöyle der: "Her bir bela ancak bir günah nedeniyle iner ve ancak tevbe ile kaldırılır." Aynı şekilde; genel olarak din kardeşleri, özel olarak Müslümanların yöneticileri ve ilim ehli hakkında güzel zanda bulunmaktır. Onların sözlerini ve davranışlarını en güzel yöne çekmektir. İlimde derinleşen alimlere başvurarak bilmediğini sormak ve anlamadığının açıklamasını istemektir. Kendi görüşünü beğenmekten sakınmak ve hüküm vermede acele etmemektir. Salt şahsi görüşle ya da çeşitli konularda ve bir çok kaynaktan gelen yorumların etkisinde kalarak olayları tefsir etmekte acele davranmamaktır. Bu yorumlar aklî olgunluğu, inancının doğruluğu, amacının düzgün ve öğüdünün samimi olup olmadığı, geçmişinin temizliği bilinmeyen insanlardan gelirse bu yorumlar çıkarlara ve beklentilere, heva ve heveslere göredir. Bu nedenle; çokça yalan, hata ve zulüm içerir. Aynı şekilde; Allah'ın kulları için hoşlanmadığı dedikoduyu da terk etmek gerekir. Buhari ve Müslim'in, Muğıra b. Şu'be radıyallahu anh kanalıyla ittifakla rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah Teâlâ annelere kötü davranmanızı, kız çocuklarını diri diri gömmenizi, borcu yerine getirmeyip insanlardan hakkınız olmayan bir şeyi istemenizi haram kıldı. Dedikodu etmenizi, (gereksiz yere) çok soru sormanızı ve malı boşa harcamanızı ise çirkin gördü."**

Kişinin her duyduğunu konuşması da dedikodu kapsamına girer. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem; Müslim'in, Sahihi'nde Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalı ile rivayet ettiği bir hadiste bundan sakındırmıştır: **"Kişiye her duyduğunu konuşması yalan olarak yeter."** Ebu Davud'un Süneni'nde ise sahih bir senetle şu rivayet edilir: **"Kişiye her duyduğunu söylemesi günah olarak yeter."**

Müslümanın, her an bu doğru ve sağlıklı metodu takip etmesi gerekir. Sıkıntı ve musibet anlarında ise bu metoda uyması daha çok gereklidir. Allah Subhanehu ne doğru buyurur: **(Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki mü'minler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.)** *(2/el-Bakara/214)*

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki, sizler O'na kavuşacaksınız. O'nu gözetin ve O'na tevekkül edin. Allah'a karşı samimi olun ve O'nu birleyin. Çünkü kulun Rabbi'ni birlemesi güvenliğinin ve kazancının garantisidir. Mutluluğunun temelidir. Cennete girişinin ve cehennemden kurtuluşunun nedenidir. Bilin ki, sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan uydurulanlardır. Her sonradan uydurulan bid'at, her bid'at sapıklık ve her sapıklık ateştedir. Cemaate (Müslümanların birliğine) bağlı kalın, çünkü Allah'ın eli cemaat üzerindedir. Cemaatten ayrılan, cehennemde yalnız kalır.

Sonra bilin ki, Allah Teâlâ Kitabı'nda peygamberlerin sonuncusu, takvâ sahiplerinin imamı ve alemlere rahmet olarak gönderilene salât ve selamda bulunmanızı emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Fitne ve Kriz Anında Söylentiden Özellikle Sakının!..

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 25.1.1424 Hicri - 28.03.2003 Miladi

Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkmayı korkun ki Allah da size rahmet etsin. Zeki insan sonunu düşünendir. Kararlı insan, yolculuğu için azık hazırlayandır. Akıllı kişi; davranışlarında ciddi olan, akıbetine bakan, ihmalden uzak duran, geçici şeylerle uğraşmayı terk eden ve haramdan kaçınandır. İşlerinizi sıkı tutun; çünkü önünüzde pişmanlığın fayda vermeyeceği bir gün var. Yeniden diriltileceğiniz günde ayağınız kaydığında üzülmek fayda vermez: **(O gün ne mal fayda verir ne de evlat, ancak Allah'a kalbi selim ile gelenler (fayda bulur).** *(26/eş-Şuara/88-89)*

Ey Müslümanlar! şüphesiz bu günler, üzücü ve zor günlerdir. Tarihin karanlık birer sayfalarıdır. Bütün bir insanlık hak ile batılın birbirine karıştırılması adalet ölçülerinin karıştırılması ve hükümlerin çelişmesi sorununu yaşamaktadır. Sanki ıssız bir gecede, kapkaranlık bir tünelde veya geniş bir çölde kaybolmuş gibidir. Akıllı insan kendi kendine sorar ve olanların gerçek yüzünü anlamaya çalışır.milletler bugün ağır bir sınavın önündedir. Can çekiştiği söylenen dünyaya düşen, insani duygusunu ve bakış açısını daha uygun noktalara yükseltmektir. Adaletin sesi mutlaka yükselmeli ve adalet ölçüsüne başvurulmalı, insaf yolu tutulmalıdır.

Çılgınca savaşlar ve açgözlülükle yapılan saldırılar, kardeş ve Müslüman Irak topraklarında sürmektedir. Etrafa dağılmış cesetler ve parçalanmış organlar... Diğerleri kayıp... Bir diğerleri ise esir ve kuşatma altında... Acılar ve felaketler... Yüzlerce ölü... Bütün yıkım araçları hizmette.. Daha da ötesi kin ve düşmanlık tohumları ekilmekte ve öfke yayılmakta.. örfler ve adetler, bütün kurallar ve kanunlar çiğnenmekte.. Bu savaşın derhal durdurulması gerekir! Bu düşmanlığa hemen son verilmelidir. Bu kazananı olmayan bir savaştır.

Hak, adalet ve insaf, yaşadığı trajedide ve sıkıntısının ortadan kaldırılmasında, Müslüman Irak halkının yanında durmayı gerektirmektedir. Dünyanın her yerindeki akıl ve karar sahibi insanlar nefret, kin ve düşmanlık gibi bu savaşın kötü sonuçlarını ve yıkıcı etkilerini fark etmelidir. Dünyanın sesine ve insanlığın vicdanına kulak verilmelidir. Evet; dünya bugün; herkesin boyun eğeceği; küçük-büyük, güçlü-güçsüz, geri kalmış-ileri bütün dünya devletlerinin istisnasız kabul edeceği adaletli ve açık anlaşmalara muhtaçtır.

Aynı şekilde, bütün insanlığın mutluluğu için samimi ve ciddi işbirliğine ve iyi niyetlere de muhtaçtır. Mutlaka açların doyurulması, hastaların tedavi edilmesi, güvenliğin yerleştirilmesi, ilmin yayılması, cahillikle savaşılması, adaletin yerleştirilmesi ve hakkın hakim kılınması gerekir: **(Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.)** *(49/el-Hucurat/13)*

İşte bu, bütün dünyaya yapılacak çağrıdır. Ümmetimize yapılacak çağrı ise; anlaşmazlıkların bir tarafa bırakılması, söylem birliği yapılması, dünyadaki değişimlere karşı tek saf olunması, tevhid üzere kurulu birlikte kararlılık gösterilmesi ve Alemlerin Rabbi Allah'a ibadette ihlaslı olarak gerçek hürriyetin gerçekleştirilmesi

gerektiğidir. Çünkü İslam Ümmeti'nin düşmanlarının çabası; geçmişte de, günümüzde de, gelecekte de safları bozmaya ve birliği dağıtmaya yöneliktir. Bu nedenle Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Sabredin . Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** *(8/el-Enfal/46)*

Hiçbir mazlumun ve haksızlığa uğrayanın acı çekmeyeceği, toprağı ve hakları ile hiçbir zalimin oynamayacağı bir birlik... Şüphesiz birlik ve dayanışma, fedakarlık ve birbirine destek vermek demektir. Bağları kuvvetlendirmek ve duruşunda samimi olmaktır. Ne kadar zorluk ve yorgunluk getirirse getirsin acıları ve umutları paylaşmaktır.

Ey Müslümanlar! Ümmeti bölüp parçalayan anlaşmazlıkların büyük çoğunluğu kendisinden kaynaklanmaktadır. Onların çoğu da heva ve hevesin üstün gelme sevgisinin, diktatörlük arzusunun, insanların hatalarını araştırma ve yanlışlarını ortaya dökme isteğinin galip gelmesi nedeniyledir.

Bununla birlikte konuşmada ve diyalogda edepli olmamak, iğneleyerek konuşmak, Allah korusun, dedikodu yapmak ve laf taşımaktır. Bütün bunlar, küçük küçük bölünmelere yol açan çirkin bir gafleti doğurur ki bu da helak edici bir durumdur.

Ey Müslüman kardeşler! Şüphesiz İslam Ümmeti içeriden vurulmazsa dışarıdan vurulamaz ve sıkıntılar onu kuşatamaz. Bu krizlerde ümmeti girdaplardan koruyacak sığınak, tek olan Allah'a imanında gizlidir. Allah'a tevekkül etmesinde ve O'na güvenmesinde, işlerini O'na havale etmesinde ve şeriatına bağlı kalmasında gizlidir. Sonra, toplumun birbirine bağlılığında ve kaynaşmasında gizlidir. Krizler ve büyük olaylarda bir duruşa ve kaynaşmaya ihtiyaç vardır. Ta ki düşmanlara ve işbirlikçilerine karmaşa çıkarma ayrılık yaratma fırsatı verilmesin.

Değerli kardeşler!... Bu gibi karanlık ortamlarda ve iletişim araçlarındaki muazzam ilerlemeyle birlikte asılsız söylenti yayanların; medyanın, diğer iletişim araçlarının ve internet sitelerinin yaydığı söylentilerden sakının. Her şeyin sansürsüzce iletildiği, uydu yayınlarının haber yağdırdığı ve sonu gelmeyen yorumlar yayınladığı bu çağda mutlaka yararlı ile yararsız birbirinden ayrılmalıdır.

Değişik kaynaklardan yayılan söylentiler ve iftiralar; birliği ve bütünlüğü hedef almaktadır. Karmaşa çıkarmaya ve kötü zanları yaymaya, olumsuzlukları teşvik etmeye ve hataları büyük göstermeye çalışmaktadır. Söylentiler ve iftiralar; tarafgir insanların, heva sahiplerinin, düşmanların ve işbirlikçilerinin elinde birer silahtır. Bu silahı; sabit değerleri sarsmak, birliği yıkmak ve dayanışmayı bozmakta kullanırlar.

Allah'ın kulları! İslam ümmeti krizler, yenilgiler ve psikolojik çöküntüler yaşamaktadır. O yarasalar ise oturmuş gülmektedir. Klüplerinde gece yarılarına kadar konuşurlar. Kısır bir tartışma ortamında sözü uzatırlar. Söylentilere ve iftiralara, anlamsız yorumlara dalarlar. Çoğunun yaptığı toplantılarda ve televizyon kanallarında, gazetelerde ve yazdıkları yazılarda güzel konuşuyor görünmektir. Duyguları ölmüştür. Ümmetin başına gelen olaylarla, onun dertleri ve geleceği ile ilgilenmemektedirler. Herkese açık ortamlarda ve toplantılarda araştırıldığında asılsız olduğu ortaya çıkacak söylentileri ve iftiraları ortaya atarlar.

Fitne anlarında söylentiler panik doğurur ve nefret tohumları eker. Maneviyatı çökertir ve kalabalıkların sevgisini yok eder. Düşünceleri karıştırır. Kendine güveni,

ümmete ve yöneticilere güveni kaybettirir. Kin ve düşmanlık yayar, insan benliğini rahatsız eder. Söylentiler nedeniyle ne çok suçsuz insan suçlanmış, ne çok ilişkiye son verilmiş, ne çok suçlar işlenmiş, ne çok ilişkiler kesilmiş, ne çok topluluk geri bırakılmış ve ne çok ordular yıkılmıştır.

Ey Müslümanlar! Çoğunlukla söylentiler sevilmeyen ya da terkedilmiş kişilerden ve toplumlardan çıkar. Kalbi kinle dolmuş, kin ve nefret göğsünü daraltmıştır. Kinini ve nefretini söndürmek için söylentiyi ortaya atar. İftira ancak kindar bir düşmandan, içeriye gizlice yerleştirilmiş bir işbirlikçi ya da kandırılmış bir cahilden kaynaklanır.

Sevgili kardeşler! Sözümüz kindar düşmana ya da satılmış işbirlikçiye değil; bilakis iyi niyetli, ümmetine ve ülkesine karşı samimi olan gafil müslümanadır. O, iyi niyetlidir, söylentinin arkasındakini fark edemez ve iftiraların ulaşmak istediği hedefi göremez. Bu iyi insanların aşırı duyarlı ve anlayışlarında aklı selim sahibi olmaları, söylentiler karşısında doğru bir konumda bulunmada seçkin mü'minlerin yolunu tutmaları gerekir. **(Bir kısım insanlar, mü'minlere: "Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının onlardan!" dediklerinde bu, onların imanını bir kat daha arttırdı ve "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir" dediler. Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri geldiler. Böylece Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah büyük kerem sahibidir. İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.)** *(3/Âl-i Imran/173-175)* Böyle iyi insanların, Kur'ân-ı Kerim'in ortaya koyduğu ve açıkladığı bu gibi ince direktifleri ve söylentiler ve iftiralar karşısında atılacak adımları iyi incelemeleri gerekir.

Birinci Direktif: Söylentilerin ele aldığı Müslüman kişiler ve toplumlar hakkında güzel zanda bulunmaktır. **(Bu iftirayı işittiğinizde erkek ve kadın mü'minlerin, kendi vicdanları ile hüsnü zanda bulunup da: "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?)** *(24/en-Nur/12)* Bu değerli direktifle ilgili pratik uygulamaya bakın! Ebu Eyyub el-Ensari ve eşinden şu rivayet edilir: İnsanlar ifk konusunu konuşmaya dalmıştır. Bu değerli iki insan da birbirlerine bu soruyu sorar. Ebu Eyyub eşine der ki: "Ne dersin, ben Safvân b. Muattal'ın yerinde olsaydım bunu yaparmıydım?! Ya da sen Aişe'nin yerinde olsaydın böyle bir şey yaparmıydın?!" Her biri diğerine "Asla, vallahi!" der. Sonra Ebu Eyyûb, "Safvân benden daha hayırlıdır" der. Eşi de, "Aişe benden daha hayırlıdır" der. İşte bu, Müslümanlar hakkında güzel zan beslemektir. En sağlıklı ve en doğru yoldur.

İkinci Direktif: Bu söylentilerin mutlaka isbat edilmesi gerektiği konusunda kesinlikle kararlı olmaktır. **(Onların da bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi?)** *(24/en-Nur13)* Bu; toplumun, apaçık delili olmadan bir şeye kulak vermemesini ve kabul etmemesini gerektirir. Şayet delili bulunmazsa o söylentiyi yalan ve söylentiyi çıkaranı da yalancı sınıfına sokar. **(Madem ki şahitler getiremediler, öyle ise onlar Allah katında yalancıların ta kendileridirler.)** *(24/en-Nur/13)*

Üçüncü Direktif: Toplumun; söylentiyi reddetmekte, yayılmasına ve konuşulmasına izin vermemekte kararlı bir tutum almasıdır. **(Onu duyduğunuzda: "Bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Haşa! Bu, çok büyük bir iftiradır" demeli değil miydiniz?)** *(24/en-Nur/16)*

Bütün bunlardan sonra ey Müslümanlar; âdil ve güvenilir insanların haberlerine itimat etmek gerektiği ortaya çıkmaktadır. Fasıkların ve bilinmeyen insanların, hüküm vermekte aceleci davrananların, haberleri aslını araştırmadan naklettiği bilinenlerin ve aynı şekilde yorumlarında aşırıya kaçtığı bilinenlerin söyledikleri dinlenmemelidir. Fitne anlarında, söylentilerin ve iftiraların yayıldığı ortamlarda dili muhafaza etmek gerekir. Daha da ötesi akıl ve iman, konuşmanın yararı ve susmanın yararı arasında karşılaştırmaya çağırmaktadır. Çünkü konuşmak sürekli hayırlı bir şey değildir. Susmak da sürekli hayırlı olan bir şey değildir. Sahih hadiste şöyle buyrulur: "Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa ya hayır söz söylesin ya da sussun!" Ey Allah'ın kulu! Bu ikisinden; hayır söz söylemek ya da susmaktan başka bir yol yoktur.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Hala Kur'ân üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık bulurlardı. Onlara güven ve korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar, halbuki onu, Rasul'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.)** *(4/Nisa/82- 83)*

Kelime-i tevhid, İslam'ın temelidir. Söylem birliği ise ümmetin kalıcılığının sırrıdır. Ayrılıklar yüzünden Müslümanlar ağır kayıplara uğramış, birçok insan ölmüş ve aç kalmıştır. Telafi edilemeyecek konumlar ve alanlar kaybetmiştir. Kalemler ve medya organları birbirine düşmüş ve çirkin bir manzara ortaya çıkmıştır. Özgüven sarsılmıştır. Tarihlerinden ders ve durumlarından ibret almayan toplumlar, hüsrana ve ziyana uğrarlar. Yeter artık bu bitkinlik ve kaybolmuşluk… Ayrılığın silinmesi ve safların birleştirilmesi, yeniden hayat kazanılması için bu musibetlerden mutlaka ders almak gerekir. Üstünlük ve hakimiyet ancak kendimiz, daha şerefli, daha adil, daha bilgili ve daha takvalı olduğumuzda gerçekleşecektir. İlim ve adalet, şeref ve takva zayıflayınca sonuç bilinmektedir ve Allah'ın kuralı değişmez. Söylentileri yaymak ve kabullenmek ise; ilim ve adaletle, şeref ve takva ile bağdaşmaz. Bilakis bu tutum, başarısızlığın ve başarısızların bir görüntüsüdür. Başarısız insanın söylentiyi havada kaptığını, kendini göstermek ve öne çıkarmak için üzerine eklediğini görürsün. Daha da ötesi bu kimse, ümmeti düşündüğü ve ıslahını istediği görüntüsüne bürünebilir.

Kriz ortamlarında bu konuda dikkat çekilmesi gereken şeylerden biri de; toplumun liderlerinin, sorumluluk sahiplerinin ve söylentilere konu olan insanların iyice düşünmeden ve incelemeden söylentilere cevap vermemeleri gerektiğidir. Bilakis acele etmemeleri ve uygun bir tavır sergilemek için görüş alışverişinde bulunmaları daha iyi olur. Yine dikkatli olmalı, güven verecek ve doğruluğu pekiştirecek şekilde akıl ve doğruluk yolunu tutmalı ve güçlü olmalıdır. Ayrıca; önemsiz söylentilere de kulak asmamak gerekir. Çünkü her söylenti cevap vermeyi gerektirecek kadar önemli değildir.

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin! Dillerinizi koruyun: **(Siz mü'minler iseniz Allah'tan korkun, aranızı düzeltin, Allah ve Rasulü'ne itaat edin.)** *(8/el-Enfal/1)*

Dua İbadetin Ta Kendisidir!..

Şeyh Salih Muhammed Âl-Talib
Mekke, 18.01.1424 Hicri - 21.03.2003 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'nun emrine itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin. Çünkü günahlar birer yaradır ve belki bir yara ölüme sebep olur. Bil ki senin, -Allah beni de seni de bağışlasın- kendisine kavuşacağın bir Rabbin, içine gireceğin bir evin vardır. Kendisine kavuşmadan önce Rabbi'ni razı et ve oraya taşınmadan önce evini imar et!

İslam Ümmeti!.. Hikmet ve Kur'ân Ümmeti! İlahi hidayete ve Muhammedî sünnetlere sahip ümmet! Ümmetim!.. Hâlâ sana doğruyu gösteriyoruz fakat senin henüz doğru yola koyulmadığını görüyoruz. Seni sevenler sana kurtuluş ipini uzatıyor fakat sen ona tutunmuyorsun. Sana nasihat edenler senin için ışık yakıyorlar fakat sen görmüyor ve anlamıyorsun. Facialar ve savaşlarla, acılar ve sıkıntılarla sabahlayıp akşamlıyorsun; sonra da ne tevbe ediyorsun ne de öğüt alıyorsun!..

Ey Müslümanlar!.. Ey Rableri'ne iman eden ve güvenenler! Ümmetin başına gelen felaketler ve belâlar, onları iman ve tevhid alanına sürükleyen birer kamçıdır. Onları; Allah azze ve celle'ye bağlar, tevbe etmeye ve Kıyamet Günü'nden korkmaya sevkeder. **(Görmüyorlar mı ki, onlar her yıl ya bir veya iki kere deneniyorlar? Sonra tevbe de etmiyorlar, ibret de almıyorlar.)** *(9/et-Tevbe/126)*

Materyalizm bir çok nefse etki etmiş, hayatına hükmetmiş ve ufkunu daraltmıştır. Gözlerinin gördüğünden başkasını göremez olmuştur. Kalpleri karartmış; kalpler, bedenlerin hissettiğinden başkasını algılamaz olmuştur. İnsan vahyin nurundan uzaklaştığında, bakışları gökyüzüne yönelmekten uzaklaştığında ve Allah ile bağı zayıfladığında işte o zaman nefisler yalnızlık hisseder ve kalpler katılaşır. Korku ve endişe dalgaları yükselir. Gelecek korkusu belirir ve şaşkınlık ortaya çıkar. Bütün bunlar ancak kalplerin yaşamasına ve nefislerin doğruluğuna yol açan unsuru görememe nedeniyledir. Onların planının ötesinde Allah'ın da bir planı olduğunu, sarıldıkları sebeplerin dışında başka bir olay ve etkinin de bulunduğunu unuturlar. Allah Teâlâ, nefisleri yaratan, nefislerin arınma unsurlarını bilendir. Kalpleri yoktan var eden ve kalplerin hayatı için sebepler koyandır. Hayat, beden kuvveti ya da dünya metâı biriktirmek değildir. Bilakis hayat, kalplerin hayatıdır. **(Ölü iken (imanla) kendisini diriltiğimiz, insanlar arasında ona (hakkı batıldan ayırarak) yürümesi için nur verdiğimiz kimse, içinden çıkamayacağı karanlıklarda kalan kimse gibi midir?)** *(6/el-En'âm/122)*

Bu nedenle Allah'a iman, emniyet ve huzur unsuru olmuştur. İman, yalnızca Allah'tan kokmayı sağlar. **(Onlar Allah'ın gönderdiklerini tebliğ ederler, O'ndan korkarlar, Allah'tan başka bir kimseden de korkmazlar.)** *(33/el-Ahzâb/39)* Yine de bu nedenle; imandan yoksun ve Allah'tan uzak kalpler korku ve endişe ile, şaşkınlık ve hayret ile doludur.

Ey Müslümanlar!.. Kalp imanla dolunca, o kalbin sahibi sığınacağı yeri ve şifasının nerede olduğunu bilir. Hayat, sıkıntılar üzerine kurulmuştur. İnsanın; tehlikeden ve musibetlerden, hastalıklardan ve üzüntülerden, savaşlardan ve fitnelerden, zulüm ve haksızlıktan, üzüntü ve kederden, fakirlik ve şaşkınlıktan, belleri büken etkenlerden tamamen kurtulması çok azdır. Ancak Allah Teâlâ, kullarına karşı şefkatli ve merhametlidir. Onlara, aralığından rahmet teneffüs ettikleri ve hayatın sıkıntısını

giderdikleri bir kapı açmıştır. Kalplerine oradan huzur ve sükunet iner. Bu kapı dua kapısıdır. Allah'a dua etmek ve O'ndan istemek, O'na boyun eğmek ve işi O'na havâle etmek korku ve endişe içinde olanların sığınağı, yakaranların tesellisidir. Kim o'na sığındı da kurtulmadı? Kim işini O'na havale etti de doğruyu bulmadı?

Dua ibadetin ta kendisidir. **(Rabbiniz buyurdu ki: "Bana dua edin, ben de duanızı kabul edeyim. Şüphesiz bana ibadeti büyüklüklerine yediremeyenler, yakında hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir.)** *(40/Mü'min/60)* Allah'ın cömertliği büyüktür ve lütfu geniştir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Kullarım sana beni sorarlarsa, işte muhakkak ben çok yakınım. Bana dua ettiğinde dua edenlerin duasına karşılık verir, kabul ederim. O halde onlar da çağrımı kabul etsinler, bana iman etsinler. Olur ki doğru yola ulaşırlar.)** *(2/el-Bakara/186)*

Dua, Allah katında en değerli şeydir. Allah yolunda sabretmeye götürür. Allah'a sığınmada samimiyete ve işleri O'na havale etmeye, Allah'a güvenmeye, tembellikten ve acizlikten uzak kalmaya, yakarış lezzetiyle nimetlenmeye yol açar. Böylece dua edenin imanı artar, inancı güçlenir ve Rabbi'ne bağlı kalır.

Dua her zaman ve mekanda yapılabilen kolay bir ibadettir. Dua, belaları kaldırır ve mutsuzluğu giderir. Kur'ân-ı Kerim'de buyrulduğu gibi İbrahim aleyhisselam şöyle der: **(Rabbime dua etmekle bedbaht olmayacağımı ümit ederim.)** *(19/Meryem/48)* Allah Subhanehu, Zekeriyya aleyhisselam'ın şöyle dediğini zikreder: **(Rabbim sana duam sayesinde hiç bedbaht olmadım.)** *(19/Meryem/4)*

Allah; dua ile nice belaları ve sıkıntıları kaldırmış, nice hataları ve günahları bağışlamıştır. Dua ile görünen ve görünmeyen nice rahmetler ve nimetler elde edilmiştir.

Aişe radıyallahu anha der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sakınmanın kadere faydası yoktur. Dua; inene de, inmeyene de fayda verir. Belâ iner, dua onu karşılar ve Kıyamet Günü'ne kadar galip gelmek için birbiriyle mücadele ederler."** Bu hadisi Hakim ve Taberani hasen bir senetle rivayet eder.

Dua, peygamberlerin ibadetidir: **(Şüphesiz bunlar hayırlı işler yapmaya koşarlar, umarak, korkarak bize dua ederlerdi. Bize gönülden derin saygı duyarlardı.)** *(21/el-Enbiya/90)* Dua eden hiç kimse helak olmaz. Allah'a yönelen ve yakaranın umudu boşa çıkmaz. Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yeryüzünde Allah'a bir dua ile dua eden hiçbir Müslüman yoktur ki, bir günah ya da akrabalık bağını koparmak istemediği sürece, Allah Teâlâ kendisine şu üç şeyden birini vermesin: Ya onun duasına hemen karşılık verir. Ya da onu, onun için sonraya saklar. Ve yahut da ondan dengi bir günahı kaldırır."** Derler ki: "Öyleyse çokça isteyelim!" Şöyle buyurur: **"Allah('ın ihsanı dualarınızın karşılığından) daha çoktur."** Bu hadisi; İmam Ahmed Müsned'de, Buhari Edebu'l-Müfred'de hasen bir senetle rivayet eder. Hakim sahih olduğunu söyler ve Zehebi de bu görüşe katılır.

İbrahim aleyhisselam dua edince Allah Teâlâ ateşe şöyle buyurur: **("Ey ateş, İbrahim'e karşı serin ve selamet ol!" dedik.)** *(21/el-Enbiya/69)* **(Nuh'u da (an) hani O daha önce bize dua etmişti de onun duasını kabul etmiştik.)**

(21/el-Enbiya/76) **(Eyyub'u da (an) hani o Rabbine: "Rabbim, başıma bu bela gelip çattı. Ve sen merhametlilerin en merhametlisisin" diye seslenmişti. Biz, onun duasını kabul ettik ve başındaki sıkıntıyı açıp giderdik.)** *(21/el-Enbiya/83-84)* Zü'nnûn, karanlıklar içinde Allah'a yakarınca, gökler üzerinden cevap gelir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz de duasını (Yunus alehisselam'ın) kabul edip, kendisini gamdan kurtarmıştık. Biz mü'minleri işte böyle kurtarırız.)** *(21/el-Enbiya/88)* **(Zekeriyya'yı da (an). Hani: "Rabbim, beni bir başkasına bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın" diye Rabbi'ne dua etmişti. Biz onun duasını kabul edip ona Yahya'yı bağışladık. Zevcesini de ona ıslah ettik.)** *(21/el-Enbiya/89-90)* Allah Teâlâ, Zekeriya aleyhisselam Rabbi'ne yakarınca ona olan rahmetini ve onun Rabbi'ne dua etmekle mutsuz olmadığını belirtir. Allah Teâlâ'nın Kitabı'nda dua ile ilgili üçyüzden çok ayet vardır.

Ey kederler ve sıkıntılar üzerine saldıran, bütün genişliğine rağmen yeryüzü kendine dar gelen!.. Neden Allah'tan istemiyor ve O'na yalvarmıyorsun? Ey hastalıkların güçsüz düşürdüğü ve borçlara gark olmuş kimse!.. Hiçbir şeye muhtaç olmayacak derecede zengin ve cömert olan Allah'a neden dua etmiyorsun? Ey korku ve endişe kaplayan!.. Başını göğe çevir, kurtuluş Allah katındadır. İşte dua, nerede isteyenler? İşte yol, nerede bu yola koyulacak olanlar?!

İslam ümmeti!.. İslam ümmeti krizler ve sıkıntılar, imtihanlar ve darlıklar geçirmiş; Allah'a sığınmak tek kurtuluş yolu olmuştur. Kalpleri incelsin ve samimiyetle boyun eğsinler ve kendine sığınsınlar diye Allah insanları musibetle imtihan eder. Allah Teâlâ Rasulü'ne şöyle buyurur: **(Andolsun ki biz senden önceki ümmetlere nice peygamberler gönderdik. Onları yalvarırlar diye darlığa ve sıkıntıya uğrattık. Bari onlara azabımız gelince yalvarsalardı. Fakat kalpleri katılaşmıştı.)** *(6/el-En'am/42-43)*

Geçmişteki müşriklerden bir kısmı belalara uğrayıp sıkıntılar artınca hangi kapıyı çalacaklarını ve nereye sığınacaklarını biliyor ve samimi bir şekilde Allah'a dua ediyorlardı.

İslam ümmeti bugün Rabbi'ne, Rabbi'nin lütfuna, yardımına ve şefkatine oldukça muhtaç bir durumda iken neden Allah'a dönmüyor? Neden O'na el açıp dua etmiyor? Neden Allah'a yönelip yalvarmıyor?

Ey Müslümanlar! Duanın bir takım şartları ve âdâbı, hükümleri ve sebepleri vardır. Rabbi'ne karşı edepli olması, duasının ve isteğinin kabulünü beklemesi için Müslüman'ın bunları öğrenmesi gerekir. Bunlardan biri duada Allah Teâlâ'yı birlemektir. Yalnız O'na yönelmek ve yalnız O'ndan talep etmektir. Bu; duayı ibadet yapan büyük bir kapıdır. Duada, yardım ve sığınma dilemede, yağmur istemede, bağışlanma ve zafer istemede, arzulananın gerçekleşmesini ve korkulanın def edilmesini dilemede, günahların bağışlanmasını ve kalplerin hidayetini dilemede, yoksulluğun giderilmesini ve ihtiyaçların görülmesini dilemede, sevinilecek şeylerin elde edilmesini ve sıkıntıların giderilmesini dilemede, hastaya şifa ve yol emniyeti dilemede, kabir suali anında sebat ve Kıyamet Günü güvence dilemede, şiddetli azaptan kurtuluş dilemede ve benzeri yalnızca Allah'ın fayda veya zarar verebileceği şeylerin talep edildiği dua çeşitlerinde kulun yalnızca Allah Subhanehu'ya yönelmesi ve niyetinin yalnız Allah için olması gerekir. Bu, yani kulun duada Allah'ı birlemesi, Allah Sunhanehu'nun kul üzerindeki hakkıdır. Çünkü Allah Subhanehu'yu ne bir uyku ne de bir uyuklama alır. Yalnızca O, nerede olurlarsa olsunlar ve hangi dilde

konuşurlarsa konuşsunlar dua edenlerin duasını işitir. Birini işitmek başka birini duymasına engel değildir. Dua edenlerin çokluğu ve ısrarları O'nun için hiçbir karışıklığa yol açmaz. O'nun için karışık değildir. Kalplerde olanları bilir. O, yaratılmışların aksine gerçek anlamda fayda ve zarar verendir. Bu nedenle ölülere ve kabirlere, meleklere, cinlere ve başkalarına dua etmek, şefaat veya aracılık dileme ne adına olursa olsun şirktir. Daha da ötesi Allah Teâlâ duanın din olduğunu bildirmiştir. Allah celle celaluhu şöyle buyurur: **(O, diri olandır. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O halde dini yalnız O'na halis kılanlar olarak O'na dua edin!)** *(40/el-Mü'min/65)* Bu konudaki ayetler çoktur. Peygamberlerin duasını düşünen, onun tevhid içerdiğini görür. Yunus aleyhisselam'ın kurtulmak için yaptığı dua gibi; görünüşte hiçbir talep içermemekte, saf bir tevhid içermektedir. **(Karanlıklar içinde "Senden başka ilah yoktur. Seni tenzih ederim" diye seslenmişti.)** *(21/el-Enbiya/87)* Allah Teâlâ Yunus aleyhisselam'ın isteğine bu tevhid nedeniyle cevap vermiştir.

Ey Müslümanlar!.. İhlas ve sünnete uymaktan sonra duada gözetilmesi gereken kurallardan biri de Allah Teâlâ'ya boyun eğip yakarmak, güzel isimleri ve yüce sıfatları ile O'na yalvarmaktır. **(En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na bunlarla dua edin.)** *(7/el-Â'raf/180)* Bağışlanma dilemek, günahını kabul etmek, nimetleri itiraf etmek, duaya Allah'a layık olduğu şekilde hamd ve sena ile başlamak, nebilerin ve rasullerin sonuncusu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunmak, bir günah ya da akrabalık ilişkisini kesmek için dua etmemek, duada haksızlık etmemek, acele etmemek, duaya cevabın geciktiğini düşünmemek ve Allah'tan ümit kesmemektir. Çünkü kul, cömert bir Rabbe dua etmektedir.

Dua eden imanlı ve kesin inançlı olmalıdır. Kıbleye yönelerek temiz ve güzel bir şekilde, Allah Teâlâ'yı yücelterek yalvarır. Ellerini Allah Subhanehu'ya açar. Kesin bir dille ister ve duasında ısrarlı olur. Duaların kabul edildiği vakitleri gözetir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yaptığı duaları seçer. Yaptığı haksızlıklar varsa onlardan kurtulup helallik diler. Allah'a yalvarmadan önce sadaka verir. Bu şekilde yapılan dua neredeyse hiç reddedilmez.

Kişi duanın etkisini göremezse kendini suçlasın. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ey insanlar! Allah temizdir ve ancak temiz olanı kabul eder. Şüphesiz Allah mü'minlere, peygamberlere emrettiğini emretmiştir. Şöyle buyurur: (Ey peygamber! Temiz (helal) olan şeylerden yeyin ve salih amel işleyin. Çünkü şüphesiz ben, yaptıklarınızı çok iyi bilenim.)** *(23/el-Mü'minûn/51)* **Ve şöyle buyurur: (Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temiz (helal) olanlarından yeyin.)** *(2/el-Bakara/172)* Sonra; yolculuğu uzamış, saçı-sakalı dağınık ve toz içindeki bir adamın ellerini semaya kaldırarak "Ey Rabbim!" "Ey Rabbim!" dediğini zikrederek şöyle buyurur: **"Yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, haramla beslenmiş; nasıl buna (duasına) karşılık verilsin?!"** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Sizlere şöyle seslenen Rabbi'nizin ilahi çağrısına kulak verin: **(Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Gerçek şu ki; O, haddi aşanları sevmez. Yeryüzü ıslah edilmişken orada fesat çıkarmayın. O'na korkarak ve umarak dua edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti iyi hareket edenlere yakındır.)** *(7/el-A'râf/55-56)*

Ey Müslümanlar! Rahatlık anında Allah'a karşı takvalı olana Allah Teâlâ da sıkıntı anında lütuf ve yardım ile karşılık verir. Yunus aleyhisselam'ı balığın yutmasından bahsederek şöyle buyurur: **(Eğer o gerçekten tesbih edenlerden olmasaydı, diriltilecekleri güne kadar (balığın) karnında kalırdı elbet.)** *(37/es-Saffât/143-144)* Yani, önceden yaptığı salih ameller olmasaydı, Kıyamet Günü'ne kadar balığın karnında kalırdı.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Allah'a dua edin ve isteklerinizde ısrar edin. Özellikle de; Cuma günü, gecenin son üçte biri, ezan ve kamet arası, secdeler ve benzeri sünnette bildirilen, duaların kabul edildiği vakitleri gözetin.

Buhari ve Müslim'de, İbni Abbas radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sıkıntı anında şöyle dediği rivayet edilir: **"Her şeyi bilen Yüce Allah'tan başka ilah yoktur. Arş'ın Rabbi Yüce Allah'tan başka ilah yoktur. Arş'ın Kerim Rabbi, göklerin Rabbi ve yerin Rabbi Allah'tan başka ilah yoktur."**

Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kime bir keder ya da üzüntü isabet eder de "Allah'ım! Ben senin kulunum. Kulunun oğlu, kadın kulunun çocuğuyum. Alnım (kontrolüm) senin elindedir. Hakkımda Senin hükmün geçerlidir. Hakkımdaki taktirin adâlettir. Kendini isimlendirdiğin, Kitabında indirdiğin, kullarından birine öğrettiğin veya katındaki gayb ilminde kendine has kıldığın sana ait her isimle: Kur'an'ı, kalbimin baharı, göğsümün nûru, hüznümün ortadan kalkması ve kederimin gitmesi (için vesile) kılmanı isterim" derse kesinlikle Allah azze ve celle onun kederini ve üzüntüsünü giderir, onun yerine sevinç verir."** Denilir ki: "Onu öğrenelim mi el Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Evet, onu işitenin onu öğrenmesi gerekir."** Bu hadisi; İmam Ahmed, Hakim, İbni Hibbân ve Taberâni sahih bir senetle rivayet eder.

Dua edin ve belalara sabredin. Göklerin ve yerin Rabbi'ne dönün. Allah'ın kudretine ve Allah'ın zerre miktarınca zulmetmediğine, bilakis insanın başına gelenin kendi yaptığı nedeniyle olduğuna kesin olarak inanın.

Sonra bilin ki; ümmetin en çok muhtaç olduğu şey saflarını birleştirmek, anlaşmazlıkları bir kenara atmak, tek bir görüşte toplanmak ve müslümanların birliğinden ayrı kişisel tasarruflardan ve görüşlerden uzak durmaktır. Çünkü anlaşmazlık ve çekişme, başarısızlık sebebidir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! (Savaşmak için) herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki başarıya erişesiniz. Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da gücünüz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** (8/el-Enfâl/45-46) Allah Teâlâ bizlere; Allah'a ve Rasulü'ne itaat etmemizi ve birbirimizle çekişmememizi emretmiştir. Bu, idarecilere itaat etmeye de işaret etmektedir. Şayet çekişme olursa sonucu başarısızlık ve gücün gitmesidir. Düşmanın sizden korkmamasıdır. **(Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** Sabretmek vaciptir ve emredilmiştir.

Müslümanlara düşen görev Kur'an ve Sünnet'in direktiflerine uymaktır. Alimlere ve ıslahatçılara düşen görev ise insanları kendilerine faydalı olacak ve sıkıntılarını giderecek, durumlarını düzeltecek şeylere yönlendirmeleridir. Allah'a dönmeyi ve

nefis muhasebesi yapmayı, Allah'a sığınmayı ve O'na dua etmeyi, birlik olmayı ve ayrılığa düşmemeyi, anlaşmazlıkları ve söylentileri bir kenara bırakmayı, işleri yöneticilere havale etmeyi, birliği bozan ve karmaşaya neden olan söylentileri yaymaktan sakınmayı hatırlatmaktır. Bunun aksi, günahtır ve ümmete haksızlıktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar. Halbuki onu, Rasul'e veya aralarındaki yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi.)** *(4/en-Nisâ/83)*

Başımıza Gelenler Kendi Hatalarımız Sebebiyledir

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 11.01.1424 Hicri – 14.03.2003 Miladi

Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsime Allah Subhanehu'dan hakkıyla korkmayı, O'na güvenmeyi ve O'na sığınmayı tavsiye ederim. Çünkü O'ndan başkası zorda kalanın çağrısına cevap veremez, kötülüğü gideremez ve sizleri yeryüzünün halifeleri kılamaz. **(Nimet olarak size ulaşan ne varsa Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman yalnız O'na yalvarırsınız.)** *(16/en-Nahl/53)*

Ey Müslümanlar! Akıl sahibi her insanın bugünkü Müslümanın durumu ile İslam'ın ilk dönemindeki benzer bir müslümanın durumu arasında yapacağı hızlı bir karşılaştırma çokça düşünmeye gerek bırakmadan bize iki durum arasındaki geniş farkı açıklayacaktır.

Evet; ey Müslümanlar! Bugünkü müslümanı daha temiz elbiseli, daha çok besinli ve daha lüks araçlara biner görebiliriz. Fakat ruhsal özellikler açısından daha kalpsiz ve maneviyatı daha zayıftır. Bunun aynısı, geçmişteki ve günümüzdeki Müslüman toplumlar arasında benzer bir karşılaştırma yaptığınızda da söyleyebilirsiniz.

Çünkü ümmetimiz ilk asırlarda yönetilen değil yöneten, tâbi olan değil tâbi olunan, sürüklenen değil sürükleyen idi. Onun eli alan el değil veren el idi. Daha da ötesi adalet ve hayır yayan bir ümmetti. Seçkinlik ve üstünlük onundu ve hak ettiği konumdaydı. Hiçbir gün aslan gibi şişinen bir kedi ya da dişileşen bir erkek deve gibi olmadı. Hiçbir zaman –bu zamanda ümmetin başına geldiği gibi- ölçülerin tersine çevrildiği ve birbirine karıştırıldığı, hedeflerin açık ve net olmadığı, işlerin gerçek değerinin verilmediği bir noktaya düşmedi. Değersiz insanlara alim, şoföre mühendis ve berbere doktor denilmesi nedeniyle ümmetimizin bu çağda acıları artmış ve yaraları deşilmiştir. Öyle ki kutsal değerleri çiğnenmiş ve mensuplarının kalplerine korku salınmıştır. İslam ümmeti bunu zor hazmetmekte ve ölüm kendisine her yerden gelmektedir. Daha da ötesi İslam düşmanları tarafından tam olarak boyun eğmeye çağrılmakta, bazen zorlanarak bazen de suçlu ilan edilerek kendi hakkının batıl ve başkasının batılının da hak olduğunu itiraf etmesi istenmektedir.

Gerçekte bütün bunlar yeni ortaya çıkmış ve öncesi olmayan bir şey değildir. Açıkça nasihat edenlerin ve uyaranların sesi kısıldığından beri İslam Ümmeti'nin sahasında var olan kusurların ve gevşekliklerin bir ürünüdür ve İslam Ümmeti, ne yazık ki vakit geçtikten sonra bu uyarılara kulak vermiştir.

Ey Allah'ın kulları! Bütün bunlar şaşılacak bir şey değildir. Asıl şaşılacak şey, İslam Ümmeti'nin zaman zaman bütün soruları sormasına rağmen bütün bu belaların ana nedenini bulamamasıdır. Çölde susuzluktan ölmek üzere olan ve sırtında su taşıyan deve gibi olmuştur. Bu ana neden; Allah celle ve alâ'nın -altı değil- sadece beş kelime ile bildirdiğidir. Onların hiçbirinde, bir tek kelimede dahi Allah, yenilginin nedenini orduya ya da savaştaki yanlış taktiğe dayandırmamıştır. Bilakis Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(De ki: "O kendi kusurunuzdandır.")** *(3/Âl-i Imran/165)*

Allah azze ve celle'nin peygamberlerine ve dostlarına yardım edeceği, kendi nefsi için belirlediği bilinen bir gerçektir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Allah; Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.)** *(58/Mücadele/21)* Ve şöyle buyurur: **(Allah, kafirler için mü'minler**

aleyhine asla bir yol vermeyecektir.) *(4/en-Nisâ/141)* Bununla birlikte bu vaadin kayıtsız şartsız gelmesi mümkün değildir. Bilakis Allah bu yardımı imana ve hayatın her alanında; kanun koymada ve siyasette, ekonomide ve medyada, eğitim ve öğretimde imanın tüm gereklerini, hiçbirini diğerinden ayırmadan yerine getirmeye bağlamıştır. İşte bu Allah'ın yardım etmede kuralıdır ve Allah'ın kuralı hiç kimseyi kayırmaz.

İslam Ümmeti kusurlu ve ihmalkar davranınca, İslam'dan dilediğini alıp dilediğini terk edince yenilgi kaçınılmazdır. Bu durumda ümmete düşen acı sonucu kabullenmektir. Müslüman bir ümmet dahi olsa; bu durum ilahi kuralların iptal edilmesini gerektirmez: **(Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma bulamazsın.)** *(35/Fâtır/43)*

Ey Müslümanlar!.. Bizler bu sıkıntılı günlerde deniz dalgaları gibi birbiri arkasına gelen musibetler ortasında yaşamaktayız. Evet; ey Müslümanlar; Müslüman toplumlarda her zaman meltem esmez. Bazen toz bulutu yükselip etrafı duman kaplayabilir veya Müslüman toplumların semasında, volkanların ağzı büyüklüğünde karışıklıklar görülebilir. Bununla birlikte, İslam Ümmeti'nin başına gelen İslam düşmanları tarafından İslam'ın ve Müslümanların boğulmak istenmesi şeklinde kendini gösteren felaketlere karşı nefsi hazırlamak akıl ve hikmetin gereğidir. Daha da ötesi Müslüman ülkelere yönelen suçlamalara ve ithamlara karşı koymak için maddi ve manevi olarak hazırlanmak gerekir. Hepimize düşen görev suçlamalar karşısında cesaretle durmak ve dosdoğru olan bu dinle gurur duymaktır.

Aynı şekilde; kararlılıkla bu suçlamaları defetmek için ciddi bir şekilde çalışmaksızın sürekli yorumda bulunarak vakit kaybetmeyi de terk etmeliyiz. Çünkü salt yorum ne göz çıkarır, ne av öldürür. İslam Ümmeti'nin küfür ehlinin intikam dolu saldırıları karşısında rüzgar önünde her yöne sürüklenen tüy gibi olması doğru değildir. Çünkü sonunda dininin bazı kısımlarından, bazı sabit değerlerinden vazgeçmesi veya onlarda şüpheye düşmesi, insanların büyük çoğunluğuna göre düzgün bir bilgi ve razı olunan bir uyanış doğuran eğitim ve öğretim yapılanmasını yeniden gözden geçirilmesi için yapılan baskılara boyun eğecek kolay bir lokma olur. Bu durum gelecek korkusu ve endişesinin beslediği kışkırtma ve karmaşa çıkarma sonucu da olmamalıdır. Şayet olursa bizim için, Rabbimizin şu sözleri geçerli olur: **(İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Şöyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete uğrarsa çehresi değişir. O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir.)** *(22/el-Hacc/11)* **(İnsanlardan kimi vardır ki; Allah'a inandık der; fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar.)** *(29/Ankebut/10)*

Bu nedenle ey Allah'ın kulları; iki önemli ve tehlikeli olaydan mutlaka sakınmamız gerekir. Birincisi, ümmetimize ve varlığına, İslam Dini'nin yüceliğinden şüphe ettirmeye, inancımızla ve metotlarımızda müslüman olmayanlarla pazarlığı kabul ettirmeye yönelik çılgınca saldırılardan sakınmalıyız. Çünkü bu büyük bir ihanettir. Akılla asla bağdaşmayan bir delilik ve en büyük suçtur. Buna ilave olarak, bir şeyi sapasağlam yaptıktan sonra bozmaktır ve böyle yapanı, Allah celle ve alâ şöyle nitelemiştir: **(Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir. Bunun sebebi; onların, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: Bazı hususlarda size itaat edeceğiz, demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor. Ya melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak**

canlarını alırken durumları nasıl olacak? Bunun sebebi, onların Allah'ı gazaplandıran şeylerin ardınca gitmeleri ve O'nu razı edecek şeylerden hoşlanmamalarıdır. Bu yüzden Allah onların işlerini boşa çıkarmıştır.) *(47/Muhammed/28)*

İmam Ahmed'in ve İbni Ebi Şeybe'nin, Cabir radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste şu zikredilir: Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e Ehl-i Kitap'tan birinden aldığı bir kitap getirir ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e onu okur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem öfkelenerek şöyle buyurur: **"Ben size onu bembeyaz ve tertemiz olarak getirdim.."** Ve sonunda şöyle buyurur: **"Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki; Musa sağ olsaydı, bana tabi olmaktan başka yol olmazdı."**

Allah'ın kulları! Şartlar ve nedenler ne olursa olsun, İslam'dan başkasına güvenmekten ve Allah'ın Dini'nden başkasına sevgiyle ve kalple meyletmekten sakının! Çünkü bütün bunlar; Allah'ın Dini'nden vazgeçmeye veya bir takım sabit değerlerinden ödün vermeye gerekçe olamaz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu sahih olarak rivayet olunur: "Bizden öncekilerden bir adama testerelerle gelinir ve ikiye bölünürdü de bu onu dininden alıkoyamazdı." Ashab-ı Uhdud olayında kafir hükümdar "Kim dininden dönerse bırakın; dönmezse zorla ateşe atın!" der. Kucağında emzirdiği çocuğuyla bir kadın gelir. Sanki ateşe atılmaktan kaçınmak ister gibidir. Çocuk şöyle der: "Sabret ey anneciğim! Sabret ey anneciğim! Çünkü sen hak üzeresin!"

Allah'ın kulları! Sakınılması gereken ikinci olay ise; Müslümanların arasından çıkan, onlarla aynı dili konuşan ve sözü eğip bükmekle tanınan insanlar tarafından oluşturulan iç cephelerin, Müslümanların saflarını yarması ve benliklerini sarsmasıdır. **(Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor.)** *(47/Muhammed/26)* **(Halbuki Allah onların gizlediği şeyleri çok iyi bilir.)** *(84/el-İnşikak/24)* Onlar gerçekte, kriz ortamındaki hırsızlar ve yan kesicilerdir. Felaketlerden ve getirilerinden toplumu içerden yıkmak ve gerçekleri tersyüz etmek için uygun fırsatlar edinirler. Şeriat çerçevesinden çıkarmak için müslümanca yaşantıyı değiştirmenin fitilini ateşlemek isterler. Böyleleri, büyük devletlerin literatüründe "beşinci kol" sayılır ve büyük devletler, sahip oldukları her türlü yolla toplumlarındaki böyle insanlardan sakınır. Çünkü onlar dış düşmandan daha tehlikelidirler. Daha da ötesi paralı askerlik yapmaktadırlar. Çünkü dilimizi, ilmimizi ve yaşantımızı yabancıdan daha iyi bilmektedirler. Dolayısıyla etkileri daha büyük ve öldürücü olur.

Ey Allah'ın kulları!.. şaşılacak bir şey varsa oda böylelerinin anlatışlarıdır. Yazdıkları ve dillerine doladıkları İslam'dan oldukça uzak olduğu halde nasıl olur da İslam'ın adını taşırlar? Dinin sabit değerlerinde şüphe uyandırırlar. Şer'i eğitim sistemini ayıplayıp, mübarek ve mutedil bilinçlendirme çalışmamızı alaya alırlar. Kalemleri ve dilleriyle ıslah ehlinin üzerine giderler. Gerçekte onlar kurtçuk gibidir, toplumu yüz üstü düşürünceye kadar toplumun direğini kemirirler. **(Sizi gözetleyip duranlar, eğer size Allah tarafından bir zafer nasip olursa: "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Kafirlerin bir nasibi olursa (bu sefer de onlara), "Sizi yenip (öldürebileceğimiz halde) mü'minlerden korumadık mı?" derler.)** *(4/en-Nisa/141)* Allah Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i şu kavliyle, böylelerine karşı sakındırmıştır: **(Andolsun ki; münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar (fuhuş düşüncesi taşıyanlar), şehirde kötü haber yayanlar (bu hallerinden) vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz. Sonra orada**

senin yanında ancak az bir zaman kalabilirler. Hepsi de lanetlenmiş olarak nerede ele geçirilirlerse, yakalanır ve mutlaka öldürülürler. Allah'ın önceden geçenler hakkında kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.) *(33/el-Ahzab/60-62)* İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Yani bu; Allah'ın, münafıklar üzerindeki kuralıdır. Münafıklıkları ve küfürleri üzere başkaldırıp bu hallerinden geri dönmeyince, iman ehli onlara musallat olur ve onların hakkından gelir." Böylelerine deriz ki: "Şeriat, Allah'ın şeriatıdır. Şeriat, Allah'ın şeriatıdır. Şeriat, Allah'ın şeriatıdır. Yol, O'nun yoludur. Bu, ölümsüz bir şeriattır. Onda hiçbir eğrilik ve yamukluk görmüyoruz. Fakat kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve tevil etmek için ondaki müteşabih ayetlerin peşine düşerler. Oysa biz, "Ona iman ettik; hepsi Rabbimizin katındandır" deriz." **(Mü'minler düşman birliklerini gördüklerinde: İşte Allah ve Rasulü'nün bize vaat ettiği! Allah ve Rasulü doğru söylemiştir, dediler. Bu onların ancak imanlarını ve Allah'a bağlılıklarını arttırdı. Mü'minler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir. Çünkü Allah sadakat gösterenleri sadakatları sebebiyle mükafatlandıracak, münafıklara dilerse azap edecek yahut da tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.)** *(33/el-Ahzab/22-24)*

Ey insanlar!.. Bu yeni gelişmeler ve çılgınca değişiklikler arasında kalplerimizi birleştirecek, bağlarımızı kuvvetlendirecek ve dağınıklığımızı toplayacak ortak bir söyleme ne çok muhtacız. Bu söylem ancak, taşıdığı her anlamla ve gerekleriyle birlikte Kelime-i Tevhid'in içinde olabilir. Kelime-i Tevhid'in gereklerinden biri de; fert ve toplum seviyesinde, Müslümanlar arasında sevgi ve kardeşliğin, yardımlaşma ve dayanışmanın bulunmasıdır. Öyleyse; bir kısmımız diğer bir kısmımıza buğzederken nasıl bir araya gelebiliriz? Bir kısmımız diğer bir kısmımızı kabul etmezken nasıl birleşebiliriz? İslam'dan olmayan ırksal bağlar ve hayali davalar üzerine kurulu amaç ve araçlarda, görüş ve çıkarlarda nasıl birbirimizle kaynaşabiliriz?..

Sonra; Müslümanların geri kalmışlığı, başkalarından gelen baskılardan önce birinci derecede kendilerinden kaynaklanmaktadır. Gerçekte bizler; musibetlere ve belalara uğrayan, sonra da dininde kararlı olması ve Allah'ın Kelimesi'ni yüceltmek için mücadele etmesi istenen ilk ümmet değiliz. Yine; hepimize düşen bir görev de, kültür kaynaklarımızı ve karmaşık bilincimizi süzgeçten geçirmektir. Böylece; cılız, zehirli ve hastalıklı olanları uzaklaştırır ve yararlı olanları alırız. Batılılaştırma değil Müslümanları birbirine yaklaştırma, bozma değil düzeltme, bölme değil birleştirme üzerine kurulu olanları alırız. Dini ve toplumsal değerler, sağlıklı eğitim teorileri üzerine, İslam ve İslam'ın hak metodu etrafında oluşturulan şüpheleri reddetme üzerine kurulu olanları alırız. Müslümanların birliğini canlandırma çağrımızın cahiliye çığlıklarını bastırmaya ve İslam'ı, -İslam ülkelerinin çoğunda olduğu gibi- bir çok kaynaktan biri değil eşsiz ve tek kaynak olarak öne çıkarmaya yönelik olduğu anlayışı üzerine kurulu olanları alırız. Ve böylece; zafer ve yükseliş gerçekleşir, doğru anlayış yükselir. İşte bu, Rabbimiz'in şeriatıdır ve haktan öte ancak sapıklık vardır. **(Yoksa biz, iman edip de iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya korkanları yoldan çıkanlar gibi mi sayacağız? (Rasulüm) Sana bu mübarek Kitab'ı, ayetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.)** *(38/Sâd/28-29)*

Yeni Yıl Öğüdü

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 04.01.1424 Hicri - 07.03.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ettikten sonra Mevlâ celle ve alâ'dan bu yılın İslam Ümmeti'ne huzur, güvenlik ve barış getirmesini, sevdiği ve razı olduğu şeylerde İslam Ümmeti'ni başarılı kılmasını dileriz. Şüphesiz O, yardım istendiğinde yardım eder. Bu yılı her yerde İslam ve Müslümanlar için zafer yılı kılmasını; bütün insanları adalet ve barış ile kuşatmasını; bu günümüzü geçmişimizden hayırlı kılmasını, İslam Ümmeti'ni fitnelerin şerrinden ve felaketlerin tahribatından korumasını Allah'tan dileriz. Şüphesiz O, kerem ve ihsan sahibidir.

Ey Müslümanlar! Zaman dönüyor ve Allah'tan basiretini aydınlattığı yüksek mizaca sahip; ömrünün saatlerini devşiren ve salih amel alanlardan, iyilik ve taat meydanlarından başkasına yönelmeyen; ihmal ve boşa götürme yollarından uzak duran kimselerden başka olayların çokluğundan ibret alan yok!.. İşte İslam Ümmeti!.. Geçip giden Hicri bir yıla daha veda etti. Görünen hayırların hatırasından başka bir şey kalmadı. Kişinin günün bitişinde ona veda etmesi, sabahla akşam arasında karşılaştıklarını; başına gelen sevinç ve hüzün, mutluluk ve musibet, şiddet ve rahatlık hallerini hatırlaması gibi geçen yıla veda ettik. Onu ibadetlerle doldurana ne mutlu! Onun hazinelerine güzel ameller koyan ve onda günahlardan ve kötü amellerden sakınana ne mutlu!..

Ey Müslümanlar topluluğu! Yeni hicri yıl sevimli ve hoş bir misafirdir, acıların ve yaraların bitmesiyle güven ve huzur, umut ve rahatlık beklenen faydalanmaya uygun bir alandır. Fakat ne yazık ki bu yeni yılın sabahı doğarken İslam Ümmeti henüz üstünlük ve kurtuluş basamaklarına ulaşacağı bir yol çizmiş değildir. Tamahkarların ve saldırganların saldırısından kendisini koruyacak bir üstünlük kurmamıştır. Yine de bütün bu felaketlere rağmen iyimserlik alışkanlığımız, ümit yol göstericimiz olarak kalacaktır. Ümmetin tevhid yolunda yürümekte ve kalbi imanla atmaktadır. **(Kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlayıcıdır.)** *(61/es-Saff/8)* Bizler, hicri yılın başlangıcının gözden geçirme ve hataları düzeltme için hayırlı bir vakit olmasını dileriz. Böylece İslam Ümmeti işlerini sağlamlaştırmasının ve kaidelerini birleştirmesinin Rabbi'nin Kitabı'na ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sımsıkı tutunmasına bağlı olduğunu idrak eder. Çünkü o ikisi; doğru bir inanç ve sağlıklı bir metod ile nimetlere kavuşma ve bedbaht olma arasındaki farkı ortaya koyar. Onlarda hiçbir şek ve şüphe yoktur. Üstünlüğü ve kemali başkalarında arayan imkansızı arzulamış ve vebale uğramıştır. Artık onun için Allah katında ne bir yardımcı, ne de bir dost vardır.

İman kardeşleri! İslam Ümmeti, ümmetin selefinin geçmiş asırlarda yazdığı yüce ışık kaynağına dönmedikçe güçsüzlüğünü güce ve zayıflığını üstünlüğe dönüştüremeyecektir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ve sahabilerinin kendisiyle mutlu olduğu ve asırlar boyu dünyayı mutlu ettikleri bu dinin anlayışlarının ve gerçeklerinin ortaya çıkarılmasını kastediyorum. Bizi zedeleyen şeylere şeriat çerçevesinden baktığımızda Allah bizim işimizi ıslah edecektir. Nefse karşı, topluma ve ümmete karşı sözde ve davranışta dürüstlüğe bağlı kalmak bunu yapmamıza yardımcı olur. Çünkü Allah doğru olanları doğrulukları nedeniyle mükafatlandırır. Bu ümmetin üstünlüğü ancak ve ancak iyi niyetli ve vefakar mensuplarının sunduğu ihlaslı ve doğru davranışların meyvesidir. İşte burada düşünürlerin, yazarların ve medya mensuplarının dikkatini çekmesi gereken bir

nokta var: Sözleri ne kadar çekici olursa olsun ciddiyet ve hikmet ile dolu olmadıkça hiçbir görüşleri ümmet içinde sevgi ve kabul görmemiştir. Hikmet ise diyalogda doğruluğa bağlı kalmak ve hakka hak ile davet etmekten başka bir şey değildir. Delille ve yumuşaklıkla, acele etmeden ıslah yoluna koyulmaktır. Ümmetin iç cephesini güçlendirmek ve her yönüyle güvenliğini korumak için ümmetin sabit değerlerine ve şeriatın yükünü yüklenenlere dil uzatmamaktır.

Bütün sorunlar ve ince işler hakkında ortaya atılan derin görüşler ümmetin, hastalıkları inceleme alanına yönelmesinin ümmetin şahsiyetini koruma ve sabit değerlerine dokundurmama kararlılığının, tarihiyle ve uygarlığıyla gurur duymasının ve yabancı kültürlerle onu bozmak istememesinin delilidir.

İslam ümmeti ne zaman tarihine ve sabit değerlerine saygı duyarsa işte o zaman hakimiyete ve üstünlüğe ulaşır. Kendisini her çeşit düşünce terörüne çekmek ve uygarlığının kuvvet alanlarını yok etmek isteyen düşmanına fırsat vermez: **(Şayet sabreder ve Allah'tan hakkıyla korkarsanız onların hilesi size hiçbir zarar vermez.)** *(3/Âl-i Imrân/120)*

İnanç kardeşleri! Ümmetin kurtuluş basamaklarında yükselişinin bir yolu da inanç ve fazileti korumaya özen göstermektir. Yeni nesilleri İslami terbiye ile yetiştirmeye rezalet çukurlarına ve uyuşturucu bataklıklarına düşmelerini engellemeye onları çağımızdaki sapık düşünce akımlarından korumaya çalışmaktır.

Keşke İslam ümmeti çağın medya araçlarını ve tekniklerini en güzel şekilde kullanabilse. Dini fazileti yok eden uydu yayınları karşısında kararlılıkla durabilse… Çünkü bu uydu yayınlarının çoğunda olan, kötülüğü semaya çıkan zehirlerdir. Bu yayınlar gençlerin çoğunu boşluğa düşürmektedir. Ailelerden ve toplumlardan bir çoğunun yapısına bakan rezaletlerin peşinde sürüklenme sonucu oluşan fertler arasındaki geniş uçurumu görür.

Doğruluk ve olgunluğu onlardan çekip almış, onları boşluğa fırlatmıştır. Kültürlü bazı insanların bu boyaları ve makyajları insanlara ulaşılması gereken uygarlık olarak göstermesi daha çok üzücüdür.

İslam ümmeti! Ümmetin semasını kaplayan fitne bulutlarından biri de –ki bu bulutların yeni yıl ile birlikte açılmasını dileriz- kalplerinde kin kaynayan ve kalemlerinden köpük taşan bir takım insanların gerçekleştirdiği İslam'a yönelik haksız saldırılardır. Onlar, İslam'ın gerçeklerine vakıf olamamış ve bu nedenle İslam'a düşmanlık yapmaktadırlar. Onların, içimizden çıkan papağan kılıklı insanlar olduğunu üzülerek görürler. Medeniyetin olumsuz yönlerini ümmet mensupları arasında yaymakta, sorunun İslam'dan kaynaklandığını öne sürmekte ve İslami eğitim sisteminin değişmesini istemektedirler. Onlara şöyle denir: "Yavaş olun!..Bilin ki fıtratı düzgün olan ve basireti kapanmayan için İslam mükemmelliğin ve güzelliğin zirvesindedir."

Bütün güzel yönleriyle ve cihanşumullüğüyle İslam'ın ortaya konulması, İslam ümmeti'nin globalleşme akımlarının saldırısından kurtuluşunun yoludur.

İslam ümmeti! Ümmet yeni bir yılın basındayken dile getirmemiz ve birbirimize tavsiye etmemiz gereken görevlerden biri de sağlam İslam birliğinde toplanmaya çağırmaktır. **(Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve parçalanmayın.)** *(3/Âl-i Imrân/103)* **(Birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da**

gücünüz gider.) *(8/el-Enfâl/46)* Geçmişte ve günümüzde mutsuzluk kaynağı olan bağlılıklardan ve asılsız sloganlardan sakındırmaktır. Ümmetin şu anki durumu ayrılıkların, bölünmüşlüğün, karmaşanın ve anlaşmamakta birleşmenin en büyük delilidir.

Allah'ın kullarından başarılı birinin, ümmetin birliğini sağlamak üzere her çıkışında sırtımızda bir hançer gibi duran bazıları, İslam ümmeti'nin yaşadığı sıkıntıları ve sonunu ancak Allah Subhanehu'nun bildiği bu zor dönemi görmezden gelerek anlamsız ve mide bulandırıcı şeylerle karşısına çıkar. Onun bu saçmalaması, yalan ve iftira devam edince Allah, karşısına hakkı savunan birini çıkarır ve emperyalizm uşaklarının kim olduğunu insanlara açıklar. **(Bilakis biz hakkı bâtılın tepesine atarız da o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir.)** *(21/el-Enbiya/18)*

Ey liderler ve yöneticiler! Dünya bir tedirginlik ve bölge bir yangın içindeyken yeni hicri bir yıla daha girdiniz. Birlikte olma ve yardımlaşma, ümmetin düştüğü yerden kalkması için şuurlu bir plan yapma konularında hicretten ders alın. Ümmetin kutsal değerlerini Siyonizm teröründen koruyun. Düşmanın aynı düşman hatta daha azılı olduğu, saldırıların aynı saldırılar ve hatta daha şiddetli olduğu gözünüzden kaçmasın.

Ey beşeriyetin akıl sahibi insanları!.. Şunu kesinlikle anlamak gerekir ki, dünyadaki akıl sahibi insanlar ve semavi dinlerin mensupları güvenlik, istikrar ve barışın sürmesini istemektedir. Bölgenin savaşlardan ve felaketlerden uzak kalması için aklın ve mantığın hakim olmasına çağırmaktadırlar.
"Savaş ancak bildiğiniz ve tattığınızdır."
"Görüş ise cesurların cesaretinden önce gelir."

Ey alimler! Sizler vahyin emanetçilerisiniz. Toplumlarınızda birliğin ve ayrılığı bir kenara bırakmanın gereği üzerinde durun. Ümmeti, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti üzere birleştirin. Deliller ve kurallar, âdâp ve amaçlar ışığında ümmeti kolaylık yollarına sevkedin. Dininizi ve Nebiniz sallallahu aleyhi ve sellem'i ciddi bir şekilde savunun. Yeni nesilleri ilim ve hikmet alanlarına yönlendirin. Bir çok kişinin kalbini korku ve endişe sarmışken İslam ümmeti'nin, ümidini Rabbi'ne bağlamasını sağlayın.Hiçbir el yok ki Allah'ın eli onun üstünde olmasın! İslam davetçileri! Silinip giden edep ve ahlak kurallarını, unutulan faziletli ve güzel davranışları yeniden diriltin.

Topluma birlik ve dayanışma, anlayış ve acıma duyguları yerleştirin. Kalplerinizi Kur'ân ve sünnete bağlayın ki dünya ve ahirette mutluluğa erin. Ey İslam davetçileri! Sevdiklerimize ve kardeşlerimize yönelik asılsız savaşların kılıçlarını kınına sokma zamanı gelmedi mi?!

Ey Allah'ın rızası için çalışanlar! Çalışmalarınız kutlu olsun! Sizler ümmet için ne iyi bir kalkansınız! İslam'ın ve Müslümanların parlak yüzünü ortaya koymak için şeriat ve edep kurallarına sarılın!

Ey eğitimciler! Müslüman kadını namus ve iffet basamaklarında yükseltin. Gençleri de ihmal etmeyin! Onların nefislerinde, ümit ve dine bağlılık duygusunu diriltin. Yüreklerine yüce duygular ve kararlılık yerleştirin. Tezlerinizde, Allah'ı razı edecek noktaları vurgulayın ve aşırılığa kaçmayın! İslam'ın hoşgörüsünü, İslam'ın kendisine çağırdığı güzel ahlakı ve örnek değerleri ortaya koyun. Durumları düzeltmesini ve

herkesi, şimdi ve gelecekte hayırlı olacak şeylerde başarılı kılmasını Allah'tan dileriz. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve kerem sahibidir.

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun ve bilin ki ömürler çabucak geçmektedir. Takvanızı artırın ki durumunuz düzelsin.

Ey Müslüman kardeşler!.. Yeni bir yıla girdiniz. Onun için salih amelleri seçip hazırlayın. Nefsini hesaba çeken ve Allah'a sunulacağı gün kötü olmasını gerektirecek şeylerden tevbe eden kişiye Allah rahmet etsin!

İman kardeşleri! İslam, zamana değer vermekte ve onu, takva ve iman sıfatlarıyla birlikte zikretmektedir. **(Gece ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde Allah'tan korkan bir kavim için nice deliller vardır.)** *(10/Yunus/6)*

O takva sahipleri, sevap ve güzellikler elde ederek, günahlardan ve kötülüklerden uzak durarak dünya hayatını yükseliş için bir geçide dönüştürenlerdir.

Şüphelere ve saldırılara karşı ümmetlerini savunanlardır. Kendilerini dünya hayatına kaptıran, yüce hedeflerden hoşlanmayanlara gelince –Allah korusun- zillete ve azarlanmaya uğramışlardır. Bu onları, hüsran karanlıklarına sürükler. Kıyamet Günü sorguya çekildiklerinde gözleri dikilir kalır: **(Haksızlık edenler hangi dönüşe (akibete) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.)** *(26/eş-Şuarâ/227)*

Gereği gibi şükrü yapılamayacak nimetlerden biri de yıllar boyunca Harameyn-i Şerifeyn ülkesi yönetenlerinin ve yönetilenlerinin –Allah'ın izniyle- ancak hakkı ve adaleti, İslam'ı ve barışı savunma alanlarında olması ve olacağıdır.

Ey kardeşler! Sizleri bu yılın başına ulaştırdığı için Allah'a şükredin. Bu yıl, salih amellerde ciddiyet ve gayretin arttığı bir yıl olsun. Bu günlerde yaşadığınız yılın ilk ayı, Allah'ın haram aylarından bir olan Muharrem ayıdır ve aylar arasında değeri büyüktür. Muharrem ayının en faziletli günü onuncu/Aşûre günüdür. O günde Allah, peygamberi Musa aleyhisselam'ı Firavun'dan ve kavminden kurtarmıştır ve bunun üzerine Musa aleyhisselam o günde oruç tutmuştur. Nebiniz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem de o günde oruç tutmuş ve tutulmasını teşvik etmiştir. Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Aşure günü orucu sorulur ve şöyle buyurur: **"Önceki yılın günahlarına keffâret olacağını Allah'tan umarım."**

Ey Allah'ın kulları!.. Bir gün öncesi ya da bir gün sonrası ile birlikte Aşure gününde oruç tutarak bu büyük ecri değerlendirin. Yeni yılda ibadet alanlarında yarışmak üzere ciddiyetle kolları sıvayanlara ne mutlu!. Allah, lütfu ve keremi ile bizleri onlardan eylesin!..

Allah Yolunun Yolcuları

Şeyh Usâme b. Abdullah el-Khayyât
Mekke, 08.07.1424 Hicri – 05.09.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. Kıyamet günü O'nun önünde duracağınızı hatırlayın. **(O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak.)** *(78/en-Nebe'/40)* **(O gün insan yapıp ettiklerini hatırlar.)** *(79/en-Nâziât/35)* **(O gün insan yaptıklarını bir bir hatırlar fakat bu hatırlamanın ne faydası var!)** *(89/el-Fecr/23)*

Ey Müslümanlar!.. Batılın yolları sayılamayacak kadar çoktur, fakat Allah'a giden yol tektir. Bu yol da, o yola koyulanları Allah'a, Allah'ın rızasına ve cennetlerine götüren, Allah'ın belirlediği sırat-ı müstakimdir / dosdoğru yoldur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.)** *(6/el-En'âm/153)*

Allah, Allah'a giden yolu tekil olarak zikretmiştir, çünkü gerçekte çok değil bir tektir. Kendi yoluna ters düşen yolları çoğul olarak zikretmiştir, çünkü gerçekte onlar çok ve çeşitlidir. İmam Ahmed Müsnedi'nde ve Dârimi Süneni'nde, Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh kanalıyla hasen bir isnatla şunu rivayet eder: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem düzgün bir çizgi çizer ve **"Bu, Allah'ın yoludur"** buyurur. Sonra, sağına ve soluna çizgiler çizer ve **"Bu yollardan her bir yolun üzerinde bir şeytan vardır ve ona çağırır"** buyurur. Sonra şu ayeti okur: **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır.)** *(6/el-En'âm/153)*

Ey kardeşler!.. Allah'a giden yol bir tektir. Çünkü Allah, apaçık haktır ve hak birdir. Batıl ve sapıklık ise, sayılamayacak kadar çoktur. Allah'ın yolunun dışındaki her yol batıldır. İlim ehlinin sözlerinde geçen "Allah'a giden yol çok ve çeşitlidir; Allah rahmeti ve lütfu gereği bu yolları farklı yaratmıştır" ibaresi ise doğrudur ve Allah'a giden yolun tek olması ile çelişmez. Bunun açıklaması, Allâme İbnu'l Kayyım'ın dediği gibidir: "Bu yol tektir ve Allah'ın razı olduğu herşeyi kapsar. Allah'ın razı olduğu şeyler ise çok ve çeşitlidir. O'nun razı olduğu şeylerin hepsi tek bir yoldur. Razı olduğu şeyler ise çoktur; zamana ve mekana göre, şahıslara ve durumlara göre değişir. Hepsi de, O'nun rızasını kazanmanın yollarıdır." Allah'ın rahmeti ve hikmeti gereği belirlediği bu yollar, insanların imkanlarına ve kabiliyetlerine göre gerçekten çok ve çeşitlidir. Şayet Allah; zihinlerin ve akılların, imkan gücünün ve zayıflığının farklılığına rağmen rızasını kazandıran bu yolları tek bir çeşide indirseydi kimse o yola koyulamazdı. Fakat imkanlar farkı olduğu için herkes imkanı ve gücü ölçüsünce Rabbine giden bir yola koyulsun diye yollar da çeşitli oldu. Şeriatların çeşitli ve farklı olmasına işte bu açıdan bakılmalıdır. Bununla birlikte, o şeriatların hepsi sonuçta tek bir dine ve tek bir ilaha döner. Buhari ve Müslim'in, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadis buna delildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Peygamberler; babaları bir, anneleri farklı kardeşler gibidir. Anneleri (şeriatları) farklı, dinleri birdir."** "Evlâdu'l Alât", babaları bir fakat anneleri farklı olan çocuklardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, peygamberlerin dinini bir babaya ve şeriatlarını da çok sayıdaki annelere benzetmiştir. Çünkü bu şeriatlar çok olsalar bile sonuçta bir asla dönerler.

Buna göre; insanlar arasında, en önemli işi ve Allah'a giden yolu ilim ve eğitim olanlar vardır. Allah rızasını dileyerek vaktinin büyük çoğunluğunu ilme ayırmıştır. Bu yolla Allah'a ulaşıncaya kadar ilim ve eğitim üzerine yoğunlaşır ve ilmiyle amel eder. Veya ilim talebi yolunda ölür ve ölümünden sonra arzusuna ulaşması umulur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Kim Allah ve Rasulü uğrunda hicret ederek evinden çıkarda sonra kendisine ölüm yetişirse artık onun mükafatı Allah'a düşer.)** *(4/en-Nisâ/100)*

Yine insanlar arasında en önemli işi zikir ve Kur'an tilaveti olanlar vardır. Vaktinin çoğunu onunla geçirir. Onu, ahireti için azık ve sermaye edinmiştir. Ne zaman ondan gafil kalırsa zarar ettiğini düşünür.

Yine insanlar arasında, en önemli işi namaz olanlar vardır. Ne zaman, devamlı kıldığı nafile namazlardan birini kılmasa, namazla meşgul olmadan veya onun için hazırlık yapmadan bir vakti geçse kalbi kendisini rahatsız eder ve göğsü daralır.

Yine insanlar arasında, yolu iyilik ve başkalarına fayda verme olanlar vardır. İhtiyaçları giderirler, darda olanı kurtarırlar, yardıma muhtaç olana yardım ederler. Çeşitli sadakalarda bulunurlar. Kendilerine bu yol açılmıştır ve onlar bu yoldan Rablerine yürürler.

Yine insanlar arasında, yolu oruç olanlar vardır. Ne zaman oruç tutmasa kalbi rahatsız olur ve hali değişir. Bazılarının yolu da, iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmaktır. Allah kendilerine bu yolu açmıştır ve onlar bu yoldan Rablerine yürürler. Bazılarının yürüdükleri yol da, hac ve umre yapmaktır. Bazıları ise, Allah'a giden bu yollara birlikte koyulur. Kulluk vazifesini kalbinin ve aklının kıblesi kılmıştır. Nerede olursa ve nereye giderse ona önderlik eder. Her yola bir işaret koymuştur. Kulluk neredeyse onu bulur. İlim ise, ilim ehlinin yanında onu bulur. Cihad ise, mücahitlerin safları arasında onu bulur. Namaz ise, çokça namaz kılanların yanında onu bulur. Zikir ise, zikredenler arasında onu bulur. İyilik ise, iyilik yapanların zümresinde onu bulur. Allah'ı sevmek ve O'nu gözetip O'na dönmek ise, Allah'ı çokça sevenler ve çokça tevbe edenler zümresinde onu bulur. Nerede konaklarsa konaklasın, kulluk / ibadet üzere hareket eder. "Bu amellerle ne yapmak istiyorsun?" dense, "Nerede olursa olsun, ne getirirse getirsin ve ne gerektirirse gerektirsin Rabbimin emirlerini yerine getirmek istiyorum. Ne olursa olsun, onları yerine getirmekten başka bir muradım yok." der. Allah'ı gözeterek kulluğu yerine getirir. Ruhuyla, bedeniyle ve kalbiyle O'na tutunur. Malı O'na tesli etmiş, karşılığını beklemektedir. **(Allah mü'minlerden, canlarını ve mallarını, cennet karşılığı satın almıştır.)** *(9/et-Tevbe/111)*

Ey Allah'ın kulları!.. İşte bu, gerçekten Allah'ın yoluna koyulan kişidir. Sevdiğini tam olarak sevenin bağlanması ile O'na bağlanır ve kalbi O'nu arar. O'nunla, O'nun dışındaki tüm arzuları unutur. Kalbinde ancak Allah sevgisi ve Allah'ın emrinin sevgisi kalır. Bunun sonucu; Rabbi onu seçer ve kendisine yaklaştırır. Dininde ve dünyasındaki bütün işlerine vekil olur. Şefkatli bir babanın çocuğunu eğitmesinden daha iyi ve daha etkili bir eğitimle onu eğitir. Çünkü; itaatkarı ve isyankarı ile bütün mahlukatı ayakta tutan ve gözeten O'dur. Ya Allah'ı seven ve dost edinen; O'nu başkasına tercih eden; Rabb ve dost olarak, yardımcı ve yol gösterici olarak Allah'ı seçen için Allah'ın gözetmesi nasıl olur? Onun bildiği ve bilmediği lütufları ve iyilikleri üzerindeki perdeyi kaldırıverse, Allah'a sevgisinden ve şükründen kalbi erir.

Bunlardan bir kısmını tadan, Allah'a ulaştıran yolu bilen ve sonra onu terkeden; arzusuna ve rahatına, zevk ve sefasına yönelen ise bu davranışının kötü sonucuna uğrar. Kalbini, sıkıntıların hapishanesine koyar ve hayatında, kimsenin görmediği bir azaba maruz kalır. Hayatı; acizlik, üzüntü ve keder doludur.. Ölümü, onun için ziyandır. Ahireti ise, pişmanlıktır. İşini ihmal etmiş ve düzenini dağıtmıştır. Yardım ister ama yardım edilmez. Seviçleri geride kalmış, acıları ve pişmanlıkları gelmiştir. Ünsiyeti yalnızlığa, izzeti zillete ve zenginliği fakirliğe dönüşmüştür. Çünkü o, Rabbi'ne giden yolu bilmiş ve sonra onu terketmiştir. Önce görmüş ve sonra kör olmuştur. Bilerek inkar etmiştir. Önce ilerlemiş, sonra yüzüstü geri dönmüştür. Davet edilmiş fakat davete katılmamış, kendisine kapı açılmış fakat o kapıya sırtını dönmüştür. Mevlâsı'nın yolunu terketmiş, bütünüyle hevâ ve heveslerine yönelmiştir. Bazı şeylerden nasibini alsa ve rahatını tatsa da kalbi bağlıdır, tevhid meydanlarına ve sevgi bahçelerine gidemez. İlahı'ndan yüz çevirmesi ile aşağılıkların en aşağısı seviyesine düşmüştür. Rabbi'nden yüz çevirdiğinde kainat da ondan yüz çevirir ve bu onunla isteği arasına giren bir engel olur. Ruhu bedenine yabancıdır.Kalbi yaşantısından bıkmıştır. Yaşantısı nasıl olursa olsun ölümü temenni eder. Bu hal üzere iken -Allah korusun- ölüm gelse dahi kendisiyle Rabbi arasında perde olduğu için uğrayacağı azabı ise hiç sorma! Bu; Rabbi'nden yüz çevirmesinin ve nefisinin arzularını Rabbi'nin rızasına tercih etmesinin sonucudur.

Ey Allah'ın kulları!.. Kim Allah'tan bütünüyle yüz çevirirse, Allah da ondan bütünüyle yüz çevirir. Kim Allah'tan yüz çevirirse, mutsuzluk ve bedbahtlıktan kurtulamaz. İşlerinde ve halinde talihsizlik peşini bırakmaz. Dininin ve yaşantısının kötülüğü onu bırakmaz. Öyleyse gerçekten mahrum bırakılmış kişi, Allah'a giden yolu bilip sonra onu terkeden veya Allah'a olan sevgisiyle bir ışıltı gören ve sonra kendisinden bu alınan kişidir. Özellikle de, haram olan zevk ve sefaya meylederse, gece ve gündüz bütünüyle arzu ve istekleri peşinde koşarsa Rabbine giden yollardan hiçbirini bulamaz. En yüksekten en aşağıya düşer. Heva ve heves zindanında yaşar ve şaşkınlık içerisinde kalır. Allah Teâlâ ne doğru buyurmuştur: **(Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, Kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz. O; "Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben, hakikaten görür idim!" der. (Allah) buyurur ki: İşte böyle. Çünkü sana ayetlerimiz geldi; ama sen onları unuttun. Bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun!)** *(20/Tâ-Hâ/124-126)*

Ey Allah'ın kulları!.. Allah, yoluna koyulan kulu kendine yaklaştırır ve o kulun hayatı aydınlanır. Allah'a yaklaşmasının etkisi üzerinde görülür. Gökyüzü ehli sevgi ve dostlukla ona yönelir. Çünkü onlar, Allah Subhânehu'ya uyarlar. Allah kulunu sevince onlar da onu sever, bir kişiyi dost edinince onu dost edinirler. Buhari ve Müslim, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah bir kulu sevince Cibril'i çağırır ve "Ben falanı seviyorum, sen de sev" buyurur ve Cibril onu sever. Sonra semada şöyle seslenir: "Şüphesiz Allah Teâlâ, falanı seviyor; siz de onu sevin!" Bunun üzerine sema ehli onu sever. Sonra onun için yeryüzünde de kabul konulur."** Allah, dostlarının kalbini sevgi ve rahmetle ona yönlendirir. İzzet ve celal sahibi hükümdarlar hükümdarı Allah azze ve celle'nin sevgiyle kendisine yöneldiği, çeşitli ikramlarıyla kendisine yaklaştırdığı, gökyüzü ve yeryüzü ehlinin kendisine övgüde bulunduğu kimseye bu yeter. Bu Allah'ın lütfudur ve onu dilediğine verir. Allah, yüce lütuf sahibidir.

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. İhlasla ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyarak Allah'ın sevgisine ulaştıracak her ameli işleyin. Allah

Teâlâ'nın, insanların en hayırlısı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e salat ve selamda bulunmayı emrettiğini devamlı hatırlayın. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Hakkında Bilgin Olmayan Şeyin Peşine Düşme!

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 01.07.1424 Hicri – 29.08.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** *(33/el-Ahzâb/70-71)*

Allah'tan hakkıyla korkun ve rızasını talep edin! Allah'ın mağfiretine ve cennetlerine koşun! Sakın dünya sizi aldatmasın ve dünyanın süsü sizi oyun ve eğlenceye daldırmasın. Dünyanın helali hesaptır, haramı cezadır. Sonu ise yok olmaktır. Ahiret yurduna peşpeşe giden seferlerde ne çok gidip de geri dönmeyen yakın ve arkadaş var!

Ey Müslümanlar!.. Ümmetimizin tarihinin son asırlarında, on yıllar önce, ümmetin çoğunluğu dininde bir uyuklama, Kur'an'dan ve Nebisi'nin sünnetinden yüzçevirme ve tarihinden kopukluk yaşıyordu. Dini üzere dosdoğru yaşayan Müslüman, İslam ülkelerinin çoğunda, öz vatanında ve kendi toplumu arasında dini açıdan gurbeti yaşıyordu. Bu; Müslümanların, sömürgecilik karşısında kapsamlı yenilgisinin gölgesinde gerçekleşiyordu. Öyle ki; askeri işgal bu sömürgeciliğin en tehlikeli silahı değildi. Bilakis fikri ve kültürel silahlarıydı. İslam asrının bittiğine ve batılılaşmanın, kaçınılmaz tarihsel bir gerçek olduğuna Müslümanları ikna etmeye çalışmasıydı. Müslümanların evlatlarından bazıları buna kandı. Düşüncelerini ve geleceklerini doğuya ve batıya çevirdiler ve sonuçta, bazı İslam ülkelerine ve halklarına İslam'dan oldukça uzak bir hayat düzeni damgasını vurdu.

İslam Ümmeti için gerçek darboğaz; İslam'ın, alimlerinin acziyeti ve mensuplarının cehaleti arasında kalmış olmasıydı. Bu, Rabbi'nin Kitabı'ndan ve çizdiği yoldan uzaklaşan milletler hakkında Allah'ın belirlediği bir kuraldır. **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.)** *(13/er-Ra'd/11)*

İşte böyle yeryüzüne karanlık bütünüyle bastırmak üzereyken, Allah Teâlâ kurtuluş için ve gece karanlığının dağılıp şafağın sökmesi için izin verdi. İslam Ümmeti, toplumları arasında samimi bir davet ve gençleri arasında ciddi bir dönüşüm yaşadı. Dinleriyle kopan bağlarını yeniden bağladılar ve kalplerinden silinen duyguları yeniden canlandırdılar. Mescidler mamur oldu ve sünnetler ihya edildi. Gençler bölük bölük ilim talebine yöneldi. Cihad ibadeti uzun bir aradan sonra yeniden yapılmaya başladı. Allah'a hamdolsun, dünyanın her tarafında ümmetin safları arasında; erkekler ve kadınlar, gençler ve ihtiyarlar arasında dine iyi bir dönüş başgösterdi.

Dine bu genel dönüş ve Allah'ın sağlam ipine başlanış salihleri ve iyi insanları ne kadar sevindirmişse, kafirleri ve münafıkları da bu uyanış o kadar kızdırdı. Gelip geçici bir akım olduğunu söylediler. Gençlerinin yolunu kesmeye, yaşlıları ile alay etmeye ve onu kötü göstermeye çalıştılar. İman yolcularının artması boğazlarına tıkandı ve zalimlerin uykusunu kaçıran bir sorun oldu. Ancak Allah emrinde galiptir fakat insanların çoğu bunu bilmez. Dine dönüş hızlı bir şekilde gelişti ve sınırları aştı. Düşmanları için gerçek bir hüzün ve yenilmesi zor bir hasım oldu. Kendisi için korkulacak bir durum yoktur. Çünkü kendisini kalıcı ve hatta üstün kılacak asalete ve ilahi vaade sahiptir.

Ey Müslümanlar!.. İslam, düşmanlarından ve kendisini kötüleyenlerden zarar gördüğü gibi bazen kendi mensuplarından ve kendisini sevenlerden de zarar görmektedir. Bu zarar, onlar dosdoğru yoldan saptıklarında meydana gelmektedir. İslam ümmetinin uyuklama döneminde kendilerini beklediği ve İslam'a davette parlak yıldızlar gibi doğan gençler! Gördüğü aykırı davranışlar ve haddi aşmalar karşısında uykuları kaçan bir kalpten kaynaklanan sevgi ile ve dualarla birlikte size bir kaç kelime söyleyeceğim. Bu aykırı davranışlar ve haddi aşmalar adımları yavaşlatır ve düşmanı sevindirir. Müslümanları birbirine düşürür. Son zamanlarda ortaya çıkan görüş ayrılıkları ve içtihat ehli olmayanların içtihatları nedeniyle gençlerle birlikte durup düşünmek gerekmektedir. Net olmayan görüşler ve hükümler ortaya çıkmıştır. Şer'i ilimlerden ve alimlerden yeterince faydalanmama, düşünce ve bilgileriyle gençleri kışkırtanların girişimleri, fasıklık ve sapık düşüncelerle onlara musallat olmaları da bu görüş ve düşünceleri beslemektedir. Düşmanların tasallutu, toprakları işgali ve servetleri yağmalaması da buna eklenince ortaya çıkan tepkiyi ilim ve akıl ölçüsü kontrol edemeyebilir.

İslam gençliği! Bizler, halkların büyük sorunlarını ve yeryüzündeki bütün milletlerin hayati meselelerini çözmenin, hayatın pişirdiği ve tecrübelerin olgunlaştırdığı yaşlıların ve alimlerin işi olduğunu görmekteyiz. Bedir Savaşı'nda Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ashabına şöyle der: **"Ey insanlar! Bana görüşünüzü söyleyin."** Ebu Bekr kalkar ve konuşur. Sonra Ömer kalkar ve konuşur. Sonra Mikdâd b. Amr kalkar ve konuşur. Ensar'ın büyüğü Sa'd b. Muaz kalkar ve konuşur. Bunların hepsi konuşur. Oysa sahabiler arasında ilimleri ve kahramanlıkları ile dağları devirecek gençler vardır. Fakat bu bugün bizim aramızda görülmemektedir. Bu gibi büyük sorunlar ve işler hakkında konuşmak genç-yaşlı, bilen-bilmeyen herkes için serbest bir alan haline gelmiştir. Daha da ötesi, Ömer radıyallahu anh'a sunulsa görüşlerini almak için Bedir Savaşı'na katılan sahabileri toplayacağı konularda konuşanları görürsün. Şer'i konular ve milletlerin geleceği hakkında konuşmak avâma ve gazetecilere açık bir alan haline gelmiştir. Halbuki, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, namaz için safların düzenlenmesi konusunda şöyle buyurur: **"Sizden, ilim ve akıl sahibi olanlar benim arkama dursun."**

Bazı milletleri düşman ilan etmek ve ümmeti, güçlerin denk olmadığı çatışmalara sürüklemek, savaş alanlarını belirlemek; bütün bunlar gençlerin cesaret ve cüretinin önünde durması ve görüş ve içtihatlarının daha öteye geçmemesi gereken konulardır. Olay, İslam yolunda saçları ve sakalları ağarmış Rabbani alimlere havale edilir. Bundan sonra o gençler, Allah katında ve tarih önünde mazurdurlar. Tarih bizlere, Tatar saldırılarının, en başta Şeyhulislam İbni Teymiyye olmak üzere Rabbani alimlerin hikmeti ve yönlendirmesi ile durdurulduğunu nakletmektedir. Bu nedenle, tarih okuyun!

Ümmetin geleceğini ilgilendiren konularda konuşmanın ve büyük sorunlar hakkında kesin hüküm vermenin herkesin işi olmadığını artık İslam ümmetinin anlaması gerekir. Örneğin; güzel konuşma ve vaaz etmede ön plana çıkanların mutlaka bu işlere girmesi gerekmez. Allah'ın, cihad alanlarında bulunmakla şereflendirdiği bir kimsenin mutlaka bu gibi büyük sorunlarda ümmeti yönlendirmesi gerekmez. Bizler; bu gibi konularda dini bilmeyen ve din ehline kötü gözle bakanlardan sakındığımız gibi, doğru olan şer'i metottan saptıkları zaman dini seven ve ona destek olmak isteyen fakat tecrübesizlik ve heyecan perdesinin arkasına saklanıp ilim ve olgunluktan yoksun olanlardan da sakınmalıyız. **(Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; halbuki onu, Rasul'e veya**

aralarında yetki sahibi olan kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar onun ne olduğunu bilirlerdi.) *(4/en-Nisâ/83)* **(Allah'tan başkasına ibadet edenlere sövmeyin; sonra onlar da bilmeyerek Allah'a söverler.)** *(6/el-En'âm/108)*

Ey İslam gençliği! İslam mensupları ve İslam'ı sevenler!.. İslam şeriatı, kılıç ve mızrağı getirdiği gibi nasihat ve yumuşaklığı da getirmiştir. Düşmanla savaşmayı getirdiği gibi, delillerin işaret ettiği ve ilimde derinleşenlerin bildiği yerlerde kişinin kendisi için değil bilakis İslam'ın ve Müslümanların çıkarı için düşman belasına sabretmesini de getirmiştir. Ebu Cendel radıyallahu anh, zincirlere bağlı olarak, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in önünden bir müşrik tarafından götürülür ve şöyle haykırır: "Fitneye düşeyim diye mi geri döndürülüyorum?" İnsanların en duyarlısı (Allah Rasulü) sallallahu aleyhi ve sellem onu görür ve sabreder. Çünkü sonucun, daha hayırlı olacağını bilmektedir. Sonuç gerçekten de Ebu Cendel radıyallahu anh için daha hayırlı olur. Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Bundan önce de, ilk döneminde İslam Kabe ile İbnu'l Erkam'ın evi arasında gelişip büyürken, kendisine tabi olanlar sayıca azdı. İşkence ve eziyete uğruyorlardı. Onlardan hiçbirine, bu işkence ve eziyete karşılık vermesi emredilmedi. Yalnızca sabretmesi emredildi. Tercih, bu emre uyuldu ve sahabiler, sonuçtan memnun oldular ve güçlendiler.

Hüküm verirken, emrederken ve yasaklarken, günaha veya sevaba girdiğini söylerken, mutlaka güçlülük ve zayıflık yönünden Müslümanların halini gözönünde bulundurmak gerekir. Bizler, hazırlığa ve inşaya muhtacız. Duaya ve tevbeye muhtacız. İslam Ümmeti'nin yeniden liderliği ele alması ve hak ettiği yere gelmesi için, gençlerin önünde, Allah'ın belirlediği ilahi kuralların ve şeriatın gerektirdiği bir çok sorumluluk ve görev var.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Sabret; şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını ya sana gösteririz, yahut seni daha önce vefat ettiririz. Nasıl olsa onlar bize döneceklerdir.)** *(40/el-Mü'min/77)*

Ey Müslümanlar!.. Ümmetin gençliğine ve geleceğinin temel direğine sesleniyorum. Sizleri samimi bir şekilde, Selef-i Salih'in anlayışı ile Kur'an ve Sünnet'e dönmeye çağırıyorum. Şer'i ilme ve Rabbani alimlere çağırıyorum.

Dini duyarlılıkla birlikte zalimlerin kışkırtıcı hareketleri, olayların ve sorunların çözümünde şeriata muhalafet etmek ve sünnetin dışına çıkmak için bir bahane olamaz. Allah Teâlâ bizlere, şeriata ve sünnete uymamızı emretmiştir. Hevâ ve heveslerimize veya delillere aykırı içtihatlara uymamızı değil. Sahih-i Buhari'de rivayet edilen Hudeybiye Anlaşması'nda, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Mekke kafirleri ile bazı konularda anlaşma yapar. Bunlardan bazıları şu şekildedir: Gelecek yıl umre yapmak üzere bu yıl umre yapmadan dönmek, Mekke'den kim Müslüman olarak kendisine gelirse onu Mekke ehline geri çevirmek, Mekke ehlinin ise İslam'dan çıkarak Mekke'ye geleni geri çevirmemesi. Bu durum Ömer radıyallahu anh'ın hoşuna gitmez ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Bizler hak üzere değil miyiz ve düşmanımız batıl üzere değil mi? Niçin dinimizde taviz veriyoruz?" Bu konuda tartışır ve daha sonra Ebu Bekr es-Sıddık radıyallahu anh'a gider. Aynı şeyleri ona da söyler. Ebu Bekr radıyallahu anh ona şöyle der: Şüphesiz O, Allah'ın Rasulü'dür. Rabbi kendisine yardım ederken, Rabbi'ne isyan edecek değildir. O'na sımsıkı tutun. Allah'a yemin olsun ki O, hak üzeredir. Sonunda bütün hayrın, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yaptığı kabul ettiği şartlarda olduğu görülür. Ondan sonra Ömer

radıyallahu anh der ki: "Bu tartışmam dolayısıyla bir çok salih amel işledim, umulur ki ona keffaret olur." Demek ki; nassın varlığında içtihada mecal yoktur. Görünüşte belirsizlik olsa bile... Çünkü hayrın tümü, delile uymaktadır.

Ey Müslümanlar!.. Şer'i ilim yok olursa veya yok edilirse, güçler felakete dönüşür. Bu zikrettiğimin tek sebep olduğunu iddia ediyor değilim. Fakat, tavırların belirlenmesinde şer'i ilmin önemine dikkat çekmek için bunları zikrediyorum. İbni Abbas radıyallahu anhuma, Hariciler ile ilimle tartışınca onlardan üç bini geri döndü.

İşte size, duygusallık karşısında ilmin konumunun ön plana çıktığı bir olay daha... Buhari rahimehullah bu olayı şöyle rivayet eder: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde insanlar arasında karmaşa yaşanır. Kimi bunu doğrulamakta, kimi ise yalanlamaktadır. Duygusallık, doğrulamamayı gerektirmektedir. Öyle ki, Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh olayın büyüklüğü nedeniyle mescitte ayağa kalkarak, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in öldüğünü söyleyenleri tehdit eder. Ömer radıyallahu anh insanlara konuşurken Ebu Bekr radıyallahu anh gelir ve "Otur ey Ömer!" der. Ömer radıyallahu anh, oturmayı reddeder. Bunun üzerine insanlar Ömer radıyallahu anh'ı bırakarak Ebu Bekr radıyallahu anh'a yönelir. Ebu Bekr radıyallahu anh şöyle der: "Sizden kim Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e ibadet ediyorsa şüphesiz Muhammed ölmüştür. Kim de Allah'a ibadet ediyorsa şüphesiz Allah ölmeyen diridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhammed ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah, şükredenleri mükafatlandıracaktır.)** *(3/Âl-i Imrân/144)*

İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki, Ebu Bekr radıyallahu anh okuyuncaya kadar sanki insanlar, Allah'ın bu ayeti indirdiğini bilmiyorlardı. İnsanlar onu Ebu Bekr radıyallahu anh'tan dinledi ve her duyan onu okuyordu." Ömer radıyallahu anh der ki: "Allah'a yemin olsun ki, Ebu Bekr'in onu okuduğunu işitir işitmez, ayaklarım kesilmiş gibi oldum ve öyle ki ayaklarım beni taşıyamadı. Öyle ki, onu okuduğunu işittiğimde yere düştüm ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in öldüğünü anladım." Bu hadisi, Buhari rivayet eder. İbni Hacer rahimehullah şöyle der: "Bu hadiste Ebu Bekr radıyallahu anh'ın soğukkanlılığının gücüne ve ilminin çokluğuna işaret vardır." Kesin şer'i delil kendisine ulaşınca, Ömer radıyallahu anh'ın nasıl aniden döndüğüne ve duygusallığı bıraktığına bakın!..

Ey gökleri ve yeri yoktan vareden Allah'ım! Ey görünen ve görünmeyen her şeyi bilen!.. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde kulların arasında hüküm veren sensin. Hak olduğunda anlaşmazlığa düşülen konularda bizi izninle doğruya ilet!. Şüphesiz sen, dilediğini doğru yola iletirsin.

Dünya Hayatı Sizi Aldatmasın!

Şeyh Usâme b. Abdullah el-Khayyât
Mekke, 24.06.1424 Hicri – 22.08.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu hakkıyla gözetin. Çünkü Allah Subhânehu, gizli ve saklıyı bilir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın şeytan sizi, Allah'ın mağfiretine güvendirerek kandırmasın!

Ey Müslümanlar!.. Arzuları yerine getirme, beklentilere ulaşma ve istekleri elde etme yarışı arasında insanlardan bir grup, bu yarışın sürekli istediği şekilde sürmeyeceğini göremez veya görmezden gelir. Bu nedenle; istediği bazı şeylerden mahrum kaldığında, arzuladığı şeyle arasına bir engel girdiğinde bütün

genişliğine rağmen yeryüzü kendisine dar gelir ve canı sıkılır. Olgunluğunu kaybeder. Bütün bunlar onu, Allah'ın bolca nimetlerini ve geçmişte ona yaptığı bağışları inkar etmeye sevkeder. Sabah akşam hep üzüntülü ve tedirgin olur; hayatın tadını alamaz.

Ey kardeşler!. Bütün buna sebep, bağışlama ve engelleme gerçeğini bilmemek, bu ikisinin asla bir araya gelmeyecek zıt şeyler olduğunu düşünmektir. Bu nedenle; Selef-i Salih'in (Allah onlardan razı olsun) hakkı açıklamak ve hidayete yönlendirmek üzere bu konuyla ilgili hikmetli sözleri vardır. Süfyan es-Sevri rahimehullah, Selef alimlerinin birinden şu sözü nakleder: "Şüphesiz Allah'ın kulunu sevdiği bazı şeylerden engellemesi, ona bir bağışıdır. Çünkü Allah Teâlâ, onu, cimriliğinden dolayı engellememiştir. Bilakis, bu şekilde olmasını dilediği bir lütfundan dolayı engellemiştir. Allah kuluna daima tek bir şekilde bağışta bulunmaz. Ona bağışı, sevdiği ve elde etmeyi arzuladığı çeşitli nimetleri ona vermesi şeklinde olur. Bunun yanında, o sevdiği şeyleri engelleme ve vermeme şeklinde de olur. Çünkü O, sonsuz kerem sahibidir. Cömertliğinin ve ihsanının sınırı yoktur. O; dünyaya, sivrisineğin kanadı kadar değer vermeyendir. Tirmizi; Câmii'nde, Sehl b. Sa'd es-Sâidi radıyallahu anh kanalıyla, sahih bir senetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şayet dünya Allah katında sivrisineğin kanadı kadar değerli olsaydı, kafire ondan bir yudum su dahi vermezdi."**

Allah Subhânehu; dünyada bir şeyi ancak derin bir hikmet, bilgiye dayalı bir takdir ve insanlardan bir çoğunun bilmediği yararlar dolayısıyla yarattığı birinden engeller. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisi buna delildir. Tirmizi Camii'nde ve İbni Hibban Sahihi'nde, Katade b. En-Nu'man radıyallahu anh kanalıyla, sahih bir senetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah, bir kulu sevdiğinde onu dünyadan korur. Tıpkı sizden birinin hastasını (zararlı olacağını bildiği için) sudan koruduğu gibi."** Hakim'in Müstedreki'ndeki bir rivayette de, Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah Teâlâ, sizin hastanızı, kendisi için korktuğunuzdan dolayı yemek ve içmekten koruduğunuz gibi, sevdiği mü'min kulunu korur."**

Hafız İbni Receb rahimehullah'ın da dediği gibi, Allah azze ve celle'nin kullarını, ihtiyaçları olmayan gereksiz dünya şehvetlerinden, süsünden ve sevincinden mahrum kılması da buna şahitlik eder. Onları, kendilerine ahirette vermek üzere onlar için saklamıştır. Allah azze ve celle'nin şu ayetinde buna işaret edilmiştir: **(Şayet insanların küfürde birleşmiş bir tek ümmet olması (tehlikesi)**

bulunmasaydı, Rahman'ı inkar edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık. Evlerinin kapılarını ve üzerine yaslanacakları koltukları da (hep gümüşten yapardık). Ve onları zinetlere boğardık. Bütün bunlar, sadece dünya hayatının geçimliğidir. Ahiret ise, Rabbinin katında, Allah'ın azabından sakınıp rahmetine sığınanlara mahsustur.) *(43/ez-Zuhruf/33-35)*

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöye buyurduğu sahih olarak rivayet edilmiştir: **"Kim dünyada ipek giyerse, ahirette onu giymez."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine; Huzeyfe radıyallahu anh kanalıyla, sahih bir senetle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"İpek ve dîbâc (bir tür ipekli kumaş) giymeyin, altın ve gümüş kaplardan içmeyin, (altın ve gümüş) tabaklarda da yemeyin. Çünkü bunlar; dünyada onlar (kafirler) içindir, ahirette sizin içindir."** Buhari ve Müslim Sahihleri'nde, İbni Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim dünyada içki içerse, ahirette onu (ahiret içkisini) içemez."** Bununla birlikte; içenler için lezzet olan, başlarını ağrıtmayan ve akıllarını başlarından gidermeyen ahiret içkisi ile şeytanın amelinden bir pislik olan dünya içkisi arasında büyük fark vardır. Dünya içkisi ile şeytan; mü'minler arasına kin ve düşmanlık sokmak, onları Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoymak ister. İşte bu dünya içkisidir.

İmam Ahmed Kitâbu'z Zühd'de, Emirul Mü'minin Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Hasenâtım eksilmeyecek olsa ben de sizin nazik yaşantınıza katılırdım. Fakat ben, Allah'ın bir topluluğu ayıplayarak, **(Dünyadaki hayatınızda bütün güzel şeylerinizi harcadınız, onların zevkini sürdünüz.)** *(46/el-Ahkâf/20)* buyurduğunu işittim."

Herkesin günlük hayatında yaşadığı, Süfyan es-Sevri rahimehullah'ın naklettiği haberin doğruluğuna açıkça delalet etmektedir. Ne çok beklenti içinde olan insan var ki, beklentisine ulaşsa işinin akibeti hüsran ve çabasının sonu zarar ve pişmanlık olacaktır. Ne çok hırslı insan var ki, istediğini elde etse arkasından hezimet gelecek ve yenilgi acısını tadacaktır. Bu nedenle Allah Subhânehu gözlerin bir gerçeğe çevrilmesini istemiştir: Kulun dünya hazlarından istediği şeylerin bir çoğu onun için kötü ve vebaldir. Hoşlanmadığı şeylerin bir çoğu da onun için daha hayırlı ve daha uygundur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.)** *(2/el-Bakara/216)*

Allah Subhânehu; Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'i bolluk içinde yaşayanların nimetler içerisinde hoş vakit geçirmelerine bakmaktan menederek bunun geçici bir eğlence olduğunu ve onları, bununla imtihan ettiğini, onlardan bu nimetlere şükredenlerin az olduğunu açıklar ve şöyle buyurur: **(Sakın, kendilerini denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme! Rabbinin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir.)** *(20/Tâ-Hâ/131)*

Öyleyse ey kardeşler; Allah'ın kendisinden bir bağış olarak kişiyi sevdiği bazı şeylerden mahrum etmesi görülmemiş bir durum değildir. Bu, cimrilik nedeniyle gerçekleşen bir engelleme değil, koruma ve himaye nedeniyle gerçekleşen bir engellemedir. Allah Teâlâ, şu ayetinde ne doğru buyurur: **(Bilin ki dünya hayatı**

ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibidir ki bitirdiği, ziraatçilerin hoşuna gider. Sonra kurur da sen onun sapsarı olduğunu görürsün; sonra da çer çöp olur. Ahirette ise çetin bir azap vardır. Yine orada Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.) *(57/el-Hadid/20)*

Ey Allah'ın kulları!.. İlim ehli, Kur'an ve Sünnet'te dünya için zikredilen kötülemenin Kıyamet gününe kadar birbirini takip edecek gece ve gündüzden oluşan dünyanın zamanına olmadığını açıklamıştır. Çünkü Allah; gece ve gündüzü, ibret almak ve şükretmek isteyen kimseler için birbiri ardına getirmiştir. İsa aleyhisselam'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Bu gece ve gündüz birer hazinedir; onlara ne koyduğunuza bakın!"

Dünya hakkındaki kötüleme, Allah'ın ademoğlu için mesken ve yurt kıldığı yeryüzü için de değildir. Oraya yerleştirdiği dağlar, denizler, nehirler ve madenler için de değildir. Orada bitirdiği bitkiler ve ağaçlar için de değildir. Orada varettiği hayvanlar ve benzeri için de değildir. Çünkü bunların hepsi, Allah'ın kullarına bağışladığı nimetlerdir. Orada onlar için yararlar yaratmıştır. Yaratıcının birliğine, gücüne ve büyüklüğüne işaret eden deliller yaratmıştır. Kur'an ve Sünnet'te dünya hakkında zikredilen kötüleme, ademoğlunun fiilleri içindir. Çünkü bu fiillerin çoğu sonu, övülecek ve yararı umulacak fiiller değildir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın size bağışladığı nimetler ile ahiret hayatını isteyin. Dünyadan nasibinizi de unutmayın. Allah Teâlâ'nın sizlere, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmanızı emrettiğini sürekli hatırlayın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

İhlas

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 24.06.1424 Hicri – 22.08.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü izzet, Mevlâ'ya itaatte ve zillet heva ve hevese uymadadır.

Ey Müslümanlar!.. Kalpler ancak Allah'ı zikretmekle mutmain olur. Kulun zenginliği, Rabbine itaat etmesinde ve O'na yönelmesindedir. Hak din, Allah Teâlâ'ya ibadeti / kulluğu gerçekleştirmektir. Nefislere karışan gizli şehvetler çoğunlukla Allah Teâlâ'ya kulluğu zedelerler.

Amellerin Allah'a has kılınması, dinin temelidir. Bu nedenle Allah, Rasulü'ne ihlası emrederek şöyle buyurur: **(Dini O'na has kılarak Allah'a ibadet et!)** *(39/ez-Zümer/2)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, ibadetinin ihlas üzere kurulu olduğunu açıklaması emredilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Şüphesiz ben, dini O'na has kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum.")** *(39/ez-Zümer/11)* Yine; bütün ümmetlere de bu emredilmiştir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Halbuki onlar, O'nun dininde ihlas sahipleri ve Hanifler olarak Allah'a ibadet etmelerinden, namazı dosdoğru kılmalarından ve zekatı vermelerinden başkası ile emrolunmadılar. Dosdoğru din işte budur!)** *(98/el-Beyyine/5)*

Kıyamet günü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şefaatine en layık insanlar, Allah için en çok ihlaslı olanlar olacaktır. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Şefaatinle en mutlu olacak insanlar kimlerdir?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kalbinden ihlasla "La ilahe illallah / Allah'tan başka ilah yoktur" diyenlerdir."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allah'ın izniyle ihlas, şeytanın kula musallat olmasını engeller. Allah Subhânehu İblis hakkında şöyle buyurur: **(İblis: "Öyle ise izzet ve şerefine yemin ederim ki, ben onların hepsini mutlaka aldatır, saptırırım. Ancak içlerinden ihlas ile seçilmiş has kulların müstesna" dedi.)** *(38/Sâd/82-83)*

İhlaslı kimse, Allah'ın koruması ile isyandan ve kötü şeylerden korunmuştur. Allah Subhânehu, Yusuf aleyhisselam hakkında şöyle buyurur: **(İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için böyle yaptık. Çünkü o bizim ihlasa erdirilmiş kullarımızdan biriydi.)** *(12/Yusuf/24)*

İhlas ile dereceler yükselir ve hayır kapıları açılır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayır, sen geriye bırakılmayacaksın. İyi amel yaparsan elbette onunla merteben yükselir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah için ihlas kuvvetli olunca kulun Allah katındaki derecesi de yükselir. Ebu Bekr el-Müzeni rahimehullah şöyle der: "Ebu Bekr bizleri ne çok namazla ne de çok oruçla geçti. Fakat kalbinde köklü bir şekilde yer eden iman ve Allah'ın kullarına karşı samimiyet ile geçti."

İhlas, sıkıntıların ortadan kalkmasına neden olur. Zünnûn'u (Yunus aleyhisselam'ı) ancak Mevlâsı'na olan ihlası kurtarmıştır. Şöyle demiştir: "Senden başka ilah yoktur. Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Şüphesiz ben, zulmedenlerden oldum."

Rabbine karşı ihlaslı olanın duası kabul edilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden önce yaşayanlardan üç kişi yola çıkmış ve gecelemek için bir mağaraya sığınmıştı. Mağaraya girdiklerinde dağdan bir kaya yuvarlanarak mağaranın ağzını kapatmıştı. Dediler ki: "Bu kayadan sizi ancak salih amellerinizle Allah'a dua etmeniz kurtarır." Onlardan her biri salih ameli ve ihlası ile Allah'tan yardım isteyerek "Allah'ım! Bu (amelimi) senin rızanı isteyerek yapmışsam, bizi içinde bulunduğumuz bu kayadan kurtar" dedi. Bunun üzerine kaya açıldı ve yürüyerek çıktılar."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İhlas ile kalplerdeki kinler ve garezler yok olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Üç şey var ki, Müslüman'ın kalbi onlarla kin tutmaz: Ameli Allah'a has kılmak (ihlas), idarecilere nasihat etmek ve Müslümanların birliğine bağlı kalmak."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

İhlas, münafığın tevbesinin kabulü için şarttır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara bir yardım edici de bulamazsın. Ancak tevbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'a sarılanlar ve Allah için dinlerine samimi olarak bağlananlar müstesna. İşte bunlar müminlerle beraberdirler.)** *(4/en-Nisa/145-4-146)*

İhlasta, kalbin huzuru, mutluluk duygusu ve insanların aşağılamasından kurtuluş vardır. Fudayl b. Iyâd rahimehullah şöyle der: "İnsanları tanıyan rahat eder." Yani onların kendisine fayda veya zarar veremeyeceğini bilir. Allah rızası amaçlanmayan her amel, boşa giden bir güç ve yok olup gidecek bir seraptır. Sahibinin ne dünyasına yararı vardır ne de ahiretine... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah; amellerden ancak, kendisi için halis olanı ve rızası isteneni kabul eder."** Bu hadisi, Ebu Davud ve Nesai rivayet eder.

Amelin Allah'a has kılınması, niyetin halis olması ve amelin doğru olması, ibadetlerin kabulünün temelidir. İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Niyetsiz hiçbir amel ve hiçbir söz fayda vermez. Sünnete uygun olmadan da hiçbir amel, hiçbir söz ve hiçbir niyet fayda vermez."

İhlas, niyetinin yalnızca Allah için olması ve Allah'tan başka bir şey istememendir. Ne riya ve gösteriş, ne birinin yanında övgü ve yakınlık... İhlas; insanlardan hiçbir övgü beklememen ve onların hiçbir yergisinden korkmamandır.

Allah Subhânehu, mutlak zengindir ve hamdedilmeye layıktır. Kulun kendisine, bir başkasını ortak koşmasına razı olmaz. Kul ısrarla şirk koşarsa, Allah ona amelini geri çevirir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kudsi hadiste şöyle buyurur: **"Allah Teâlâ buyurur ki: "Ben, kendisine şirk koşulanların şirkten en uzak olanıyım. Kim bir amel işler de, onda benimle birlikte başkasını ortak koşarsa, onu ve şirkini terk ederim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Salih amel, çok bile olsa bozuk niyetle sahibini helake sürükler. Allah celle ve alâ; münafıkların namaz kıldıklarını, infak ettiklerini ve cihad ettiklerini

bildirir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, onların Allah'ın Kitabı'nı okuduklarını bildirerek şöyle buyurur: **"Kur'an okuyan münafığın benzeri ise reyhan gibidir. Kokusu güzeldir ama tadı acıdır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. İhlaslarını kaybettikleri için Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara bir yardım edici de bulamazsın.)** *(4/en-Nisa/145)* Cehennemde yanacak ilk kişiler Kur'an okuyan, cihad eden, malını tasadduk eden fakat amelleri Allah için halis olmayanlardır. Onlar bu amelleri "Falanca okuyucu, falanca cesur kişi, falanca hayır sahibi" denilsin diye yapmışlardır. Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Amel, az olsa bile; güzel niyet, doğruluk ve ihlas ile kat kat artar ve cennete girmeye neden olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Adamın biri, yol üzerinde bir ağaç dalına rastlar ve "Allah'a yemin olsun ki, bunu Müslümanlardan uzaklaştıracağım ki onlara eziyet vermesin" der. Bunun üzerine cennete sokulur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Fahişelik yapan bir kadın bir su kuyusunun etrafında dolaşıp duran ve susuzluktan ölmek üzere olan bir köpek görür. Ayakkabısıyla ona su verir ve bunun üzerine Allah onu bağışlar. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Abdullah b. Mübarek rahimehullah şöyle der: "Belki küçük bir ameli niyet büyültür ve belki büyük bir ameli niyet küçültür." İbni Kesir rahimehullah **(Allah, dilediği kimse için kat kat artırır)** *(2/el-Bakara/261)* ayetinin tefsirinde "Yani, amelindeki ihlasına göre" der. Kula düşen, çokça salih amel işlemekle birlikte niyetinde ihlaslı olmasıdır.

Her salih amel için koş ve niyetini Allah'a has kıldığın hiçbir ameli hakir görme! Çünkü hangi amelin senin cennete girmene sebep olacağını bilmezsin. Hiçbir günahı da küçümseme! Çünkü cehenneme girmene sebep olabilir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadının biri hapsettiği bir kedi yüzünden cehenneme girdi. Ne ona yemek verdi, ne de onu, topraktaki haşereleri yemek üzere serbest bıraktı."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah celle ve alâ hamd ve kerem sıfatlarına sahiptir. Kulun niyeti güzel olur da ameli işlemesi için gerekli ortam oluşmazsa, o ameli işlemese dahi lütfu ve keremiyle, bu niyet dolayısıyla onu mükafatlandırır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim samimiyetle Allah'tan şehit olmayı isterse, yatağında ölse dahi Allah onu şehitler derecesine ulaştırır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, malı olmadığı halde sadaka vermeye niyet eden kimse hakkında şöyle buyurur: **"Malım olsa falanın yaptığı gibi (iyilik) yapardım, der ve niyetiyle (o iyiliği yapanın ecrini kazanır)."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Daha da ötesi, kul salih bir ameli arzu etse, daha sonra o ameli yapmaktan geri kalsa dahi kendisine ecir verilir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir iyiliği arzular ve onu yapmazsa, Allah onu katında tam bir iyilik olarak yazar."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Müslüman, her hayırda niyetini samimi kılar. Ömer radıyallahu anh şöyle buyurur: "Amellerin en üstünü, Allah katındaki için niyetin samimi olmasıdır." Amel niyeti doğrularsa doğrular; şayet amel ile niyetin arasına bir engel girerse senin için niyet ettiğin vardır. Kim amelinin kusursuz olmasını isterse niyetini güzelleştirsin. Çünkü Allah; kulun niyeti güzel olursa, eşine verdiği yemek dolayısıyla bile ona ecir verir.

Ey Müslümanlar!.. İhlas güçlü olur, niyet yüce olur ve gizli yapılması meşru olan salih amel gizli yapılırsa, kul Rabbine yaklaşır ve Rabbi onu, Arşı'nın gölgesinde gölgelendirir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın gölgesinden başka hiçbir gölgenin olmadığı gün gölgesinde gölgelendireceği yedi kişiyi bildirir ve onlardan biri olarak şunu zikreder: **"Sadaka veren ve sağ elinin verdiğini sol eli bilmeyecek şekilde onu gizleyen kimse."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Amel ne kadar gizli yapılırsa, ihlasa o kadar yakın olur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Sadakaları açıkça verirseniz o, ne iyi olur; yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.)** *(2/el-Bakara/271)* Bişr b. El-Hâris rahimehullah şöyle der: "Senden bahsedilmesi için amel işleme! Kötülüğü gizlediğin gibi iyiliği de gizle." Gece kılınan nafile namaz, gündüz kılınan nafile namaza ve seherde yapılan tevbe ve istiğfar başka vakitte yapılana üstün kılınmıştır. Çünkü bu, gizlilikte daha çok etkili ve ihlasa daha çok yakındır. Kula düşen, ibadetini gizlilikten aleniliğe taşımamak üzere sabretmektir.

İşlediğin amelde ihlaslı olursan ve sen övgülerinden haberdar olmadan insanlar sana övgüde bulunursa, bu riya değildir. Riya, amelini onlar için süslemendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, hayır amel işleyen ve insanların kendisine övgüde bulunduğu kimse hakkında sorulur ve **"O, mü'minin dünyadaki muştusudur"** buyurur. Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Salih amel işlerken insanlar amelinden haberdar olan ve onların varlığında ibadet etmesinin riya olduğunu sanarak o ibadetinden geri duranın bu yaptığı, şeytanın tuzağına düşmektir. Bu nedenle sen, ameline devam et! Fudayl b. Iyâd radıyallahu anh şöyle der: "İnsanlar için ameli terk etmek riyadır. İnsanlar için amel işlemek ise şirktir. İhlas ise, Allah seni bu ikisinden afiyette kılmasıdır."

Bazı insanlar ihlasın namaz, sadaka ve hac benzeri ibadetlerle sınırlı olduğunu ve diğer işlerle ilgili olmadığını zanneder. Allah'ın kullarına rahmeti ve şefkati gereği, bütün ibadetlerde, muamelelerde ve diğer işlerde ihlas bulunabilir. Tâ ki kul, her hareketi ve sükuneti için sevap kazanabilsin. Komşu ziyareti, akraba ziyareti ve anne-babaya iyilik ihlas ile birlikte ibadet olur. Muameleler bölümünde ise; alışverişte doğruluk, iyi aile ilişkisi, çocukların güzelce eğitilmesinde karşılığı Allah'tan beklemek; bütün bunlara ihlas ile birlikte olursa güzel bir şekilde karşılık verilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın rızasını dileyerek yaptığın her harcama için mükafatlandırılırsın. Eşinin ağzına koyduğun lokmada bile."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kim Allah'a ibadet eder ve kullara iyilikte bulunursa, dini O'na has kılmada Allah'ın haklarını ve kulların hakkını yerine getirmiştir. Kim de kullardan övgü ya da dua ve benzeri bir karşılık talep ederse, onlara Allah için iyilikte bulunmamıştır."

Ey Müslümanlar!.. İhlas değerlidir ve zor elde edilir. İnsanlar arasında ihlas konusunda büyük farklılıklar vardır. Riya ve yaptığını beğenme gibi afetleri defetmek için daima dua ile Allah'a sığın. İhlaslı kullarından olmayı Allah'tan iste. Kalpler Allah'ın iki parmağı arasındadır, onları dilediği gibi döndürür. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'ın en çok yaptığı dua, "Allah'ım! Bütün amelimi salih eyle! Onu senin rızana has kıl ve başkası için onda hiçbir şey kılma!"

Doğruluk ve ihlas ehlinin haberlerine çokça göz at. Geçmişteki salih insanların hayat hikayelerini oku. Yaptığın her salih ameli küçük gör. O amelin kabul edilmemesinden

veya boşa gitmesinden kork. Çünkü önemli olan, yalnızca ibadeti yapmak değildir. Önemli olan, onu bozacak şeylerden korumaktır. Ameli korumanın yollarından biri de, yaptığını beğenmemek ve onunla övünmemektir. Övgü ve senada zahit ol. Çünkü yalnızca Allah'ın övgüsü fayda verir ve yergisi zarar verir. Başarılı kimse, insanların övgüsünden etkilenmeyendir. Övgü işittiği zaman bu onun ancak tevazusunu ve Allah korkusunu artırır. İnsanların seni övmesinin senin için bir fitne olduğunu kesin olarak anla! Seni bu fitneden kurtarması için Rabbine dua et. Allah'ın azametini ve kulların güçsüzlüğünü ve acizliğini anımsa. İnsanların ne bir cennete, ne de bir cehenneme sahip olmadıklarını daima hatırla. Sana fayda getirmede ve senden zararı defetmede insanları, ölülerin yerine koy. Nefisler, sonlarını hatırlamakla ıslah olur. Kabre tek başına ve yalnız konulacağını iyice anlayan, Rabbi'ne karşı ihlaslı olmaktan başka bir şeyin fayda vermeyeceğini idrak eder. Selef'in bir duası da şu idi: "Allah'ım! Senden salih amel ve onun korunmasını dileriz."

Ey Müslümanlar!.. Riya elbisesi altındakini gösterir. İbadeti ifsat eder ve sevabı boşa götürür. Münafıkların çirkin sıfatlarından biridir. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak az zikrederler. Riya, oldukça gizlidir. İbni Abbas radıyallahu anhuma onu şöyle tanımlar: "Gece karanlığında siyah taşın üstündeki karıncanın yürüyüşünden daha gizlidir." Et-Tıybi rahimehullah şöyle der: "Riya nefsin felaketlerinin ve gizli tuzaklarının en zararlılarından biridir. Ahiret yoluna koyulmak için ciddi şekilde paçaları sıvayanlar onunla imtihan edilir." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, ümmetine zarar vermesinden korkmuş ve ondan sakındırmıştır. Şöyle buyurur: **"Sizin için Mesihu'l Deccal'den daha çok korktuğum şeyi size haber vereyim mi?"** "Evet, ey Allah'ın Rasulü" derler. Şöyle buyurur: **"Gizli şirktir. Kişi namaz kılmak üzere kalkar ve başka bir kişinin kendisine baktığını namazını güzelleştirir."** Bu hadisi, Ahmed rivayet eder. Teysiru'l Aziz'il Hamid'de şöyle denir: Riya, salihler için Deccal fitnesinden daha çok korkulacak bir şeydir."

Riyakar kimsenin kalbi ve düşüncesi sabit değildir. İbadetinde ve ilişkisinde ihlaslı olmaz. Bazen canı istediği için bazen dünya için, bazen de insanların yanında makam ve mevki edinmek istediği için çalışır. Allah onu rezil eder ve gizlediklerini açığa çıkarır. Beklentisi ve çabası boşa gider. Kendisine arzu ettiğinin tersiyle davranılır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim duyulsun diye bir iş yaparsa, Allah da o kimseyi duyurur. Kim gösteriş olsun diye bir iş yaparsa, Allah da onun içyüzünü ortaya koyar."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Riyakar kimse, nefsinde saklı olanı ve kalbinde gizlediklerini ne kadar gizlerse gizlesin Allah onları ortaya çıkarır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kendisine verilmeyeni kendisinde varmış gibi gösteren kimse yalandan iki elbise giyen gibidir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Amellerinin ziyan olmasından kork! Kıyamet günü ölçü, zerre miktarlarıyla olacaktır. Başa kakma ve eziyet iyiliği bozar. Riya, ameli boşa götürür. Dünyayı ve insanların övgüsünü isteyen, cehenneme sokulmakla tehdit edilmiştir.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Ne var ki, bana ilâhınızın ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.")** *(18/el-Kehf/110)*

Ey Müslümanlar! Kalp için, ihlaslı olmaktan daha faydalı bir şey yoktur. Yine onun için, ihlası kaybetmekten daha zararlı bir şey yoktur. Dinin Allah'a has kılınması güçlü oldukça kulluk da o ölçüde mükemmel olur. İnsanları tanıyan, onları hak ettikleri konuma yerleştirir. Allah'ı tanıyan, amellerini O'na has kılar. Kararlılık sağlıklı oldukça ve istek yüceldikçe, insan değerli işleri talep eder ve Allah'tan başkasına dönüp bakmaz. Riya ile ahireti talep etmek, olgunluk değildir. Amelin ile insanların övgüsünü talep etmekten veya insanların elindekine tamah etmekten sakın. İhlas, amelin öncesinde, amel esnasında ve sonrasında ihlaslı olmak için çaba harcamayı gerektirir. Kulun afeti, kendisinden razı olmasıdır. Nefsine rıza gözüyle bakan, onu helak etmiştir. İhlasın belirtisi, övgü ile yergiyi aynı şekilde karşılamaktır. Allah; kulunun, diline doğruyu söyletmesini ve kalbini ihlasla doldurmasını, azalarını ibadetle meşgul etmesini ister.

İslam Ümmeti'nden Bir Grup Hak Üzere Olmaya Devam Edecektir

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Talib
Mekke, 17.06.1424 Hicri – 15.08.2003 Miladi

(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.) *(3/Âl-i İmrân/102)* Allah'tan hakkıyla korkun ve sizin için koyduğu dosdoğru dine sımsıkı sarılın. İnsanların çoğunluğu hak yoldan saptıklarında sizlere, atanız İbrahim aleyhisselam'ın dinini bağışladığı için O'na şükredin. Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in yolu üzere, Allah'a ibadete sımsıkı tutunun. Çünkü bu; selamet ve kurtuluştur, üstünlük ve yüceliktir. Allah'a isyan etmekten sakının. Çünkü bu, acı verici bir cezayı ve azabı gerektirir.

Allah'tan hakkıyla korkun! **(Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının!)** *(2/el-Bakara/281)*

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ'nın genel olarak yeryüzü ehline ve özel olarak Müslümanlara bağışladığı nimetlerin en yücesi İslam nimeti ve Rahmet Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamber olarak gönderilmesidir. İslam gelmeden önce yeryüzü ehli –Ehli Kitap'tan çok az bir grup ve İbrahim aleyhisselam'ın hanif inancı üzere kalanlar hariç- kopkoyu bir karanlık ve sapıklık içerisindeydi. Semavi dinlerin mirasçıları ve putperest inanca sahip olanlar, arınmış nefisleri ve bozulmamış fıtratları, putların eşiğinde kurban ettiler ve cahiliye derinliklerine daldırdılar. Harem-i Şerif'in yanlarına putlar diktiler ve akılları, zulüm labirentlerinde kaybettiler. Böylece, semavi dinlerin nuru silindi ve şeytan, ademoğulları ile oynadı. Yeryüzü ehlinin Allah katından gönderilecek ve onları, karanlıklardan aydınlığa çıkaracak bir elçiye ihtiyacı arttı. Merhametlilerin en merhametlisi Allah'ın rahmeti onlara yetişti ve peygamberlerin sonuncusu ve rasullerin efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem peygamber olarak gönderildi. O'nunla yeryüzü, karanlıktan sonra aydınlığa kavuştu. İnsanlar, dağınıklıktan sonra O'nun etrafında toplandı. Yüce İslam, beşeriyete bütün hayırları getirdi ve her türlü kötülüğü onlardan uzaklaştırdı.

O; yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları ümmi peygamberdir, elçidir. Onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder ve onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. Allah O'nun için arkadaşlar ve yardımcılar seçti. Onlar, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileridir. İnsanların en iyi kalplileri, en çok ilmi olanları ve en az yapmacık davrananlarıdır. Allah yolunda hakkıyla cihad ettiler. Bizim için dini korudular ve bizlere, şeriatı naklettiler. Yeryüzünün doğusunda ve batısında adalet ve merhametle İslam'ı yaydılar. Öyle ki, Allah onların eliyle İslam'ı bütün dinlere üstün kıldı. Mecusilerin ateşini söndürdü ve Yahudilerin büyüklenmesini yerle bir etti. Hıristiyanların sapıklığını ortaya çıkardı ve putları kırdı. Yeryüzüne adalet; kalplere anlayış ve Allah korkusu, merhamet ve iman doldu. Ülkeleri cihad ile, kalpleri ilim ve hikmet, örneklik ve merhamet ile fetheden komutanlar ve liderler çıktı. İnsanları; kullara ibadetten, kulların Rabbi'ne ibadete çıkardılar. Batıl dinlerin zulmünden İslam'ın adaletine, dünyanın darlığından dünya ve ahiret genişliğine çıkardılar. İlim pınarlarını fışkırttılar ve ilim okulları ve dünya mektepleri, onların dünyada daha önce eşi görülmemiş ilimleri ve eserleri ile doldu.

İşte bu, Allah Teâlâ'nın mükemmelliğine şahitlik ettiği İslam Dini'dir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Bugün size dininizi ikmal ettim ve üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı beğendim.)** *(5/el-Mâide/3)*

Ey Müslümanlar!.. Şeytan ve taraftarları bu dine karşı durdular ve hâlâ da azılı düşman tavrına devam etmektedirler. İslam'ı yok etmek, insanları ondan alıkoymak veya onu kötü göstermek için sahip oldukları bütün araçları kullandılar. Ona karşı savaştılar fakat o, onları yendi. Onu, kendi beldesine hapsetmek istediler fakat o, bütün engelleri yıktı. Nurunun parlaklığı yeryüzünün her yanına uzandı. Sağlıklı kalpler ve düzgün fıtratlar onu kabul etti. Çünkü o, Allah'ın dinidir. Her zamana ve mekana uygun olan fıtrat dinidir. Onun hükümlerine ve şeriatına şüphe atmak istediler. Attıkları şüphe okları kendilerine geri döndü. Bu din ise, indiği gibi taptaze ve tertemiz kaldı.

Müslümanların arasına hilekar münafıklar da karıştı. Allah onların içlerinde gizlediklerini ortaya çıkardı ve Kıyamet gününe kadar onlardan sakınmaları için Müslümanlara, onların alametlerini açıkladı. **(Andolsun ki sen onları konuşmalarındaki bozukluktan tanırsın.)** *(47/Muhammed/30)* Aynı şekilde, düşmanlık ve ayrılık sokmak için din düşmanları da Müslümanların arasına girdi. Bir çok fırka ortaya çıktı. Bu, ümmetinin yetmiş üç fırkaya ayrılacağını ve biri hariç hepsinin ateşte olduğunu bildiren Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünü onaylıyordu. Bu tek fırka, Fırka-i Naciye / Kurtulan Fırka'dır. Ehli Sünnet ve'l Cemaat'tır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ve ashabının üzerinde yürüdüğü yol üzere olanlardır. Bu fırka, Allah'ın izniyle hâlâ vardır ve Kıyamet gününe kadar da var olmaya devam edecektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetimden bir grup açıkça hak üzere olmaya devam edecektir. Onları terkedenler ve onlara karşı çıkanlar onlara zarar veremez. Allah'ın emri gelinceye kadar onlar bu halde olmaya devam eder."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İşte böylece, Allah'ın Dini ve ona tutunan üstün kalır. Kim de ona muhalefet ederse, ancak kendine zarar verir ve Allah'a hiçbir zarar veremez.

İslam Ümmeti!.. İnsanlar arasındaki ihtilafa ve dinlerindeki ayrılıklara rağmen, bazı asırlarda ve bazı ülkelerde cehaletin ve heva ve hevesin yayılmasına rağmen, Allah Teâlâ İslam Ümmeti'ne karşı merhametlidir. Kıyamet gününe kadar bu ümmette hayır kılmıştır. İslam Dini hiçbir zaman, ümmeti engellerden ve şüphelerden arınmış doğru dinine geri dönmeye çağıran ve yönlendiren; asıl kaynağa, Kur'an ve Sünnet'e sevkeden Rabbani alimlerden yoksun kalmamıştır. Tâ ki toplum, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabının üzerinde yürüdüğü yol üzere olsun. Bu, Allah'ın her zaman geçerli kuralıdır. Bununla birlikte; kafirlerden ve münafıklardan, ajanlardan ve provakatörlerden oluşan İslam düşmanları da hâlâ vardır ve güçlerinin yettiği bütün hile ve tuzakla, uydurma haberlerle ve münafıkları kışkırtarak İslam'a karşı savaşmaktadırlar.

Dikkat edin; Allah'ın Dini apaçıktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti apaçıktır. İslam yolu, gecesi gündüzü gibi aydınlıktır. Ondan ancak helak olanlar sapar. İslam'a yönelen oklar kendi sahiplerine geri dönecektir. Ve İslam, Allah'ın korumasıyla sağlam bir kale ve yüce bir dağ olarak kalacaktır. **(Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoşlanmasalar da,**

Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.) *(9/et-Tevbe/32)* **(Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.)** *(61/es-Saff /9)*

Ey Müslümanlar!.. Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. Bilin ki; sözlerin en hayırlısı, Allah'ın Kitabı'dır. Yolların en hayırlısı, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Sonradan uydurulan her amel bid'at, her bid'at sapıklık ve sapıklık da ateştedir.

Kur'an ümmeti! Tevhid ve iman ümmeti! Müslüman; Allah'ın, dostlarına yardımından ve onları savunmasından şüphe etmez. **(Allah iman edenleri savunur.)** *(22/el-Hacc/38)* **(Allah; "Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphesiz Allah; güçlüdür, izzet sahibidir.)** *(58/Mücadele/21)* **(Allah, kafirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.)** *(4/en-Nisa/141)*

Fakat bu; dini için çalışmayan ve doğru dinini değiştiren, tevhid ve sünnete karşı savaşan, Allah'ın şeriatından başkasını uygulayan, çokça günah işleyen ve Allah dostlarına düşmanlık edenler için değildir.

Allah'ın savunması, yardımı ve hükümran kılması ancak dinini sımsıkı tutan, Kur'an ve Sünnet'te gelene sımsıkı sarılan, heva ve hevesi terkedip hidayete uyan, niyetini ve amelini Rabbi'ne has kılan içindir. İşte o zaman onun için gökyüzünün vaadi gerçekleşir. **(Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı kaydırmaz. İnkar edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır**.*) (47/Muhammed/7-8)* **(Allah kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak yardım eder.)** *(22/el-Hacc/40)* Kuru gürültü çıkaranlar ve haddi aşanlara gelince; **(Onlara karşı Allah sana yeter. O; işitendir, bilendir.)** *(2/el-Bakara/137)*

Müslümanın dininden ve inancından taviz vermesi, ilkeleri ve sabit değerleri üzerine pazarlık yapması caiz değildir. Aynı şekilde; bazı Müslümanların veya dinlerinde aşırı gidenlerin ve davranışlarıyla kendilerini tehlikeye atanların hatalarını uymamız gereken hakkı terketmek için bahane göstermek de caiz değildir. **(Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar. Rabbine davet et. Asla müşriklerden olma!)** *(28/el-Kasas/87)*

Heva ve Heveslere Uymayın!

Şeyh Usame el-Khayyat
Mekke, 10.06.1424 Hicri – 08.08.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takva), Allah'a selim bir kalple gelenin haricinde malın ve çocukların fayda vermeyeceği Ahiret gününde ve Allah'a yolculuğunda Müslüman'ın yanında bulunan en hayırlı azıktır.

Ey Müslümanlar! Sapıklıktan ve bozuk amellerden uzak durmak Müslüman'ın en ileri hedefi ve amacının son noktasıdır. Bu nedenle kişide; kendisiyle doğru yola koyulmak arasına giren her türlü engelden sakınmaya sevk eden canlı bir düşüncenin uyanık bir hissin doğması şaşılacak bir şey değildir. Kişi ile doğru yol arasına giren engeller çok ve çeşitlidir. Fakat bu engellerin en belirgin ve en etkilisi, tehlikesi en çok olanı heva ve hevese uymaktır. Yani kişinin delili, rehberi ve yol göstericisinin; Allah ve Rasulü'nün emir ve yasakları değil, nefsinin meylettiği, gönlünün istediği ve duygusunun lezzet bulduğu şey olmasıdır.

Müslüman; namazını ve kurbanını, yaşamını ve ölümünü Alemlerin Rabbi Allah'a has kılmakla emrolunmuştur. Allah Subhanehu, peygamberlerinin sonuncusu ve yarattıklarının en şereflisi Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e seslenerek şöyle buyurur: **(De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. Onun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim.)** *(6/el-En'âm/162-163)* Heva ve heves; Müslüman'ın hayatını, mutluluk ve kurtuluş yollarından oluşan bu yüce asıldan uzaklaştırmada tehlikeli bir faktördür. Bu nedenle Allah Subhanehu, Kitabı'ndaki bir çok ayette, bir takım çirkin sıfatlar ve kötü hallerle birlikte heva ve hevese uymaktan ve heva ve hevese uymaya sevk eden etkenlerden de sakındırmıştır.

Bu etkenlerden biri, ayetlerini ve şeriatını bilmemektir. Allah adına bilmeden konuşmak da yine bu etkenlerdendir. Fetva verme şartları ve adabı kendisinde oluşmadan fetva vermeye kalkışanın sonuçta yaptığı, Allah'ın Kitabı'ndan ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden delillerin gereğine göre değil, nefislerin heva ve heveslerine göre fetva vermektir. Böylece kendini de, başkalarını da helake götürür. Ümmetin üzerine vebal olur ve haktan sapmaya neden olur. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Doğrusu birçokları bilmeden keyiflerine uyarak insanları doğru yoldan saptırıyorlar.)** *(6/el-En'âm/119)*

Yine bu etkenlerden biri de, Allah'ın zikrinden gafil olmak ve şeriatından yüz çevirmektir. Bu; Müslüman'ı, emrolunduğu ve sakındırıldığı şeylere uymamaya, (Nefsin şehvetlerine ve duygusal arzulara sapmaya) ve onları en büyük gayesi yapmaya götürür. Nefsinde, onlardan başkasına yer yoktur. Daha da ötesi hali, hayvanların haline benzer. Kişi, açıklamalara ve yol göstermeye kulaklarını tıkayarak Rabbi'nin şeriatına tamamen ters döndüğünde tehlike daha da artar. İşleri karışır ve yaşantısında düzensizlikler çoğalır. Bu nedenle, Allah Subhanehu mü'minleri bu kötü sonuçtan sakındırarak şöyle buyurur: **(Kalbini, bizi anmaktan gafil kıldığımız, nefsinin kötü arzusuna uymuş ve işi hep aşırılık olan kimseye uyma.)** *(18/el-Kehf/28)*

Heva ve hevese uymanın bir türü de, yeryüzünde ebedi kalacakmış gibi davranmak ve dünyaya bağlanmaktır. En büyük endişesi ve en son gayesi olacak şekilde dünya için

çalışmak ve buna razı olmaktır. Onun için çalışır ve onu hedef edinir. Onun için direnir. Ona göre dost ve düşman edinir. Hatta bu onu, akıl sahiplerinin Allah ve Ahiret günü için çalışarak ulaşmak istedikleri şerefli makamlardan ve yüce hedeflerden alıkoyar. Ve işinin sonu ziyan ve sonsuz bir pişmanlık olur. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Onlara, kendisine âyetlerimizi sunduğumuz o adamın kıssasını da anlat; âyetlerden sıyrılıp çıktı, derken onu şeytan arkasına taktı, en sonunda da helak olanlardan oldu. Ve eğer dileseydik onu o âyetlerle yüceltirdik, fakat o alçaklığa saplandı kaldı ve kendi keyfinin ardına düştü. Artık onun ibret verici hali o köpeğin haline benzer ki, üzerine varsan da dilini uzatır solur, bıraksan da solur. İşte bu, âyetlerimizi inkâr eden kavmin misalidir. Bu kıssayı iyice anlat, belki biraz düşünürler.)** *(7/el-A'raf/175-176)*

Heva ve hevese uymanın bir şekli de zulümdür. Zulmün boyutları geniş ve türleri çeşitlidir. İnsanın kendi nefsine zulmederek onu helak yollarına sevk etmesi ile sınırlı değildir. Bunu da aşarak, bir çok şekilde başkasına zulmetme noktasına ulaşır. Bunların hepsi, canlarında, mallarında veya ırzlarında insanlara haksızlık etme anlayışının altında birleşir. Bu durum, Kıyamet Günü kendisinden asla kurtuluş olmayan kötü sonuçları doğurur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat zulmedenler, bilgisizce hevalarına uydular.)** *(30/er-Rûm/29)*

Heva ve hevese uymaya sevk eden faktörlerden biri de; kötü davranışın, yapana güzel görünmesidir. Kişiye yaptığı kötü davranış güzel gösterilirse bütün ölçüleri alt üst olur. Hakkı batıl ve batılı hak, güzeli çirkin ve çirkini güzel görür. Şüphesiz bu büyük bir imtihandır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Rabbi tarafından apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilmiş de heveslerinin peşine düşmüş kimseler gibi olur mu?)** *(47/Muhammed/14)*

Gerçeği hiçbir şekilde değiştirmeyen zan da bu faktörlerden biridir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise, şüphesiz hakikat bakımından bir şey ifade etmez.)** *(53/en-Necm/28)* Ve şöyle buyurur: **(Onlar yalnız zanna ve nefislerin sevdasına uyuyorlar. Halbuki onlara Rableri tarafından yol gösterici gelmiştir.)** *(53/en-Necm/23)*

Sonra; gerçek hayatta heva ve hevese uymanın sayılamayacak kadar çok şekilleri vardır. Fakat bunların en tehlikelisi ve en zararlısı, insanlar arasında hüküm verme ve kanlar, mallar ve ırzlar konusunda aralarını ayırma alanında heva ve heveslere uymaktır. Bu nedenle Allah Subhanehu, peygamberi Davud aleyhisselam'a, insanlar arasında hak ile hükmetmesini emretmiş ve heva ve heveslere uymayı yasaklamıştır. Çünkü heva ve heveslere uymanın sonu Allah yolundan sapmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey Davud! Gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hak ile hüküm ver. Keyfe, arzuya uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için kendilerine çok şiddetli bir azab vardır.)** *(38/Sâd/26)*

Allah Subhanehu, yaratıklarının en şereflisi, Rabbini en iyi bilen, peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e insanlar arasında Allah'ın indirdiği ile hükmetmesini emreder ve O'nu, heva ve heveslere uymaktan sakındırır. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların keyiflerine uyma. Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın. Eğer Allah'ın hükmünden yüz çevirirlerse, bil ki**

Allah, bir kısım günahları sebebiyle onları musibete uğratmak istiyor. Muhakkak ki insanların çoğu yoldan çıkanlardır.) *(5/el-Maide/49)* Doğru yoldan sapanların heva ve heveslerine uymanın O'nu –ki O, Alemlerin Rabbi'nin elçisidir- sapıklığa ve hüsrana götüreceğini bildirir. Şöyle buyurur: **(De ki: "Şüphesiz ki bana, Allah'tan başka yalvardıklarınıza ibadet etmem yasaklandı". De ki: "Sizin çarpık isteklerinize uymayacağım, (eğer uyarsam) o zaman sapıtmış olur, doğru yolda gidenlerden olmamış olurum".)** *(6/el-En'am/56)* Şüphesiz bunların hepsi, ümmet için bir uyarı ve direktiftir. Akıl sahipleri için bir hatırlatma ve yol göstermedir.

Heva ve hevese uyma çeşitlerinden biri de, kişinin kendine aşırı güvenmesi ve kendini beğenerek gurura kapılmasıdır. Öyle ki; burnu büyür ve başkalarına yüksekten bakar. Heva ve hevesine uyarak ve onun dışındaki tüm açıklamaları ve yol göstermeleri terk ederek, nasihate kulak vermekten ve hakkı kabul etmekten kaçınır.

Heva ve hevesine, şahsi görüşlerine göre başkaları hakkında hüküm vermek de heva ve hevese uyma çeşitlerinden biridir. Bu onu, adaleti terk etmeye sevk eder. Oysa Müslüman, bütünüyle adaletle emrolunmuştur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana-babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adaletten uzaklaşmayın. Eğer (şahitlik ederken) dilinizi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(4/en-Nisa/135)*

Heva ve hevese uymanın çeşitlerinden biri de, kişinin birden fazla eşi olduğu halde aralarında adaletli davranmaması, heva ve hevesine uymasıdır. Bu onu, onlardan birine tamamen meyletmeye ve diğerlerini ortada kalmış gibi bırakmaya sevk eder. Hatta durum bundan da öteye gider ve çocuklarıyla ilişkisinde de bir kısmını bırakarak diğerine meyleder. Onu bağışlar, her türlü gözetim ve ilgiyle kuşatır. Diğer çocuklarını ise unutulmuş ve mahrum bırakır.

Öğretmenin heva ve hevesine uyarak, öğrenciler arasında da üzerine düşen adaleti yerine getirmemesi de yine heva ve hevese uymanın bir şeklidir. Ciddiyet, çalışkanlık ve bilginin hakkını gözetme esasına dayalı üstünlük ayrımını uygulamaz. Bilakis; heva ve hevese uyarak ve haktan yüz çevirerek geride olması gerekeni öne geçirir ve öne geçmesi gerekeni geride bırakır. Böylece onlardan birine veya bir gruba meyleder.

Heva ve hevese uymanın gerçek hayatta bir çok çeşidi vardır ve bunların sayılamayacak kadar çok etkileri ve zararları vardır. Özetle; heva ve hevese uymak ve ona boyun eğmek doğru yoldan sapmaya ve Allah'ın dosdoğru yolundan ayrılmaya, dünya ve ahirette hüsrana götürür. İşte bu, apaçık hüsrandır.

Ey Allah'ın kulları!.. Bunun tedavisi; kişinin, heva ve hevesini, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğine uygun hale getirmesidir. Ne kadar önemli ve değerli olursa olsun, hiçbir şeyi Allah'ın ve Rasulü'nün emrinden öncelikli görmemelidir. Hayatının küçük-büyük bütün işlerinde Allah'ın hükmüne başvurmalı, o hükme razı olmalı ve O'na teslim olmalıdır. Bunun sonucu olarak da, Allah için sever ve Allah için buğzeder. Allah için verir ve Allah için engeller. Heva ve hevesten uzak durmaya çalışın ve kendinizi, heva ve hevese uymaya sevk eden yollardan alıkoyun ki kurtulanlardan olun. Allah Teâlâ şu ayetinde ne doğru buyurur: **(Hevâ ve hevesini**

kendine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim hidâyete erdirebilir? Hala düşünmez misiniz?) *(45/el-Câsiye/23)*

Ey Allah'ın kulları! Allah'ın indirdiği açıklamalara ve hidayete uymak, onunla amel etmek ve O'na teslim olmak kişiyi heva ve heveslere uymaktan alıkoyar. Heva ve heves çukurunu düşmekten onu korur. Allah'ın, şeriatına uyanlara, yoluna koyulan ve başka yollardan yüz çevirenlere has kıldığı bir mutluluğu ona kazandırır. Allah Subhanehu; kulu ve peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e, şeriatına uymasını emrederek ve heva ve heveslere uymaktan sakındırarak şöyle buyurur: **(Sonra (Ey Muhammed) seni din hususunda apaçık bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin hevâ ve heveslerine uyma. Çünkü onlar Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklaştıramazlar. Şüphesiz zâlimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise müttakilerin (kendisinden korkanların) dostudur.)** *(45/el-Câsiye/18)*

Ey Allah'ın kulları! İşte bu, Allah'ın rızasına ulaştıran dosdoğru yoldur. Ona bağlanın ve sımsıkı tutunun ki, Allah size merhamet etsin. Heva ve heveslere uymaktan sakının. Çünkü bu çok kötü bir hastalıktır.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Alemlere rahmet olarak gönderilen, peygamberlerin sonuncusu ve takva sahiplerinin imamına salât ve selamda bulunun. Kur'ân-ı Kerim'de size bu emredilmiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Allah'a Tevekkül Et!

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 10.06.1424 Hicri - 08.08.2003 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Kim Rabbinden hakkıyla korkarsa yükselir, kim de O'ndan yüz çevirirse onun için dar bir yaşantı vardır.

Ey Müslümanlar! İnsanların en mutlusu, Allah'a kulluğu en büyük olandır. Kul Allah'a ne kadar boyun eğerse ve Allah'a muhtaç olduğunu ne kadar çok gösterirse, O'na o kadar yakın olur, Allah katında ve insanlar yanında o kadar değerli olur. Kul; tek başına yararları elde etmekten ve zararları uzaklaştırmaktan acizdir ve Yaratıcısı'nın yardımına muhtaçtır.Yalnızca Allah Subhanehu başkalarına muhtaç değildir ve O'ndan başka herkes O'na muhtaçtır. Kulların günahları çoktur ve Allah'ın yardımı ve affı dışında onlar için kurtuluş yoktur. Riya, kibir, haset ve tevekkülsüzlük gibi kalple işlenen bir çok büyük günaha kul, farkında olmadan düşebilir. Görünen bazı küçük günahlardan sakınır fakat bu büyük günahlardan habersiz olabilir.

Yalnızca araçlar, kişinin istediğine ulaşmasına yetmez. Kişi bir kapıyı çalar ve orada kendisi için yarar olduğunu zanneder fakat mutlak bir zarar olduğunu görüverir. Onu bundan ancak, rahmet ve izzet sahibi Allah'a tevekkül kurtarır. Bu nedenle Rabbimiz tevekkülün şanını yüceltmiş, onu dini makamlardan biri kılmış ve ibadetle birlikte zikretmiştir. Şöyle buyurur: **(O'na ibadet et ve O'na tevekkül et!)** *(11/Hûd/123)* Sevgisine ulaşma aracı kılmıştır. Şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.)** *(3/Âl-i İmran/159)* Kendisine imanın tam olarak gerçekleşmesinin bir şartı kılmıştır. Şöyle buyurur: **(Şayet mü'minler iseniz Allah'a tevekkül edin!)** *(5/el-Maide/23)*

Tevekkül, değeri yüksek ve etkisi büyük bir makamdır. Alemlerin Rabbi'nin koyduğu bir farzdır. Rahman'ın rızası onunla kazanılır ve şeytan engellenir. Derecesi, en geniş ve en kapsamlıdır. Allah katında yolların en güçlüsü ve sevimlisidir. Allah, Rasulü'ne onu emrederek şöyle buyurur: **(Allah'a tevekkül et, Allah sana vekil olarak yeter!)** *(33/el-Ahzab/3)*

Peygamberler, tevekkül edenlerin önderleri ve örnekleridir. Allah Teâlâ; Nuh aleyhisselam'ın, kavmine şöyle dediğini bildirir: **(Ey kavmim, eğer benim aranızda duruşum ve Allah'ın âyetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa, şunu bilin ki, ben yalnızca Allah'a dayanmışımdır.)** *(10/Yunus/71)* İbrahim el-Halil aleyhisselam şöyle der: **(Rabbimiz! Yalnız sana dayandık, sana yöneldik. Dönüşümüz de ancak sanadır.)** *(60/el-Mümtehine/4)* Hûd aleyhisselam şöyle der: **(Ben muhakkak ki, hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmaktayım. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, idaresi ve yönetimi O'nun elinde olmasın.)** *(11/Hûd/56)* Yakub aleyhisselam şöyle der: **(Hüküm yalnızca Allah'ındır. Onun için bütün tevekkül edenler O'na tevekkül etmelidirler.)** *(12/Yusuf/67)* Şuayb aleyhisselam şöyle der: **(Muvaffakiyetim de ancak Allah'ın yardımı ile olacaktır. Ben yalnızca O'na dayandım ve ancak O'na döneceğim.)** *(11/Hûd/88)* Yine, Allah'ın elçileri kavimlerine şöyle derler: **(Bize yollarımızı göstermişken neden biz Allah'a dayanıp güvenmeyelim?)** *(14/İbrahim/12)* Firavun ailesindeki iman eden kimse şöyle der: **(Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını görür, gözetir.)** *(40/Mü'min/44)*

Peygamberliğin ve vahyin başlangıcında tevekkül emredilir ve onun, kapalı kapıları açtığı bildirilir: **(Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir.)** *(96/el-Alak/3)* Allah tevekkülü, iman ehlini diğerlerinden ayıran bir sıfat kılmıştır. **(Gerçek müminler ancak o müminlerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, âyetleri okunduğu zaman imanlarını arttırır. Ve bunlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler.)** *(8/el-Enfal/2)*
Allah'ın tevekkül sahibi kulları üzerinde şeytanın hiçbir egemenliği yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde o şeytanın hiçbir nüfuzu yoktur.)** *(16/en-Nahl/99)* Tevekkül, Allah'ın azabına engel olur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(De ki: "Baksanıza, eğer Allah beni ve benimle beraber olanları öldürse, yahut bize merhamet etse, kâfirleri acı bir azaptan kim kurtarabilir?" De ki: "O çok merhametlidir. O'na inanmış, O'na dayanmışızdır.")** *(67/el-Mülk/29)* Ve cennete girmeye neden olur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İman edip güzel işler yapanları, muhakkak ki onları, altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennet köşklerine yerleştireceğiz. (Böyle iyi) işler yapanların mükafatı ne güzeldir! Ki onlar, sabretmiş olup yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.)** *(29/el-Ânkebut/58-59)* Daha da ötesi hakkıyla tevekkül edenler, Rablerinin cennetine hesapsız gireceklerdir. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem onların niteliklerini sayarak şöyle buyurur: **"Onlar; başkasından rukye (dua ile tedavi) talep etmeyenler, dağlama yaptırmayanlar, kuşlarla uğur denemesi yapmayanlar ve Rablerine tevekkül edenlerdir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.
Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, İbni Abbas'a hayatının baharında tevekkülü tavsiye ederek şöyle buyurur: **"Ey çocuk! Allah'ı (dinini) koru ki, O da seni korusun. Allah'ı (dinini) koru ki, O'nu karşında bulasın. Dilediğin zaman Allah'tan dile ve yardım istediğinde Allah'tan yardım iste!"** İbnu'l Kayyım şöyle der: "Tevekkül, bütün iman ve ihsan makamlarının ve İslam'ın bütün amellerinin aslıdır. Onlara göre konumu, başın vücuttaki konumu gibidir."

Tevekkülde zihin rahatlığı, istikrar ve kötülerin hilesinin defedilmesi vardır. Kulun; güç yetiremediği insanların eziyet ve zulümlerini uzaklaştırmada kullandığı en güçlü araçlardandır. Tevekkül ile, insanların eline bakmaya son verilir. İmam Ahmed'e tevekkülün ne olduğu sorulur, şöyle der: "İnsanlardan ümit keserek onlara göz dikmeye son vermektir."

Allah'tan başkasına tevekkül etmek nefis için zillet ve aşağılıktır. Mahlukun mahluktan istemesi, fakirin fakirden istemesidir. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bil ki, ümmet sana fayda vermek için bir araya gelse, Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle sana fayda veremezler. Ve sana zarar vermek için bir araya gelseler, Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle zarar veremezler."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve hasen-sahih olduğunu söyler.

Kalp ne zaman Allah'tan başkasına yönelirse, Allah onu yöneldiği kimseye bırakır ve o kimse yüzüstü terkedilmiş olur. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir şeye bağlanırsa işi ona bırakılır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Mahluktan dileyen veya ona tevekkül eden kimsenin, ondan beklentisi mutlaka boşa çıkar. Allah'tan başkası için bir şeyi sevene, o sevdiği mutlaka zarar verir. Bu, yaşananlardan edinilen tecrübelerle ve incelemelerle bilinen bir şeydir."

İnsanlardan bir şey beklememek; seni, onlara kaba davranmaya ve onlara iyiliği terk etmeye itmesin. Onlardan bir şey beklediğin için değil, Allah için onların eziyetlerine katlan ve onlara iyilik et. İnsanlardan korkmadığın gibi, onlardan bir şey de bekleme!

Ey Müslümanlar! Rızıklar Allah'ın elindedir. Senin için ayrılan, güçsüz de olsan sana gelecektir. Senin için olmayana ise, gücünle ulaşamazsın. Hırs, Allah'ın rızkını sana sevk etmez. İstemeyenin istememesi de onu senden geri çeviremez. Rızık; iyi-kötü, mü'min-kafir herkes için paylaştırılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yeryüzünde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir canlı yoktur.)** *(11/Hûd/6)* Bir çoğunun güçsüzlüğüne ve rızık aramaktan aciz olmasına rağmen, hayvanlara rızıkları sevk edilmektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nice hayvanlar var ki, rızkını (biriktirip yanında) taşımıyor. Çünkü onların da, sizin de rızkınızı Allah veriyor.)** *(29/el-Ankebut/60)*

Allah sana rızkını kazançla veya kazançsız kolayca verebilir. İnsanlar, az tevekkül ettikleri, sadece görünen sebeplere kalplerini bağladıkları ve yalnızca onlara güvendikleri için zarar görmektedir. Oysa onlar Allah'a tevekkülü kalpleriyle tam olarak yerine getirseler, Allah onlara en ufak bir sebeple rızıklarını gönderir. Tıpkı, sadece gezip dolaşmayla kuşlara rızıklarını gönderdiği gibi... Şüphesiz bu da bir tür çaba ve rızık aramadır ama kolaydır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur**: "Şayet sizler Allah'a hakkıyla tevekkül etseniz, kuşlara rızık verdiği gibi size de rızık verir ki onlar, aç karınla giderler ve tok karınla dönerler."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Zamanını, Allah'ın senin için garantilediği rızkın derdine düşerek boşa geçirme. Ömrün olduğu sürece rızkın sana gelecektir. Hatim el-Esam şöyle der: "Rızkımı benden başkasının yiyemeyeceğini anlayınca kalbim huzur buldu."

Ey Müslümanlar!.. Allah; her iş için bir vakit ve gayeler için araçlar belirlemiştir. Çabalayanın dünya işlerinden ve süsünden elde edemediğini yavaş davranan elde edebilir. Kararlı olanın yakalayamadığını aciz olan yakalayabilir. Yalnızca sebeplere yönelmek tevhid inancında bir eksikliktir. Sebepleri yok saymak ise akılda bir eksikliktir. Emredilen sebeplere sarılmamak, şeriata kusur bulmaktır. Kula düşen, kalbinin sebeplere değil Allah'a dayanmasıdır. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, tevekkül edenlerin en mükemmeli olduğu halde, sebepleri ihmal etmemiştir. Uhud Savaşı'nda iki zırh giyerek ortaya çıkmış, hicret yolunda kendisine yol gösterici rehber kiralamıştır.

Tevekkülün gerçek anlamı şudur: Sebepleri yerine getirerek kalbin, sebepleri yaratana itimat etmesi ve sebeplerin O'nun elinde olduğuna inanmasıdır. Şüphesiz O dilerse, o sebebin gereğine mani olur ve yine dilerse onu, tersini gerektiren bir sebep kılar. Dilerse, gereğine ters düşen ve engel olan etkenler koyar. Tevekkül sahibi muvahhid, sebeplere güvenmez ve onlardan bir şey beklemez. Aynı şekilde onları ihmal de etmez ve yok saymaz. Bilakis onları yerine getirerek sebepleri yaratan ve yürüten Allah Subhanehu'ya güvenir.

Tevekkül güçlü ve Allah'tan ümit büyük olursa, Allah kurtuluşa izin verir. İbrahim el-Halil; hiçbir sesin ve insanın bulunmadığı, etrafında ekinin ve hayvanın olmadığı bir vadiye Allah'a tevekkül ederek ve emrini yerine getirerek eşi Hacer'i ve küçücük çocuğu İsmail'i bırakır. Bunun üzerine Allah onları yardımı ile kuşatır. O küçük çocuk, Allah'ın hoşgörü ve sabırla, sözüne sadakat göstermekle, namaza devam etmekle ve onu emretmekle nitelendirdiği bir peygamber olur. Mübarek zemzem suyu, İbrahim el-Halil'in tevekkülünün bir ürünüdür.

İsrailoğulları'nın imtihanı büyüyüp Firavun ve askerleri onları takip ederek kuşatınca ve önlerine deniz çıkınca Musa aleyhisselam'ın yanındakiler "Eyvah, yakalandık!" dediler. Allah'ın yardımına güvenen Allah'ın Peygamberi Musa aleyhisselam ise "Rabbim şüphesiz benimledir, bana yolunu gösterecektir" dedi. Allah O'na, denize vurmasını emretti. Ve denizde kupkuru bir yol açıldı. Her bir tarafı büyük bir dağ gibi oldu. Yunus aleyhisselam'ı denizin karanlıklarında balina yuttu. Yunus aleyhisselam da Mevlası'na sığındı ve ihtiyacını O'na iletti. "Senden başka ilah yoktur. Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Şüphesiz ben zulmedenlerden oldum" dedi. Bunun üzerine balık onu boşluğa bıraktı ve o, yalnız başına kaybolmadı. Musa'nın annesi çocuğu Musa'yı Allah'a güvenerek ve O'nun emrine boyun eğerek nehre bıraktı. Sonunda o çocuk büyük peygamberlerden biri oldu. Yakup aleyhisselam'a oğlunu (Yusuf aleyhisselam'ı) kurt yedi dediler. O da işini Allah'a havale etti ve O'na yakardı. Allah, uzun bir üzüntü ve ayrılık döneminden sonra onu ve kardeşini Yakup aleyhisselam'a geri döndürdü. Meryem aleyhesselam başı sıkışıp söyleyecek bir şeyi kalmayınca, azamet ve celal sahibi Allah'a tevekkülü büyüdü, ihlastan ve Allah'a güvenmekten başka çaresi kalmadı. İsa aleyhisselam'ı işaret ederek O'nunla konuşmalarını istedi. "Beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?" dediler. İşte o an Allah O'nu konuşturdu ve "Ben Allah'ın kuluyum. O, bana Kitab'ı verdi ve beni peygamberlerden kıldı" dedi.

Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, arkadaşı ile birlikte çorak bir dağda ıssız ve ürkütücü bir mağarada kavminden gizlenir. Arkadaşı korkar ve "Ey Allah'ın Rasulü! Şayet onlardan biri ayaklarına baksaydı bizi görürdü" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Rabbine güvenerek şöyle buyurur: **"Ey Ebu Bekr! Üçüncüleri Allah olan iki kişiye ne olacağını zannediyorsun**?" Sonra Allah yardımını ve desteğini indirir, O'nu görünmeyen ordularla destekler. Korku gider ve güvenlik gerçekleşir. Hicret tamamlanır ve davet yayılır.

Günler hep kötü geçer ve musibetler etrafını kuşatırsa, ancak Allah'a yönel! Yalvarmak için ellerini aç ve kalbini, Yaratıcıya bırak. Umudunu O'na bağla ve işini O'na havale et! İnsanlardan umudunu kes! Yüce Allah'a seslen. Secdede ve gecenin son vakti gibi duaların kabul edildiği vakitleri gözet. Tevekkül ve beklenti güçlü olursa ve kalbin bütünüyle dua ederse dua reddedilmez. **((Onlar mı hayırlı) yoksa, kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren mi?)** *(27/en-Neml/62)*
İşi sahibine bırak. Allah, izzet sahibidir. Kendisine sığınanı zillette kılmaz. Sıkıntılar bittiğinde acılar ortadan kalkar. Zorlukla beraber kolaylık vardır. Rahatında Allah'ı tanı ki, sıkıntı anında O da seni tanısın "Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir." Allah dostları sıkıntı anında bunu söylemiştir. Bir şeyi elde etmede Allah'a tevekkülü samimi olan, onu elde eder. İşini Allah'a havale edene Allah yeter. O'na hakkıyla tevekkül edeni başkasına bırakmaz ve işini bizzat üstlenir. **(Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter.)** *(65/et-Talak/3)* Rabbine olan güzel zannın ve O'ndan beklentin ölçüsünce O'na tevekkül edersin. Bu nedenle, şikayetlerini yalnızca Rabbin'e ilet. Fudayl rahimehullah şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki, onlardan hiçbir şey istemeyecek şekilde insanlardan ümidini kesersen, Mevlan sana tüm istediğini verir." O her şeye gücü yetendir. Bir zerre dahi O'nun izni olmadan hareket etmez. O dilemeden, hiçbir olay gerçekleşmez. O'nun bilgisi olmadan bir yaprak dahi düşmez. **(Sen O, mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan. O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor. Ve secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor.))** *(26/eş-Şuara/217)* İbrahim el-Havvas şöyle der: "Bu ayetten sonra kulun, Allah'tan başkasına sığınmaması gerekir."

Allah'tan başkasına bağlananı; bilgisine, aklına, ilacına ve muskasına güveneni; kendi gücüne ve kuvvetine itimat edeni Allah, o güvenip itimat ettiğine terk eder. Teysiru'l Azizi'l Hamid isimli kitapta şöyle denir. "Bu, delillerle ve tecrübelerle sabittir."

Kazançların en büyüğü, Allah'a güvenmek ve Allah'tan güzel şeyler beklemektir. Bu nedenle; Allah'ın elindekine, kendi elindekinden daha çok güven!

Allah'ın katında olanın O'na itaat ile elde edildiği gibi O'na isyanla ve O'na muhalefetle de elde edileceğini zanneden; Allah için bir şeyi terk edene Allah'ın ondan daha hayırlısını vermeyeceğini veya Allah için bir şey yapana Allah'ın ondan daha hayırlısını vermeyeceğini zanneden; tevekkülünde samimi olursa, Allah'ın beklentisini boşa çıkaracağını ve kendisine vermeyeceğini zanneden Allah hakkında kötü zanda bulunmuştur. Bundan ancak Allah'ı bilen, O'nun isimlerini sıfatlarını bilen, hikmetinin gereğini bilen kurtulur. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "İnsanların çoğu, hatta Allah'ın dilediği hariç hepsi, Allah hakkında yanlış düşünceye ve kötü zanna sahiptir. Adem oğullarının çoğu, Allah'ın kendisi için dilediğinden daha üstününü hak ettiğine inanır. Nefsini araştıran ve niyetinin derinliklerine inen bunun orada gizli olduğunu görür. Akıllı ve kendisine karşı samimi olan buna dikkat etsin ve Allah'a tevbe etsin. Her vakit, Allah'tan bağışlanma dilesin ve nefsini kötülesin."

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Rabbinin ismini an ve O'na yöneldikçe yönel! O, doğunun da, batınında Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. O halde yalnız O'nu vekil tut.)** *(Müzzemmil/8-9)*

Tevhidi düzgün olana kadar kulun tevbesi düzgün olmaz. Tevhid inancının temiz olması ölçüsünce tevekkülü sağlıklı olur. Kul; ne zaman Allah'tan başkasına yönelirse bu, kalbinden bir bölüme sahip olur ve o bölüm ölçüsünce tevekkülü eksilir. Kimin ihtiyacı olur da onu insanlardan beklerse, o ihtiyacı giderilmez. Kim insanların en güçlüsü olmak isterse Allah'a tevekkül etsin. Kim insanların en zengini olmak isterse, kendi elindekinden çok Allah'ın elindekine güvensin.

Rıza ve tevekkül, takdir edileni iki yanından kuşatır. Tevekkül, takdir edilen gerçekleşmeden öncedir. Rıza ise gerçekleştikten sonradır. Rıza tevekkülün ürünüdür. Tevekkülün ruhu, bütün işlerini Allah'a havale etmendir. Davud b. Süleyman şöyle der: "Mü'minin takvasına şu üç şey delalet eder: Henüz elde etmediğinde güzelce tevekkül etmesi, elde ettiğinde güzelce razı olması ve elde edemediğinde güzelce sabretmesi."

Kulun Allah'ı tanıması ne kadar çok olursa O'na tevekkülü de daha güçlü olur. Tevekkülün güçlü ya da zayıf olması, imanın güçlü yada zayıf olmasına bağlıdır. Allah'a tevekkül eden, kurtuluş için acele etmesin. Allah, kendisine tevekkül edene yeteceğini bildirmiştir. Bu yeterliliğin hemen gerçekleşeceği inancına kapılanlar olabilir. Oysa Allah, her şey için bir vakit belirlemiştir. Bu nedenle tevekkül eden acele edip, "Tevekkül ettim ve dua ettim ama bir şey görmedim" dememelidir. Allah, emrini yerine getirir. Her şey için bir kader tayin etmiştir. Allah, seçmede ve düzenlemede tektir. O'nun kulu için düzenlediği, kulun kendisi için düzenlediğinden daha hayırlıdır. O, kulun kendisine merhamet etmesinden daha çok kula merhamet eder.

Kurtuluş Kapısı Tevbedir

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
03.06.1424 Hicri – 01.08.2003 Miladi

Ey Müslümanlar topluluğu! Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkmak her türlü şiddete karşı hazırlıktır. İçine girenin güvencede olduğu sağlam bir kale ve Allah'ın azabından koruyan bir kalkandır. Bilin ki ey Allah'ın kulları; Rabbiniz, ademoğlunu hata yapmaya ve görevlerini ihmal etmeye açık olarak yaratmıştır. Onun için sevapları kat kat artırmış fakat günahları artırmamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim iyilikle gelirse ona getirdiğinin on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse o sadece getirdiğinin dengiyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.)** *(6/el-En'am/160)* İbni Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah, iyilikleri ve kötülükleri yazmıştır. Kim bir iyiliği yapmak ister de onu yapmazsa, Allah onu katında tam bir iyilik olarak yazar. Şayet onu yaparsa, Allah onu katında on iyilikten yediyüz iyiliğe kadar ve daha çok katlayarak yazar. Eğer bir kötülüğü yapmak ister de yapmazsa, Allah onu katında tam bir iyilik olarak yazar. Şayet onu yaparsa, Allah onu katında bir kötülük olarak yazar."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allah, sevap kazanılması için hayırlara giden yolları, günahlara keffaret olan ve dereceleri yükselten farzları belirlemiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Beş vakit namaz, (bir sonraki) Cuma'ya kadar Cuma namazı, (bir sonraki) Ramazan'a kadar Ramazan ayı, büyük günahlardan uzak durulursa, aralarındaki (küçük) günahları bağışlattırır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Abdullah b. Amr b. el-Âs radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kırk iyilik vardır ki, bunların en üstünü sağmal keçi bağışlamaktır. Bu iyiliklerden birini, sevap ümit ederek ve vadedilen mükafatı tasdik ederek yapan kimseyi Allah mutlaka, bu ameli sebebiyle cennete koyar."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İman yetmiş küsur ya da altmış küsur şubedir. En üstünü "Lâ ilâhe illallah/Allah'tan başka ilah yoktur" sözüdür. En düşüğü ise, eziyet verici şeyleri yoldan kaldırmaktır. Hayâ, imandan bir şubedir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ebu Zerr radıyallahu anh şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Hangi amel daha faziletlidir?" dedim. **"Allah'a iman etmek ve O'nun yolunda cihad etmektir"** buyurdu. "Hangi köleyi hürriyete kavuşturmak daha faziletlidir?" dedim. **"Sahibine göre en güzel ve en pahalı olanı"** buyurdu. "Eğer bunları yapamazsam?" deyince, **"Yapana yardım edersin, yahut beceriksiz olan kimseye iş yapıverirsin"** buyurdu. "Ey Allah'ın Rasulü! Bazı amelleri yapamazsam ne buyurursunuz?" dedim. **"Kendini insanlara kötülük yapmaktan alıkoyarsın; işte bu da nefsine karşı senden bir sadakadır"** buyurdu. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Ebu Zerr radıyallahu anh'tan rivayet edilen bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İyilikten hiçbir şeyi küçük görme! Kardeşini güler yüzle karşılamayı bile."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah; kulun yemek yemesinden ve bunun için O'na**

hamdetmesinden, içecek içmesinden ve bunun için O'na hamdetmesinden razı olur." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Allah Teâlâ, hayır kapılarını ve sevap araçlarını çoğalttığı gibi kötülük ve haram kapılarını da kapatmıştır. İyilik ve hayır kefesi ağır gelsin, günah ve kötülük kefesi ise hafif gelsin ve böylece kul, kazanan ve kurtuluşa eren olsun diye günah ve kötülük araçlarını haram kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Rabbim ancak açık ve gizli kötülükleri, günah ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi, Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.)** *(7/el-A'raf/33)* Ebu Hureyre radıyallahu anh der ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Size neyi yasaklamışsam ondan kaçının, neyi de emretmişsem gücünüz yettiğince onu yerine getirin."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Hayrın başı, işin temeli ve mutluluğun yolu Allah'a tevbe etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey mü'minler! Hep birlikte Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nûr/31)* Tevbe; haram fiilden ve günahtan, vacibin terkinden veya ihmalinden samimi bir kalple ve geçmişte olanlara pişman olarak Allah'a dönmektir. Samimi tevbe ile Allah, kulun yapmış olduğu salih amelleri korur, günahları bağışlar, gelmiş ve gelecek cezaları kaldırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yunus'un kavmi müstesna, herhangi bir ülke halkı, keşke iman etse de bu imanları kendilerine fayda verseydi. Yunus'un kavmi iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre faydalandırdık.)** *(10/Yunus/98)* İbni Cerir rahimehullah, bu ayetin tefsirinde Katâde'den şunu nakleder: "İnkar ettikten sonra azap gelince iman eden hiçbir topluma Yunus aleyhisselam'ın kavmi hariç imanı fayda vermemiş ve terk edilmemiştir. Yunus aleyhisselam'ın kavmi peygamberlerini kaybedip azabın yaklaştığını anlayınca Allah onların kalplerine tevbe atar. Cübbeleri giyerek her hayvan ve yavrusunu ayırır ve sonrasında kırk gece Allah'a yakarırlar. Allah onların kalplerindeki, tevbelerindeki ve geçmişte yaptıklarına pişman olmalarındaki samimiyeti görünce, üzerlerine indikten sonra onlardan azabı kaldırır." Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve Rabbinizden mağfiret dilemeniz, sonra da ona tevbe etmeniz için Allah sizi, tayin edilmiş bir süreye kadar güzel bir şekilde yaşatır, fazlasını yapan herkese de iyiliğinin karşılığını verir. Eğer yüz çevirirseniz, ben sizin başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım.)** *(11/Hûd/3)*

Tevbe etmek, Müslümanların her birine vaciptir. Büyük günah işleyenin, günah üzere iken ölüm ansızın kendisini yakalayıvermesin diye tevbe etmesi gerekir. Küçük günah işleyenin tevbe etmesi gerekir. Çünkü küçük günah işlemekte ısrar etmek büyük günahlardan sayılır. Vacipleri yerine getiren ve haramları terk edenin de, amelinin kabulünü engelleyen ve ameline karışmasından korkulan sakıncalı şeylerin ortadan kalkması için tevbe etmesi gerekir. Eğarr b. Müzeni radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder. **"Ey insanlar! Allah'a tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ben, günde yüz kere tevbe ederim."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Tevbe Allah Teâlâ'nın sevdiği birçok güzel amelin gerçekleşmesine sebep olan büyük bir kapıdır. Çünkü kul, işlediği her günah için tevbe ederse sevabı çoğalır ve günahları azalır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar ki Allah ile beraber (tuttukları) başka bir tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan cezasını bulur. Kıyamet günü azabı kat kat**

artırılır ve onda alçaltılmış olarak devamlı kalır. Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır. Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.) *(25/el-Furkan/68-70)*

Ey Müslümanlar! Allah'ın geniş rahmetini; lütfunun ve cömertliğinin büyüklüğünü düşünün. Öyle ki; tevbe edenlerin tevbesini kabul eder, günah işleyenlerin hatasını bağışlar. Zavallı ve güçsüz insana acıyarak tevbesi dolayısıyla ona sevap yazar. Hayır ve arınma kapılarını ona açar. Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu belirtir: **"Şüphesiz Allah Teâlâ gece elini açar ki, gündüz günah işleyen tevbe etsin ve gündüz elini açar ki, gece günah işleyen tevbe etsin."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Tevbe; ibadetlerin en büyüklerinden ve Allah Teâlâ'ya en sevimli olanlarındandır. Kim tevbe etme niteliğine sahip olursa mutlaka kurtulur ve işlerinde başarıya ulaşır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat tevbe eden, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince, onun kurtuluşa erenler arasında olması umulur.)** *(28/el-Kasas/67)* Allah Teâlâ'nın tevbe edilmesine çokça sevinmesi, tevbenin şeref bakımından üstünlüğü için yeterli bir delildir. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Allah, kendisine tevbe ettiği zaman kulunun tevbesine, sizden birinizin boş bir arazide kaybettiği bineğine ansızın kavuşmasında (duyduğu sevinçten) daha çok sevinir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Tevbe, peygamberlerin ve mü'minlerin sıfatlarındandır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki Allah, Müslümanlardan bir gurubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamber'i ve güçlük zamanında O'na uyan Muhacirler ile Ensar'ı affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O; onlara karşı çok şefkatli, pek merhametlidir.)** *(9/et-Tevbe/117)* Musa aleyhisselam'dan bahsederek şöyle buyurur: **(Dedi ki: "Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim.")** *(7/el-A'râf/143)* Ve Davud aleyhisselam hakkında şöyle buyurur: **(Kulumuz Davud'u, o kuvvetli zâtı hatırla. O, hep Allah'a yönelirdi.)** *(38/Sâd/17)* Ve yine, Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Allah'ın, cennet karşılığı canlarını ve mallarını satın aldığı o mü'minler) tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. O mü'minleri müjdele!)** *(9/et-Tevbe/112)*

Allah azze ve celle'nin, iman sıfatlarından olan bu örnek sıfatları sayarken başladığı tevbe sıfatı ne yüce bir sıfattır. Tevbe, kalple ve diğer organlarla Allah için yapılan bir ibadettir. Allah'ın, kulun tevbesini kabul ettiği gün, ömrün en hayırlı günüdür. Allah'ın, kuluna tevbe kapısını açtığı ve tevbe ile merhamet ettiği an, zamanın en değerli anıdır. Çünkü kul, bir daha asla mutsuz olmayacağı mutluluğa erişmiştir. Ka'b b. Malik radıyallahu anh, Tebuk Savaşı'ndan geri kalışında yaşadıklarını anlatırken şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e selam verdiğimde, sevinçten yüzü parlayarak şöyle buyurdu: **"Annen seni doğurduğundan beri uğradığın en hayırlı gün ile sevin."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Sizleri büyük tehlikeler kuşatmakta ve büyük sıkıntılar beklemektedir. Müslümanlara felaketler ve afetler inmiş, başlarına musibetler ve fitneler gelmiştir. Onlar için bütün bu darlıklardan ve sıkıntılardan kurtuluşun tek yolu Allah'a dönmek ve O'na tevbe etmektir. Yeryüzündeki her müslümana, küçük-

büyük her günah için tevbe vaciptir. Tâ ki Allah, dünyada ve ahirette bizlere acısın. Kötülükleri ve sıkıntıları kaldırsın. Acı verici azabından ve şiddetli yakalamasından korusun. İlim ehli şöyle der: "Günah, kul ile Rabbi arasında olur ve kul hakkı olmazsa tevbenin şartları şunlardır: Günahı terk etmesi, yaptığına pişman olması ve bir daha ona dönmemeye kesin olarak karar vermesi. Eğer günah, kul hakkı ile ilgili ise, bu şartlarla birlikte o hakkı sahibine vermesi ya da kendisini bağışlamasını istemesidir." Bütün günahlardan tevbe etmek gerekir. Sadece bazı günahlardan tevbe ederse, o günahlarla ilgili tevbesi sahih olur ve geriye, tevbe etmediği günahlar kalır.

Ey Müslümanlar! Allah'a tevbe edin ve kerem sahibi Rabbe yönelin ki, üzerinize gizli ve aşikar nimetlerini yağdırsın. Sizlere istediğiniz her şeyden versin ve ömürlerinizi uzatsın. Şehvet ve şüphe denizinde boğulduktan sonra, Allah'ın kendilerine samimi tevbe nasip ettiği, tevbe eden ve Allah'a dönen insanların kıssalarını anımsayın. Basiretlerinin önündeki perde kalkmış, kalpleri hayat bulmuş ve nefisleri aydınlanmıştır. Allah onları gaflet uykusundan uyandırmış, sapıklığın körlüğünden ve günahların karanlığından kurtarmıştır. Büyük günahların mutsuzluğundan çıkararak mutluluğa erdirmiştir. Böylece, yeniden doğmuş gibi olmuştur. **(Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri döndüler. Böylece Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah büyük kerem sahibidir.)** *(3/Âl-i Imran/174)* **(Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve O'nunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından nurları aydınlatıp gider de, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye gücü yetensin" derler.)** *(66/et-Tahrim/8)*

Allah'tan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin! Çünkü O'na itaat etmek en doğru ve en güçlü davranıştır. Ahiret hayatınız için takvayı azık edinin. Çünkü ahiret, ebedilik diyarıdır. Nimetleri kalıcı ve azabı sonsuzdur. Rızasını dileyerek, O'na ibadete bağlı kalarak ve O'na isyandan uzak durarak Allah'ın üzerinizdeki nimetlerine şükredin. Nimetlerin en büyüğü İslam ve iman nimetidir. Huzur ve güvenlik nimeti de büyük bir nimettir.

Güvenlik ile din ve dünya yararları düzene girer. Her yönü ile hayat düzgün olur. Güvenliğin varlığıyla, insanlardan kötülükler ve korkular uzaklaşır. Güvenlikle birlikte hayırlar çoğalır. Allah, Beytullah'ın ahâlisine güvenlik nimeti bağışladığını hatırlatarak şöyle buyurmuştur: **(Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.)** *(28/el-Kasas/57)*

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, güvenlik nimetinin değerini ve faziletini açıklayarak şöyle buyurur: **"Sizden kim, yuvasında güvende olursa ve bedeni sağlıklı olursa, yanında da günlük yiyeceği bulunursa sanki dünya bütünüyle onun olmuştur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der.

Güvenlik nimetinin şükrü, onun sebeplerini korumakla ve onu bozacak sebeplerden sakınmakla olur. Güvenliği muhafaza etmenin yollarından biri de, güvenlik ve istikrarla oynayan, yıkan ve bina etmeyen, bozan ve düzeltmeyen, Müslümanların birliğinden ve imamlarından ayrılan suçluları ve bozguncuları yakalamaktır.

Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiştir, İslam'ı kötü göstermeye çalışan ve bu ülkeye düşman olanlar onları kötülük alanlarına itmiştir. Onlar; zaman zaman ortaya çıkan bu terör ve tahrip eylemleri ile İslam düşmanlarına kazanç sağlamışlardır.

Şüphesiz ülkenizin güvenliği herkesin sorumluluğudur. Bu kötü yollara yöneldiği ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya hazırlandığı bilinenin durumu, ümmet düşmanlarının ve bu ülkenin düşmanlarının hedeflerini gerçekleştirecek olaylardan biri daha meydana gelmeden önce güvenlik kuvvetlerine bildirilmelidir.

Aldatılan gençlere düşen görev ise; bastıkları yeri görmek, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine ters düşen her düşünceden sakınmaktır. Bu yanlış düşünceye çağıran kişiye –kendisini ne zannederse etsin, başkası onun hakkında ne iddia ederse etsin ve ne ile nitelendirirse nitelendirsin- kanmamaktır.

Ey gençler! Allah'ın ümmetler arasında ölçülü ve orta yollu kıldığı Selef-i Salih'in anlayışı ile ve ilimde derinleşen alimlerin eliyle, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden ilim edinin!.

Allah'ın kulları!.. **(Allah ve melekleri peygambere çok salât ederler. Ey iman edenler siz de ona salâtta bulunun ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

İslam Ahlak Dinidir

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Talip
Mekke, 03.06.1424 Hicri – 01.08.2003 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve sağlam bir kulpla İslam'a sarılın. **(Ey inananlar! Allah'tan korkun, O'nun Resulü'ne inanın ki size rahmetinden iki pay versin, sizin için ışığında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.)** *(57/el-Hadid/28)* Bilin ki sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Her sonradan uydurulan amel bid'at, her bid'at sapıklık ve sapıklık da ateştedir. Allah, bizi ve sizi ondan korusun.

İslam Ümmeti! Geçmişte ve günümüzde; maddenin ve ruhun sorunlarını çözen, derin bir denge ve ince bir kapsamlılıkla din ve dünya düzenini getiren İslam Şeriatı'ndan daha mükemmel ve daha kapsamlı bir nizam veya şeriat gelmemiştir. Çünkü bu şeriatı koyan insanları yaratan, onların durumlarını ve neyin onlar için daha uygun olduğunu bilen Allah Subhanehu'dur.

Çağdaş, maddi açıdan önce ulaşılmamış bir noktaya gelmesine rağmen, insanoğlunun ruhi yönünü ihmal etmiş, örnek bir toplum ve seçkin bir fert oluşturamamıştır. Daha da ötesi yaşanan gerçek ispat etmiştir ki, materyalist uygarlıkta insanların en seçkinleri ahlaki ve insani açıdan insanların en aşağılıklarıdır. Bu ancak, amandan yoksun olmaları nedeniyledir.

Ey Müslümanlar! Bu uygarlık insanların cansız varlıklar veya bir aletin dişlileri olmadığını unutmuştur. Maddi imkanlar ne kadar bol olursa olsun, teknoloji ve hizmet sektörü ne kadar gelişirse gelişsin; insanlar beşer olarak kalmaya devam edecektir. İstek ve arzuları, eğilim ve beklentileri olacak, sevecek ve hoşlanmayacak, dostluk ve düşmanlık edecek, kıskanacak ve rekabet edecektir.

Nefisler; sahip olma ve hakim olma, arzuladığına ulaşma sevgisiyle yaratıldığı gibi, yarar elde etme ve hayır sevgisiyle de yaratılmıştır. Ancak İslam; kapsamlılığı ve mükemmelliği ile, güzelliği ve yüceliği ile bu duyguları düzene sokmuştur. Belirli hükümlerle nefisleri yükseltmiş ve mükemmellik seviyesine çıkarmıştır. Rabbani direktifler ve nebevi yönlendirmeler; nefisleri ve huyları güzelleştirecek; daha doğru ve daha güzel olana, daha mükemmele ve daha çok üstüne götürecek olan her şeyi açıklamıştır.

Allah Teâlâ bizlere akrabalık bağlarını koparmamayı, anne-babaya iyiliği, fakirlere şefkati, muhtaçlara yardımı, zulmetmemeyi, zararı ortadan kaldırmayı ve uzaklaştırmayı, cömertliği, eziyet etmemeyi, iyiliği emretmeyi, selamı yaymayı ve Müslümanlar arasında sevgiyi yaygınlaştırmayı emreder. Aynı şekilde; hilekarlığı ve aldatmacayı, hasedi, dedikodu ve laf taşımayı, kötü huyları; başkalarının canlarına, mallarına, namuslarına, dinlerine ve düşüncelerine saldırmayı yasaklar. Özetle İslam; toplumun bütünlüğünü koruyan ve fertlerinin haklarını garanti altına alan her şeyi yerine getirmiştir.

İslam; bencillikten ve kendini beğenmişlikten arınmış, birbirini bütünleyen bir toplum kurmaya çağırır. Öyle ki, bu toplum; geniş yürekli, güzel duygulara sahip, kalbi arınmış üstün bir ümmet olsun. Tıpkı İslam'ın ilk neslinin metot ve yaşantısının

sağlıklı, kalbinin ve öz birkaç kelimeden oluşmasına rağmen bir ümmete yol olmaya uygun sözlerinden bazıları gibi…

Müslim ve diğer hadis alimleri, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Birbirinize haset etmeyin, satın almak istemediği halde pazarlığı kızıştırarak birbirinizi aldatmayın, birbirinize sırt dönmeyin. Biriniz, diğerinizin satışı üzerine satış yapmasın. Ey Allah'ın kulları kardeş olun." "Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez ve onu yüzüstü terk etmez. Ona yalan söylemez ve onu küçük görmez."** Ve eliyle göğsünü işaret ederek şöyle buyurur: **"Müslüman kardeşini hakir görmesi kişiye kötülük olarak yeter. Her Müslüman'ın kanı, malı ve ırzı Müslüman'a haramdır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Subhanallah! Bu kısacık cümleler ne yüce anlamlar ve ne büyük direktifler içermektedir. Bunların ilki, hasedi yasaklamasıdır. Haset, başkalarına verilen nimetin ondan alınmasını temenni etmektir. Haset; Kur'ân'a ve Sünnet'e göre haram kılınmıştır ve kötülemiştir. İblis, Adem aleyhisselam'ı haset ettiğinde Allah'a isyan edilerek işlenen ilk günah meydana gelmiştir. Ve o iblis, cennetten çıkarılıncaya kadar haset etmeye devam eder. İblis hasedi nedeniyle lanetlenmiş ve kovulmuş bir şeytan kılınmıştır.

Haset, Yahudilerin ve müşriklerin ahlakıdır. Hak olduğunu bildikleri halde, haset ettikleri için, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e düşmanlık ettiler… **(Ehl-i kitaptan birçoğu arzu etmektedir ki, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfir etsinler: Hak kendilerine iyice belirdikten sonra bile sırf ruhlarındaki kıskançlıktan dolayı bunu yaparlar.)** *(2/el-Bakara/109)*

Haset eden, Allah'ın kendisi ve başkaları için paylaştırdığına razı olmayarak, Allah'ın kaza ve kaderine karşı çıkmıştır. Bu da nefsin pisliğine ve kötü yaratılışına delildir. **(Yoksa onların mülkten bir payı mı vardır. Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdeğin zerresini bile vermezlerdi. Yoksa onlar, Allah'ın lütuf ve kereminden insanlara verdiği nimetleri kıskanıyorlar mı? Şüphesiz biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmeti vermiştik. Hem de onlara büyük bir mülk ve saltanat ihsan ettik.)** *(4/en-Nisa/53-54)* Haset eden hasediyle sürekli bir keder ve musibet içindedir. Rabbi ona kızar ve başarı kapısı yüzüne kapanır.

Ey Müslümanlar! Kıskançlık, insanın yapısında vardır. Şüphesiz iyi bir şey gören, onun kendisinde olmasını ister. Kötü olan, bu kıskançlığın aşırı giderek haset halini almasıdır. Haset ettiği kişiye verilen nimetten hoşlanmama veya o nimetin kaldırılmasını temenni etme haline gelmesidir. Bu temenni ile birlikte dedikodu, laf taşıma, kötüleme ve o nimetin yok olması için çalışma da olursa günah daha da büyür.

Ey Müslümanlar!.. Haset, ateşin odunu yediği gibi hasenatı (iyilikleri) yer. Aynı şekilde kalbi de yer bitirir. İnsanlardan bazıları bir nimet gördüğünde kalbi ile Allah Teâlâ'yı anar. O'nun ihsanını hatırlar. Sünnete uyarak, bereket duası yapar ve kerem sahibi Allah'tan lütfunu diler. Böylece nefsini güzelleştirir. Kalbini ve tabiatını ıslah eder. Zihnini rahatlatır. Bunun üzerine Allah da onu mükafatlandırır ve ona rızık verir. İnsanlardan bazıları da şeytana uyar ve onun sıfatına bürünür. Kendini yakar ve öfkesinden ölür. Ne bir ecir elde eder, ne de bir asalet..

Ey haset hastalığına yakalanan kimse! Bütün bunlar niye? Allah Teâlâ'nın mahlukatı arasında rızıkları dağıttığına, bir kısmının rızkının geniş ve bir kısmının ise rızkının sınırlı olduğuna iman eden bir Müslüman olduğunu unuttun mu? **(Birbirlerine işlerini gördürsünler diye biz onların bir kısmını diğerlerinden derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır.)** *(43/ez-Zuhruf/32)* Bu, Allah'ın yarattıkları için koyduğu kuralıdır. Dininde selamet, kalbinde huzur ve Rabbinin rızasını isteyen nefsine hakim olsun ve kalbini temizlesin. Allah'ın kendisine verdiği ile yetinsin ve Allah'tan lütfunu dilesin. O, Subhanehu, veren ve engelleyendir, yükselten ve alçaltandır. Dilediğine izzet, dilediğine zillet verir. Hazineleri dolu ve lütfu geniştir.

İslam kardeşleri! Nebi sallallahu aleyhi ve sellem hasetten menettiği gibi kin doğuracak ve başkalarına eziyet verecek şeylerden de men etmiştir. **"Satın almak istemediği halde pazarlığı kızıştırarak birbirinizi aldatmayın"** diyerek satın almak istemediği halde pazarlığı kızıştırmayı yasaklamıştır. Pazarlığı kızıştırmak, satın almak amacıyla değil, malın fiyatını yükseltmek amacıyla müzayedeye katılmaktır. Bu bir aldatma ve müşteriyi kandırmaktır. Fakat hadisin anlamı daha geniştir ve şu şekildedir: "Birbirinizi aldatmayın, hile ve tuzakla bir kısmınız diğer bir kısmınızı kandırmasın." Çünkü bu Müslümanlar için zarardır ve onları aldatmadır. İbni Mes'ud radıyallahu anh'tan rivayet edilen hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bizi aldatan bizden değildir. Hile ve tuzak ateştedir."** Bu hadisi Taberani sahih bir senetle rivayet eder. Sonra Nebi sallallahu aleyhi ve sellem birbirine buğzetmekten ve birbirine zıt düşmekten özellikle de nefislerin heva ve hevesine uyarak bunu yapmaktan sakındırır.

Çünkü Allah Teâlâ Müslümanları birbirini seven kardeşler ve sevgiyi imanın alameti kılmıştır. Sahih-i Müslim'de Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Nefsim eşinde olana (Allah'a) yemin olsun ki iman edinceye kadar cennete giremezsiniz ve birbirinizi sevinceye kadar iman etmiş olmazsınız. Sizi, yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şeye yönelteyim mi? Aranızda selamı yayın!"**

Bu nedenle İslam, birbirinden nefret etmeyi gerektirecek, kin ve düşmanlık doğuracak her şeyi haram kılmıştır. Yine, zulmü, yalanı ve başkalarını hakir görmeyi haram kılmıştır. Allah Teâlâ, kullarına bağışladığı nimetleri hatırlatarak şöyle buyurur: **(Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz.)** *(3/Âl-i Imrân/103)*

Yine Allah Subhanehu, iki kişinin arasını düzeltmeye teşvik ederek şöyle buyurur: **(Allah'tan korkun ve birbirinizle aranızı düzeltin.)** *(8/el-Enfâl/1)* Ve şöyle buyurur: **(Bir sadaka vermeyi yahut iyilik yapmayı veyahut da insanlar arasını düzeltmeyi emreden(ler)inki hariç, onların aralarındaki gizli gizli konuşmalarının çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa, yakında ona büyük bir mükafat vereceğiz.)** *(4/en-Nisâ/114)*

Ey Müslümanlar! nefret ve buğz, kin ve düşmanlık kalpteki ölümcül hastalıktır. Ümmetin arasında yayılırsa ümmeti ifsat eder. Ümmetin birbiriyle diyaloğu katılığa ve inada dönüşür. Allah'ın bağlanmasını emrettiği bağı koparır ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Birtakım çirkin politikalar, zulüm veya açgözlülük, imanın

yokluğunda filizlenen haset bunu besleyebilir. Fakat bu, dinin getirdiği kardeşliğe terstir ve şeytanın arzusuna uygundur.

Cabir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz şeytan, Arap Yarımadası'nda namaz kılanların kendisine ibadet etmesinden ümidini kesmiştir. Fakat aralarına fitne sokmaktan (ümidini kesmemiştir)."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları! Gönül genişliği nefse huzur verir, yaşantıyı kolaylaştırır, zihni rahatlatır ve cennete giden yoldur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Ensar'dan bir adamın cennet ehlinden olduğunu üç kez dile getirir. Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma o adama buna nasıl ulaştığını sorunca şöyle der: "Yalnızca nefsimde, Müslümanlardan hiçbirine karşı bir aldatma olmadığını ve Allah'ın kendisine verdiği hayır nedeniyle kimseyi haset etmediğimi biliyorum." Abdullah radıyallahu anhuma bunun üzerine ona şöyle der: "İşte bunlarla ulaştın." Bu nedenle, Muhacirler ve Ensar'dan sonra gelen iyi mü'minlerin sıfatlarından biri de, Rabbimizin Kitabı'nda belirtilen şu özellik olmuştur: **(Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin!")** *(59/el-Haşr/10)*

Kalbinde Müslüman kardeşleri için; daha da ötesi alimler ve salihler, davetçiler ve ıslahatçılar için kin ve düşmanlık taşıyan biri nasıl mü'min olabilir? Ümmetin seçkin insanlarından nefret etmeyi ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabına veya Selef-i Salih'e buğzetmeyi ibadet edinen nasıl mü'min olabilir?

Allah'ın kulları! Sonra; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın kulları; kardeşler olun!"** Evet; İslam Ümmeti din bağı ile birbirine bağlanmadıkça; cahiliye sloganlarının, grupsal dostlukların ve geçici çıkarların gerçekleştiremediği, ancak yüce İslam ilkelerinin gerçekleştirdiği İslam kardeşliği anlayışını sağlamadıkça üstün bir ümmet olamaz. İslam; ırklarının ve kabilelerinin faklılığına rağmen mü'minleri kardeş ilan etmiştir. Kalplerini birleştirmiş ve böylece nefisleri her türlü tabaka anlayışının üzerine çıkarmıştır. Yeryüzünün faklı bölgelerinde bulunmalarına rağmen beklentileri yükselmiş ve ölçüleri semavi ve ulvi ölçüler olmuştur. Bağlılık dine; sevgi ve yardım, Alemlerin Rabbi'ne teslim olana olmuştur. Bencillik gitmiş ve fedakarlık ağır basmıştır. Her Müslüman, kendisi için ne istiyorsa kardeşi için de onu istemiş ve ona bunun gereği doğrultusunda davranmıştır.

İslam kardeşliği ile Müslüman, yeryüzünün diğer bölgelerindeki kardeşlerinin sevinç ve üzüntülerine ortak olur, acılarını ve ümitlerini paylaşır. Kardeşlikle söylem birliği sağlanır, saflar birleşir ve dayanışma güçlenir. Ümmetin kardeşliği ve üstünlüğü kalıcı olur.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kardeşliği emretmiştir. Müslümanların tüm haklarını yerine getirmek ve onlara eziyet vermemek gibi kardeşliğin gereklerini ve yollarını da emretmiştir. İslam'ın güzelliklerinden biri de selama karşılık vermek, aksırana "yerhamukallah / Allah sana merhamet etsin" demek, hastayı ziyaret etmek, davete katılmak, tesellide bulunmak, hediyeleşmek ve muhtaç olana yardım etmek, dedikodu, laf taşıma ve kötü zanda bulunmak gibi haramlardan uzak durmaktır. Kardeşinin yüzüne gülümsemen bir sadakadır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz.)** *(49/el-Hucurât/10)*

Bu yüce ve kapsamlı hadisteki nebevi direktif, Müslümanlar arasına ayrılık sokan ve kardeşlik anlayışına ters düşen çirkin huyları yasaklayarak devam etmektedir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zulmü, yalanı ve başkalarını küçük görmeyi yasaklar.

Zulüm, Kıyamet günü koyu karanlıklar olur. Allah Teâlâ zulmü kendi nefsine haram kılmış ve onu kulları arasında da haram kılmıştır. Zulme uğrayanın duasını kabul edeceğini vaat etmiş ve zulmedeni cezalandıracağını bildirmiştir. İnsanlar zalimlerin yıkılışında ne çok hayret verici şey ve işlerinin sonunda ne çok ibret görmüştür. Zulmeden ister devlet, ister yönetici ve yetkili, isterse halktan biri olsun bu böyledir. Emri altında bir hizmetçi, bir işçi veya yetim gibi güçsüzler bulunan kimse Allah'tan korksun. Çünkü Cebbar olan Subhanehu, zalime mühlet verir ve sonunda yakaladığı zaman onu asla bırakmaz.

Şüphesiz haksızlık, zulüm, hakları gasbetmek ve saygınlıkları çiğnemek mutsuzluk doğurur ve fitnelere yol açar. Toplumda zulüm yayılırsa bu, yıkılışın ve yok oluşun başlangıcı olur. Veya azgın ve zalim milletler onlara musallat olur da yok olmaktan daha ağır olan kölelik ve zillet acısını onlara tattırır.

Allah'ın kulları!.. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bu yüce hadisinde, yalan söylemeyi yasaklamaktadır. Yalancılık sıfatına sahip olan Allah katında da, insanlar yanında da hakir ve değersizdir. Yalancılık, Rahman'ın hoşlanmadığı ve imana ters düşen bir sıfattır. **(Yalanı ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur.)** *(16/en-Nahl/105)* Doğru sözlü mü'minin ise şerefli bir yapısı vardır ve güvenilirdir. Sevilir ve saygı gösterilir. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.)** *(9/et-Tevbe/119)* Doğruluk, iyiliğe ve cennete sevk eder. Sahibini, peygamberler ve salihlerle birlikte olan doğrular mertebesine yükseltir. Müslümanları küçük görmek ise, nefisteki bir aşağılık ve kalpteki kibirdir. Sahih-i Müslim'de şu hadis rivayet edilir: **"Kibir; büyüklenerek hakkı reddetmek ve insanları küçük görmektir."** Bu şeytanın sıfatıdır ve hidayete engeldir. **(Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimizi anlamaktan uzak tutacağım. Onlar ki, bütün âyetlerimizi görseler de onlara iman etmezler.)** *(7/el-A'râf/146)* Kibir ne kadar kötü huy varsa insanı ona götürür.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları! Allah'ın kullarına karşı alçak gönüllü olun. Kimin takvalı olduğunu Allah bilir. Belki zayıf ve güçsüz bırakılmış, saçı sakalı toz içinde birbirine karışmış, kapılardan geri çevrilen biri Allah'a yemin etse Allah onun yeminini yerine getirir. Bu nedenle –kusurlu da olsa- hiçbir Müslüman'ı hakir görmeyin!

Sahih-i Müslim'de şu rivayet edilir: **"Müslüman kardeşini hakir görmesi kişiye kötülük olarak yeter." (Ey iman edenler! Bir topluluk diğer bir toplulukla alay etmesin. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler.)** *(49/el-Hucurât/11)* Allah katında ölçü, dindarlık ve takva ile olan değerdir. **(Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstününüz O'ndan en çok korkanınızdır.)** *(49/el-Hucurât/13)*

Takva (Allah korkusu); takvalı olduğunu ilan etmekle, yapmacılık ve gösterişle olmaz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem eliyle göğsüne işaret ederek üç kere şöyle buyurur: **“Takva işte buradadır.”** Kalpte takva olunca bunun eseri davranışta ortaya çıkar. Sonra Nebi sallallahu aleyhi ve sellem; İslam’ın yüce kaidelerinden biri ile sözünü tamamlar. **“Her Müslüman’ın kanı, malı ve ırzı Müslüman’a haramdır.”** Belağat açısından bu söz yeterlidir. Müslüman’ın Allah katındaki değeri büyüktür ve bunu çiğnemenin cezası ağırdır. Ne kadar hata ederse, kusurlu olursa, bilerek veya yanlış yorumlama sonucu olursa olsun. Müslüman’ın kanı, malı ve ırzı helal olmaz. Bu konuda gevşeklik göstermek ya da bilgisizce içtihat etmeye kalkışmak fitne ve kötülüğün, bela ve musibetin kapısıdır. Allah, bizi ve sizi korusun.

Allah’ın kulları! Günlerin en faziletlilerinden biri de Cuma günüdür. Bugünde insanların efendisi ve beşeriyetin en değerli insanı Muhammed b. Abdullah’a çokça salât ve selamda bulunun...

Allah’ı Yüceltmek

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 25.05.1424 Hicri – 25.07.2003 Miladi

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah’ı hakkıyla takdir etmediler.)** *(22/el-Hacc/74)*

Allah’ı yüceltme duygusu bazı Müslümanların nefislerinde azalmıştır. Beşeri uygarlığın ürünlerini, bilimsel sonuçlarını, gen mühendisliğini, kıtalar arası uzun menzilli füzeleri, yıldız savaşlarını, çeşitli topları ve bombaları görünce yeryüzünün beşeri güçlerinin değeri nefislerinde daha çok yücelmiştir. Teknolojik aletlerdeki bu hızlı gelişim ve büyük ilerleme insanlardan bir bölümünün gözlerini kamaştırmış ve içlerine korku salmış, nefislerinin sarsılmasına yol açmıştır. Bunun sonucu, toplumların yıkılmasıdır. Toplumların yapısının sarsılması ve ümitsiz, yitik ve hüzünlü topluluklara dönüşmesidir.

Beşeriyetin büyüklüğü kendilerini sarstığı zaman, Müslümanların, beşeriyetin yaratıcısı, tüm mülkleri idare eden, emreden ve yasaklayan, yaratan ve rızık veren, öldüren ve dirilten, insanlar arasında günleri döndüren,devletleri altüst eden, bir devleti götürüp bir başkasını getiren Allah Subhanehu’yu hatırlaması gerekir.

Allah Teâlâ’yı yüceltmek, kalbi ibadetlerin en yücelerinden, iyice sağlamlaştırılması ve nefsin kendisiyle arındırılması gereken kalbi amellerin en önemlilerindendir. Özellikle de; Allah’ın belirlediği kurallarla alay etme ve onları hafife alma, sabit değerlere dil uzatma, Allah’ın Dini’ni hor ve hakir görme gibi Allah Teâlâ’yı yüceltmeye ters düşen olayların ortaya çıktığı ve bununla birlikte ümmete güçsüzlüğün ve psikolojik yenilginin isabet ettiği bu zamanda... **(Size ne oluyor ki, Allah’a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?!)** *(71/Nuh/13)*

Allah Teâlâ’ya iman, O’nu yüceltme ve O’na saygı duyma üzerine kuruludur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Az kalsın, söyledikleri sözden gökler çatlayacak.)** *(19/Meryem/90)* Tefsir alimleri şöyle der: “Allah azze ve celle’nin yüceliği dolayısıyla parçalanırlar.”

Allah Teâlâ’yı yüceltme bilgiye dayalı bir derecedir. Rabb Teâlâ’yı kalpte yüceltme, bilme ölçüsünce olur. İnsanların O’nu en çok bileni; O’nu en çok yücelteni ve O’na en çok saygı duyanıdır. Allah Teâlâ kendisini kendisini gereği gibi yüceltmeyen, hakkıyla tanımayan ve layık olduğu şekilde nitelendirmeyenleri kötülemiştir: **(Size ne oluyor ki, Allah’a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?!)** *(71/Nuh/13)* Tefsir alimleri şöyle der: “Size ne oluyor da, Allah’ı gereği gibi yüceltmiyorsunuz?” Allah’ı yüceltmek ve O’na saygı duymak, ancak Allah Teâlâ’nın sıfatlarını layık olduğu şekilde kabul etmekle gerçekleşir. İbadetin ölçüsü saygı ve sevgidir. Bunlardan biri bulunmazsa o ibadet bozuk olur.

Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem, ümmetini; Allah Teâlâ’yı yüceltme üzere eğitirdi. İbni Mes’ud radıyallahu anh’tan şu rivayet edilir: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in huzuruna Yahudi alimlerinden bir alim geldi ve “Ey Muhammed! Hiç şüphesiz yüce Allah Kıyamet gününde gökleri bir parmağında, yerleri bir parmağında, bütün dağları, ağaçları bir parmağında, suları ve toprakları bir parmağında, diğer mahlukları da bir parmağında tutacak. Sonra onları sallayarak “Melik benim! Melik benim!” buyurur” dedi. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem, alimin söylediklerini tasdik ederek güldü ve şu ayeti okudu: **(Allah'ı hakkıyla**

takdir edemediler. Halbuki bütün yer kıyamet günü O'nun avucundadır. Gökler de kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yüksektir.) *(39/ez-Zümer/67)*” Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

İman Ahmed’in Müsnedi’nde, İbni Ömer radıyallahu anhuma’dan şu rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün minberde şu ayeti okur: **(Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Halbuki bütün yer kıyamet günü O'nun avucundadır. Gökler de kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yüksektir.)** (39/ez-Zümer/67) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle der: **“Rabb Teâlâ böylece (gökleri ve yeri) elinde ileri geri hareket ettirir ve kendine övgüde bulunarak “Ben, Cebbar’ım! Ben, Mütekebbir’im! Ben Melik’im! Ben Aziz’im! Ben Kerim’im!” buyurur.”** Minber Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile öyle bir sallandı ki, “O’nu yere düşürecek” dedik.

Allah Teâlâ en büyük ve en yücedir. O, her şeyden büyük ve her şeyden yücedir. Ve, bu kainatı yaratan yalnızca O’dur. O’nun izni olmadan bu kainatta ne bir hareket ve ne bir sükunet, ne bir yükselme, ne bir alçalma, ne bir izzet ve ne bir zillet, ne bir verme ve ne bir engelleme olur. O, dilediğini yapar ve O’nu engelleyecek hiçbir şey yoktur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e Bedevi, “Biz Allah’a karşı seni şefaatçi kılıyoruz ve Allah’ı da sana karşı şefaatçi kılıyoruz” deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **“Yazıklar olsun! Ne söylediğini biliyor musun?”** buyurur ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah’ı tesbih eder. Allah’ı tesbih etmeye o kadar çok devam eder ki etkisi, sahabilerinin yüzlerinde belirir. Sonra şöyle buyurur: **“Sana yazıklar olsun! Şüphesiz Allah yarattıklarından hiç birine karşı şefaatçi kılınmaz. Allah’ın şanı bundan daha yücedir.”** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Rabb Teâlâ’yı yüceltme, O’nu tanıma ölçüsünce olur. O’nu en iyi bilen insan, O’nu en çok yücelten ve en çok saygı gösterendir.
Allah’ın ayetlerini; gözle görülen ve ışık saçan sayfalarındaki, okunan bir kitaptaki insanı çaresiz bırakan eşsiz kudretini düşün ki kalbin, Allah’a saygı ve O’nun yüceliği ile dolsun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde her şeyin mülkü ve tasarrufu (hükümranlığı) elinde bulunan Allah'ın şanı ne yücedir. Siz de yalnız O'na döndürüleceksiniz.)** *(36/Yâ-Sîn/83)* Önünde, bütün bir kainat büyüklüğünde geniş bir pencere bulursun. Bütün kainatın sayfalarına açıkça büyük harflerle yazılmış değerli ayetler ve eşsiz mucize… **(Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerine vekil de O'dur. Bütün göklerin ve yerin kilitleri O'nundur.)** *(39/ez-Zümer/62)*
Dönen güneşe ve aya bak. Birbirini takip eden gece ve gündüze bak. Daha da ötesi, kendi nefsinin yaratılışına ve vücudunun oluşuna bak. Bu oluşumu ve hayret verici düzeni kim yarattı? **(Kendi nefislerinizde de (ibretler vardır). Artık görmez misiniz?)** *(51/ez-Zariyat/21)* Bitkileri ve ağaçları, meyveleri ve diğer ürünleri düşün! Denizleri, nehirleri düşün. Aklını kainatta, gözünü yeryüzünde ve gökyüzünde dolaştırınca, sayfalarında Allah’ın kudretinin yazılı olduğunu görürsün. Kalbin iman ile dolar, dilin “Lâ ilâhe illallah/ Allah’tan başka ilâh yoktur” der ve duyguların, Allah’ın hükümranlığına boyun eğer.
Allah azze ve celle şöyle buyurur: **((Resulüm!) De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi tâ kıyamet gününe kadar aralıksız devam**

ettirse, Allah'tan başka size ışık getirecek ilah kimdir? Hâlâ işitmeyecek misiniz?"De ki: "Haber verin bakayım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek ilah kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?") *(28/el-Kasas/71-72)*

Güneş doğmasa ne yaparız? Ay kaybolsa ve görünmese ne yaparız? Nasıl yaşarız? Nasıl eker biçeriz? Nasıl yer içeriz? Daha da ötesi, nasıl öğrenir ve başkalarına nasıl öğretiriz?

Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(O Allah'dır ki, senelerin sayısını ve hesabını bilesiniz diye güneşi bir ışık, ayı da bir nur yaptı. Ve aya menziller tayin etti. Allah bunu hak olarak yarattı. O, bilecek olan bir kavim için âyetlerini ayrıntılı olarak açıklar.)** *(10/Yunus/5)*

Bütün bunları düşünen, kesinlikle Allah’tan korkar. Çünkü düşünmek, Allah’ın büyüklük ve yücelik sıfatlarını tanımasına neden olur. O; Subhanehu; izzet ve kerem sahibidir, büyüktür ve uludur, tektir ve gücü önünde mutlaka boyun eğilendir. O, Subhanehu Kahhar’dır, gücüyle her şeyi yenen ve her şeye galip gelendir. İntikamına güç yetmez. Azgın zalimleri zillette kılar. Kralların ve hükümdarların belini büker.

O, Subhanehu, mutlak güç sahibidir. O’nun gücü önünde bütün güçler küçülür ve O’nun yüceliği anılınca bütün yüceler değersizleşir. Büyüklenmenin, doğru yoldan alıkoyduğu, gurura kapılan ve Rabbinin Kitabı’nı arkasına atan bu nesil, Rabbi’ni gerçek anlamda tanımaya muhtaçtır. Allah’ın güzel isimlerini, ayetlerini ve mucizelerini düşünerek samimi bir şekilde O’nu yüceltmeye muhtaçtır. **(O, öyle bir Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. O, mâlik ve sahiptir, münezzehtir, selâmet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır.)** *(59/el-Haşr/23)* Kalbi bu anlayışa kesin olarak inanan, Allah’tan başkasından korkmaz ve Allah’tan başkasından ümit etmez. Yalnızca Allah’ın hükmüne başvurur ve yalnızca O’nun yüceliği önünde eğilir. O’ndan başkasını sevmez.

Kur’ân’ı bir tarafa bırakan, haram işleyen ve ibadeti ihmal edenlere gelince; onlar Allah’ı hakkıyla takdir etmemişlerdir. Dini alaya alanlar, Allah’ın dostlarına savaş açanlar ve peygamberlerin yolu ile dalga geçenler, Allah’ı hakkıyla takdir etmemişlerdir.

Kalbi, Allah Teâlâ’nın büyüklüğüne ve yüceliğine şahitlik eden, Allah celle ve alâ’nın şu uyarısının değeri bilinir: **(Bununla beraber Allah sizi kendisinden korunmanız hususunda uyarır.)** *(3/Âl-i İmran/23)* Tefsir alimleri şöyle der: “Yani, O’ndan korkun ve O’na karşı huşulu olun.”

Mü’minlerin kalpleri, yücelik sıfatına şahit oldukları için, yalnızca Allah’ı zikretmekle ürperir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçek müminler ancak o müminlerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir.)** *(8/el-Enfal/2)* Ve şöyle buyurur: **((Ey Muhammed!) Allah'a itaat eden alçak gönüllüleri müjdele. Ki Allah anıldığı vakit onların kalpleri titrer.)** *(22/El-Hacc/34-35)*

Bunlar; Allah Subhanehu’nun yüceliğinden insanların aklının kaldırabileceği bir parçadır. Değilse; Allah’ın yüceliği ve büyüklüğü, aklın alabileceğinden daha

büyüktür. Öyleyse yüceliğinden bir kısmı bu olanın makamına, kendisi için hiçbir yarar veya zarara sahip olmayan bir mahluk nasıl konulabilir? Allah'ı hakkıyla takdir etmeyen ve O'nu gereği gibi yüceltmeyenlere güçsüzlük isabet eder. Kalpleri, insanların korkusuyla dolar. Ne kadar kuvvete ve hazırlığa sahip olurlarsa olsunlar, psikolojik yenilgi peşlerini bırakmaz. Psikolojik yenilgi ümmetin geleceği için en tehlikeli ve en ağır yenilgidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.)** *(3/Âl-i İmran/139)*

Kalp, Allah'ın yüceliği ile dolarsa, bu Allah'a karşı insanda mutlak bir güven doğurur. Durumlar ne kadar karanlık ve kötü olursa olsun, Müslüman'ın sakin ve huzurlu olmasını sağlar. Çünkü o, bütün işini Allah'a havale eder. Geleceğini Allah'ın eline bırakır. Tüm dünya ona düşman olsa bile kalbi mutmain olur.

Allah'ın yüceliğini hissetmek, kalbi rıza ve güzel bir sabır ile doldurur. Kafirlerin ülke ülke dolaşması bize üzüntü vermez. Çünkü onlar, ne kadar yükselir ve zalimleşirse zalimleşsin arzularına ulaşamayacaklar ve aşağılık hedeflerini gerçekleştiremeyeceklerdir. Yenilmez olan yalnızca Allah'tır.

Firavun, azgınlığında oldukça ileri gitmişti. **(Çünkü Firavun, (Mısır) toprağında gerçekten azmış, halkını parça parça etmişti. Onlardan bir zümreyi güçsüz buluyor, bunların oğullarını boğazlıyor, kızlarını ise sağ bırakıyordu. Belli ki o bozgunculardandı.)** *(28/el-Kasas/4)* Azgınlığının sonucu ne oldu? **(Nihayet biz onu ve ordularını yakalayıp hepsini denize attık. Firavun ise o sırada (inadından dolayı pişmanlık duyarak) kendi kendini kınıyordu**.) *(51/ez-Zariyât/40)*

Allah'ın yüceliğini bilmemiz, Allah Subhanehu'nun bizimle olduğu duygusunu doğurur. Bu canlı duygu da, musibet anlarında sükunet ve fitnelerde basiret kazandırır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem mağaraya sığınıp, düşmanlar kılıçları çekili bir halde iyice kendisine yaklaştıklarında Ebu Bekir radıyallahu anh "Ey Allah'ın Rasulü! Şayet onlardan biri ayağını kaldırsaydı bizi görürdü" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tam bir güvenle ona şöyle cevap verir: **"Üçüncüleri Allah olan iki kişiye ne olacağını zannediyorsun?"** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Allah'ın yüceliğini ve birlikteliğini hissetmek, nefiste kararlılık ve izzet duygusu doğurur. En zor durumlarda bile azimleri güçlendirir. Bu gerçekler, ekonomik ve sosyal boykot anında dahi sahabiler için bilinen gerçeklerdi. Nitekim az bir süre sonra Allah; Ebu Bekr'e Ömer'e ve diğerlerine büyük zaferler nasip etti.

Onlardan önce Musa aleyhisselam ve askerleri deniz kıyısında durur ve bazıları şöyle der: "Firavun arkamızda, deniz önümüzde; kurtuluş nerede?" **(Musa'nın adamları "Eyvah, yakalandık! dediler.)** *(26/eş-Şuara/61)* Allah'ın Nebisi Musa aleyhisselam ise, Allah'ın vaadine tamamen güvenerek şöyle cevap verir. **(Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.)** *(26/eş-Şuara/62)* Arkasından da, zafer ve hükümranlık gerçekleşir.

Hendek Savaşı'nda, korkular karşısında ve tehlike arttığında Rabbine güvenen mü'min portresini görürüz. Mü'minler, Allah'ın yüceliğini hisseder ve iman dolu kalpler, bu korkulardan huzur ve güven kazanır. **(Müminler, ahzabı (düşman birliklerini) gördükleri zaman; "İşte bu, Allah'ın ve Resulü'nün bize vaad**

ettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söyledi" dediler.) *(33/el-Ahzab/22)* Yani; işte bu, Allah'ın ve Rasulü'nün bizlere vaad ettiği ve hemen arkasından zafer gelecek olan imtihandır.

Güvenlik

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 27.04.1424 Hicri

Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Gücünüz yettiğince Allah'tan korkun. Kim mal-mülk olmadan zengin olmak, makam-mevki olmadan üstün olmak, saltanatı olmadan heybetli olmak isterse Allah'tan hakkıyla koksun! Çünkü Rabbiniz Subhanehu, kendisine itaat eden ve kendisinden hakkıyla korkana izzet veren, emrine isyan edeni de zillette kılandır. O'nu tüm noksanlıklardan tenzih eder ve O'na hamd ederim. O'nu dost edinen zillette olmaz ve O'na düşmanlık eden asla izzetli olmaz. O'ndan başka ilah ve O'ndan başka rabb yoktur.

Ey Müslümanlar! Güvenlik, değerli bir istek ve pahalı bir hazinedir. Bütün insanlık hayatının dayanağıdır. Çağdaş uygarlığın tamamının esasıdır. Toplumlar onu gözler, devletler ve hükümetler onu gerçekleştirmek için yarışır. Onun için maddi imkanlar, ilmi araçlar, toplumsal ve psikolojik araştırmalar sivil ve askeri güçler seferber edilir. Güvenlik ihtiyacı, gıda ihtiyacından önce gelir. Güvenlik olmadan yemenin-içmenin, hayatın ve uykunun bir tadı olmaz ve rahat edilmez. Hikmet sahibi birine sorulur: "Sevinci nerede buluyorsun?" Şöyle der: "Güvenlikte buluyorum. Çünkü korku içinde yaşayan için yaşantı olmadığını gördüm."

Güvenliğin gölgesinde canlar, mallar ve ırzlar korunur. Yollar güvenli olur. Cezalar uygulanır. İmar faaliyetleri her yeri kaplar ve ürünler gelişir. Hayırlar bollaşır, ekinler ve nesiller çoğalır.

Güvenliğin gölgesinde, Allah'a davet gerçekleşir. Mescitler imar edilir. Cumalar ve cemaatle namazlar kılınır. Şeriat hakim olur. İyilik yayılır ve kötülük azalır. Psikolojik istikrar ve toplumsal huzur gerçekleşir.

Allah korusun; güvenlik bozulursa fitneler ortaya çıkar. Ümmet sarsılır ve temel direkleri yıkılır. Hak ile batıl birbirine karışır.

Allah korusun; güvenlik bozulursa hırsızlar ve yankesiciler yönetimi ele geçirir. Orman kanunu hakim olur. Anarşi yayılır ve insanlar helak olur. Çevrenizdeki, güvenliğin kaybolduğu ülkelere bir bakın. Ekinler ve nesiller helak olmuş, mallar yağmalanmış, namuslar çiğnenmiş ve yaşantı bozulmuştur. Lâ havle vela kuvvete illa billah!

Bu nedenle; güvende olan insanları, masum kanları ve canları hedef alan her tahrip faaliyeti, Allah'ın şeriatının hükümlerine ters düşen ve haram kılınan çirkin bir davranıştır. Ya bu bozgunculuk ve tahrip Müslüman bir beldede, Allah'ın kelimesinin yükseldiği, din ve davet sancağının yükseldiği ve şeriat ile hükmedilen bir beldede olursa nasıl olur? Bu; vahyin indiği ve peygamberliğin gönderildiği yerde, en kutsal beldede yapılırsa nasıl olur? Sapıklık, nasıl olur da sapıklık sahiplerini, Kur'ân-ı Kerim'in arasına patlayıcı maddeler koyarak onu yıkım aracı haline getirme noktasına sürükleyebilir? Nasıl olur da tertemiz zemzem suyunu sapıklık aracı olarak kullanabilirler? Bütün bunlar, haramlığa haramlık ve inançsızlığa inançsızlık katmaktadır. Hasbunallah ve ni'mel vekil! / Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir!

Ne çok masum cana kıyıldı. Ne çok mal-mülk telef edildi. Ne çok güvende olan insan korkutuldu. Bunlar büyük bozgunculuk ve çokça kötülüktür. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, mü'minleri ve güvende olan insanları korkutmaktır. Ahitleri bozmak ve Müslümanların imamına karşı gelmektir. İçinde bir çok kötülük bulunduran çirkin suçlardır. Onlar, Allah azze ve celle'nin **(Kim bir mü'mini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir; Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır)** *(4/en-Nisâ/93)* kavli karşısında ne yapar? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Dünyanın yok olması, Allah katında Müslüman bir kimsenin öldürülmesinden daha değersizdir"** buyruğu önünde ne yaparlar? Bu hadisi Nesai ve Tirmizi rivayet eder. Ve Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in, **"Müslüman, haram bir kana bulaşmadıkça dininde genişliktedir"** buyruğu önünde ne yaparlar?

Fitneye yol açan ve gruplaşmayı doğuran kötü faaliyetler ki, bu gruplaşma güçleri böler ve gayretleri yok eder. Kazanımları tehdit eder ve ıslah yürüyüşünü geciktirir. Daveti ve davetçileri öldürür. Çeşitli çatışmalar için kötülük kapılarını açar. Daha da ötesi, dış müdahaleler için fırsat sağlar. Lâ havle vela kuvvete illa billah!

Üzerinde ihtilaf edilmeyecek apaçık tavır, bu faaliyetin inkar edilmesidir. Onun reddedilmesi ve kötü görülmesi, haram ve suç sayılmasıdır. Kendisi için hayır dileyenler, basireti körelenlerden ve şeytanın oyununa gelip, Allah korusun, hakkı batıl batılı hak görmekten sakınsın.

Haricilerin ibadet ehli oldukları bilinen bir gerçektir. Üzerlerinde doğruluk ve bazı ibadetlerin görüntüsü vardır. Hadisi şerifte şöyle vasfedilirler: **"Onların namazının yanında kendi namazınızı hakir görürsünüz. Kur'ân'ı okurlar fakat bu okumaları boğazlarını geçmez."** Bu hariciler; en hayırlı dönemde, Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabının döneminde ortaya çıkmış, sahabilerle ve Müslümanlarla savaşmaya kadar gitmişlerdir. Daha da ötesi; iki raşit halifeyi, Osman radıyallahu anh ve Ali radıyallahu anh'ı öldürmüşlerdir. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerini suçlamaları, onları tekfir etmeleri ve onlarla savaşmaları sapıklık olarak yetmez mi? Hariciler biraz duyarlılığa ve bir tür ihlasa sahiptiler. Fakat doğru bilgileri ve derin bir anlayışları yoktu. Sahabilerle savaştılar ve halifeleri öldürdüler. Doğru yolun bu olduğunu sandılar. Emevilerin hükmüne son vermek için savaştılar ve raşit halifeliğe giden yolun bu olduğunu sandılar. Sonuçta Emevilerin enkazı ve aynı şekilde haricilerin cesetleri üzerine Abbasi hükümranlığı kuruldu. Tarihi bilmeyen yaşananları da anlayamaz. Bu nedenle, Allah'ın koyduğu kuralları iyi anlayın ve hak üzere dosdoğru yürüyün. Doğru bilgiyi ehlinden alın.

Subhanallah! Şüphesiz cahil annenin samimiyeti çocuğunu sağlıklı bir şekilde eğitmede kendisine fayda vermez. Aynı şekilde babanın kaygısı ve korkusu da, doktorun tedavisinden müstağni kılmaz. Bugün İslam'ı sevenlerin bazılarında ihlas ve duyarlılık değil, doğru bilgi ve ince anlayış eksikliği vardır. İhlas ve duyarlılık kısa bir sürede oluşabilir. Bilgi ve anlayışa gelince; uzun bir süreye, eğitime, alıştırmaya ve öğretmenin yeterliliğine ihtiyaç vardır.

Ey Müslümanlar! Bunların sapmasının en büyük nedenlerinden biri de cahillik ve toplumdan uzak durmaktır. İlim ehlinden ilim almamaları ve ailelerinin gafletidir. Bazılarında, aşırı şekilde kendini beğenme vardır. Bütün bunlar; haktan ve

anlayıştan, ilim ehlinden ve ilim kapılarından ilim edinmekten alıkoyan etkenlerdendir.

Ey Müslümanlar topluluğu! Bu arada sapmaya yol açan büyük bir etken daha var. Bu etken, aşırılığa düşmektir. Allah'ın dininde aşırılık, Allah'a yemin olsun ki, helak olma sebebidir. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Aşırılıktan sakının! Çünkü sizden öncekileri ancak aşırılık helak etti."**

Aşırılık, İslam yolunu gerçek anlamda zorlaştırmak, İslam'ın ölçülü ve kolay yolundan yüz çevirmektir. Aşırılık, nefse zulmetmek ve insanlara zulmetmektir. Daha da ötesi, insanları Allah'ın yolundan alıkoymaktır. Çünkü onu kötü gösterir ve insanları ondan nefret ettirir. Aşırılar, kendi cemaatlerine taassup ile bağlanırlar ve onu, hakkın kaynağı olarak görürler. Cemaat liderleri ve yöneticileri hakkında aşırıya kaçarlar. Müslüman toplumlardan uzak olduklarını ilan eder, günahlarla tekfir ederler. İslam ehlini ve Müslümanların yöneticilerini tekfir ederler. Müslümanların imamlarına başkaldırmak gerektiğini söylerler. Müslüman toplumlardan uzak durarak onlardan olmadıklarını ilan ederler. Müslüman beldelerde, Müslümanların imamları arkasında namaz kılmazlar.

Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem onları belirgin ve tehlikeli iki sıfatla tanımlar ve şöyle buyurur: **"Kur'ân okurlar fakat (okudukları) boğazlarını geçmez. Müslümanları öldürürler ve putperestleri bırakırlar."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Birinci sıfat; "Kur'ân okurlar fakat onu anlamazlar, maksadını idrak etmezler." Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma şöyle der: "Onlar, kafirler hakkında inen ayetlere yöneldiler ve onları mü'minlere uyguladılar."

İkinci sıfat ise, Müslümanların kanını helal görmeleridir. "Müslümanları öldürürler ve putperestleri bırakırlar." Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Onlar, günah ve kötülük işleyeni tekfir ederler. Günah işleyeni tekfir etmeleri ise, Müslümanların kanını ve malını helal görme, İslam diyarını küfür diyarı ve kendi diyarlarını İslam diyarı görme sonucunu doğurur."

Ebu Kilâbe şöyle der: "Bir adam bir bid'at icat ederse mutlaka kılıcı (bid'atına katılmayanın canını) helal görür. Lâ havle vela kuvvete illa billah! Allah'ın dininde cahillik ile Allah'ın kullarına zulmü bir arada bulundururlar. Bu ikisi ne büyük suçtur! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisinde belirtildiğine göre aşırı gidenlerin sonu helak olmaktır. **"Aşırı gidenler (ince eleyip sık dokuyanlar) helak olsun, aşırı gidenler helak olsun, aşırı gidenler helak olsun!"**

Ey Müslümanlar! Islah ve tedavi yolunda yapılması gereken ilk şey, şeriatın kesin kuralları hakemliğinde temiz bir diyaloğun yaygın hale getirilmesi, dinde olduğu kadarla buna katılmak ve katkıda bulunmak isteyen herkese fırsat tanınmasıdır. Çünkü hak herkesin, devlet herkesin ve maslahat herkesindir. Düşüncesinde aşırılık veya duyarsızlık olsa bile, hiç kimse bunun dışında tutulamaz. Düşünce; doğru düşünce ve delille, güzel bir şekilde tartışmakla tedavi edilir. Kapalı ortamlar her iki yönüyle sapmayı, aşırılık ve duyarsızlığı doğurur. Daha da ötesi sorunların çözümü ve kanaatlerin zorla kabul ettirilmesi için şiddete ve kaba kuvvete başvurulmasına neden olur. Bu bağlamda işaret edilmesi gereken şeylerden biri de son günlerde bu mübarek beldelerde çeşitli grupların katılımıyla gerçekleştirilen diyalogdur. Bu diyalog, başarılı

ve yapıcı olmuştur. Katılan taraflar güzel bir şekilde birbirlerini dinlemişlerdir. Allah, bu adımları ve gayretleri mübarek eylesin ve en doğruya yöneltsin.

Ey Müslümanlar! Uyarılması ve sakınılması gereken konulardan biri de, töhmet dairesini genişleten ve bazı kesimleri kışkırtmaya çalışan tehlikeli yazılar ve programlardır. Sanki bu olaylar, şahsi hesapların görülmesi ya da düşünce ve görüş farklılığından kaynaklanan olaylardır. Oysa hikmet ve sorumluluk duymanın gereği olarak olayı en dar çerçeveye hapsetmek ve töhmet dairesini genişletmemek gerekir. Çünkü bu genişletme, o olaya ve onu gerçekleştirenlere sevgi beslemeyi doğurur.

Basın-yayın organlarının da ilim ehline yardımcı olması, ölçülü olmakla tanınan güvenilir görüş sahiplerini, şüphelerin ortadan kalkması ve bilinmeyenlerin açığa çıkması için teşvik etmesi gerekir. Yazılanlarda, insanlara adaleti emreden alimlere ve davetçilere dil uzatılmasına yol açacak kışkırtıcılıktan, yanlış yorumlarda bulunmaktan ve haktan sapmaktan uzak durmak gerekir. Çünkü bu kışkırtıcılık toplumun parçalanmasına ve görüş ayrılığına neden olur. Cami imamlarına ve hatiplere düşen görev ise minberlerini insanlara yararlı olacak ve onların ilgisini çekecek, safları birleştirecek ve söylem birliği sağlayacak konularla hidayet ve doğruya yönlendirme minberi haline getirmektir. Bunların dışına çıkarak, halkı bilgilendirmeyen ve ilgilendirmeyen konulara girmemektir. Öğretmenlere düşen ise, bilgi ile birlikte eğitim de vermektir. Eğitim-öğretim metotları, özellikle de eğitim-öğretimin ilk aşamalarında en büyük amaçlardan biridir.

Anne ve babalara düşen görev ise çocuklarıyla ilgilenmeleridir. Onları yıkıcı görüş ve sapık metot sahiplerinin eline bırakmamaktır. Karmaşık toplumlara ve ne yapıldığı bilinmeyen yolculuklara terk etmemeleridir. Çünkü bütün bunlar sapık görüş sahiplerinin otlağı ve aç kurtların avlandığı alanlardır.

Ey Müslümanlar! Bu olay birkaç kelimeyle ve birkaç sayfayla sınırlanamaz. Ciddi şekilde durup düşünmeye ve tepkiselliği aşmış eğitim-öğretim programlarına muhtaçtır. Dinin, ümmetin ve ülkenin yararı fertlerin ve kurumların yararının üzerindedir. Mutlaka, Allah'ın ipine sarılmak ve bölünmekten sakınmak gerekir. Ta ki hak gaye, itidal üzerinde yürünen yol ve şûra araç olsun. Ümmeti düşmanlarından kurtarmak hedef olsun. Allah'ın şeriatını korumak amaç olsun. Olayı ciddiye alın ve Rabbinizden bağışlanma dileyin. O'na tevbe edin ve O'nun önünde eğilin. **(Onlar bağışlanma dilerken Allah onlara azap edici değildir.)** *(8/el-Enfâl/33)* **(Allah'tan bağışlanma dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir.)** *(27/en-Neml/46)* Bizler Allah'ın üstünlüğüne sığınırız. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.)** *(28/el-Kasas/57)*

Ey Müslümanlar!.. Sorumluluk büyüktür ve herkes bir gemidedir. Bu gemiyi delen herkesi batırır. Bu konuyu ihmal etmek ve gevşek davranmak, kontrol edilemeyecek şekilde işlerin yolundan çıkmasına ve anarşiye yolaçar. Ciddi şekilde sorumluluğu hissetmek ve tehlikeli sonuçları öngörmek, her akıl sahibi insanı bu tür fiilleri reddetmeye, bu konda hiç bir gerekçeyi kabul etmemeye ve kötü sonuçlarını daima ortaya koymaya sevkeder.

Müslüman; fitneye yol açacak veya bu fiilleri gerçekleştirenlere ve benzerlerine, sapıklıklarına ve cahilliklerine gerekçe olacak söz ve fiillerin sahibi olmaktan sakınmalıdır. Salih ve ıslah edici olmalıdır. Birleştirici ve söylem birliğine katkıda bulunucu olmalıdır. Hak üzere olmalı ve Müslüman idareciler etrafında toplanmalıdır. Şüpheye düştüğü ve kafasını karıştıran konularda ilim ve hikmet sahibi insanlara başvurmalıdır. Kendisi ve etrafındakiler için kötü sonuçlar doğuracak şahsi içtihatlarda bulunmamalıdır.

Allah'ın dinini ve Beytullah'ı koruyacağına, kelimesini yükselteceğine ve tuzak kuranların tuzaklarını boşa çıkaracağına kesin olarak inanmakla birlikte, sorumluluk da büyüktür. Bu nedenle; her şeyi kendi yerine koymak ve tanımları doğru yapmak için mutlaka samimi şekilde durup düşünmek gerekir. İslam, İslam'dır; suç, suçtur. Islah; bozgunculuğun, mü'minlere eziyet vermenin ve kutsal değerleri çiğnemenin zıddıdır.

Allah'tan korkun ve nefislerinizi hesaba çekin! Çünkü günahların kötü etkisi vardır. Dua ve istiğfarı çokça yapın. Sonra; rahmet ve hidayet peygamberine salât ve selamda bulunun. Mevlâ celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

İslam'a Dil Uzatanlara Cevap

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 20.12.1423 Hicri - 21.02.2003 Miladi

Ey Müslümanlar! Beytullah'ın hacıları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Hepiniz Allah'tan hakkıyla korkun ki sizlere merhamet etsin! Rabbinizin ihsanına karşılık, sürekli O'na hamd edin ve şükredin!

O, kullarına ihsanı ve lütfu ile davranır. İhsanını, O'na isyanda kullanırlarsa, adaleti ile onları cezalandırır. Kime Rabbi'nden sevdiği bir şey gelirse, onu verene Rabbi'ne şükretsin. Kimin başına da hoşlanmadığı bir şey gelirse kendini suçlasın. Rızık bağları kopanlar, kusuru kendilerinde arasınlar ve Rezzak olan Allah'ı suçlamasınlar. **(Allah kullarına rızkı bol bol verseydi yeryüzünde azarlardı. Fakat O, dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarının haberini alandır. Onları görendir.)** *(42/eş-Şura/27)*

Ey Müslümanlar!.. Geçmiş çağlarda bir çok büyük insan ve önemli şahsiyetler yaşadı. Onlarla ilgili haberler nakledildi ve durumları ile ilgili kitaplar yazıldı. Bununla birlikte; o insanlardan hiçbirinin, Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem gibi haberleri nakledilmedi, nitelikleri ve yaşantısı yazılmadı. O'nunla ilgili haberler bizlere tevatür yoluyla ulaşmıştır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hayat hikayesi peygamberler tarihinin en doğru hayat hikayesidir. Her aşamasında bütün açılardan incelenmiş apaçık bir hayat hikayesidir. Öyle ki Müslüman olmayan bir yazar şöyle der: "Muhammed, güneş ışığı altında dünyaya gelen tek peygamberdir." Bu sözüyle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hayat hikayesinin ayrıntılı ve doğru olmasına işaret etmektedir.

Ey Müslümanlar!.. Ey Beytullah'ın hacıları!.. Bütün bunlar söylenirken Müslümanlar; dinleri ve peygamberleri Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e yönelik haksız ve çılgın bir kampanya yaşamaktadır. Buradan; Mescid-i Haram'ın mimberinden, yeryüzünün en temiz topraklarından, Mekke-i Mükerreme'den ve Kabe-i Şerif'in yanından dünyadaki tüm akıl sahibi insanları taassubu bir kenara bırakmaya davet ediyoruz. Kinlerin alevlenmesine, halkların kışkırtılmasına ve ateşiyle herkesi yakan felaketlere yol açan bu düşünce terörüne bir son vermeye çağırıyoruz.

İslam'a ve İslam Peygamberi'ne saldırı, dinin ve din ehlinin kararlılığını ve yayılmasını artırır. Rabbimiz, Kitabı'nda şöyle buyurur: **(Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.)** *(48/el-Feth/28)*

Onlar da biliyor, biz de biliyoruz ki; bütün olaylara ve değişen şartlara rağmen; İslam'a ve Müslümanlara, İslam Peygamberi'ne ve Kur'ân'a yönelik saldırılara ve tehditlere rağmen İslam Dini'ne girenler sürekli artmaktadır. Bizler; her insaf sahibi insanı, gerçeği arayan herkesi dinimizi kendi kaynaklarından okumaya ve Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in hayat hikayesini oldukça güvenilir bir şekilde derlenmiş eserlerden okumaya davet ediyoruz.

Gerçeği arayan ve insaflı olmak isteyen kimse bilsin ki; dinlerinin, Allah'ın peygamberlerinden herhangi birini küçümsemeyi yasaklaması ve onların getirdiğine

uymayı emretmesi Müslümanlara övünç ve şeref olarak yeter. **(“Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin” diye Nuh’a tavsiye ettiğini sana vahyettiğimizi İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı.)** *(42/eş-Şura/13)* Daha da ötesi, hakkın korunması ve Allah azze ve celle’ye saygının muhafaza edilmesi gayesiyle, müşriklerin putlarına dil uzatmaları Müslümanlara yasaklanmıştır. Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulur: **(Allah’tan başkasına tapanlara (ve putlarına) sövmeyin; sonra onlar da bilmeyerek Allah’a söverler. Böylece biz her ümmete kendi işini cazip gösterdik.)** *(6/el-Enam/108)*

Müslümanlar, Allah’ın bütün elçilerine hürmet gösterirler. Allah’ın bütün peygamberlerine saygı duyarlar: **(Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, mü’minler de iman ettiler. Her biri Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. “Allah’ın peygamberlerinden hiç biri arasında ayrım yapmayız. İşittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz, affına sığındık! Dönüş sanadır dediler.”)** *(2/el-Bakara/285)*

Allah Subhanehu’nun iradesi ve hikmeti gereği, nebiler ve rasuller Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile son bulmuş, peygamberin çağrıları İslam ile noktalanmıştır. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak, alemlere rahmet olarak İslam’ı getirmiştir. İnsanların doğru yoldan saptığı, akıllarına ve kalplerine karşı geldiği, putlara tapan putlara ve taşları kutsallaştıran taşlara dönüştüğü, yeryüzünü hurafelerle ve kuruntularla doldurdukları bir dönemde peygamber olarak gönderildi. Allah Teâlâ, kullarına lütfu gereği Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’i çağrılarının sonuncusunu tebliğ etmek ve Allah’ın son kitabı ile doğruyu göstermek üzere seçti.

O sallallahu aleyhi ve sellem, Allah’ın izniyle ölü toprağa inen bereket yağmuru gibi oldu. Sapıtanlara kurtuluş yolunu gösterdi. İnsanlara, insanlıklarını ve şereflerini geri döndürdü. Müslim’in rivayet ettiği sahih hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Allah, yeryüzü ehline baktı ve Ehli Kitap’tan bir kısmı hariç onların Arap, acem hepsine öfkelendi ve “Ben seni, imtihan etmek ve seninle de (başkasını) imtihan etmek üzere gönderdim. Sana suyun yıkayıp (yok edemeyeceği) bir kitap gönderdim. Tâ ki sen onu uyurken de, uyanıkken de okuyasın!” buyurdu.”**

Ey Müslümanlar!.. Ey Beytullah’ın hacıları!.. Ey akıl sahibi insanlar!.. Gerçeği ve insafı arayan kimsenin Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in hayat hikayesi ile ilgili yazılan eserlerde ve incelemelerde gösterilen ilgiye ve dikkate bakması gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in hayat hikayesi hatları belirgin bir hikayedir. Hepsi doğrudur. Güvenilir ve kapsamlıdır. Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in hayat hikayesinin korunduğu gibi hiç kimsenin hayat hikayesi korunmamıştır. Uydurma masalların ve hayal ürünlerinin karışmadığı bir yaşam öyküsüdür. O’nun hayat hikayesi, Muhammedi Çağrı’nın doğruluğuna delil olması için Allah’ın koruduğu işaretlerden biridir.

O’nu anlatanlar ve hayat hikayesini yazanlar O’nu sevdiler. O’nun yoluna bağlı kaldılar. O’nu anlatırken ve hayat hikayesini yazarken, anlattıklarını sevmekle birlikte nakil güvenilirliğinde birleştiler. Duygu ile din, sevgi ile güvenilirlik birbiriyle bütünleşti. O’nu anlatırken bir görevi yerine getiriyorlar, bir sünnete tabi oluyorlardı. Yolundan ve tahrifattan, çelişkiden ve bilgisizlikten uzak kaldılar. Rabbinize yemin olsun ki bu, Allah’ın alemlere işaretlerinden biridir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hayat hikayesi O'nun bütün işlerini ve hayatının her ayrıntısını kapsamıştır. Doğumunu, süt emmesini, çocukluğunu, gençliğini ve ihtiyarlığını, peygamberlikten önceki doğruluğunu ve güvenilirliğini, çobanlıkla ve ticaretle uğraşmasını, evliliğini, daha sonra kendisine sevdirilen yalnızlığı ve ibadeti, sonra peygamber olarak gönderilmesini ve kavminin O'na karşı tutumunu; "sihirbaz", "deli" ve yalancı gibi kendisine yöneltilen iftiraları; daha sonra O'na uyanların artmasını ve şanının yücelmesini, kavmiyle yaptığı savaşları ve barış anlaşmalarını kapsar.

Şahsi yaşamına gelince; boyu, rengi, duruşu ve yürüyüşü gibi bedensel nitelikleri; oturması ve kalkması, uyuması ve uyanması, gülmesi ve öfkelenmesi, yemesi, içmesi ve giyinmesi gibi günlük yaşantısı; hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyler, gece ve gündüz ibadetleri, ev halkıyla ve arkadaşlarıyla yaşantısı yabancılarla diyaloğu, yolculuğu ve ikameti bütün ayrıntısıyla güvenilir insanlar tarafından nakledilmiştir. Mütevaziliği ve yumuşak başlılığı, haya ve sabır sahibi olması, insanlarla iyi geçinmesi ise güzel ahlakını anlatmak için yeterlidir. Öyle ki, O'nun hayatında hiçbir şey gizli kalmamıştır. Evine girdiğinde; ailesinin, hizmetçilerinin ve çocuklarının arasındadır. Dışarı çıktığında sahabileri arasındadır. Bütün bunlar nesilden nesile aktarılmış ve korunmuştur. İnsan olma vasfının dışına çıkmamış, hayat hikayesine asılsız masallar karışmamıştır. O'nun hakkında az ya da çok ilahlık iddiasında bulunulmamıştır. O, imam olan elçidir, yönetici olan elçidir, eş olan elçidir, baba olan elçidir, mücahit olan elçidir, eğitimci olan elçidir, arkadaş olan elçidir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, mükemmel bir insanlığın örneğidir. Bütün üstün ahlaklar O'nda bir araya gelmiştir. Uluslar arası kusursuz bir davetin sancağını taşımıştır. Rabbi O'na nimet vermiş ve O'nu şereflendirmiştir. Değerini artırmış ve adını yükseltmiştir. Razı oluncaya kadar vermeyi vaat etmiş, O'nu razı olacağı bir kıbleye döndürmüştür. O'na itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur. O'na beyat eden Allah'a beyat etmiştir. İnsanlardan hiç birinin, O'nunkine yaklaşacak değeri yoktur. Allah'ın kullarından en seçkinidir. Allah'ın değerli kullarının en değerlisidir. Musa aleyhisselam **(Sen memnun olasın diye sana acele ile geldim Rabbim.)** *(20/Ta-Ha/84)* demiş, Allah azze ve celle de Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e **(Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın.)** *(93/ed-Duha/5)* buyurmuştur. Musa aleyhisselam Rabbi'ne **(Dedi ki: Rabbim yüreğime genişlik ver!)** *(20/Ta-Ha/25)* demiş, Allah azze ve celle de Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e **(Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?)** *(94/el-İnşirah/1)* buyurmuştur.

Ey Müslümanlar!.. Müslümanlar, Peygamberleri sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmekle ve O'na saygı duymakla birlikte, O'nun bir beşer olduğuna inanırlar. Müslümanların inancına göre O, kendisi kul olan bir elçidir. O'na ibadet edilmez. Yalanlanmaması gereken bir elçidir. Bilakis O'na itaat edilir ve saygı duyulur. Allah O'nu kullukla ve peygamberlikle şereflendirmiştir. Rabbimiz, Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yanımızdaki konumunu bizlere bildirerek şöyle buyurur: **(Peygamber mü'minlere kendi canlarından daha yakındır.)** *(33/el-Ahzab/6)* O; kalplerimize, kendi kalplerimizden daha yakındır. Nefislerimize, kendi nefislerimizden daha sevimlidir. O; sahip olduğumuz en değerli şeylerden; candan, maldan, çocuktan ve sevgiliden daha önceliklidir. Müslüman, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sevgisi her sevgiden üstün olmazsa, imanın tadını kalbinde ve gönlünde hissedemez. Sahih hadiste şöyle buyrulur: **"Üç şey var ki, bunlar kimde bulunursa o kimse imanın tadını bulur: Allah ve Rasulü'nün kendisine başkalarından daha sevimli olması..."** Daha da ötesi bu, imanın bulunup-bulunmaması noktasına kadar yükselebilir. Diğer bir sahih hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz, ben kendisine çocuğundan,**

babasından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça iman etmiş olmaz." Anam-babam O'na feda olsun!

Ey Müslümanlar!.. Beytullah'ın hacıları! Bu derin ve ince sevgi salt bir iddia ya da meyil değildir. Bilakis itaate ve örnek almaya yoluna uymaya ve teslim olmaya dayalı bir sevgidir. Sevgi ile kendisine uymayı birbirinden ayıran her anlayış yanlış bir anlayış ve yanlış bir metottur. Samimi ve doğru sevgi, kendisine uymaya sevkeder. O'na doğru bir şekilde uymak ise, sevgi duygularını yanlışlardan arındırır.

Ey dünyanın akıl sahibi insanları! İşte bu bizim peygamberimiz ve işte bu da O'nun hayat hikayesi... İşte bu bizim O'na sevgimiz ve imanımız.. O'na, hiç kimsenin dil uzatmasını kabul etmeyeceğiz. Kur'ân'ımız ve tefsiri hakkında yalan ve uydurma haberler yaydıkları gibi Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem'i de kötü tanıtmaya çalışanlar dinimize ve peygamberimize düşman bir takım insanlardır. Bunlar, dünya Müslümanlarının duygularını tahrik eden ve arka arkaya tekrarlanan karalamalardır. Bu karalamaların; kilise mensuplarından, basın mensuplarından ve siyaset adamlarından gelmesi ise üzüntü vericidir. Daha da ötesi bu saldırıların arkasında Hıristiyanların meşhur din adamları, siyasetçileri ve düşünürleri vardır. Nebimizi; yalancılıkla, delilikle, hırsızlıkla, yol kesmekle ve kötü davranışlarda bulunmakla suçlamaktadırlar. Dinimizi, büyük bir yalan olarak tanımlamaktadırlar. Bu karalama ve iftira atma çabaları halklar arası ilişkilere zarar vermektedir. Nefret tohumları ekmekte ve çatışma ortamı doğurmaktadır. İnsanlar arsında kin ve düşmanlığın en çirkin örneklerini ortaya çıkarmaktadır.

Ey insanlar!.. İslam Ümmeti'nin sayısı bir milyar iki yüz elli milyonun üzerindedir. Dünya nüfusunun dörtte birine yaklaşmıştır. Elli dört ülkede yaşamaktadırlar. Bu ümmet bütün ağırlığıyla ve nüfusuyla bu suçlamaları reddetmekte, dinine ve peygamberine yönelik bu çirkin saldırıları ve iftiraları kınamaktadır. Bu gibi iftiraların yayılmasına izin vermenin çatışmalara ve kötü sonuçlar doğuracak düşmanlıklara yol açacağını vurgulamaktadır. Bu nedenle bizler; bizim için en değerli şey olan dinimiz ve peygamberimize yöneltilen iftiralar ve saldırılar için açıkça özür dilemesini talep ediyoruz. Bizler bu iftiralar için özür dilemesini talep ediyoruz; çünkü bunlar etkili insanların dilinden çıkmıştır. Daha da ötesi bazılarının siyasilerle ve karar alma mekanizmasında olan insanlarla ilişkisi vardır. Bu yalanlar en geniş biçimde ve uluslar arası basın-yayın organlarında yayınlanmıştır. Aynı zamanda bu saldırıların sonuçlarından da sakınıyoruz. Çünkü bunların ne şekilde etki göstereceğini ancak Allah bilir.

Bütün bunların tehlikesi ve acısıyla birlikte Müslümanlar dinleri ve peygamberleri hakkında her hangi bir şüpheye sahip değildirler. Bütün bu suçlamaların ve iftiraların aynısını ilk cahiliye mensupları da ortaya atmıştı ve bunların hiç birinin, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hayatına ve İslam'ın yükselişine olumsuz etkisi olmamıştı. Çünkü İslam Allah'ın dinidir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın Rasulü'dür. Bütün bunlar, Allah'ın korumasıyla korunmaktadır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Allah ve melekleri peygambere çok salavat getirirler. Ey iman edenler siz de ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** *(33/el-Ahzab/56)* **(Allah ve Rasulü'nü incitenlere Allah dünya ve ahirette lanet etmiştir. Ve onlar için horlayıcı bir azap hazırlamıştır.)** *(33/el-Ahzab/57)* **(Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.)** *(33/el-Ahzab/58)*

Ey Müslümanlar!.. Beytullah'ın hacıları!.. İslam ehlinin, İslam'a ve Müslümanlara yönelik tehlikelere ve tehditlere karşı uyanık ve şuurlu olması gerekir. Provokasyona gelmemelidirler. Sonuçlarını güzelce değerlendirerek konumlarını ona göre belirlemelidirler. Bu haksız ve taraflı saldırılara karşı koymada birbirleriyle yardımlaşmalı, bu iftiraların haksızlığını ortaya çıkarmak için bütün gayretlerini ve imkanlarını harcamalıdırlar.

Hükümetlere ve İslami kuruluşlara düşen görev ise; İslam'a ve Müslümanlara karşı nefret yaymayı hedefleyen bu eğilimleri boşa çıkarmak için çabalarını organize etmek ve düzenli bir şekilde onlara karşı çıkmaktır. Gerçekleri insanlardan gizleyen bu azgın saldırıları durdurmak için; Allah'a davet ve Allah'ın dinine destek olmak adına, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmek ve O'nu savunmak adına ciddi şekilde çalışmaktır. Bu kurumların hepsinin, bu zalimce saldırıları yönlendirenlerin işgali İsrail'i destekleyen hrıstiyanlar ve Yahudi Siyonistler olduğunu açıklaması gerekir. Yine bu kurumlara; Müslüman alimlere, davetçilere ve düşünürlere düşen görev güzel yönleriyle rahmeti ve adaleti ile, hoşgörüsü ve bağışlaması ile, gücü ve insafı ile gerçek İslam'ı insanlara tanıtmaktır. Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in temiz ve şerefli hayat hikayesini yaymaktır. Diğer yandan da çelişkiye düşmekten ve ırkçılıktan sakınmaktır. Gerçek, uyulmaya en layık olan şeydir. **(Köpük atılır gider. İnsanlara faydalı olacak şey ise yeryüzünde kalır.)** *(13/er-Ra'd/17)* Müslümanlar; Allah'ın nurunu tamamlayacağına, sabrettikleri ve takva ile hareket ettikleri sürece Müslümanlara düşmanlarının tuzaklarının bir zarar veremeyeceğine kesin olarak inanmaktadırlar.

Hacc Tevhidi Anlatır

Şeyh Salih Muhammed Âl Talib
Mekke, 13.12.1423 Hicri – 14.02.2003 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Beytullah'ın hacıları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Takva ile nimetler elde edilir ve belâlar uzaklaştırılır. Ameller ve nefisler salih olur, günahlar ve hatalar bağışlanır.

(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin! Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.) *(33/el-Ahzab/70-71)*

Beytullah'ın hacıları!.. Rahman'ın misafirleri!.. İşte sizler teşrik günlerinin sonuncusundasınız. İhrama girdiniz ve telbiye getirdiniz. Arafat'ta Allah için vakfeye durdunuz ve Müzdelife'ye indiniz. Mina'da gecelediniz ve cemreleri taşladınız. Beytullah'ı tavaf ettiniz, Safa ile Merve arasında sa'y yaptınız. İbadetler ve ibadetler arasında dolaştınız. Mevla Tebarake ve Teâlâ'nın bağışlarına nail oldunuz.

Allahu ekber! Ne çok gözyaşı döküldü. Ne çok ihtiyaç giderildi. Ne çok dua edildi. Allah azze ve celle'den hepimiz için kabul dileriz.

İbadetleri yerine getirmek, Allah azze ve celle'ye şükretmeyi gerektiren büyük bir nimettir. Bizlere bolca bağışladığı gizli ve aşikar nimetler için Allah'a hamdolsun. Bilin ki; Alemler'in Rabbi Allah'a gerçek anlamda şükretmek ve hamdetmek, O'nun emirlerine itaat etmek ve O'na isyandan uzak durmakla olur. Bununla birlikte nimet verene şükretmeye devam etmeli ve gazaba uğramaktan korkmalıdır. Bütün bunlara, ihsanını her hatırlayışta kulun Rabbi'nden utanması eşlik etmelidir. Şükür, nimeti itiraf ve nimet verene övgü olarak dilde görülür. Sevgi ve boyun eğme olarak kalpte görülür. İtaat ve teslimiyet olarak azalarda görülür. Şükür, her an yapılması gereken bir görevdir ve bu günlerde şükrün ve zikrin açıkça ortaya konulması daha çok belirginlik kazanır. **(Yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.)** *(16/en-Nahl/114)*

Allah Teâlâ'nın emirlerinin en büyüğü tevhid ve yasaklarının en büyüğü ise şirktir. Allah Subhanehu yaratmakla ve yaşatmakla bizlere bağışta bulunmuştur; nasıl olur da başkasına şükredilir ve ibadet O'ndan başkası için yapılır? Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulur: **(Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden küfre) çevriliyorsunuz!)** *(35/el-Fâtır/3)*

Hacc bir okuldur ve en büyük dersi tevhiddir. Daha da ötesi haccın amacı ve meyvesi, Allah Subhanehu'yu ibadette birlemenin ve tevhidin gerçekleşmesidir. Öyle ki, Cabir radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tevhid ile başladı." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Telbiyenin tamamı Allah Teâlâ'yı birlemektir. İhram hariç elbiselerden soyunmak el-Vâhid el-Ehad'a yönelmenin haricindeki tüm yönelişlerden soyunmaktır. Hacc amellerinin hepsi tevhiddir. **(Kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları için sana (Kabe'ye)**

gelsinler.) *(22/el-Hacc/28)* Tirmizi'de rivayet edilen bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Duanın en hayırlısı arafe günü yapılan duadır. Benim ve benden önceki peygamberlerin arafe günü yaptığı en hayırlı dua ise şudur: "Lâ ilahe illallahu vahdehu lâ şerike lehu, lehu'l mulkü ve lehu'l hamdü ve huve alâ kulli şey'in kadîr / Allah'dan başka ilah yoktur; O, tektir ve ortağı yoktur; mülk O'nundur ve hamd O'nadır ve O, her şeye gücü yetendir."** Aişe radıyallahu anha, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Cemreleri taşlamak, Safa ve Merve arasında sa'y yapmak ancak Allah'ın zikrini ikâme için konulmuştur."** Tirmizi, "Hasen-Sahih bir hadistir" der.

Kâbe dahi, tevhid üzerine bina edilmiştir: **(Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve "Bana hiçbir şeyi ortak koşma!" (demiştik).)** *(22/el-Hacc/26)* Hacda dillerinin ve renklerinin farklılığına rağmen her cinsten insan bir araya gelir.Yaptıklarının yüce bir amaç için; bütün yaratıkların kendisine muhtaç olduğu ve kendisine yöneldiği Allah'a ibadeti gerçekleştirmek için olduğunu ilan etmek üzere hep birlikte aynı ibadetleri eda ederler.

Şirkten ve müşriklerden uzak olduğunu ilan Kur'ân'ın hacda yaptığı bir çağrıdır ve hâlâ tekrar edilmektedir. **(Hacc-ı ekber gününde Allah ve Rasulünden insanlara bir bildiridir: Allah ve Rasulü müşriklerden uzaktır.)** *(9/et-Tevbe/3)*

Ey Müslümanlar!.. Beytullah'ın hacıları!.. Bu gibi durumlarda İslam Ümmeti dini yönünü ve Rabbi ile ilişkilerini gözden geçirmeye, nefis muhasebesi yapmaya ve eksik yönlerini görmeye - özellikle de ümmeti kuşatan bu şartlar altında - ne kadar da muhtaçtır.

Allah, insanları yalnızca kendisine ibadet etsinler diye yaratmış ve bütün ibadet çeşitlerini kendisine yöneltmeleri için onlara bolca nimetler bağışlamıştır. **(Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.)** *(51/ez-Zariyat/56)* İşte bu en önemli dava ve dinin aslıdır. İnsanlara şirk hakim olup yeryüzünde cahillik yayılınca, Allah bu temiz topraklarda Nebisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i kelime-i tevhid ile gönderdi: **"Ey insanlar! "Lâ ilâhe illallah/ Allah'tan başka ilah yoktur" deyin ki kurtuluşa erin."** Bu kelime kısalığına rağmen bir çok şeye işaret etmektedir. Ona katılanlar katılır. Sonra birden bu ümmetin üzerindeki bulutlar açılır. Koyun çobanları milletlerinin efendisi olurlar. Tevhid nuru ortalığı aydınlatır ve yeryüzünün her bir köşesinde iman ve barış sancağı dalgalanır.

Fakat İblis, insanlardan bir kısmını saptıracağına dair yemin ettikten sonra bu beklentilerini doğrulamıştır. Hıristiyanların İsa aleyhisselam'ı ilah kabul etmeleriyle yetinmemiş; onları Meryem'e ve Allah'a yakın olduğuna inandıkları din adamlarına dua ve ibadet etmeye sevk etmiştir. Daha da ötesi; Allah Teâlâ hakkında kötü zanda bulunmayı onlara hoş gösterdi; Allah'ın aracılar vasıtasıyla ihtiyaçları gideren dünya hükümdarları gibi olduğuna onları inandırdı.

Ancak Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerim ile Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmeti'ne rahmet etti ve Allah'ın kullarına yakın olduğunu, onların duasını işittiğini ve durumlarını bildiğini açıklamıştır. **(Kullarım sana beni sorarlarsa; ben çok yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin dileğine karşılık veririm.)** *(2/el-Bakara/186)* Daha da ötesi duayı ibadet olarak adlandırmıştır. **(Rabbiniz**

şöyle buyurdu: "Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.) *(40/el-Ğafir/60)*

Kur'ân-ı Kerim, duanın yalnızca Allah'a yapılmasının tevhid ve Allah'tan başkasına duanın şirk olduğunu birçok kez tekrarlamıştır. Allah Teâlâ Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle buyurur: **((Rasulüm!) De ki: "Ben ancak Rabbime yalvarırım ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam." De ki: "Doğrusu ben size ne zarar verme ne de fayda verme gücüne sahibim.")** *(72/el-Cin/20-21)* **(Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma! Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun. Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur.)** *(10/Yusuf/106-107)* **((Rasulüm!) De ki: "Allah'ı bırakıp da (ilah olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntılarınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler.")** *(17/el-İsra/56)* **(Eğer onları (taptıklarınızı) çağırırsanız, sizin çağırmanızı işitmezler. Faraza işitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin ortak koşmanızı reddederler. Sana, her şeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.)** *(35/el-Fâtır/14)*

Ayetlerin bu kadar açıklığına rağmen bu gibi belâlara düşmüş bazı cahil Müslümanların haline üzülürsün. Çeşitli bid'atlara ve sapıklıklara inanırlar. Taşlara ve türbelere bağlanırlar. İhtiyaç elde etmek ve sıkıntı gidermek için ölülere yönelirler. Öyle ki bu fitne birçok İslam ülkesine yayılmıştır. Oralarda, birlerce kişinin ziyaret ettiği kabirler ve türbeler oluşmuştur. O kabirlerin sahiplerinden, ancak Allah'tan dilenebilecek şeyleri talep ederler. Oralara kurban götürür ve adak sunarlar. Fayda gelmesini ve zararın defedilmesini isterler.

Ey Müslüman!.. Ey Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet eden kimse! İlgilenmen gereken en önemli görev kelime-i tevhid'in içeriğine ters düşen her düşünce ve davranıştan kurtulmak için düşüncelerini ve amellerini Kur'ân'a sunmalısın.

Ey âlimler!.. Ey peygamber mirasçıları!.. Müslümanların avamı cahillikleri nedeniyle Rableri katında mazeretli kabul edilse bile hakkı açıklamadığınız ve insanları dinin esası olan tevhide yönlendirmediğinizde ya sizin Rabbiniz katında özrünüz ne olacak?

İslam Ümmeti'ni güçsüz düşüren ve düşmanlarının kendisine musallat olmasına neden olan hastalık, dinini ve dininin temeli olan tevhidi ihmal etmesidir. Bu ümmetin sonunu ancak başını ıslah eden şey ıslah edecektir. Ömer el-Faruk radıyallahu anh şöyle der: "Bizler Allah'ın İslam ile üstün kıldığı bir kavimiz. Üstünlüğü onun dışında ararsak Allah bizi zillete düşürür." İslam Ümmeti güç kaynağını ihmal edip Yaratıcısı'ndan başkasına yönelince kaybolur. Ölçüler beşeri ölçüler olur ve üstünlük, bugün olduğu gibi silahı ve donanımı güçlü olanın olur. İslam Ümmeti'nin tarihini inceleyen, ümmetin ölçüsünün hiçbir zaman sayı ve donanım olmadığını görür. Daha da ötesi tarih, galip geldikleri hiçbir savaşta Müslümanların sayıca daha çok olduğunu zikretmez. Huneyn Savaşı hariç... Onda da, çoklukları ile gururlanınca yenildiler. Böylece Allah Teâlâ onlara kendilerini ölçmeleri gereken ölçüyü hatırlattı. Bu ölçü iman ve dine bağlılıktır. Allah Subhanehu'yu samimiyetle birlemek ve Allah için hayatı feda etmektir. Silah ve donanıma gelince, bu konuda güç yettiği kadarını yapmak yeterlidir. **(Siz de onlara karşı gücünüz**

yettiği kadar hazırlayın.) *(8/el-Enfal/60)* Allah Teâlâ size yeter. **(Ey Peygamber! Sana ve sana uyan mü'minlere Allah yeter.)** *(8/el-Enfal/64)*

İslam Ümmeti! Allah Teâlâ, bir kavim kendinde bulunan nitelikleri değiştirinceye kadar onların durumunu değiştirmez. İsrailoğulları zaferi ve mukaddes topraklara girmeyi hak eden niteliklerle donanıncaya kadar kırk yıl yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşmıştır. Kendisine rahmet ve yardım edilen ümmet iken, bu ümmetin içinde bulunduğu şaşkınlıktan kurtulma vakti gelmedi mi? Rabbi'nin dinine dönmesi için başına gelen musibetler yeterli değil mi?

Ey Müslümanlar!.. Rahmet ve yardım; sebepleri yerine getirilince gerçekleşir. Allah Teâlâ sebepleri yaratan ve belirleyendir. Olayları ve boyutunu bilendir. Rabbiniz Allah'a dönün! İmanınızı düzeltin! Bizden her bir kimse kendisini, ailesini ve etrafındakileri kontrol etsin ki hep birlikte Allah'ın emrettiği gibi yürüyelim. Çünkü cemaat ancak fertlerin düzelmesiyle düzelir. Bu gerçekleşirse Allah'ın yardımını müjdeleyin ve O'nun sözüne güvenin.

Ümmetin içinden bir grubun yaşadığı inanç bozukluklarından biri de Allah Teâlâ'ya güvenin zayıf olmasıdır. Allah'tan başkasına güvenmek ve Allah'tan başkasından korkmaktır. Cahiliye dâvâlarına sarılmak ve İslam bağından başkasına bağlanmaktır. Bazıları da bu birçok konuda sabit değerlerin gözden geçirilmesini isteme ve **(Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.)** *(3/Âl-i İmran/85)* Allah Teâlâ'nın bu kavlini unutma noktasına ulaşmıştır.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. O'na dönün ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah'a giden yolda yürüyüşünüzü düzeltin. Dininize dönün ve vahyin saf pınarından için. Elinizin arasında kendisine sarıldığınızda asla sapmayacağınız Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti var. Allah'ın Dini'ni iyice anlayın ve O'nun şeriatına sarılın.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini iktidar yapacağını, önceki korkularını güvene çevireceğini vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi bana eş tutmazlar.)** *(24/en-Nur/55)*

Allah Tebarake ve Teâlâ yüce zatı hakkında şöyle buyurur: **(Gecede ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O her şeyi işitendir, bilendir.)** *(6/el-En'am/13)* Ve şöyle buyurur: **(O, kullarının üzerinde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir.)** *(6/el-En'am/18)* **(Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptır.)** *(6/el-En'am/59)* **(Bilesiniz ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!)** *(7/el-A'raf/54)*

Allah Teâlâ'nın Kitabı bu anlamı ortaya koyan ve bu gerçeği ortaya çıkaran ayetlerle doludur. Bu kainattaki küçük-büyük her olay, yeryüzünde ve gökyüzünde kendisinden hiçbir şey gizli kalmayan el-Alîm el-Hakîm'in ilmine uygun olarak kalemin, yerlerin ve göklerin yaratılmasından önce Levh-i Mahfuz'da yazdığı kadere

göre gerçekleşir. Kul bilsin ya da bilmesin, razı olsun ya da olmasın her şey ancak buna uygun gerçekleşir. İşte buna inanan mü'minlerin inancı eksiksiz olur. Kalpleri, kaderin hükümlerine karşı dayanıklıdır. Belalara sabretmek ve sevinilecek durumlara şükretmek onlar için kolay olur. İşlerini Allah'a havale ederler. O'nun rahmetini ve bağışlamasını dilerler.

Ey Müslümanlar!.. Zaman ne kadar ilerlerse ilerlesin ve çağlar geçerse geçsin, yeryüzünde büyüklük taslayanlar ve Allah'ın emrine karşı gelenler ne kadar azarsa azsın, hiçbir millet Allah'ın koyduğu kainat kanunlarının dışına çıkamaz. Birbirini takip eden uygarlıklar, Allah'ın değişmez kurallarının kendileri için de geçerli olduğu dönemlerdir. Müslümanların bir çoğunun bu anlayıştan yoksun olmasına şaşarsın. Böyle ki bu durum onlardan bazılarını Allah'tan başkasından korkmaya ve Allah'ın rahmetinden ümit kesmeye kadar götürür. Asılsız haber üretenlerin söylediklerini ve kafirlerin korkutmalarını takip ederler. Oysa bu gibi durumlarda yapılması gereken Allah'tan beklentinin güzel olması, nefis muhasebesi yapılması, dua ve yakarışta bulunulmasıdır. Allah Teâlâ, kullarına karşı zannettiklerinden daha çok cömert ve daha çok şefkatlidir.

Ey Müslümanlar!.. Allah Teâlâ; kendisine sesleneni işitir, kendisine yakarana yakındır. Kullarına, dua etmelerini emretmiş ve dualarına karşılık vereceğini belirtmiştir. Tevekkül etmelerini emretmiş ve kendilerine yeteceğini vaat etmiştir. Kendilerine uyanların musibetlerle imtihan edilmesi gibi peygamberler de musibetlerle imtihan edilmiştir. Fakat Allah'ın yardımı yakındır; rahmeti, insanların hiç hesap etmediği yerden gelir. **(Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bilmezler.)** *(12/Yusuf/21)*

Bu ümmet; diğer ümmetleri gibi değildir. Ne kadar musibete uğrarsa uğrasın ve güçsüz düşerse düşsün; seçilmiş, Allah'ın rahmeti ve yardımına nail olmuş bir ümmettir. Sevbân radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah, yeryüzünü benim için topladı ve onun doğusunu ve batısını gördüm."** Ve şöyle buyurur: **"Rabbim şöyle buyurdu: "Ey Muhammed! Bir hüküm verdim mi artık o geri alınmaz. Ben senin ümmetine "Onları umumi bir kıtlıkla helak etmeyeceğim, kendileri dışında, çoğunu helak edecek bir düşman da musallat etmeyeceğim, hatta yeryüzünün her tarafında bulunanlar, onlar aleyhinde toplansalar da. Ama kendi aralarında birbirlerini helak edecekler, birbirini esir alacaklar" hükmünü verdim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Burada anlatılmak istenen, Allah'ın bütün bu nitelikleri kendisinde topladığı bir ümmetin ümitsizliğe kapılması ne olursa olsun caiz değildir. Ancak Allah hakkında kötü düşünenler bu ümmetin öldüğünü ve işinin bittiğini zannederler. Oysa bu ümmetin tarihi gel-gitlerle doludur. Fakat her zaman değişmeyen bir gerçek vardır: Güzel ve hayırlı son onundur. Sizlere düşen, dua etmektir. Çünkü dua yenilmeyen bir silah ve hedefi şaşmayan bir oktur. **(Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korkarak ve umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.)** *(7/el-A'raf/55-56)* Allah'a bağlanmak ve bu bağlılıkla huzur duymak tevhidin gerçeklerindendir.

İletişim Araçlarının Önemi ve Rolü

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 14/11/1423 Hicri – 17/01/2003 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. İbadetlerde ciddiyet gösterin, şehvetlere karşı dikkatli olun ve gafletlerden sakının. Çünkü gafletler öldürücüdür. Günlerinizi salih amellerle değerlendirin. Durumlarınızı ihlas ile düzeltin. Çünkü günler azdır. Halinizi görüp ve ölümü hatırlayıp amellerinizi düzeltmez misiniz? Öncekilerden ibret almaz mısınız? Yeryüzünde bulunan herkesin ahirete göç edeceğini bildiniz. Bunu düşünmez misiniz? Akletmez misiniz? **(O günde insana, önden yolladığı şeyler ile geriye bıraktığı şeyler haber verilir. Doğrusu şu ki, insan kendisine karşı bir şahittir. Bütün mazeretleri ortaya koysa bile...)** *(75/el-Kıyame/13-15)*

Ey müslümanlar! Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. İnsanlar adaleti yerine getirsinler diye onlara peygamberlerini gönderdi, Kitabı ve mizanı indirdi. İnsanların işleri ancak hak ile düzelir. İnsanlığın şaşkınlığının ve mutsuzluğunun nedeni hakkı ihmal etmesi ve adalet ölçülerine uymaması; batılın ve zulmün, yalanların ve kuruntuların, sahtekarlık yollarının kişilerde, bilgilerde ve haberlerde yayılmasıdır.

Milletlerin başarısı ve insanlığın düzelmesi insanların hakkı yerine getirmesine, ve doğru söylemesine, adaletin yayılmasına bağlıdır. Hak, adelet ve doğruluk açısından serveti bolsa büyük bir ilerleme kaydeder. Değilse; hiç bir yarar sağlamayan sonsuz bir heyecan ve çılgınlık çukuruna düşer. Sağlıklı bir toplum ancak zanları ve şüpheleri bir kenara atarak, söylentileri reddederek kurulur. Çünkü sadece gerçeklerin ortaya çıkması ve hakim olması gerekir.

Ey müslüman kardeşler! Bunlar belirtilirken; Allah'ın, bu çağın mensuplarına telefon, internet, görsel ve işitsel basın-yayın araçları gibi iletişim araçlarının icadını kolaylaştırdığı da söylenmelidir. Bunlar, hayır ehli için hayır araçlarıdır. Vakit kazandırır ve uzaklıkları kısaltır. Bütün yönlere ve yönelimlere ulaşır. Din alimlerine soru sorma ve faydalı şeyler öğrenme, akrabalarla diyalog ve iyi insanlarla ilişki kurma, öğüt verme ve yönlendirme, fetva verme ve fetva sorma, kültür artırma ve mubah olan bir şekilde eğlenme, işleri tamamlama ve vakti iyi kullanma gibi salih ve yararlı faliyetlerde kullanılır. Güzel bir şekilde kullananlar için bu araçların faydası inkar edilemez. Allah'a hamdolsun; vakti ve çabayı korur, istenilene ulaşmakta aracı olur. Git-gel zahmetinden kurtarır. Bütün bununla beraber bazı insanlar onları kötü bir şekilde kullanmaktadır. Mutsuzluk getirmede ve düşmanlık ekmede, kalplere kin ve nefret sokmada; yöneten ve yönetilen, alim ve cahil, erkek ve kadın tabakaları arasında yalanın ve fitnelerin yayılmasında kullanılarak kötülük ehli için kötülük olmuştur. Bu araçların bazıları insanların ziyaret ettiği siteler ve birbirleriyle tartıştıkları sayfalar üretmiştir. Ekranlarda ve değişik kanallarda bir araya gelirler ve birbirleriyle konuşurlar. Bütün bunları dikkatle izleyen zararlı ve boş sözlerle vakit öldürüldüğünü, büyük bir boşluk ve ihmal olduğunu görür. **(Bir sadaka vermeyi ya da bir iyilik yapmayı yahut insanlar arasını düzeltmeyi emredeninkinden başka, onların fısıldaşmalarının bir çoğunda hayır yoktur. Kim Allah'ın rızasını gözeterek böyle yaparsa biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.** *(4/en-Nisa/114)* O kanallarda ve açık oturumlardaki anlaşmazlık ne büyüktür! O sitelerde ve sayfalardaki söylentiler ne çoktur. Sonu hüsran olan ne çok olay oldu. Bazen haklı bir yön olabilir fakat bir takım insanlar ona

yalan ve yanlış yorum katarlar. Sonuçta gerçek de yorumla birlikte kaybolur. Kötü zanda bulunulur. Küçük hatalar araştırılır ve ufak-tefek yanlışlar büyütülür. Taraflı davranılır ve adaletten uzaklaşılır. Onlara göre, küçük bir hata bir çok fazileti ve haklı yönü yok saymak için yeterlidir.

Yine bu bağlamda; bazı insanların töhmet icat etmede, olayları değerlendirmede ve sözleri yorumlamada hayal güçlerini serbest bıraktığı gözlemlenmektedir. Dostlarının ve düşmanlarının adına aynı şekilde uydurulan sözlerin dolaşmasında bir beis görmezler. Onlarla eğlenir ve alay ederler. Bu tür eğlenceler ne çok düşmanlığa ve zarara, fitneye ve üzüntüye, daha da ötesi kötü sonuçlara yol açmıştır.

İnternet sitesi sahiplerinden duyarlı insanların internet sayfalarında, radyo ve televizyon kanalı sahiplerinin açık oturumlarda ve programlarda, telefon sahiplerinin konuşmalarında ve mesajlarında, yazarları ve yorumcuları ile gazetecilerin yazdıklarında, bizlerin ve onların hep birlikte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözünü hatırlaması gerekir: **"Gece iki adamı gördüm. Bana geldiler ve şöyle dediler: Avurdu parçalanıyor gördüğün kişi bir yalan söyler ve ufuklara ulaşıncaya kadar bu ondan nakledilir. Bu nedenle ona Kıyamet'e kadar böyle yapılır."**

Ufukların ve genişliğinin açıklaması bu zamanda net bir şekilde ortaya çıkmışken bu zamanın insanları acaba bunun ne kadarını idrak edebiliyor? Binlerce, milyonlarca insana yanlış haber sunan medya mensubundan; insanlara, ümmetin sorunları ile ilgili sahte ve çarpık görüntüler veren siyasiden; dolaylı ve dolaysız yollarla ithamda bulunmayı ve bunları yaymayı iyi beceren heva ve heves sahibi fikir adamlarından ise bahsetmeye bile gerek yok!.. Ortaya atılan ve yayılan bir yalan ve söylenti sonucu zararın çerçevesi ne kadar geniş olursa günahı ve ümmet için tehlikesi de o kadar büyük olur. Sahih hadiste şöyle buyurulur: **"Ümmetimin sonunda deccallar ve yalancılar olacak. Sizlere, sizlerin ve babalarınızın işitmediği şeyler konuşacaklar. Onlardan sakının! Sakın sizi saptırıp fitneye düşürmesinler."**

Ey Müslümanlar! İletişim araçları, kullanan insanın görüntüsünü yansıtır. Edebinin güzelliğini ya da çirkinliğini, inceliğini ya da kabalığını, kalbinin temizliğini ya da karanlığını, imanının kuvvetini ya da zayıflığını, ikili ilişkilerdeki nazikliğini ya da kabalığını ortaya çıkarır. Konuşmasında, izin istemesinde, güzel zanda bulunmasında, iyiliği sevmesinde, emaneti gözetmesinde, yararlı olanı ve zararlı olanı takdir etmesinde bütün bunlar kendini gösterir.

İslam Ümmeti! Burada söylenmesi gereken bir gerçek de şudur: Avama olması gerekenden daha çok hak verilmemelidir. Hakkın takdir edilmesinde ve erdemin belirlenmesinde avamın hüküm verme hakkı yoktur. Bilakis gerçekler ve erdemler, asıl kaynaklarından alınır ve binlerce de olsa, milyonlarca da olsa ona karşı çıkanlara ve o konuda cahil olanlara aldırılmaz.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Bu münasebetle önde gelen insanlara şu çağrıda bulunuyoruz: Davranışlarınızı ve konumlarınızı hak ve adalet, doğruluk ve iman üzere bina edin. Eleştirilerden usanmayın. Saldırganların, sövenlerin ve alay edenlerin çokluğundan endişe etmeyin. İnsanların sözlerine aşırı duyarlı olanlar, övgüye kanan ve övüldüğünde sevinçten havaya uçan ya da kötülendiğinde kederlenen ve buna tahammül edemeyen kimselerdir. Sinirlerinin yatışması ve

kalplerinin huzur bulması için, böylelerinin büyük ölçüde soğukkanlılığa ve sakinliğe ihtiyacı vardır.

Aklı başında bir insan ve kendine güvenen bir mü'min, işleri güçleri başkaları ile uğraşmak olanların ağzından çıkanlara aldırmaz. Zulüm ve düşmanlık, yalan ve iftira saçmasınlar diye insanların ağızlarına kim kilit vurup, kalemlerini kırabilir ki?

Eskiden şöyle denirdi: "Yüce kimse, insanların hakkında öven ve eleştiren olarak iki gruba ayrıldığı kimsedir." O yüce insanlar, kendilerine hatalarının gösterilmesine ne kadar sevinirler ve onlardan uzak dururlar. Kendilerine hatalarını gösteren kimseler için rahmetle dua ederler. Söylenen sözü ölçüp tartan; batıl ise terk eden, hak ise alıp kabul eden; hak ya da batıl olduğu belli olmuyorsa, hak belli oluncaya kadar bekleyen kimse zamanının eşsiz insanlarındandır.

Ey Müslümanlar topluluğu! Şu da bir gerçek ki, yapıcı eleştiri ile yıkıcı eleştiriyi birbirinden ayırmak gerekir. Yapıcı eleştiri samimi bir öğüttür. İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmaktır. Nefis muhasebesine yardımcı olur. Hata edenleri düzelten, eğrilikleri doğrultan bir eleştiridir. Hakkın ortaya çıkması ve batılın yok olması için ıslahı amaç edinir. Doğruluğu hedefler ve ona yöneltir. İnsanları yaralamadan, küçük hataları araştırmaktan ve ufak-tefek yanlışları büyütmekten uzaktır. Yıkıcı eleştiri ise heva ve hevesin karıştığı eleştiridir. Yaralamaya yöneliktir. Yıkıcı eleştiri sahibi yalana ve iftiraya başvurur. Niyetleri itham eder. Hiç bir delil olmadan kasıtlara yönelir. Şahısları karalamayı ve kötü tanıtmayı hedefler. Allah korusun; amelleri bozar ve gayretleri boşa götürür. Ümmeti, gerçek görevinden uzaklaştırır ve toplumu, yüce gayesinden alıkoyar. Yıkıcı eleştiri; intikam alma ve kin duygusundan, toplantılarda başkaları ile alay edip onları ayıplamaktan başka bir şey değildir. İstek ve korku duyguları, menfaat ve çıkar ilişkileri hâlâ bir çok eleştirinin ve desteğin arkasındaki sırdır.

Allah'ın kulları!.. Bu karmaşa içerisinde kulun kendini tartacağı en iyi ölçü, kendini haklı çıkarmaktan sakınması, sabrı kuşanması, yaptığının karşılığını Allah'tan beklemesi, gerçeği aramaya gayret etmesi, doğrudan ayrılmaması, kendisini ilgilendirmeyen şeylerden uzak durması, başkalarının eleştirildiği hatalara düşmemesi, niyetinin halis olmasına aşırı dikkat etmesi; haset faktörünü, hevâ ve hevesi, kötü zanda bulunmayı kendinden uzaklaştırmasıdır. **"Birbirinize haset etmeyin, birbirinize buğz etmeyin ve birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları; kardeşler olun!" "Müslüman, müslümanın kardeşidir; ona zulmetmez, onu yüzüstü bırakmaz ve onu küçük görmez." "Müslümanın; müslüman üzerine kanı, malı ve ırzı haramdır."** Sevgili peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem size bunu öğütlemiştir.

İnsanlar, anlayış ve edep, zevk ve yerinde davranışta bulunma yönlerinden farklı sınıflara ayrılır. Bunlardan şanslı olanı; kendisine gösterildiği zaman gören ve hatırlatıldığı zaman hatırlayandır. Her konumda söylenecek söz farklıdır. Ey Allah'ın kulu! Edebi az, duyarlılığı zayıf ve kaba tabiatlı insanlardan olma! İnsanların hepsi ıslahtan bahseder ve ıslah için gayret eder. Fakat ıslah; ortaya atılan söylentilerde, internet sitelerinde ve gazete sayfalarında kalan kelimelerde değildir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. Çünkü onun sağında ve solunda oturan, her davranışı yakalayıp**

tesbit eden iki melek vardır. İnsan hiç bir söz söylemez ki yanında gözetleyen, dediklerini zapteden melek hazır olmasın.) *(50/Kâf/16-18)*

Toplumların saadet yolunda, ümmetin bütün söylemlerinde ve işlerinin idaresinde ihtayacı olan en önemli şey doğruluktur. Doğruluğa bağlı kaldığı sürece toplumlar mutlu olur ve işleri düzelir. Sözler, davranışlar ve ilişkiler ancak doğrulukla idare edildiği zaman doğru olur ve düzene girer. Diyaloglar ve arkadaşlıklar doğruluğa bağlı kalındığı ölçüde sağlam olur. Yalancının çıkar arkadaşı olabilir. Fakat fazilet sahibi insanlar arasında samimi arkadaş bulamaz. Bu nedenle kelimeler ölçülüp biçilmeli, gerçek aranmalı ve doğruluğa bağlı kalınmalıdır. Yalan ve iftira; çıkarları zedeler, insanlara zarar verir ve bağları koparır. Şu kesin bir gerçektir ki; sözde doğru olmak, davranışlarda doğru olmanın ve durumların düzelmesinin habercisidir. Hakta ısrar etmek ve doğruluğa bağlı kalmak kişiyi bütün hayırlara götürür. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Doğruluğa sarılın. Çünkü doğruluk iyiliğe yöneltir, iyilik de cennete yöneltir. Kişi doğru söylemeye ve doğruyu aramaya öylesine devam eder ki sonuçta Allah katında "sıddîk/çok doğru sözlü" olarak yazılır. Yalandan da sakının. Çünkü yalan günahkârlığa yöneltir ve günahkârlık da cehenneme yöneltir. Kişi yalan söylemeye ve yalanı aramaya öylesine devam eder ki sonuçta Allah katında "kezzâb/çok yalancı" olarak yazılır."**

Ey Allah'ın kulu!.. Bir haber duyunca hemen ona kapılan, doğruluğu sabit olmadan ve yayılmasına gerek olup olmadığına bakmadan onu etrafa yaymaya çalışanlardan, günahkâr iftiracılardan ve laf taşıyanlardan olma!.. Öylesini ne takvâ alıkoyar, ne de din... Bir toplulukta bulunursa gelişigüzel yalan söyler. Bir yere girerse; hayal ürünü, akla hayale gelmeyen şeyler öne sürer. Takvâ sahibi mü'min bir tarafa, akıllı her insan bir şeyin gerçek olup olmadığını anlamadan konuşmaz. **"Her işittiğini konuşması kişiye yalan olarak yeter."** Her işittiğini konuşan, düşüncesini ve doğruluğunu zedelemiştir. Nefsi kendisini küçük düşürenden başkası konuşmakta acele etmez. Bilmediği ile meşgul olan, bildiği şeylerde de itham edilir.

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. Doğru söz söyleyin ki işlerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. **(Kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** *(33/el-Ahzâb/71)*

Sonra; hidayet ve rahmet olarak gönderilen nebiniz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ bunu size emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Topluca Allah’a Dönün!

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 17/09/1423 Hicri – 22/11/2002 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah Subhânehu’dan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Sizler bu dünyada ancak gelip geçicisiniz. Her yudumla birlikte ve her lokmada ölümü beklemektesiniz. Bu dünyada bir nimetten ayrılmadan diğer bir nimete kavuşamamaktasınız. Bir eseriniz öldükten sonra ancak diğer bir eseriniz canlanmaktadır. Bir yeni eskimeden başka bir yeni ortaya çıkmamaktadır. Asıllar geçti, biz onların kollarıyız. Asıl gittikten sonra kol ne kadar kalabilir ki?..

Ey insanlar!.. İçinde bulunduğunuz bu ay sona ermeye başlamış, veda edeceğini haber vermektedir. Kalan kısmı da göz açıp kapayıncaya kadar ya da daha hızlı geçip gidecek. O, akıl sahiplerinin yanında gölge gibidir. Geniş görürsün, daralıverir; fazla görürsün, eksiliverir. Özellikle de ey Allah’ın kulları; bir şeye tamamlandı denilince artık onun zevâli beklenir. **(Ay için de bir takım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilal) olur da geri döner.)** (36/Yâsîn/39)

Dikkat edin! Bu ayın geri kalan kısmı yarış alanıdır ve yarın yarış var... Sonucu cennet ya da cehennemdir. Bu ay bitmeden günahından dönen yok mu? Çaresiz kalacağı gün gelmeden kendi nefsi için amel işleyen yok mu? Dikkat edin! Sizler ümit ettiğiniz günlerdesiniz; ardında ecel var... Cenneti isteyen uyursa ona yazıklar olsun!. Cehennemden kaçan uykuya dalarsa ve başına gelinceye kadar felaketten korkmazsa vay haline!. Hâli böyle olanın, bu ayda salih amel işleyenlerle uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Allah’ın kulları!.. Bu ayda bazı insanlar kendilerini Allah’ın zikrinden ve ibadetinden alıkoyarlar ve bütün yaptıkları, bu ayı süslü sofralar için gelen periyodik bir mevsim ve sabaha kadar süren oyun ve eğlence için bir fırsat haline dönüştürmektir. Sabahları tıpkı geceleri gibidir. Ortamları karanlıktır. Göz kapakları yanıp sönen kor gibidir. Bu ayı; tekdüze bulmacaların ve yanıltıcı propagandaların alanı ya da yeni çıkan adi filmleri, geride kalan iffet ve dindarlık duygularını da yok etmek için hazırlanmış dizileri takip etmek için ayrılmış bir vakit haline dönüştürmüşlerdir. Böylece İslam ümmeti, her an salih bir mensubunu kaybetmektedir. Bu tür görsel eğlencelerle saptırılır ve aldatılır. Onların lisan-ı halleri sanki “Ramazan’da bütün şeytanlar bağlanmıştır, bizim ki hariç...” demektedir. İsterler ve vermezler. Arzu ederler ve sabretmezler. Toplamayı iyi bilirler de, dağıtmayı bilmezler. Sonuçta onlarda direniş ruhu tamamen yok olur. İşte o zaman onların, bu mübarek ayda samimi mü’minlerin bulduğunu bulamamasına şaşmamak gerekir.

Bunun karşılığında ise ey Allah’ın kulları; bu ayda öyle insanlar vardır ki, ahireti hatırlamak gözlerini başka şeyden alıkoymuş ve mahşer korkusu gözyaşlarını sel gibi coşturmuştur. Onların kimi tembellikten kaçar, kimi çaresizce yalvarır, kimi ihlas ile yakarır.

Ey oruç tutanlar ve gece namazı kılanlar! Allah’tan hakkıyla korkun. Boğazlar sıkılmadan önce nefes alın ve zorla sürülmeden önce boyun eğin: **(O gün (hesap için) huzura alınırsınız; size ait hiçbir sır gizli kalmaz.)** (69/el-Hâkka/18) Değilse, ahiret için yaratılan dünyayı ne yapsın? Hastalıktan önce sağlıklı iken,

darlıktan önce bollukta iken Allah'tan korkun! Rehineler üzerine kapılar kapanmadan kendisini kurtarmak için çalışanların başarısı ne güzel!..

Dikkat edin!.. Allah'ın bu mübarek ayda cehennemden âzât ettikleri vardır. Bu dünya aldatıcı ve gelip geçicidir. Olsa olsa Allah Teâlâ'nın şu ayette buyurduğu gibidir: **(Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün bitkisi (önce gürleşip) birbirine karışmış; arkasından rüzgarın savurduğu çerçöp haline gelmiştir.)** (18/el-Kehf/45)

Bizden biri ile cennet ve cehennem arasında ancak ölümün gelmesi vardır. Her an ve her saat bu sona yaklaştırıyorsa, bu son ne kadar uzun olursa olsun kısa emelli olmak gerekir. Gece ve gündüzün önüne kattığı bu bilinmeyen son çok çabuk gelecektir. Tevbesini bir an önce yapan ve şehvetine galip gelen kişiye Allah rahmet etsin. Çünkü eceli bilinmemekte ve emeli onu aldatmaktadır. Şeytan ise onunla uğraşmakta; günah işlemesi için günahı ona hoş göstermekte ve vaatlerde bulunarak tevbesini geciktirmesini istemektedir: **((Şeytan) onlara söz verir, onları ümitlendirir; halbuki şeytanın onlara söz vermesi aldatmacadan başka bir şey değildir.)** (4/en-Nisâ/120)

Ecel ansızın gelip çatmadan acele edin! Şayet birisi ölüme yakalanmamak ve dünyada kalıcı olmak için yeryüzünde bir tünel ya da gökyüzünde bir merdiven bulsaydı bu; Allah'ın cinleri ve insanları emrine verdiği Süleyman b. Davud aleyhisselam olurdu. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Böylece biz de; istediği yere onun emriyle kolayca giden rüzgarı, bina kuran ve dalgıçlık yapan şeytanları, demir halkalarla bağlı diğer yaratıkları onun emrine verdik.)** (38/Sâd/36-38) Peygamberliğine ve Allah'a yakınlığına rağmen dünyada yiyeceği tükenip süresi tamamlanınca ölümle birlikte bu dünyadan ayrıldı. Ülkeler ondan yoksun kaldı ve başka kavimler onların mirasını aldı. Geçmiş asırlarda sizin için bir ibret vardır. Nerede devler ve devlerin oğulları? Nerede Firavunlar ve Firavunların oğulları! Nerede Âd ve Semûd? Ülkelerde bir benzeri daha yaratılmamış İrem nerede?..

Ey tevbesini sürekli geleceğe bırakan! Tevbeni hangi güne tecil ettin? "Oruç tuttuğumda tevbe edeceğim" "Ramazan girince tevbe edeceğim" diyordun. İşte Ramazan günleri bir bir eksilmekte... Hergün kendin için tevbe kaidesi koydun ama uçurumun kenarına koydun! Ve ey ihmalkar! Yakup aleyhisselam'ın ayrılık üzüntüsüne, Davud aleyhisselam'ın gözyaşına, Yunus aleyhisselam'ın karanlıklar içinde **(Senden başka ilah yok! Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!)** (21/el-Enbiya/87) diyerek Rabbi'ne yakarışına ya da Yusuf aleyhisselam'ın hevaya karşı sabrı derecesine ulaşmadan yaptığın tevbe ile yetinme! Şayet buna gücün yetmezse en azından Yusuf aleyhisselam'ın kardeşlerinin dediği gibi **(Biz gerçekten günahkârlar idik)** (12/Yusuf/97) deyin!

Evet ey günahkar ve ihmalkar! Tevbeden utanıp çekinme! Senden önce Adem ve Havva tevbe etti ve şöyle dediler: **(Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.)** (7/el-A'râf/23) İbrahim aleyhisselam tevbe etti ve şöyle dedi: **(Ve (Allah), hesap günü hatamı bağışlayacağını umduğumdur.)** (26/eş-Şuarâ/82) Musa aleyhisselam tevbe etti ve **("Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmettim; beni bağışla!" dedi, Allah da onu bağışladı.)** (28/el-Kasas/16)
Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın peygamberi Eyyub aleyhisselam on sekiz yıl (hastalıkla) imtihan edildi. Uzak-yakın herkes onu reddetti. Arkadaşlarından iki kişi hariç... Onlar arkadaşları içinde en**

özel olanları idi. Ona gelir-giderlerdi. Onlardan biri diğerine şöyle dedi: "Vallahi bilir misin ki Eyyub, bütün alemde hiç kimsenin işlemediği bir günah işledi." Arkadaşı "Nedir o?" deyince şöyle dedi: "On sekiz yıldır Allah O'na merhamet etmedi ve içinde bulunduğu durumu gidermedi." Adam, Eyyub aleyhisselam'a gidince sabredemedi ve bunu O'na söyledi. Eyyub aleyhisselam şöyle dedi: "Dediğini bilmiyorum; ancak ben birbiriyle çekişen iki adamın yanından geçerdim ve Allah'ı anarlardı. Eve dönerdim ve Allah'ın, hak olan bir şeyin dışında zikredilmesinden hoşlanmayarak onların adına keffaret verirdim." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İhtiyacını gidermek için çıkardı. İhtiyacını giderince hanımı elinden tutardı. Bir gün gecikti. Allah, Eyyub'a bulunduğu yerde (Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su!)** (38/Sâd/42) **diye vahyetti. Hanımı O'nu bekledi ve sonra O'na doğru gitti. Allah, Eyyub'un üzerindeki hastalığı gidermişti, olduğundan daha güzel bir haldeydi. Hanımı O'nu görünce, "Ey sen! Allah sana bereket versin! Allah'ın Peygamberi'ni, şu hastalıkla imtihan edilen adamı gördün mü? Allah'a yemin olsun ki, onun sağlıklıykenki haline senden daha çok benzeyen birini görmedim." Eyyub, "İşte ben O'yum" dedi. Biri buğday kabı, diğeri arpa kabı olmak üzere iki kabı vardı. Allah, iki bulut gönderdi. Onlardan biri buğday kabının üzerine gelince taşıncaya kadar ona altın boşalttı. Diğeri ise, arpa kabının üzerine taşıncaya kadar gümüş boşalttı."** Bu hadisi İbni Hibban ve Hakim rivayet eder. Zehebi sahih olduğunu belirtir.

Lailahe illallah! Günahkarı tevbeden kim alıkoyar? Lailahe illallah! Sapıtanlardan başka kim Rabbi'nin rahmetinden ümidini keser? İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Allah; Üzeyr'in Allah'ın oğlu olduğunu öne süreni, Allah'ın fakir olduğunu öne süreni, Allah'ın elinin kapalı olduğunu öne süreni ve Allah'ın, üçten biri olduğunu öne süreni dahi (tevbe ederek) bağışlamaya çağırmıştır." Onların hepsine seslenerek şöyle buyurur: **(Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanmayı dilemezler mi? Allah çokça bağışlayan, çokça merhamet edendir.)** (5/el-Mâide/74)

Kişi için tevbe, balık için su gibidir. Balık sudan ayrılınca ne olur dersiniz?..
Bir kadın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelir ve "Ey Allah'ın Rasulü! Ben zina ettim, beni bu suçtan temizle!" der. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu geri çevirir. Ertesi gün kadın der ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Beni niçin geri çeviriyorsun? Vallahi ben hamileyim." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayır! Çocuğu doğuruncaya kadar git."** Çocuğu doğurunca bir bez içine koyulmuş bebekle gelir ve der ki: "İşte onu doğurdum." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Git ve sütten kesinceye kadar onu emzir"** buyurur. Çocuğu sütten kesince; çocuğu elinde bir ekmek parçası ile getirir. "İşte ey Allah'ın Rasulü! Yemek yemeye başlayınca onu sütten kestim" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem çocuğu müslümanlardan bir adama verir ve kadının götürülmesini emreder. Göğsüne kadar çukur kazılır. İnsanlara onu recmetmelerini emreder ve recmederler. Halid b. Velid elinde bir taşla gelir, kadının kafasına atar ve Halid'in yüzüne kan sıçrar. Bunun üzerine Halid kadına söver. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Halid'in ona sövdüğünü işitince şöyle buyurur: **"Yavaş ol ey Halid, yavaş ol ey Halid! Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin ederim ki, o öyle bir tevbe etti ki insanlardan haksız yere vergi toplayan o tevbeyle tevbe etseydi bağışlanırdı."** Bu hadisi İmam Müslim rivayet eder. Bir başka rivayette ise şöyle buyurur: **"O öyle bir tevbe etti ki, Medine ehlinden yetmiş kişiye**

dağıtılsaydı onlara yeterdi." Kendini Allah azze ve celle'ye teslim etmekten daha üstün bir şey olabilir mi?

Günahkar kişi ne kadar da tevbeden gafil olsa veya uzak dursa da tevbe kapısı açılıp nefsini, ağırlıktan kurtarmadıkça endişeli bir şekilde esir olarak kalmaya devam edecektir.

"Ey gecenin koyu karanlığında sineğin kanadını açtığını gören!"
"Ey sineğin bedenindeki damarları ve o zayıf kemiklerin içindeki beyni gören!"
"Geçmişte işlediğimiz günahları silecek bir tevbe bağışla bizlere!.."

Ey insanlar! Günlerden bir gün, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem minberin basamaklarına çıkar. Bir basamak çıkınca **"Âmîn"** der. Sonra bir basamak daha çıkar ve **"Âmîn"** der. Sonra üçüncü basamağa çıkar ve **"Âmîn"** der. Sonra şöyle buyurur: **"Cibril bana geldi ve "Ey Muhammed! Ramazan'a ulaşıp da bağışlanmayanı Allah (rahmetinden) uzaklaştırsın!" dedi, "Amin" dedim."** Bu hadisi İbni Hibban ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurmuştur. Anam-babam O'na feda olsun! Ramazan fırsatını kaçıran gerçekten kaybetmiştir.

Nerdesiniz ey tevbe edecekler! Aklınız sizi tevbe etmeye teşvik ederken heva ve hevesiniz sizi engellemekte... Ve ikisi arasında savaş sürüyor. Kararlılık ordusunu seferber ederseniz düşman sizden kaçar. Gece namazı kılmaya niyet ediyorsunuz, sonra tembel davranıyorsunuz. Kur'ân dinliyorsunuz ve ağlamıyorsunuz. Daha da ötesi hiç boyun eğmiyorsunuz. Sonra da "Neden?" diyorsunuz: **(De ki: "O, kendi kusurunuzdandır!")** (3/Âl-i Imrân/165)

Allah'tan hakkıyla korkun ey müslümanlar! Ve samimi bir tevbe ile Rabbinize dönün. Fert fert ve topluca Allah'a tevbe edin. Ümmetin tevbesi fertlerin tevbesinden daha önemsiz değildir. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey mü'minler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz; umulur ki kurtuluşa erersiniz.)** (24/en-Nûr/31)

Allah celle ve alâ'nın Kitabı'nda ne buyurduğunu görmüyor musunuz? **(Yunus'un kavmi hariç; (halkını yok ettiğimiz ülkelerden) herhangi bir ülke halkı, keşke (kendilerine azap gelmeden) iman etse de imanları da kendilerine fayda verseydi! Onlar (Yunus'un kavmi) iman edince, onlardan dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre daha (dünya nimetlerinden) faydalandırdık.)** (10/Yunus/98)

Ey müslümanlar!.. Tevbe ve istiğfar olmasa sonuç cehennem ve kayıptır. Bu ince deri cehennem ateşine nasıl sabretsin? Kendinize acıyın. Kendinize acıyın! Dünya sıkıntılarında bunu yaşadınız. Sizden birine diken battığında, kızgın toprak ayağını yakarken nasıl acı çektiğini gördünüz; ya ateşten iki katman arasında olursa hâli ne olur? Ateşin içinde dostu ve arkadaşı taş ve şeytandır. Orada ancak ateşin kaynamasını ve uğultusunu işitir. Deriler yandıkça, azabı tatmaları için Allah onları yeni derilerle değiştirir. **(Fakat ne mümkün! Bilinmeli ki, o cehennem alevlenen bir ateştir. Derileri kavurup soyar. Yüz çevirip geri dönen, (servet) toplayıp yığan kimseyi (kendine) çağırır.)** (70/el-Meâric/15-18)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah azze ve celle buyurur ki: "Ey Ademoğlu! Sen bana dua edip, (affımı) ümit ettikçe ben senden her ne sadır olsa aldırmam, seni affederim. Ey Ademoğlu! Senin günahın**

semanın bulutları kadar bile olsa, sonra bana dönüp istiğfar etsen; çok oluşuna bakmam, seni affederim. Ey Ademoğlu! Bana yeryüzü dolusu günah ile gelsen, sonunda hiçbir şirk koşmadan bana kavuşsan, seni yeryüzü dolusu mağfiretle karşılarım.” Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

(Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez. Yeryüzü ıslâh edildikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. (Allah’ın azâbından) korkarak ve (rahmetini) umarak O’na dua edin. Muhakkak ki, iyilik edenlere Allah’ın rahmeti çok yakındır.) (7/el-A’râf/55-56)

Ebu Bekr es-Sıddık'ın Fazileti

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 08.11.1421 hicri

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak dünyada saadet ve ahirette azıktır.

Ey müslümanlar! Milletler ve toplumlar, seçkin ve üstün insanları ile övünürler. Onların hayatlarını okur, onlar gibi olabilmek için onları kendilerine örnek alırlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kişi sevdiği ile beraberdir."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Her mü'minin hayatında sahabenin bir katkısı vardır. Müslümanların içerisinde bulunduğu iman ve ilim, ibadet ve saadet gibi her hayır ancak onların yaptıklarının bereketiyledir. Onlar dini tebliğ ettiler ve Allah yolunda cihad ettiler. Onlar akıl ve ilim yönünden, fıkıh ve din bakımından ümmetin en üstünleridir. İbni Mes'ud şöyle der: "Birinin yolunu takip etmek isteyen ölenlerin yolunu takip etsin. Çünkü yaşayan bir kimse için fitneden emin olunmaz. Onlar Muhammed'in sahabileridir. Allah'a yemin olsun ki bu ümmetin en faziletlileri, kalpleri en temiz, ilmi en çok ve yapmacıklıktan en uzak olanlarıdır. Allah onları peygamberinin arkadaşlığı ve dinin ikamesi için seçmiştir." Şafii şöyle der: "Onlar anlayışta ve ilimde, dinde ve hidayette, ilim ve hidayet elde etmeye yarayan her yolda bizim üzerimizdedir. Bizler için onların görüşü bizim görüşümüzden daha hayırlıdır."

Allah, sahabilere övgüde bulunarak onlardan razı olduğunu ve onlar için cenneti hazırladığını bildirmiştir: **(Öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tâbi olanlar var ya, işte Allah onlardan râzı olmuştur, onlar da Allah'dan râzı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, büyük kurtuluştur.)** Onlardan her birinin takdire şayan bir çalışması ve kabul olunmuş bir ameli, İslam dininde salih eserleri vardır. Onların haberlerine vakıf olmakla kalpler dirilir, azimler kuvvetlenir. Onların izinden yürümekle saadet elde edilir. Bütün güzel hasletleriyle, seçkin eserleri ve davranışlarıyla onların kıssalarını bilmek, güzel bir örnek kazandırır. İbnu'l Cevzi şöyle der: "Selef, çocuklarına Kur'an'dan bir sure öğretir gibi Ebu Bekr ve Ömer'i sevmeyi öğretirdi."

Sahabenin en üstünü ve en faziletlisi, hayırlarda en çok öne geçeni Abdullah b. Osman b. Âmir el-Kureşi Ebu Bekr es-Sıddîk'tır. Kureyş içerisinde saygı duyulan ve sevilen, arapların neseplerini ve önemli günlerini en iyi bilen biriydi.Aklı, bilgisi ve cömertliği nedeniyle onu iyi tanırlardı. İslam gelince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i hemen tasdik etti ve doğruluktan ayrılmadı. Hiçbir zaman kendisinde bir kusur ve duraklama görülmedi. Ümmet, onun "Sıddîk" olarak adlandırılması konusunda aynı görüşte birleşmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Ben,**

"Ey insanlar! ben, sizin hepinize Allah'ın gönderdiği elçisiyim" dedim. "Yalan söyledin" dediniz. Ebu Bekr ise "Doğru söyledin" dedi." Bunu, Buhari rivayet eder.

O, erkeklerden ilk iman edendi. Ebu Bekr radıyallahu anh'ın önemli rolleri ve değerli katkıları olmuştur. O, kıymetli ve yüce bir insandır. Kararlı ve merhametli, yumuşak başlı ve cömerttir. Dinini savunmuş ve peygamberine yardım etmiştir. Hulefa-i Raşidîn'in ilkidir. Cennetle müjdelenen on sahabinin ilkidir. Oldukça hâyâlı ve çokça takva sahibidir. Malıyla, makamıyla ve ahlakıyla zengindir. Fıtratı ve aklı bozulmadığı için asla içki içmemiş ve hayatında hiçbir zaman putlara ibadet etmemiştir. Bilakis onlardan oldukça rahatsız olurdu. Asla yalan söylediği işitilmemiştir. Doğru sözlü ve dürüst idi. Allah O'ndan razı olsun ve O'nu da razı etsin.

İslam'a davet edenlerin ilki idi. Cennetle müjdelenen on sahabiden beşi; Osman, Talha, Sa'd, Zubeyr ve Abdurrahman b. Avf onun eliyle müslüman oldu. Allah onların hepsinden razı olsun. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra eziyet görenlerin ilkiydi. Başına toprak attılar. Mekke'den Habeşistan'a hicret etti. Sahabenin zirvesinde ve en yüksek mertebesinde yaşadı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, Allah'ın O'nu peygamber olarak göndermesinden ömrünün sonuna kadar arkadaşlık etti. Başkalarına nasip olmayan mükemmel bir arkadaşlık yaptı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e eşlik ederdi. Yalnızca O, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte hicret etti ve Sevr mağarasında O'nunla yalnız kaldı. Bedir Savaşı'nda, otağda O'nunla beraber kaldı.

Malı bereketli idi. Ticaret yapar ve kazancını yerdi. O'nun infakı başkalarının infakından daha üstündü. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hiçbir mal bana Ebu Bekr'in malı kadar fayda vermedi."** Allah yolunda malının hepsini harcadı. Ömer radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizlere infak etmemizi emretti. Bu benim malım olduğu bir zamana denk gelmişti. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem **"Ailene ne bıraktın?"** buyurdu. "Onun bir mislini" dedim." Yani, malının yarısını tasadduk etmişti. "Ve Ebu Bekr yanındaki bütün herşeyi getirdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Ey Ebu Bekr! Ailene ne bıraktın?"** buyurdu. "Onlara Allah'ı ve Rasulü'nü bıraktım" dedi." Ömer şöyle der: "O'nu asla hiçbir şeyde geçemeyeceğim." Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ebu Bekr es-Sıddık şerefli bir soya ve yüce bir ruha sahipti. Hiçbir kimseden bir mal ve dünyevi bir şey istemedi. Kamçısı elinden düşerdi de kimseye "onu bana veriver" demezdi. Şöyle derdi: "Dostum -sallallahu aleyhi ve sellem- bana, insanlardan hiçbir şey istememeyi emretti." Bunu, Ahmed rivayet eder.

Ümmetin iman bakımından en üstünü idi. O'nun kalbindeki iman ve yakine kimse erişemez. O'nun imanı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hariç, bu ümmetin tümünün imanıyla tartılsa onlara ağır gelirdi. Sahabenin ve ümmetin en bilgilisi ve en zekisi idi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in varlığında hüküm verir ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem O'nu onaylardı. Bu mertebe, ondan başkası için geöerli değildi. Sahabe, O'nun bu üstünlüğünü bilirdi. Ebu Said el-Hudri şöyle der: Ebu Bekr, bizim en bilgilimiz idi. Kendi döneminde çıkan her meseleyi çözdü. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ölümünü onlara açıkladı ve onları, O'nun ölümünden sonra iman üzere sabit kıldı. O'nun defnedileceği yeri ve mirasını açıkladı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem O'nu, kendi yokluğunda, İslam'ın direği olan namazı kıldırma görevine tayin etti. O'nu, Medine'den çıktığı ilk hac yolculuğunda görevlendirdi.

Şeyhulislam şöyle der: "Hac ibadetleri, ibadetler içerisinde en ince bilgi gerektirenidir. O'nun geniş ilmi olmasaydı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem O'nu görevlendirmezdi." Ve şöyle der: "O'nun nassa muhalefet eden bir tek sözü duyulmamış ve hata yaptığı şer'i bir mesele bilinmemiştir. O öldükten sonra kendisine muhalefet edilen görüşlerde O'nun görüşü, ölümünden sonra kendisine muhalefet edenlerin görüşlerinden daha kuvvetlidir."

Bütün hayatı Allah içindi. Hac, umre veya cihadın dışında bir nedenle Medine'den ayrılmadı. Sahabenin hayatta en çok zühd sahibi olanıydı. Topladığı malları Allah yolunda harcadı. Kızı Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Öldüğünde ne bir dinar ne de bir dirhem bıraktı." Allah'ın en hayırlı kuluna indirilen vahyin yazılmasında ümmetin emini idi. İnsanların en cesuruydu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra O'ndan daha çok cesaretli kimse yoktu. Şeyhulislam şöyle der: "Ebu Bekr, bütün sahabilerden kalben daha kuvvetli idi. Onlardan hiçbiri bu konuda kendisine ulaşamaz. O'nun düşmanla savaşmaktan çekindiği asla bilinmez."

Ebu Bekr, korkulan yerlerde hep önde idi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte otağda kaldı. Uhud'da ve Huneyn'de sebat gösterdi ve bozguna uğrayanlarla birlikte bozguna uğramadı. Kendisi için şöyle der: "Mağarada kaldığımız geceden sonra kalbime hiçbir korku girmedi. O gün Nebi sallallahu aleyhi ve sellem üzüntümü görünce şöyle buyurdu: **"Üzülme ey Ebu Bekr! Şüphesiz Allah bu işi (dini) tamamlamaya kefil olmuştur."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vefatı ile akıllar dehşete düşünce, kararlı ve sakin bir şekilde, etkili cümlelerle ve bütün çıplaklığı ile gerçeği söyledi: "Kim Muhammed'e ibadet ediyorsa muhakkak ki Muhammed ölmüştür. Kim de Allah'a ibadet ediyorsa muhakkak ki Allah ölmeyen diridir." Enes radıyallahu anh şöyle der: "Ebu Bekr bize hitap ettiğinde tilkiler gibiydik. Bizi öyle cesaretlendirdi ki aslanlar gibi olduk."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra ümmeti adaletle ve hikmetle başarıyla yönetti. İslam'ı yerleştirdi. Mürtedler ve benzeri bir çok muhalifine rağmen insanları çıktıkları kapıdan İslam'a geri soktu. Sahabenin görüşü en doğru ve aklı en üstün olanıydı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem sahabileriyle iştişare ettiğinde şûrada ilk önce Ebu Bekr ile konuşurdu. Büyük olaylarda bile sadece O'nun görüşüyle amel edilirdi. O'na bir başkası muhalefet etse, muhalefet edenin görüşünü değil O'nun görüşünü uygulardı. Bedir esirleri ve Hudeybiye sulhunda olduğu gibi... Ömer radıyallahu anh, peygamberimiz zamanında aklının olgunluğu ve görüşünün kuvvetliliği nedeniyle O'na müracaat ederdi. Sahabe içerisinde babası, annesi, çocukları ve çocuklarının çocukları müslüman olup Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i gören O'ndan başka biri yoktur.

Şeyhulislam şöyle der: "Onlar iman evinin ehlidir. Aralarında hiç münafık yoktur. Bu durum, Ebu Bekr'in evinden başkasında görülmez." Şöyle denirdi: İmanın evleri vardır, nifakın da evleri vardır. Ebu Bekr'in evi, iman evlerinden biridir. İmanla mamur bu evden, Sıddîk'ın kızı Aişe radıyallahu anha çıktı. O evde, babasının elinde büyüdü. Ebu Bekr radıyallahu anh, çok oruç tutar ve gece namazı kılar, çokça infak ve cihad ederdi. Kur'an okuyunca gözyaşlarını tutamaz ve insanlar, ağlamasından okuduğunu duyamazdı. İyilikte ve hayırda hep öne geçerdi. Bir günde oruçlu olur, cenazeye katılır, hasta ziyaret eder ve fakiri doyururdu. Bütün bunlar bir kişide toplanırsa o mutlaka cennete girer.

Ebu Bekr, insanların en düzgün konuşanı ve en güzel hitabeti olanıydı. Huzurunda ve yokluğunda Nebi sallallahu aleyhi ve sellem adına hitap ederdi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelen gruplarla ilk O görüşürdü. Bunu O'nun önüne geçme olarak değil, hazırlık olması için yapardı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı hiç hatası olmadı. O da -sallallahu aleyhi ve sellem- O'nu çok sevdi. Amr ibnu'l Âs şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! İnsanların hangisi sana daha çok sevimli?" dedim. **"Aişe"** buyurdu. "Erkeklerden?" dedim. **"O'nun babası"** buyurdu. "Sonra kim?" dedim. **"Ömer"** buyurdu." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem O'nu sabah-akşam evinde ziyaret eder, O'nunla yalnızlığını giderirdi. O'na "Kardeşim, arkadaşım" derdi. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Anne-babama aklım erdiğinde dine (İslam'a) inanıyorlardı. Hiçbir gün geçmedi ki, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem günün iki ucunda, sabah ve akşam bize gelmesin."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem O'na ilimden, dinden ve müslümanların maslahatlarından konuşurdu. Bizler, Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in sevdiğini severiz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ebu Bekr, ne iyi bir adamdır."** Bunu, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem mağarada üzüntüsünü görünce O'na acır ve şefkat gösterir. O'na şöyle der: "Üzülme! Şüphesiz Allah bizimle." Peygamberimiz O'nun kızıyla evlendi. O, kadınlar arasında en çok sevdiği idi. O'nun kucağında ve odasında vefat etti. Aişe radıyallahu anha bu ümmet için mübarektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem O'nu yumuşak başlılıkta iki peygambere, İbrahim ve İsa'ya benzetti. Bunu İmam Müslim rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e canıyla ve malıyla destek oldu. Malını, İslam'ın zaferi için Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e bağışladı. Öyle ki, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Kimin bizim yanımızda verdiği bir şey varsa onun karşılığını verdik. Ebu Bekr'in verdiği hariç; muhakkak O'nun bize verdiğinin karşılığını, Kıyamet günü Allah verecektir."** Bunu Tirmizi rivayet eder. Ebu Bekr cennettedir. Hatta O, bu ümmetin peygamberinden sonra cennete girecek ilk kişisidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sen yâ Ebu Bekr, ümmetimden cennete girecek ilk kişisin."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Hatta Ebu Bekr, cennete namaz kapısından, cihad kapısından, sadaka kapısından ve Rayyân kapısından çağrılır.

Sahabiler -Allah onlardan razı olsun- O'nu sevdiler ve takdir ettiler. Ömer radıyallahu anh şöyle der: "Ebu Bekr'in bir gecesi ve gündüzü Ömer'den ve Ömer'in ailesinden daha hayırlıdır." Ve şöyle der: "Ebu Bekr, efendimiz ve bizim en hayırlımızdır." İbni Ömer şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Ebu Bekr'e hiç kimseyi eş tutmazdık." Bunu, Buhari rivayet eder. O'na olan sevgilerinden dolayı sahabiler çocuklarına O'nun adını verdiler. Ali b. Ebi Talib radıyallahu anh çocuklarından birine Ebu Bekr, bir diğerine Ömer adını verdi.

İşte bunlar, ey Allah'ın kulları; Ebu Bekr es-Sıddîk'ın menkibelerinden bazılarıdır. Allah O'ndan razı olsun ve O'nu da razı etsin, O'nu en iyi şekilde mükafâtlandırsın.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in arkadaşının hakkını bilin ve O'na gereken değeri verin.

(Mü'minler arasında Allah'a verdikleri sözde içtenlikle sebat gösteren nice erkekler vardır. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi. Kimisi de beklemektedir. Onlar hiçbir şeyi değiştirmemişlerdir.)

Allah beni ve sizleri mübarek eylesin...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki; efendimiz ve peygamberimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah; O'na, ailesine,ashabına salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey müslümanlar!

Burada bir başka konu daha var ki o da şudur: Bu ümmet, başlangıcı nasıl salih olmuşsa ancak öyle salih olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabı, O'ndan sonra insanların en hayırlısıdır. Onların hallerini, ahlaklarını ve hayat hikayelerini bilmek Muhammed'in örnekliğinde yaşamak isteyen bir mü'minin yolunu aydınlatır. Onların haberleri kalplerin ilacıdır, akılların kirden ve ayıptan kurtuluşudur. İzinde gidilecek bir örnektir. Yolunda yürünecek bir ışık kaynağıdır. Sonradan gelenler öncekilerin faziletini bilsin ve onların yolu üzere yürüsün.

Konuşmalarında doğru sözlü ol ki, sıddîklardan olasın. Malından Allah yolunda harca ki, günahlarına keffaret olsun. İnsanlara iyilik et. İyilik ile gamlar ve kederler yok olur. Allah yolundaki eziyetlere sabret. Bu, salihlerin daima yaptığı bir iştir. Helal kazanç ile yetin ki, malın bereketlensin. İnsanların elindekine bakma, onların en izzetlisi olursun. Hayatta zühd ile yaşa, dünya sana kendiliğinden gelecektir. Yakin ve iman ile cennet basamaklarında yükselirsin. İlimden nasibini al; çünkü o, başarılı olanların şiarıdır. Hayatının tümünü Allah'a has kıl ki, Allah'ın kulları arasında en mutluları olasın. Güvenilir ol ki, sonun güzel olsun. Sözün ve davranışın hikmetli olsun ki, görüşü tercih edilen olasın. Orucu, namazı, fakirleri doyurmayı ve hasta ziyaretini, cenazeye katılmayı çokça yap ki cennette bütün bunların kapılarından çağrılasın. Yumuşak huylu ve affedici ol ki, bağışlanasın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerine değer ver. Çünkü onlara değer vermen peygamberine olan sevginin ürünüdür. Onları sev ki, onlarla birlikte haşrolasın. Bunlar sıddîkların sıfatlarıdır. Bunlarla sıfatlan ki, onların arasına katılasın.

Ve bilin ki Allah sizlere salât ve selam getirmenizi emretmiştir...

Duaya sarıl!

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 13.04.1423 Hicri - 13.06.2003 Miladi

Yerin-göğün Rabbi Allah'a hamdolsun. O, her nimeti bağışlayan, duayı işitendir. Darlığı ve zorluğu ortadan kaldırır. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. En hayırlı isimler onundur. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Yüce hanif dini ile gönderilendir. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve takva ehli sahabilerine salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra; Allah'dan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. O'na tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin.

Ey müslümanlar!.. Bilin ki yerde ve gökte Allah'ın kaza ve kaderi dışında hiçbir şey olmaz. Allah'ın dilemesi ve yaratması olmadan hiçbir sevimli ya da sevimsiz iş gerçekleşmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz her şeyi bir kader ile yarattık.)** (54/el-Kamer/49)

Allah, işleri yöneten ve kalplerde olanı bilendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Görmekte olduğunuz gökleri direksiz olarak yükselten, sonra Arş'a istiva eden, güneşi ve ayı emrine boyun eğdiren Allah'tır. Her biri muayyen bir vakte kadar akıp gitmektedir. O, Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için her işi düzenleyip ayetleri açıklamaktadır.)** (13/er-Ra'd/2)

Mutluluk için bir takım sebepler yaratmış, bedbahtlık için de bir takım sebepler yaratmıştır. Etkenleri sebeplerine göre düzenlemiştir. Sebeplerini yaratmış ve sebeplerin etkilerini yaratmıştır. O'nun dilemesine ve iradesine hiçbir şey hükmedemez. Dilerse yaratır ve bir şeyi etkensiz olarak yoktan var eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Dilediği şeyleri mutlaka yapandır.)** (85/Buruç/16) Ve şöyle buyurur: **(Bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir.)** (7/el-Araf/54)

Dua, Allah katında en değerli şeydir. Allah duayı, hayırların elde edilmesi ve şerlerin defedilmesi için koymuştur. Dua, hayırları ve bereketleri kazanmak için büyük bir sebeptir. Hoşlanılmayan şeylerin, kötülüklerin ve sıkıntıların giderilmesi için de bir sebeptir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Dua inene de, inmeyene de fayda verir."** Dua; kaderdendir. her hayrı getiren ve her şerri defeden faydalı etkenlerdendir. Allah Teâlâ, bir çok ayette kullarına dua etmelerini emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin ki kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.)** (40/el-Mü'min/60)

Duanın gerçeği, dünyevi ve uhrevi ihtiyaçların giderilmesinde, sıkıntıların ortadan kaldırılmasında, dünyevi ve uhrevi kötülüklerin ve hoşlanılmayan şeylerin defedilmesinde Allah Teâlâ'ya rağbetin yüceltilmesidir. Dua ile; Alemlerin Rabbi'ne ibadet edilir. Çünkü dua kalbin Allah Teâlâ'ya bağlanmasını, O'na karşı samimi olmayı; fayda sağlamada ve zararı defetmede Allah azze ve celle'den başkasına yönelmeyi içerir. Dua, Allah'ın her şeye gücü yettiğine ve hiçbir şeyin O'nu aciz bırakamayacağına, her şeyi bildiğine ve hiçbir şeyin O'na gizli kalamayacağına,

Rahman ve Rahim olduğuna, diri ve Kayyum olduğuna, cömert ve kerem sahibi olduğuna, cömertliğinin ve kereminin sınırı olmadığına, iyilik ve ihsanının bitmeyeceğine, bereket hazinelerinin tükenmeyeceğine yakinen inanmayı içerir.

Bu ve benzeri yüce sıfatlar nedeniyle Allah subhanehu'dan ümit edilir ve O'na dua edilir. Göklerde ve yerde olanlar, dillerinin çeşitliliğine rağmen ihtiyaçlarını O'ndan isterler. Dua, kulun Rabbine ihtiyacını ve zaruretini içerir. İşte bu yüce anlamlar ibadetin gerçeğidir.

Duanın şanı ne yüce ve etkileri ne büyüktür! Bu nedenle, duanın fazileti hakkında Ebu Davud ve Tirmizi'nin Numan b. Beşir kanalıyla rivayet ettiği şu hadis gelmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dua ibadetin ta kendisidir."** Tirmizi, bu hadis için "Hasen-Sahih bir hadistir" der. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Dua ibadetin beynidir."** Bu hadisi; Tirmizi rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh da Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Hiçbir şey Allah katında duadan daha değerli değildir."** Bu hadisi Tirmizi, İbni Mace ve Hakim rivayet eder.

Dua ibadet olduğu için, onun ancak Allah Teâlâ için yapılması gerekir. Allah'dan başka bir meleğe, ya da bir peygambere, bir veliye ya da bir cine dua edilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde, Allah ile birlikte başkasına yalvarmayın.)** (72/el-Cin/18) Allah'dan başka bir peygambere ya da meleğe, bir veliye ya da cine, bir yatıra ve benzerine dua eden kişiyi İslam'dan çıkaran bir şirk ile ibadette Allah Teâlâ'ya şirk koşmuştur.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim Allah ile birlikte başka bir ilaha ibadet ederse, -ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur- o kimsenin hesabı ancak Rabbinin nezdindedir. Şurası muhakkak ki kafirler iflah olmaz.)** (23/el-Mü'minun/117) **(Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere ibadet etme. Eğer bunu yaparsan, o taktirde sen mutlaka zalimlerden olursun. Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O, hayrını kullarından dilediğine eriştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir.)** (10/Yunus/106-107) **(O gün Allah, onların hepsini toplayacak; sonra meleklere: "Size ibadet edenler bunlar mıydı?" diyecek. (Melekler de): "Sen yücesin, bizim dostumuz onlar değil, Sensin. Belki onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmıştı" diyecekler.)** (34/Sebe/40-41)

Allah'ın kulları!.. Müslüman her saatte ve her vakitte, dünya ve ahirette kendisine fayda verecek bir hayır elde etmek ve dünyada ve ahirette kendisine zarar verecek bir şerri ve kötülüğü defetmek için duaya muhtaçtır.

Kim dua etmeye muvaffak kılınırsa Allah onun için büyük bir hayır kapısı açmıştır. Ona sımsıkı sarılsın! Müslüman küçük-büyük bütün ihtiyaçlarını Rabbinden istemelidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biri ihtiyacını, ayakkabısının bağını bile Rabbinden istesin!"**

Müslüman her nimeti, küçük-büyük her ihtiyacı üzerinde düşünse yakinen bilir ki, Allah Teâlâ onu yoktan var edip; kudreti, ihsanı ve keremiyle ona sunmasaydı asla

onu var edip ondan faydalanamazdı. Duanın değerini hafife alan nefsinin büyük bir hayırdan pay almasına engel olmuştur.

Ey müslüman!.. Hemen olsun sonraya bırakılmış olsun dua ile birlikte karşılığı da vardır. Ömer radıyallahu anh şöyle der: "Şüphesiz ben duanın karşılığının derdini taşımıyorum. Bilakis dua etmenin derdini taşıyorum. Çünkü dua etmek bana ilham edilince karşılığı da onunla birliktedir." Ubade b. Samit radıyallahu anh Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yeryüzünde Allah'a dua eden hiçbir müslüman yoktur ki Allah ona istediğini vermesin ya da bir benzeri kötülüğü ondan uzaklaştırmasın. Tâ ki bir günahı ya da akrabalık bağını kesmeyi istemesin."** Topluluktan bir adam der ki: "Öyleyse çokça yapalım!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah('ın lütfu ve ihsanı) daha çoktur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-Sahih bir hadistir." Hakim bu hadisi Ebu Said el-Hudri kanalıyla rivayet eder ve şu ziyadeyi zikreder: **"Ya da bir benzerini onun için (ahirete) saklar."**

Ey müslüman!.. Daima duaya sarıl! Kalbin Allah Teâlâ'ya bağlı olsun. Allah azze ve celle'den bütün ihtiyaçlarını gidermesini dile! Çünkü O, her şeye gücü yetendir. Bir şeyi diledi mi, onun sebeplerini yaratır. Ya da kudreti ve dilemesi ile yoktan var eder. Duana İslam'ı ve tüm müslümanları da ortak et! Allah'ın her yerde İslam'ı ve İslam ehlini üstün kılmasını, her yerde İslam'ı ve İslam ehlini korumasını ve İslam düşmanlarını alçaltmasını dile! Özellikle de müslümanların musibetlerinin arttığı, Allah Teâlâ'dan başka kimsenin kurtaramayacağı bir hale düştükleri bu çağda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak dua et. Allah Teâlâ O'na şöyle emreder: **(Bil ki Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendinin hem de mü'min erkek ve mü'min kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.)** (47/Muhammed/19) Arşı taşıyan melekleri örnek al! Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(Arşı yüklenen ve bir de onun çevresinde bulunan (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na iman ederler. Mü'minlerin de bağışlanmasını isterler: Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru! (derler).)** (40/Mü'min/7) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulur: **"Müslümanların işiyle ilgilenmeyen onlardan değildir."** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinize yalvara yalvara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.)** (7/el-A'râf/55-56)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın. Bizi ve sizleri içindeki ayetler ve hikmetli zikir ile faydalandırsın. Bizleri peygamberlerin efendisinin sünneti ve doğru sözüyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler, Yüce Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. O, Rahman ve Rahim'dir. O'na hamdeder ve geniş lütfu nedeniyle O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, kuvvetli ve sağlamdır. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed O'nun kulu ve güvenilir elçisidir. Allah'ım! Kulun ve Rasulün Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam eyle!

Bundan sonra... Emirleri yerine getirerek ve yasaklarını terkederek Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ki nimet cennetlerini kazanın. Allah'ın dosdoğru şeriatı ile dünyanız düzene girsin.

Allah'ın kulları! Müslümanın ihlas ile bütün kalbiyle dua etmesi Allah azze ve celle'ye en sevimli ameldir. Allah Yüce Kitabı'nda şöyle buyurur: **(Kullarım beni sana soracak olurlarsa : Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar.)** (2/el-Bakara/186) Ve şöyle buyurur: **(Haydi, kafirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, Allah için dindar ve ihlaslı olarak dua edin!)** (40/el-Mü'min/14)

Müslümanın duanın az ve öz olanını seçmesi müstehaptır. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem duanın kapsamlı (sözleri az anlamı çok) olanını müstehap görür, bunun dışında olanını terkederdi." Bu hadisi Ebu Davud iyi bir senetle rivayet eder.

Müslüman gücü yettiğince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in dualarını ezberlemeye çalışmalıdır. Duanın en kapsamlılarından biri de şudur: **(Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru!)** (2/el-Bakara/201)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem her durum için dua ve zikir belirlemiştir. Kişinin dua etmeden önce salih bir amel işlemesi, Allah'ın kendini övgüyle zikrettiği isimlerden bazısı ile Allah'a övgüde bulunması, peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selam getirmesi müstehaptır. Çünkü dua, O'na salâtta bulununcaya kadar gökle yer arasında asılı kalır. Allah'ın salâtı ve selamı O'nun üzerine olsun. Allah'a en güzel isimleri ile ve Allah'ın güzel isimlerinden kendisine uygun olanı ile yönelir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.)** (23/el-Mü'minun/118) Ve Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Bizi rızıklandır; zaten sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.)** (5/el-Maide/114) Müslümana düşen yiyeceğinin temiz ve kazancının helal olması, onu helal yolda harcamasıdır. Çünkü helal yemek ve helal yoldan giyinmek duanın kabul edilmesinin nedenlerindendir.

Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Kim bana bir salât getirirse Allah da ona bunun karşılığı on salâtta bulunur."**

Hicretten Alınacak Dersler

Şeyh Usâme el-Khayyât
Mekke, 27.12.1423 Hicri - 28.02.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Günlerin geçip gitmesi sizin için güzel bir ibret olsun. Yılların tükenmesini, ecellerin bittiğini ve yolculuğun yaklaştığını haber verdiğini sürekli olarak hatırlayın. Gözlerin şaşkınlıktan bakakalacağı günün korkusundan nefislerinizi kurtarın!

Ey Müslümanlar! Ümmetlerin ve halkların, toplumların ve fertlerin hayatlarındaki büyük olaylar karşısında durup düşünmek gerekir. İçerdiği ibretlerden ve anlamlardan, işaret ettiği faydalardan ve metotlardan, yönelttiği yollardan yararlanmak gerekir. Yola koyulan kişi o yolla sayesinde hatalardan uzak engellerden kurtulmuş bir şekilde amacına ulaşır. Hedefine varır ve istediğini elde eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hayatında tarihin akışını değiştiren olaylar vardır. Bu olaylar en büyük örneği ortaya çıkarmış ve arkasında en güçlü etkileri bırakmıştır. Mübarek hicret olayı, bunların içerisinde önemli ve değerli bir yer tutar. Öyle ki hicret; başlı başına bir fetih ve yüce bir zaferdir. Bu dinin üstün ve hakim gelmesi, kafirlerin yenilgiye ve aşağılığa uğramasıdır.

Ey kardeşler! Hicret esnasında gelişen olaylarda sayılamayacak ve açıklanamayacak kadar çok dersler ve ibretler, faydalar ve anlamlar vardır. Fakat bunların en belirgini ve en açığı, her olgun düşünce ve doğru görüş sahibine kendini gösteren şu iki büyük faydadır:

Birincisi; inancın topraktan daha değerli ve tevhidin yurttan daha yüce olduğudur. İman, vatanlardan daha önemlidir. İslam; yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşten, salma atlardan ve sağmal hayvanlardan, dünya hayatının bütün metaından daha hayırlıdır.

Bu anlayış, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in arkadaşı Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh ile birlikte bu mübarek ve haram bölgeden, bu temiz topraklardan hicret etmek üzere çıkmasında açıkça görülmektedir. İmam Ahmed'in Müsnedi'inde, Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde, Abdullah b. Ali b. Hamra ez-Zühri'den sahih bir senetle rivayet ettikleri hadis bu gerçeği şöyle tasvir eder: "Abdullah der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Hazvera mevkiinde durup şöyle buyurduğunu gördüm**: "Allah'a yemin olsun ki şüphesiz sen Allah'ın en hayırlı toprağısın. Allah'ın, Allah'a en sevimli toprağısın. Şayet senden çıkarılmış olmasaydım çıkmazdım."** Tirmizi Süneni'nde İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla sahih bir senetle rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mekke için şöyle der: **"Ne iyi bir beldesin! Bana ne çok sevimlisin! Şayet kavmim beni senden çıkarmasaydı, senin dışında bir yerde oturmazdım."** Sonra Mekke, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in doğduğu yerdir. Çocukluk ve gençlik dönemlerini orada geçirmiştir. Alıştığı yerlerden çıkmak ve vatandan ayrılmak kişinin yüklenebileceği en zor iştir. Fakat O, bu temiz beldeden Rabbi'nin rızasını tercih ederek çıkmıştır.

Yaratıcısına itaati, dininin çıkarını ve inancının yayılmasını tercih etti. Davet yolundaki engellerin kalkması ile hidayet dairesinin genişlemesini ve geniş ufuklara ulaşmasını, insanların seçme hakkına ve karar verme hürriyetine sahip olmasını tercih etti. Bütün bunları tercih ederken Allah Subhanehu'nun şu kavliyle amel etti:

(Ve de ki: Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.) (18/el-Kehf/29) **(Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır.)** (2/el-Bakara/256)

İkincisi ise; Allah Teâlâ'nın mü'min ve sadık kullarıyla birlikte olduğuna kesin olarak inanmaktır. Bu kesin inanışı batılın rüzgarları, batıl ehlinin korkutma ve tehditleri sarsamaz. O, iki değerli muhacirde bu açıkça kendini gösterir. İçinde bulundukları mağaranın kapısına müşriklerin ulaşmasıyla olay ciddi ve tehlikeli bir hal alınca ve Ebu Bekr radıyallahu anh "Allah'a yemin olsun ki Ey Allah'ın Rasulü, onlardan biri ayaklarının ucuna baksaydı bizi görürdü" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem imanın en yüksek derecesini yansıtan şu sözünü söyler: **"Ey Ebu Bekr! Üçüncüleri Allah olan iki kişiye ne olacağını zannediyorsun?"** Allah Subhanehu Kitabı'nda bunu doğrulayarak, nimetlerini hatırlatırken şöyle buyurur: "**(Eğer siz ona yardım etmezseniz, ona Allah yardım etmiştir: Hani, kafirler onu çıkardıklarında, O, ikinin ikincisinden ibaretti. O zaman onlar mağaradaydılar. O, arkadaşına: "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona kalp rahatlığı ve huzuru (sekinet) indirmiş, onu görmediğiniz ordularla desteklemiş, kafirlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın kelimesi ise, en yüce olandır. Allah; azizdir, hakimdir.)** (9/et-Tevbe/40)

Ey Allah'ın kulları! Hangi birliktelik bu birlikteliğe eşit olabilir? Hangi kuvvet bu kuvvete denk olabilir? Şüphesiz bu, bütün afetlerden koruyan sağlam bir kaledir. Her türlü sıkıntı için hazırlıktır. Kötülük oklarından koruyan zırhtır.

Fakat yardım ve destek, koruma ve başarılı kılma şeklinde gerçekleşen bu özel birlikteliği Allah Teâlâ yalnızca ibadette Allah'ı birleyerek ve şirki terk ederek, emirlerini yerine getirerek ve yasaklarından kaçınarak Allah'ın hakkını yerine getiren ihsan ve takva sahibi Allah dostlarına has kılmıştır.

Allah'ın kulları! İslam Ümmeti'nin bu mübarek hicret olayından alınacak ibret ve dersleri alması gerekir. Çünkü bu dersler ve ibretler bitip tükenmeyen bir yardım ve yardımcı, sonu gelmeyen bir azıktır. Dün olduğu gibi bugün de üstünlük ruhunu ve bunun getirdiği yükseliş ve hakimiyet unsurlarını canlandırır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Çünkü Allah, sakınan ve güzel amel edenlerle beraberdir.)** (16/en-Nahl/128)

Ey Allah'ın kulları! Hicret küfür diyarından İslam diyarına intikal olduğu gibi aynı zamanda günahların terk edilmesi ve Allah'ın yasakladığı her şeyden de uzak durmaktır. Buhari rahimehullah'ın Sahihi'nde, Abdullah b. Amr b. El-As radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman; Müslümanların dilinden ve elinden kurtulduğu kimsedir. Muhacir, Allah'ın yasakladıklarını terk eden kimsedir."**

Ey Allah'ın kulları! Sizleri bu yüce dereceye ulaştıracak her şey için çalışın ki hayatınız iyi ve haliniz düzgün olsun, Rabbiniz'in rızasını kazanın.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın kullarının en hayırlısına, Muhammed b. Abdullah'a salât ve selamda bulunun. Allah'ın Kitabı'nda bu size emredilmiştir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Allah ve melekleri peygambere çok salavat**

getirirler. Ey iman edenler siz de ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.) (33/el-Ahzab/56)

Makbul Hacc

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 28/11/1423 Hicri – 31/01/2003 Miladi

Allah'tan hakkıyla korkun! Gizli ve açık hallerinizde O'nu gözetin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i İmran/102)

Burada bulunan bu topluluk, hacc mevsiminde, İbrahim aleyhisselam'ın binlerce yıl öncesinden yaptığı ve Kıyamet'e kadar sürecek çağrısına katılarak, tekbir ve kelime-i tevhid sesleriyle yola çıktı.

Bu imanlı topluluğa ve her bir yönden gelerek bir araya toplanmış hacılara bir göz atacak olursak, bu ümmetin gerçek görüntüsü ortaya çıkar. Kendisine karşı ne kadar tuzaklar kurulup oyunlar oynanırsa oynansın; bu ümmet çağrısının ve Kitabı'nın ebediliği nedeniyle ebedi bir ümmettir. Gece ve gündüz olduğu müddetçe var olarak kalacaktır. O; fiilleri, ilkeleri ve imanı, merhamet ve adaleti ile ümmetlerin en üstünüdür.

Bu topluluk Mekke ve Medine diyarına gelmiştir. Bu diyarın sakinlerine düşen görev onları gereği gibi ağırlamaktır. Dini açıdan üzerlerine düşeni yerine getirmek ve hacılarla ilişkilerinde Allah'tan korkmaktır.

İhramda ve Mekke'ye gidişte, Arafat'tan inişte ve Mina'da gecelemede, tavafta ve sa'yda, nasihatte ve yol göstermede, alış-verişte onları Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine yönlendirmektir.

Beytullah'a gelenin korunmasını ve güvenliğini Allah azze ve celle üstlenmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Üç kişi Allah'ın korumasındadır: Allah'ın mescidlerinden bir mescide çıkan adam, Allah yolunda savaşa çıkan bir adam ve hacc için yola çıkan bir adam."** Bu hadisi, Humeydi, Müsnedi'nde rivayet eder.

Hacı kardeşim!.. Attığın her adımda senin için bir ecir vardır. Bu ecri ancak Muhammed Mustafa'nın şu hadisi en güzel şekilde açıklayabilir: **"Hacc yapanın devesi her arka ayağını kaldırıp ön ayağını koyduğunda mutlaka Allah Teâlâ bununla ona bir sevap yazar, ya da bir günahı ondan siler veya bununla onu bir derece yükseltir."** Bu hadisi; Beyhaki, Şuabu'l İman isimli eserinde rivayet eder. Hadis hasendir.

Tevhid nidasıyla "Lebbeyk, Allahumme lebbeyk / Buyur Allah'ım buyur!" diyerek seslendiğinde bütün kainat seninle birlikte Allah'ı birler ve O'nu hamd ile tesbih eder. Taşlar da "Lebbeyk" diyerek telbiye getirir ve ağaçlar da bu çağrıya katılır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Telbiyede bulunan (Lebbeyk... diyen) hiç bir müslüman yoktur ki, şuradan ve şuradan (sağdan ve soldan) yeryüzünün sonuna kadar onun sağında ve solunda bulunan taş, ağaç, sert toprak onunla birlikte telbiyede bulunmasın."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Bu dünyadaki mükafattır; ya ahiretteki mükafat nasıl olacaktır?

Hacc yapan kimse, Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Makbul haccın karşılığı ancak cennettir"** hadisini duyunca bu büyük sevabı ve yüce bağışı arzular. Bunun üzerine makbul bir haccı nasıl yapabileceğini soruşturur.

İbni Ömer radıyallahu anhuma, "Ne çok hacc yapan var!" dediğinde Mücahid'e şöyle der: "Onlar ne kadar da az! Sen, "Ne çok gelen var!" de."

Makbul hacc, Allah için ihlası gerektirir. Kim evinden övgü ve sena, gösteriş ve rekabet için çıkarsa ameli ve çabası boşa gitmiştir. Allah Teâlâ, kutsi hadiste şöyle buyurur: **"Kim bana bir başkasını ortak koşarak bir amel işlerse, O'nu ve şirkini terk ederim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem haccın yalnızca Allah için olmamasından sakındırır ve Rabbi'nden yardım dileyerek şöyle dua ederdi: **"Allah'ım! İçinde riya ve gösteriş olmayan bir hacc (dilerim)."** Bu hadisi İbni Mace, Enes b. Malik kanalıyla rivayet eder.

Hacc elbisesini giyen kişi, Allah'ın önünde boyun eğmeli ve kalbini, yaptığını beğenme hastalığından arındırmalıdır. Daha da ötesi; ne kadar büyük olursa olsun, Allah'ın ona bağışladığı nimetler önünde amelini çok küçük görmelidir. **(Eğer Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız!)** (14/İbrahim/34)

Hacc ibadetleri kutsallığı olan yüce mekanlarda yapılır. Haccın doğru-dürüst olmasının bir gereği de, bu mekanlarda bozgunculuk yapmanın ya da günah işlemenin ötesinde oralara saygı göstermektir. Kötü niyetli insanların bu büyük münasebeti fırsat bilmeleri ve onun kutsiyeti arkasına gizlenmeleri, bu şekilde yıkıcı amaçlarını gerçekleştirmek, bozuk inançları ve sapık düşünceleri yaymak, insanların mallarını yağmalamak üzere (Mekke ve Medine) diyarına gelmeleri ise çirkin bir davranıştır. **(Kim orada (Mescid-i Haram'da) zulüm ile haktan sapmak isterse, ona acı azaptan tattırırız.)** (22/el-Hacc/25)

Haccın doğru-dürüst olmasının bir gereği de; az ya da çok her şeyde onun, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun olmasına çalışmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden hiç bir şeye ters düşmemeye gayret göstermektir. Her konumda ve her sözde O'nun sünneti, ümmetine nakledilmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hacc ibadetlerinizi benden alın!"** Sünnetlerde ihmalkar davranmak vaciplerde ve rükünlerde ihmalkar davranmaya sevk edebilir. Hayırların hepsi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini öğrenmektir.

Haccın doğru-dürüst olmasının bir gereği de; şeriata tamamen teslim olmak, Allah'ın ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emirlerine boyun eğmek, anlamını bilmediği şeylerde -hikmetini bilmese de- güzel bir şekilde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e uymaktır.

Ömer el-Faruk radıyallahu anh, Haceru'l Esved'i öper, "Allah'a yemin olsun ki ben senin bir taş olduğunu, zarar ve fayda vermediğini biliyorum. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sana el sürdüğünü görmeseydim sana el sürmezdim" der ve ona el sürer. Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Makbul haccın parası, mutlaka temiz ve helal bir kazançtan olmalıdır. Çünkü haram nafaka, duanın kabul olmasını engelleyen faktörlerdendir. Taberani'de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kişi, temiz bir nafaka ile hacc yapmak üzere çıktığında ve ayağını üzengiye koyup "Lebbeyk, Allahumme lebbeyk / Buyur, Allah'ım, buyur" dediğinde semadan bir münadi şöyle seslenir: "Buyur, (ibadetinde) yardım edildin. Azığın helal, bineğin helal ve haccın makbuldür." Pis kazançla yola çıktığında ve ayağını üzengiye koyup "Lebbeyk" dediğinde semadan bir münadi şöyle seslenir: "Buyurma, (ibadetinde) yardım edilmedin. Azığın haram ve nafakan haramdır ve haccın makbul değildir.**"

Makbul haccın günleri Allah'ı zikretmekle ihya edilir. Kur'ân ayetleri okunarak aydınlatılır. Tevbe ve istiğfarla, iyilik yapmakla ve Allah azze ve celle'ye davet ile arındırılır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah yolunda savaşa çıkan, hacc yapan ve umre yapan; Allah'ın huzuruna gelen elçilerdir. (Allah) onları çağırdı, onlar da O'nun çağrısına katıldı. O'ndan istediler ve O da onlara verdi."** Bu hadisi İbni Mace rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e makbul hacc sorulur. Şöyle buyurur: **"Yemek yedirmek ve selamı yaymaktır."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Vakitleri ibadet ve taatle doldurmak haccı yok edici âfetlerden ve hasenat hırsızlarından korur. Haccın doğruluğunu artırır. Hacc günleri faziletli günler, o mekanlar faziletli mekanlardır. O günlerde ve o mekanlarda sevaplar kat kat artar. Geçmiş Müslümanlar bu ibadete başlayınca vakitlerini zikir ve tesbihle, kelime-i tevhid ve hamd ile değerlendirirdi.

Bu yüce mekanlarda hacc yapan kimsenin niteliği huzur ve sükunet olmalıdır. Bu ibadetin adabına uymalı, sesini yükseltmemeli, başka Müslümanları rahatsız edip onlara eziyet vermemeli, ibadetini ve duasını sakince yapmalıdır.

Makbul hacda telbiye kesilmeyen bir zikirdir. Telbiyenin öyle anlamları da vardır ki, kalbin derinliklerine yerleşse müslümanın hayatını düzeltir ve yaşamını güzelleştirir. Telbiye; kulluk, itaat ve boyun eğme ilanıdır. "Lebbeyk, Allahumme, lebbeyk! Lebbeyke la şerike leke lebbeyk! İnne'l hamde ve'nni'mete leke ve'l mülk! La şerike lek / Buyur Allah'ım buyur! Buyur, senin ortağın yoktur, buyur! Hamd ve nimet sana aittir, mülk de! Senin ortağın yoktur!"

Hacda iyi arkadaş, zayıf düştüğünde sana destek olur. Unuttuğunda sana hatırlatır. Hayır yolunu sana gösterir ve kötü yoldan seni sakındırır. Makbul bir hacc yapmak isteyen, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in, Buhari'de rivayet edilen şu buyruğunu yerine getirir: **"Kim Allah için hacc yapar da fahiş söz söylemez ve günah işlemezse, annesinin onu doğurduğu günde olduğu gibi (günahsız olarak) döner."**

Evet; makbul bir hacc yapmak isteyen azalarına çekidüzen versin. Gözü fuhşiyata bakmasın. Dili boş sözler konuşmasın. Eli, hiç kimseye eziyet için uzanmasın. Kalbi, haset ve buğz barındırmasın.

Makbul bir hacda, büyüklere saygı duyulur ve küçüklere merhamet edilir. Güçsüzlere destek verilir. Vücut, elbise ve mekan temizliği korunur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah tevbe edenleri sever ve temizlenenleri sever.)** (2/el-Bakara/222)

Aişe radıyallahu anha'nın rivayet ettiği şu davranış da, İslami yüce bir davranıştır: "(İhrama gireceğinde) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ihrama girişi nedeniyle, Beyti tavaf etmeden önce de ihramdan çıkışı nedeniyle koku sürerdim." Yine Aişe radıyallahu anha'dan, şöyle dediği rivayet edilir: "Sanki, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ihramlıyken saç ayrımlarındaki koku ışıltısına bakar gibiyim." Bu iki hadisi Buhari rivayet eder.

İşte bu; her bir ferdin diğer kardeşlerinin hislerine saygı duyduğu toplum... Koku ile dahi olsa onlara eziyet vermekten kaçınır. Güzel bir görüntü ile; kalbe sevinç veren, nefisleri razı eden, sevgi ve ülfet çeken bir görüntü ile onların karşısına çıkar. Bu nedenle Cuma ve bayram için gusletmek İslam'ın sünnetlerinden ve taleplerinden biri olarak belirlenmiştir.

Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Hacc ile umrenin arasını sıklaştırın. Çünkü o ikisi tıpkı körüğün;demirin, altının ve gümüşün pasını gidermesi gibi fakirliği ve günahları giderir. Makbul haccın sevabı ise ancak cennettir."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Allah Teâlâ'nın, bazı mübarek günlerde bağışları vardır. Allah'ın kullarından başarılı kılınanlar bunlara erişir. Bu Zilhicce'nin ilk on günüdür.

İbni Abbas radıyallahu anhuma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün yoktur ki, bu günlerden -yani on günden- Allah'a daha sevimli olsun."** Dediler ki: Allah yolunda cihad etmek de mi ey Allah'ın Rasulü? **"Allah yolunda cihad etmek de; ancak canıyla ve malıyla cihada çıkan ve onlardan hiçbir şey geriye dönmeyen kimse müstesna."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Geçmiş Müslümanlar Zilhicce'nin ilk on günü girince iyilik ve ibadette daha gayretli ve ciddi olurlardı. Zikir ve duayı çokça yapar, Allah'ı daha çok yüceltirlerdi. Çokça nafile namaz kılmak, kelime-i tevhid ve tekbir getirmek, Allah'a hamdetmek, Kur'ân okumak, fakirlere ve muhtaçlara sadaka vermek, darda olanlara yardım etmek, anne-babaya iyi davranmak, gece namazı ve benzeri ibadetler o günlerde yapılabilecek ibadetlerden bazılarıdır. Hacc yapanın dışındaki kişilerin bu on günde tutabildiği kadar oruç tutması, özellikle de Arafe günü oruç tutması bu ibadetlerdendir. Sahih-i Müslim'de, Rasululllah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Öncesindeki senenin ve sonrasınki senenin günahlarını affettirmesini Allah'tan umarım."** Zilhicce'nin ilk on günü yapılan ibadetlerden biri de Allah Teâlâ'yı yücelterek tekbir getirmektir. Bayram namazına kadar gece ve gündüz tekbir getirilebilir. Vakte bağlanan tekbir ise cemaatle kılınan farz namazların ardından getirilir. Hacc yapmıyor olan için Arafe günü sabah namazından, hacc yapıyor olan için ise Kurban Bayramı günü öğle namazından itibaren başlar. Ve teşrik günlerinin sonuncusunun ikindi namazına kadar sürer.

Zilhicce'nin ilk on gününde yapılması meşru olan amellerden biri de kurbanlık hazırlamaktır. Kurban kesmek isteyen ve Zilhicce ayına giren kişinin, kurbanını kesene kadar saçını ve tırnağını kesmesi helal olmaz.

Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zilhicce ayının hilalini gördüğünüzde ve sizden biriniz kurban kesmek istediğinde saçını ve tırnaklarını kesmesin!"**

Haccın Yararları

Şeyh Huseyn Âlu'ş Şeyh
Medine, 06.12.1423 Hicri – 07.02.2003 Miladi

Allah; yüce hikmetler, yüksek maksatlar ve birçok sırlar doğrultusunda ibadetleri belirlemiştir. Bunlardan bazılarını insanlar bilir, bazılarını ise idrak edemezler. Bu ibadetlerden biri de yüce görüntüler içeren, büyük yararları ve sonuçları olan; saymaya kalkanların sayamayacağı kadar faydalar taşıyan hacc ibadetidir. Amaçların en yücesini, hikmetlerin en yükseğini, yararların en büyüğünü bir arada barındırır. İnancı düzeltme, Müslümanlar'ın dağınıklılığını giderme ve söylem birliğine çağrı, fert ve toplumun ıslahı yönünde eğitim; nefislerin, kalplerin, ruhların ve bedenlerin arınması ekseninde dönen amaçları kapsar.

Kısacası hacda, sayılamayacak kadar çok yararlar vardır. Allah Teâlâ'nın şu kavli bunları genel olarak ifade eder: **(Kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları için sana (Kabe'ye) gelsinler.)** (22/el-Hacc/28)

İbni Abbas radıyallahu anhuma bu ayetin tefsiri ile ilgili olarak şöyle der: "Dünya ve ahiret menfaatleridir. Ahiret menfaatleri, Allah Teâlâ'nın rızasını kazanmaktır. Dünya menfaatleri ise; kazandıkları bedensel yararlar, kurbanlar ve ticaretlerdir." Bu arada; fert ve toplum olarak, yönetenler ve yönetilenler olarak İslam Ümmeti'nin farkına varması ve günlük yaşantısında uygulaması gereken bir takım yararlar daha vardır.

İslam Ümmeti, bilincini bu amaçlar ve hedefler doğrultusunda aradığı gün üstünlük ve şerefe, hayra ve asalete erişecektir. Onlardan (İslam düşmanlarından) biri şöyle der: "İslam'ın Kur'ân'ı, Cuma toplantısı ve hacc kongresi gibi dayanakları olduğu müddetçe İslam, misyonerlik gemilerinin kendisine çarpıp parçalandığı büyük bir kaya olarak kalacaktır."

İslam Ümmeti bugün arka arkaya gelen fitneler, çeşitli kötülükler ve belalar ile karşı karşıyayken İslam'ın farz ibadetlerinden yaşantısı ve davranışları, çalışmaları ve yönelimleri için dersler ve ibretler çıkarmaya ne kadar da muhtaçtır.

Müslümanlar; yaşantılarını dinleri doğrultusunda yönlendirmeye, işlerini Kur'ân gerçekleri ışığında idare etmeye; problemlerini Yaratıcıları'nın gösterdiği ve Peygamberleri sallallahu aleyhi ve sellem'in yönelttiği yolda çözmeye ne kadar da muhtaçtır.

Hacdan alınacak derlerden biri de; ümmetin, ilgilenmesi ve koruması, nefislere yerleştirmesi ve bütün faaliyetlerinde yayması gereken şeylerin en büyüğü Allah Subhanehu'yu birlemektir. Yönetiminde ve idaresinde, niyet ve amelinde Allah azze ve celle'ye tam anlamıyla boyun eğmesidir.

İşte telbiye; haccın simgesidir. İnsanların Efendisi ve Peygamberlerin Önderi'nin haccına başlarken söylediği tevhid kelimeleridir. Cabir radıyallahu anh şöyle der: "Tevhid ile başladı: Lebbeyk! Allahumme lebbeyk! Lebbeyke lâ şerîke leke lebbeyk! İnne'l hamde ve'n ni'mete leke ve'l mülk! Lâ şerîke lek!" Yüce bir anlam ve ince bir

işarete sahip telbiye kelimelerinin içerdiği bir başlangıç... Dinin özü, aslı ve esası... Allah celle ve alâ'yı birlemek ve bütün çeşitleri ve şekilleri ile şirki terk etmek...

Ümmetin bütün fertleri üzerine düşen görev telbiye kelimelerinin içerdiği anlamı daima hatırlamak ve işaret ettiği şeyleri bilmektir. Müslüman tüm hayatı boyunca bu anlamın farkında olmalı, her an ona bağlı kalmalı ve her alanda onu gözetmelidir. Ancak Allah'tan istemeli, ancak Allah'tan yardım dilemeli ve ancak Allah'a tevekkül etmelidir. Bütün hayırların ve işlerin yönetiminin Allah'ın elinde olduğunu, O'nun verdiğini engelleyecek ve engellediğini verecek olmadığını yakinen bilmelidir.

İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Telbiye sözleri, yüce kaideler ve büyük faydalar içermektedir." Sonra bu faydaları sayarken şöyle der: "Bunlardan biri de kulluğun sürekliliğini içermesidir. Bu nedenle onun hakkında "Ben daima sana itaat üzereyim" anlamındadır denilmiştir. Bu faydalardan biri de boyun eğmeyi içermesidir. Allah için ihlaslı olmayı içermesi de bunlardandır." Müslümanın, bu anlamlara özen göstermesi ve onları hayatında bütün yönleriyle uygulaması gerekir.

Fertler hakkında durum böyle iken, tüm İslam Ümmeti'nin de hacdan bu dersleri ve ibretleri alması uygun olur. Yaşantısının istikrarı ve kalıcı güvenlik için gerekli sağlam zeminin, hayatın her alanında Allah azze ve celle'yi birlemek ve Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya sonsuz bir şekilde boyun eğmek olduğunu bilmelidir.. Değilse hevâ ve hevesler her yanını sorar ve kuruntular onu rüzgar gibi savurur. İslam ümmeti tüm hayatını ve bütün faaliyetlerini doğru inanç ve saf tevhid anlayışıyla doldurmaz mı? Tâ ki Kur'an ve sünnet çerçevesinde ve Rabb celle ve alâ'nın rızası açısından bakmadıkça hiçbir adım atmasın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İman edip de imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar (var ya); işte güven onlarındır ve doğru yolda olanlar da onlardır.)** *(6/el-En'âm/82)*

Allah'ın Kulları!.. Hacdan alınacak derslerden biri de; bu hayatta mutluluk ve kurtuluşun, başarı ve doğruluğun ancak Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e uymakla, inançta ve amelde, hükmetmede ve yargıda, ahlakta ve davranışlarda O'nun sünneti üzere kararlılıkla yürümekle olacağını ümmetin kesin olarak bilmesi ve hissetmesidir. Bu bağlamda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Haccın her bir ibadeti ile ilgili şöyle buyurur: **"Hacc amellerinizi benden alın."** Sahabenin bu hedefi nasıl gerçekleştirdiğine bakın: İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in haccettiği gibi haccedin ve "Bu sünnettir, bu farzdır" demeyin!"

Haccın en büyük hedeflerinden biri de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini hatırlamak; ifrat ve tefrite, aşırılığa ve faydasız şeylere kaçmadan O'nun yoluna tabi olmaktır: **"Kim bizim emrimiz olmayan bir amel işlerse o reddedilmiştir."**

Hacda bulunan büyük derslerden biri de; tüm işlerde orta yolu ve itidali seçmenin; aşırılıktan ve faydasız şeylerden, ifrattan ve tefritten uzak durmanın önemidir. İmam Ahmed ve başkaları, İbni Abbas radıyallahu anhuma'dan şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Cemretu'l Akabe'nin taşlanacağı günün sabahı bana **"Benim için taş topla"** dedi. O'na sapan taşı büyüklüğünde olan taşlardan yedi taş topladım. Onları avucunda sallayarak şöyle buyurdu: **"Ey insanlar! Dinde aşırılıktan sakının. Sizden öncekileri ancak dinde aşırı gitmeleri helak etmiştir."**

Bütün işlerde itidalli olmak ve orta yolu seçmek, aşırılıktan ve boş şeylerden uzak durmak en uygun metot ve bütün insanların yürümesi gereken dosdoğru yoldur. Bu; Kur'ân'ın kurallarına ve sünnetin kaidelerine, onlardaki hidayet ve beyana uymakla olur.

Müslümanların, dinin temel göstergelerinden yüce bir ibadeti eda etmek için toplandığı bu büyük münasebet, Müslümanların nefislerini gözden geçirdikleri ve durumlarını gördükleri bir ders olsun. Saf ve temiz kaynağından; Allah azze ve celle'nin Kitabı'ndan ve peygamberlerin efendisi, nebimiz Mıhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden faydalanarak hak yol üzere, sıratı müstekîm üzere durumlarını düzeltmeleri için bir ders olsun. Ümmet'in, her türlü ve ne şekilde olursa olsun, aşırılıktan uzak durması için bir ders olsun.

Hacc; bütün ibadetler için genel bir kongre ve en büyük buluşma niteliğindedir. Hanifiyyenin önderi babamız Halil İbrahim aleyhisselam'dan bu yana zamanın derinliklerinde asıllarını buldukları bir kongredir. Orada hep birlikte kendisine yöneldikleri bu kıbleyi, onları birbirine bağlayan ekseni bulurlar. Altında toplandıkları ve gölgesinde ırk, renk ve vatan farklılıklarının kaybolduğu inanç sancağını bulurlar. Zaman zaman unuttukları güçlerini; milyonları bir araya getiren birlik ve beraberlik güçlerini bulurlar.

Bugün fitne dalgaları kendilerini oradan oraya savururken, azgın ve düşman güçler onlara meydan okurken Müslümanlara düşen görev bu gibi mevsimleri birbiri ile tanışmak ve görev alış-verişinde bulunmak, planları gözden geçirmek ve güçleri birleştirmek, tecrübeleri bilgileri paylaşmak üzere bir kongre haline dönüştürmektir.

Bütün dünya, ne kadar uğraşırsa uğraşsın, İslam dünyasının düzenli mevsimi; Beytullah'a yakın, ibadetlerin ve hatıraların gölgesinde, en uygun mekanda, en uygun zamanda ve en uygun havada her yıl bir defa yapılan hacc gibi bir mevsim bulamayacaktır.

İslam Ümmeti; her türlü çeşitliliklerine rağmen kendileri için tevhid bağından daha sağlam bir bağ olmadığını, din bağından daha sağlam bir bağ bulunmadığını mutlaka anlamalıdır. Boyası, cahiliye fanatizmini ve cahiliye ile övünmeyi bir kenara bıraktıran hakim boya olmalıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sonra insanların aktığı yerden siz de akın!)** *(2/el-Bakara/199)* İslam Ümmeti'nin bu gibi yüce mevsimleri genel ve yararlı yönlendirmeler için, önemli konulara bakmak için fırsat olarak değerlendirmesi uygun olur.

İslam kardeşleri!.. Hacc, bütün bir insanlık için yüce amaçları bulunan bir kongredir. Rabb Teâlâ'ya itaati gerçekleştiren bir kongredir. İnsanlığı, barış, güvenlik ve temiz yaşam temelleri üzerine eğiten bir kongredir. Onları; Allah'ın haram kıldığı şeyleri; mülkiyet haklarını ve canları çiğnememeye çağırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Durum böyle.. Her kim, Allah'ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır.)** *(22/el-Hacc/30)*

İnsanoğlunun düşmanlık ve saldırıdan güvende olduğu bir hayatın yeryüzünde kurulması için Allah'ın haramlarının gözetildiği bir yaşam; içerisinde huzur, güvenlik ve barış bulacakları bir yaşamı nefislere yerleştirir.

Beşeriyetin efendisi ve hanifiyenin önderi, peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem bütün açıklığıyla Veda Hutbesi'nde bunu ilan eder: **"Muhakkak ki kanlarınız,**

mallarınız ve ırzlarınız sizin üzerinize bu beldenizde ve bu ayınızdaki bu gününüzün haramlığı gibi haramdır."

Ey Müslümanlar!.. İslam Ümmeti bugün, fazileti büyük olan günler yaşamaktadır. Bunlar, Zilhicce'nin ilk on günüdür. Allah faziletine dikkat çekerek ve onlarda amel işleyenin ecrinin büyük olacağına işaret ederek bu günler üzerine yemin eder: **(Fecre andolsun. Ve on geceye andolsun.)** *(89/el-Fecr/1-2)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün yoktur ki, bu günlerden –yani on günden- Allah'a daha sevimli olsun."** Dediler ki: "Allah yolunda cihat etmek de mi ey Allah'ın Rasulü? **"Allah yolunda cihat etmek de; ancak canıyla ve malıyla cihada çıkan ve onlardan hiçbir şeyle geriye dönmeyen kimse müstesna."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları! Salih amel; sözlerden, fiillerden ve davranışlardan her hayrı, iyiliği ve ihsanı kapsar. Bunların en yücesi de her yerde Müslümanların durumunu gözetmek, işleriyle ilgilenmektir. Sıkıntılarını hafifletmek ve ihtiyaçlarını gidermektir. Durumlarının düzelmesi, sıkıntılardan kurtulmaları ve düşmana karşı zafer kazanmaları için salih dualarla dua etmektir.

Bu faziletli on günde, hacc yapan için de ve hacc yapamayan için de Allah Teâlâ'yı zikretmek belirlenmiş bir ibadettir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e "Hangi hacının ecri daha büyüktür?" diye sorulunca **"Allah'ı en çok zikredenlerin ecridir"** buyurur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen yorgun argın develer üzerinde, kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları için sana (Kabe'ye) gelsinler.)** *(22/el-Hacc/27-28)* İlim ehlinin büyük çoğunluğuna göre "bilinen günler" Zilhicce'nin ilk on günüdür. Allah Teâlâ, hacc günlerinde kendisinin çokça zikredilmesini emretmiştir. Bakara ve Hacc sureleri'ndeki ayetler buna işaret eder.

Zikir emri hacc yapmayanı da kapsar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün yoktur ki bu on günden Allah'a daha sevimli ve Allah katında daha büyük olsun. O günlerde tesbih etmeyi, hamdetmeyi, kelime-i tevhid ve tekbir getirmeyi çokça yapın."** Bu hadisi İmam Ahmed, iyi bir senetle rivayet eder. Buhari Sahihi'nde, İbni Ömer radıyallahu anhuma ve Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan çarşıya çıkarak tekbir getirdiklerini ve insanların da, onların tekbir getirmeleri üzerine tekbir getirdiklerini rivayet eder. Tabiin'in fıkıh alimleri Zilhicce'nin ilk on gününde şöyle derlerdi: "Allahu ekber, Allahu ekber, Lâ ilâhe illallahu, vallahu ekber, Allahu ekber, ve lillahi'l hamd." Erkeklerin; yollarda ve çarşılarda, evlerde ve mescitlerde zikir ile seslerini yükseltmeleri müstehaptır. Sonra bilin ki; kurban kesmek isteyen kimse Zilhicce ayı girince kurban kesinceye kadar saçını ve tırnaklarını kesmemelidir. Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biri kurban kesmek isterse, Zilhicce hilalini görünce, kurban kesinceye kadar saçını ve tırnaklarını kesmesin."** Bu yasak kurban kesecek kişiye özeldir. Kendileri adına kurban kesilen aile fertleri ise aile reisi onları kurbana ortak etse dahi bu yasak kapsamına girmezler. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nun belirlediği ibadetlere saygı duyun ki dünyada ve ahirette kurtuluşa erin ve mutlu olun.

İslam'da İbadet Anlayışı

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
13.12.1423 Hicri – 14.02.2003 Miladi

Sizlere ve kendi nefsime, Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i İmran/102)

Şüphesiz Allah Teâlâ, alemlerden müstağnidir. İbadetlerine ve taatlerine ihtiyacı yoktur. İtaat edenin itaati O'na fayda vermez. İsyan edenin isyanı O'na zarar vermez. İnsan, kulluk niteliğinden kurtulamaz. Ya Allah'a kuldur, ya da başkasına kuldur. Ulaşmak istediği o şeyin ya paranın ya da makamın kuludur.

Yani; Allah'a kul olmaya razı olmazsa ihtiyaçları ve tamahları, heva ve hevesleri, cinlerin ve insanların tağutları ve onların Ademoğluna güzel gösterdiği diğer sahte ilahlar onu kendilerine kul haline getirir. Buradan şu ortaya çıkar: Allah'a kulluk; hissetseler de hissetmeseler de insanları başka her türlü kulluktan kurtararak özgürlüğe kavuşturur. Kalp ancak yalnızca Rabbi'ne itaat ettiğinde ve O'na döndüğünde huzura, kurtuluşa ve sükunete erer, sevinç ve lezzet duyar. Yaratılmışlardan bütün istediğini elde etse dahi huzur ve sükunet bulmaz. Çünkü yapısında ilahı ve arzusu olarak Rabbi'ne ihtiyacı vardır. Bu şekilde sevinç ve mutluluğa, huzur ve sükunete kavuşur. Bu da ancak Allah'ın ona yardım etmesiyle olur. Çünkü, bu huzur ve sükuneti yalnızca Allah sağlayabilir. Dolayısıyla kul, daima **(Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.)** *(1/el-Fatiha/5)* gerçeğine muhtaçtır. Çünkü her sevdiği ve istediğine, her arzu ettiğine ulaşması sağlansa ve Allah'a ibadeti gerçekleşmese; pişmanlıktan, acı ve işkenceden başkasını elde edemeyecektir. Dünya acılarından ve hayatın çilelerinden, ancak Allah'ı samimi bir şekilde sevmekle kurtulabilecektir. Öyle ki, Allah onun tek amacı ve hedefi olur. O, en başta sevdiğidir. O'nun dışındaki her şeyi sadece O'nun için sever. Ne zaman bu gerçekleşmezse, "Lâ ilahe illallah" ın gerçek anlamını yerine getirmemiş olur. Şeyhulislam İbni Teymiyye şöyle der: "Kim, sonsuz mutluluğu istiyorsa kulluk eşiğinden ayrılmasın." Bazıları şöyle der: "Allah'a giden, kulluktan daha yakın bir yol yoktur."

Allah'ın kulları! Allah Teâlâ ibadeti oldukça kolaylaştırmış ve hayır dileyenlerin girmesi için hayır kapıları açmıştır. Namazın külfeti az, ecri çoktur. Yapılışta beş, fakat mizanda ellidir. Zayıf nefislere bıkkınlık gelmesin diye uygun vakitlere dağıtılmıştır. Cemaatle namaz, tek başına kılınan namazdan yirmi yedi derece daha üstündür. Farzların öncesinde veya sonrasında kılınan sünnet namazlar on iki rekattır. Kim onları kılarsa, Allah onun için cennette bir ev bina eder. İnsan güzelce abdest alıp sonrasında "Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Beni çokça tevbe edenlerden kıl. Ve beni arınmış kimselerden kıl!" derse onun için cennetin sekiz kapısı açılır ve dilediğinden girer. Sadakalar samimi bir niyetle ve helal kazançtan verilirse Allah onları kabul eder ve artırır. Öyle ki bir meyve, tıpkı büyük bir dağ gibi olur. Bu ne büyük bir ecirdir.

Beytullah'ın hacıları! Allah'ın kullara rahmetinden biri de; Kur'ân okumak, zikretmek, oruç tutmak ve sadaka vermek gibi ibadet kapılarını genişletmesidir. Müslüman, hayır kapılarının geniş olduğunu hisseder. İyilik alanları herhangi bir ibadetle sınırlı değildir. Çünkü İslam'da ibadet anlayışı bilinen ibadetleri de aşan

geniş bir anlayıştır. İyi bir niyetle Allah Teâlâ'nın rızası için ve O'nun yasaklarından sakınarak normal davranışlar da ibadet kavramının içine girer.

İbadet anlayışının geniş olması insanları hayır ve iyiliğe yönlendirmeyi hedefler. Böylece insanlar, birbirlerine yardımcı olarak mutlu olurlar. Ecir kazanmak için bilinen ibadetler tek yol olmuş olsaydı insanlar hayır fiillerinden geri dururlardı. Toplumsal uyarı olan her ameli İslam, yapanın niyeti hayırlı olduğu, insanlar arasında isim yapmak gibi bir hedefi olmadığı sürece en büyük ibadetlerden bir ibadet sayar.

İbadet, yalnızca hayattan el çekmek ve mescitlere kapanmak değildir. Bilakis İslam'da ibadet inancı sağlamak ve inancın uygulamadaki meyvesi olmak üzere konulmuştur. Bu nedenle İslam'da ibadet anlayışı belirli mekanlarda ve özel şekillerde yapılan ibadetlerle sınırlı tutulmaz. Bilakis hayatı kapsar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçek iyilik yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik o kimsenin iyiliğidir ki; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. Allah rızası için yakınlara, yetimlere, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunan köle ve esirlere sevdiği maldan harcar.)** *(2/el-Bakara/177)*

Şüphesiz hayatımızın tümü bir ibadettir. İnsan ailesinin geçimini sağlamak üzere çalışırsa bu bir ibadettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Müslüman ailesine, karşılığını Allah'tan bekleyerek bir harcama yaparsa, bu onun için bir sadaka olur."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İlim öğrenmek bir ibadettir. Daha da ötesi bir farzdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İlim talep etmek her Müslüman üzerine farzdır."**

Anne-babaya iyilik etmek ve onlarla güzel geçinmek bir ibadettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, hicret ve cihat üzere kendisine beyat etmek için gelen bir adama şöyle buyurur: **"Anne-babandan biri sağ mı?"** Adam, "Evet, ikisi de" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Allah'tan mükafat istiyor musun?"** buyurunca, adam "Evet" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Anne-babana geri dön ve onlarla güzel geçin!"** buyurur. Bu hadisi Müslim rivayet eder. Akraba ziyareti bir ibadettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Akrabalık, Arş'a asılıdır. "Kim benim bağımı kurarsa Allah da onunla bağ kursun; kim de benim bağımı koparırsa Allah da onunla bağını koparsın" der."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Eziyet verici şeyleri yoldan kaldırmak bir ibadettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yolda, insanlara eziyet veren bir ağaç dalı vardı. Bir adam onu yoldan kaldırdı. Bunun üzerine cennete konuldu."** Bu hadisi İbni Mace rivayet eder.

Biriyle karşılaştığında güler yüzlü olmak bir ibadettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kardeşini güler bir yüzle karşılamak da olsa iyilikten hiçbir şeyi küçük görme!"** Bu hadisi Müslim rivayet eder. İmam Nevevi rahimehullah şöyle der: "Burada, samimi bir niyetle yapılan mübahların ibadete dönüştüğüne delil vardır."

İslam kardeşleri! İbadet, hayat için kapsamlı bir düzendir. İbadetlerin bir yanını alıp diğerini ihmal etmek doğrudan uzaklaşmak ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna ters düşmektir. Enes b. Malik radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşlerinin evine üç kişi geldi ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ibadetini sordular. O'nun ibadeti kendilerine söylenince sanki az buldular ve "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e göre biz neredeyiz?! O'nun geçmiş ve gelecek günahları bağışlanmıştır" dediler. Onlardan biri, "Ben bütün gece namaz kılacağım" dedi. Diğeri "Ben ise her gün oruç tutacağım ve hiç oruç tutmamazlık yapmayacağım" dedi. Bir diğeri de "Ben kadınlardan uzak durup hiç evlenmeyeceğim" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara gelerek "Sizler mi böyle böyle diyenlersiniz? Allah'a yemin olsun ki ben sizin Allah'tan daha çok korkanınız ve en çok takva sahibi olanınızım. Fakat ben; (bazen) oruç tutarım ve (bazen) oruç tutmam. (Gecenin bir kısmında) namaz kılarım ve (bir kısmında) uyurum. Ve kadınlarla evlenirim. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir." Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Allah'ın kulları! İşlediğiniz hayırları ve elde ettiğiniz faziletleri salih amellere devam ederek korumaya gayret edin. Tevbenin ve salih amellerin kabul edilmesinin işaretlerinden biri de, kulun ibadetten sonra daha güzel bir halde olmasıdır. Amelin kabul edilmesinin bir işareti de, salih amelden sonra diğer salih amele muvaffak kılınmasıdır. Selef alimlerinden biri şöyle der: "Hasenenin (iyiliğin, sevabın) karşılığı kendisinden sonra ki hasenedir. Seyyienin (kötülüğün, günahların) cezası ise kendisinden sonra ki seyyiedir." Salih ameller birbirini çeker. Kötü ameller de birbirini çağırır. Yine selef alimlerinden biri şöyle der: "Kim; amelinin meyvesini bu dünyada bulursa bu onun ahirette kabul göreceğinin delilidir."

İslam kardeşleri! Salih ameller devam etmek, kalbin yaratıcısı ile bağına delildir. Bu ona güç ve kararlılık, Allah azze ve celle'ye bağlılık kazandırır. İlim ehlinden bazıları bu etkiyi, kendisi için genel ve duruma özel zikirlerin belirlendiği hikmetlerden kabul etmiştir.

Salih amellere devam etmek, Allah'ın en sevdiği işlerdendir. Allah azze ve celle kutsi bir hadiste şöyle buyurur: **"Kulum bana farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir şeyle yaklaşmadı. Kulum bana sürekli nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder de sonunda onu severim."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetlerinden biri de salih amellerde devamlılıktır. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "(Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem) bir amel işleyince onda sebat ederdi. Gece uyuyunca ya da hastalanınca gündüz oniki rekat kılardı." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Birlik ve Bütünlüğün Gereği

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
18.01.1424 Hicri - 21.03.2003 Miladi

Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. O'na dönün ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah'tan hakkıyla korkmak, en hayırlı amel ve en güzel beklentidir.

Allah'ın kulları! İslam'ın en büyük gayesi kalplerin ıslahı ve ahlakın düzeltilmesidir. Kalplerin ıslahı; Allah azze ve celle'yi ibadetlerde birlemekle ve tevhidle, Allah'ın sevdiği ve razı olduğunu gizli ve aşikar söz ve fiilleri sevmekle, Allah'ın kabul etmediği ve hoşlanmadığını sevmemekle olur. Numan b. Beşir radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şurası muhakkak ki; haram apaçık bellidir, helal de apaçık bellidir. Bu ikisi arasında şüpheli olanlar vardır. İnsanlardan çoğu bunları bilmez. Kim şüpheli şeylerden kaçınırsa, dinini ve ırzını korumuş olur. Kim de şüpheli şeylere düşerse harama düşmüş olur; tıpkı koruluğun etrafında sürüsünü otlatan çoban gibi her an koruluğa düşebilecek durumdadır. Haberiniz olsun, her melikin bir koruluğu vardır; Allah'ın koruluğu da haramlarıdır. Haberiniz olsun, cesette bir et parçası var ki eğer o sağlıklı olursa cesedin tamamı sağlıklı olur, eğer o bozulursa cesedin tamamı bozulur. Haberiniz olsun bu et parçası kalptir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Aynı şekilde, İslam Şeriatı'nın en büyük gayelerinden biri de Müslümanlar arasında kalplerin birbirine ısınması ve söylem birliğidir. Çünkü söylem birliği ve kalplerin birbirine ısınması ile din ve dünya çıkarları gerçekleşir, yardımlaşma ve dayanışma gerçekleşir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Topluca Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve ayrılığa düşmeyin.)** (3/Âl-i Imran/103) Ve şöyle buyurur: **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın)** (6/En'am/153) **(İyilik ve takvada yardımlaşın. Günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın.)** (5/el-Maide/2) **(Mü'minler ancak kardeştirler. Kardeşlerinizin arasını düzeltin.)** (49/el-Hucurat/10) **(O halde siz mü'minler iseniz Allah'tan korkun, aranızı düzeltin. Allah ve Rasulü'ne itaat edin.)** (8/el-Enfal/1) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste ise şöyle buyrulur: **"Mü'minlerin, birbirlerini sevmede, birbirlerine şefkat gösterme ve birbirlerine merhamet etmedeki benzeri vücut misalidir. O vücuttan bir uzuv hastalanınca vücudun diğer azâları birbirlerini hasta uzvun elemine uykusuzlukla ve hararetle ortak olmaya çağırırlar"** Bu hadisi Buhari ve Müslim, Numan b. Beşir radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet eder. Diğer bir hadiste de şöyle buyrulur: **"Mü'min mü'min için bina gibidir, bazısı bazısına destek olur."** Bu hadisi Buhari ve Müslim , Ebu Musa el-Eş'ari kanalıyla rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslümanların işiyle ilgilenmeyen onlardan değildir."**

Allah'ın yasakladığı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in yasakladığı en büyük şeylerden biri de ayrılık ve anlaşmazlıktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Sabredin; çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** (8/el-Enfal/46) Ve şöyle buyurur: **(Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa**

düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.) (3/Âl-i Imran/105) **(Dinlerini parça parça edip gruplara ayrılanlar, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra Allah onlara yaptıklarını bildirecektir.)** (6/el-En'am/159) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyrulur: **"Anlaşmazlığa düşmeyin; değilse kalplerinize ayrılır."** Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Anlaşmazlığın hepsi kötüdür." Hasen b. Ali radıyallahu anh ise şöyle der: "Ey insanlar! Cemaatte / birliktelikte hoşlanmadığınız şey, ayrılıkta hoşlandığınız şeyden daha hayırlıdır."

Bu yüce anlayışlar, her zaman Müslüman'a gereklidir. Fakat sıkıntılar, krizler ve fitneler anında Müslümanların varlığını muhafaza etmek, ümmeti ve dini korumak için daha çok gereklidir. Çünkü söylem birliği Müslümanların gücüdür. Söylemlerinin farklı farklı olması Müslümanların güçsüz düşmesi demektir. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanların imamına/yöneticisine ve cemaatine/birlik ve bütünlüğüne bağlılığı emretmiştir. Muaviye radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İmamı (Müslüman bir yöneticisi) olmadan ölen cahiliye ölümü üzere ölür."** Bu hadisi İmam Ahmed, Taberani ve İbni Hibban rivayet eder. İbni Ömer radıyallahu anhuma'dan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kim itaattan el çekerse Kıyamet günü hiçbir hücceti olmaksızın Allah'a kavuşur. Kim de boynunda bir bey'at bulunmadan ölürse cahiliye ölümü üzere ölür."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Haris el-Eş'ari radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ben size beş şeyi emrediyorum ki, onları bana Allah emretti: Cemaat, işitmek, itaat etmek, hicret ve Allah yolunda cihad etmek. Kim cemaatten bir karış dışarı çıkarsa geri dönünceye kadar boynundan İslam bağını çıkarmıştır. Kim de cahiliye davalarından birine çağırırsa, o kimse, cehennemde diz üstü çökenlerdendir."** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Oruç tutsa ve namaz kılsa da mı?" Şöyle buyurur: **"Oruç tutsa, namaz kılsa ve Müslüman olduğunu öne sürse de. Müslümanları, Allah azze ve celle'nin onları isimlendirdiği "Müslümanlar", "Mü'minler", "Allah azze ve celle'nin kulları" isimleriyle çağırın."** Bu; İmam Ahmed'in, Tirmizi'nin ve Hâkim'in rivayet ettiği sahih bir hadistir. Fadâle b. Ubeyd radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Üç kimse var ki onları sorma: Cemaatten ayrılıp imamına isyan eden ve isyankâr olarak ölen adam, sahibinden kaçıp ölen köle, kendisine yetecek nafakayı bıraktığı halde kocasının yokluğunda onun arkasından açılıp saçılan kadın."** Bu; İmam Ahmed'in, Hâkim'in ve Edebu'l Müfred'de Buhari'nin rivayet ettiği sahih bir hadistir. "Onları sorma!" sözü "Onlar, günahlarının büyüklüğü nedeniyle helak olmuşlardır" anlamındadır. İbni Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah'ın eli, cemaatin üzerindedir."** Bu hadisi; Taberani rivayet eder.

İslam Şeriatı'nın mükemmelliğinin bir delili de; Müslümanlara söylem birliğini, imamlarına / yöneticilerine ve cemaatlerine / birlik ve bütünlüklerine bağlı kalmayı farz kılmasıdır. Böylece fitne ve sıkıntı rüzgarları önünde sarsılmaz dağlar gibi olurlar. Dinlerini, değiştirilmeye ve bozulmaya karşı korurlar. Hayatlarının dayanağı olan çıkarlarını korurlar. Irbaz b. Sariye radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: **"Size; Allah'tan hakkıyla korkmayı, başınıza bir köle dahi yönetici olsa işitip itaat etmenizi tavsiye ederim. Şüphesiz aranızdan benden sonra yaşayacak olanlar çok anlaşmazlıklar görecek. Sünnetime ve**

hidayete ermiş Raşid Halifeler'in sünnetine sarılın. Onlara azı dişlerinizle (yani sımsıkı) tutunun. Sonradan uydurulan işlerden sakının. Çünkü her bid'at sapıklıktır." Bu hadisi Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder; Tirmizi "Hasen-sahih bir hadistir" der.

İslam'ın yasakladığı en büyük şeylerden biri de olaylara ve fitnelere haklı olmayarak dalmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme!)** (17/el-İsra/36) İbni Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Fitnelerden sakının; çünkü onlarda dil, kılıç etkisi gibi (etkili)dir."** Bu hadisi İbni Mâce rivayet eder. Müslüman'a düşen görev özellikle fitnenin ve dedikodunun çoğaldığı zamanlarda elini ve dilini, Allah azze ve celle'nin haram kıldığı şeylerden alıkoymaktır.

Genel olarak bütün Müslümanları ve özellikle de gençlerimizi uydu yayınları ve internet aracılığıyla yayılan, dini ve ahlakı yaralamayı hedefleyen; ayrılık ve anlaşmazlık, korku ve endişe yayan; idareciler ve alimlere dil uzatan asılsız söylentilerden ve yıkıcı düşüncelerden etkilenmekten sakındırırız.

Çünkü alimler ve idareciler düzgün olurlarsa insanlar da düzgün olur. Onların düzgün ve hayırlı olması için dua edilir. Onlara beddua edilmez. Büyük görevlerinde onlara yardım edilir. İdarecilere, şeriatı uygulamada ve kamu yararlarını gözetmede yardım edilir. Alimlere; şeriatın açıklanmasında, hükümlerinin anlatılmasında, kendilerine yüklenen şeriat işlerini ve insanların çıkarlarını yerine getirmede yardım edilir.

Ey Allah'ın kulları!.. Sabır ve inanca sarılın. Aynı şekilde; kandırılmış bazı gençleri de ülkelerine zarar verecek ve haram olan yıkıcı davranışlardan sakındırırız. Onlar bu tür davranışlara bir hilekarın hilesiyle ya da bir kindarın kiniyle; ve yahut şahsi çıkarlarına ulaşmak için din elbisesine bürünen bazı şahısların saçma içtihatlarıyla sevk edilirler. Böylece güvence altında olan canlara kıyılır ve akıtılması haram olan kanlar dökülür. Yöneticileri, alimleri ve halkları ile bütün ümmete düşen görev varlıklarını tehdit eden saldırılara karşı tek yumruk olmaktır.

Ey Müslümanlar! Allah'ın, sizler üzerindeki gizli ve aşikar nimetlerine şükredin. Allah'a sunulmadan önce nefislerinizi hesaba çekin. Rahatlık anında hayırlı ameller yapın ki sıkıntı ve imtihan anlarında Allah işinizi halletsin. Her hâlukarda, bütün günahlardan tevbe edin ki Allah da sizlerden hoşlanmadığınız şeyleri ve sıkıntıları uzaklaştırsın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şu da muhakkak ki ben, tevbe eden, inanan ve yararlı iş yapan, sonra doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.)** (20/Tâ-Hâ/82)

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun! O'ndan hakkıyla korkan asla helak olmaz. O'na isyan eden ise asla iflah olmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.)** (24/en-Nûr/31)

Allah'ın kulları!.. İslam ümmeti'nin başına belalar ve sıkıntılar, musibetler ve hoşlanılmayan durumlar gelmiştir. Bütün bunlardan kurtuluşun yolu, her Müslüman'ın samimi bir şekilde Allah'a tevbe etmesidir. Allah'a ve Kitabı'na, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmasıdır.

Ey insanlar! Bu çağda insanlık, geçmiş çağlarda olduğundan daha çok Allah'a isyan etmiş ve başkaldırmıştır. Allah'ın geçmiş ümmetleri helak etme sebebi olan her bir günahı –Allah'ın iman ile korudukları hariç- insanlık bu çağda işlemiştir. Uyuşturucu kullanımı bütün dünyayı yıkmış, insan insana zulmetmiştir. Güçlü halklar zayıf halklara zulmetmiştir. İnsanlığın sürdüregeldiği yıkıcı savaşlar ekinleri ve nesilleri helak etmiştir. Savaşlar konusunda fikir yürütülüp her alanda insanı tehdit eden öldürücü silahlar üretilmiştir. Dünyada kötülükler, isyanlar ve büyük günahlar baş göstermiştir. Beşeriyetin; büyük günahlarla, her türlü kötülük ve fuhşiyat ile Rabbi'ne isyanı her geçen gün daha da artmaktadır.

Zulüm ve düşmanlık, katliam ve sürgün, korku ve açlık, işgal ve baskı, evlerin ve ibadethanelerin yıkımı, malların ve mülklerin yok edilmesi gibi insanın insana yaptıkları nedeniyle beşeriyetin, derin bir uçurumun kenarına doğru yaklaştığını haykıran sesler yükselmektedir. Fakat Allah azze ve celle her nefsin ne kazandığını bilmektedir. Dünyada ve ahirette onu bu kazandıklarıyla cezalandıracak veya mükafatlandıracaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İş ne sizin kuruntularınıza, ne de ehl-i kitabın kuruntularına kalmıştır. Kim bir kötülük yaparsa onun cezasını görür ve kendisi için Allah'tan başka dost da, yardımcı da yoktur.)** (4/en-Nisa/123)

Ey Müslümanlar! Bu ümmetin sıkıntılarını gidermesi için; yöneticilerini, alimlerini ve tüm Müslümanları sevdiği ve razı olduğu şeylerde başarılı kılması için Allah'a samimi bir şekilde dua edin. Dualarınızda; Allah'ın Irak'taki Müslümanları ve mü'minleri korumasını, Irak halkını savaşın zararlarından korumasını, namuslarını ve mallarını korumasını, Müslümanlara rızıklarını kolaylaştırmasını, onların korkularını gidermesini ve hatalarını örtmesini Allah'tan dileyin. İslam düşmanlarını rezil etmesini ve tuzaklarını kendilerine çevirmesini, birliklerini dağıtmasını ve sürekli şerlerini engellemesini Allah'tan isteyin. Duaların makbul olduğu vakitleri gözetin. Çünkü bütün işler Allah'ın elindedir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bela dalgalarını dua ile karşılayın!"** Bir başka hadiste ise şöyle buyurur: **"Dua, ibadetin beynidir."**

Allah'ın kulları! Her an tevbenizi yenileyin. Çünkü tevbe, her sıkıntıya karşı bir hazırlıktır. Allah'ın sizlere emrettiği gibi, Hidayet Peygamberi'ne ve seçilmiş elçiye salât ve selam getirin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

İman ve Güvenlik Nimeti

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 23.02.1424 Hicri – 25.04.2003 Miladi

Allah'ın kulları!.. Emirlerini yerine getirerek, kızdığı ve yasakladığı şeylerden uzak durarak Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkmak, Kıyamet Günü için en hayırlı azıktır. Kullar için, dünyada korktukları her şeye karşı bir sığınaktır. İstedikleri her şeyde onlar için bir umuttur.

Ey Müslümanlar!.. Kalpleri ıslah eden ve amelleri arındıran, izzet ve celal sahibi Rabb'den utanmayı gerektiren ve Allah'a tevbe etmeye götüren şeylerden biri de, Allah'ın kullar üzerindeki; genel olarak bütün insanlar ve özel olarak fert üzerindeki nimetlerini hatırlamaktır. Allah Teâlâ, insanlar nimetlerine şükretsinler, nimetlerinin hakkını yerine getirsinler ve böylece onlar üzerindeki nimetleri devam etsin ve Rablerinin cömertlik hazinelerinden çokça faydalansınlar diye her an nimetlerinin hatırlanılmasını emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da çevriliyorsunuz!)** (35/el-Fâtır/3) Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini unutmayın; hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de Allah, onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun ve mü'minler yalnızca Allah'a güvensinler.)** (5/el-Maide/11) Ve şöyle buyurur: **(Allah'ın size olan nimetini, "Duyduk ve kabul ettik" dediğiniz zaman sizi bununla bağladığı sözü hatırlayın ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, kalplerin içindekini bilmektedir.)** (5/el-Maide/7) Allah Teâlâ, şükredenlere daha fazlasını vaat etmiştir. Şöyle buyurur: **("Hatırlayın ki Rabbiniz size: Eğer şükrederseniz, elbette size artıracağım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir, hamdedilmeye layıktır.)** (14/İbrahim/7)

Nimetlerin en büyüğü ve en yücesi, Allah azze ve celle'ye iman etmektir. Allah, iman ile insana dünya ve ahirette ikramda bulunur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyle ya, mü'min olan yoldan çıkmış kimse gibi midir? Bunlar elbette bir olmazlar. İman edip de, iyi işler yapanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır. Yoldan çıkanlar ise, onların varacakları yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevrilirler ve kendilerine: "'Yalandır' deyip durduğunuz cehennem azabını tadın!" denir.)** (32/Secde/18-20) Her türlü değerli ahlâkın kulda yerleşmesini sağlayan iman... Şefkat ve merhametin, adalet ve doğruluğun, fedakarlığın ve yumuşak başlılığın, sabrın ve şükrün, alçakgönüllülüğün, din ile gurur duymanın, cesaretin ve cömertliğin, sözüne ve anlaşmasına bağlı kalmanın, iyilik ve dürüstlüğün, hayır yapma sevgisinin, hayır yapmayı emretmenin, kötülük yapmaktan hoşlanmamanın, kötülükten alıkoymanın ve benzeri, Allah'ın emrettiği ya da Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in emrettiği şeylerin kulda yerleşmesini sağlayan iman... Kulu şirkten, adam öldürmekten, zulümden ve haksızlıktan, haddi aşmaktan ve katılıktan, gafletten, hilekârlıktan ve düzenbazlıktan, yalandan, haram yemekten, faizden ve zinadan, sarhoş edicilerden ve uyuşturuculardan, büyük günahlardan, kin ve garezden, kibirden, fasıklıktan ve benzeri, Allah'ın yasakladığı ya da Rasulü'nün yasakladığı şeylerden kulu arındıran iman... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yoksa kötülük işleyenler ölümlerinde ve sağlıklarında kendilerini, inanıp iyi ameller işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar! Allah, gökleri ve yeri yerli yerinde yaratmıştır. Böylece herkes**

kazancına göre karşılık görür. Onlara haksızlık edilmez. Heva ve hevesini tanrı edinen ve bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?) (45/el-Casiye/21-23)

İmandan sonra nimetlerin en büyüğü güven ve huzur nimetidir. Din güvenliğidir; Müslüman, dininin fitneye uğramasından korkmaz. Allah'a ibadet eder, O'na hiçbir şeyi ortak koşmaz ve bundan alıkonulmaz. Namus güvenliğidir; canına ve namusuna saldırılmasından korkmaz. Mal güvenliğidir; malının telef edilmesinden korkmaz. İkametinde ve yolculuğunda güvende olmasıdır. Bu güvenlik dolayısıyla Allah'a şükretmemiz, O'na ibadet etmemiz ve O'na isyandan sakınmamız gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyleyse kendilerini açlıktan doyuran ve her çeşit korkudan emin kılan şu evin (Kabe'nin) Rabbi'ne ibadet etsinler.)** (106/el-Kureyş/3-4)

Ubeydullah b. Muhsın el-Ensâri radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Sizden kim evinde ve ailesinin yanında güvende olursa, bedeni sağlıklı olur ve yanında bir günlük yiyeceği bulunursa sanki dünya bütünüyle onun olmuştur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der.

Güvenlikle, hayat düzelir ve renklenir. Güvenlikle; umutlar büyür, rızıklar kolaylaşır ve ticaret ilerler. Güvenlikle, kalkınma artar. Güvenlikle, ilim ve eğitim yayılır. Güvenlikte; din ve adalet üstün olur, iyiler kötülerden üstün olur. Güvenlikte; istikrar bozulmaz. Güvenlikte mallar, fert ve toplum için yararlı projelerde kullanılır. Güvenlikte; canlar, mallar ve namuslar korunur. Güvenlikte, huzur içinde rahat uyunur. Güvenlikten; küçük ve büyük, insan ve hayvan herkes ve her şey yararlanır. Güvenlik, Allah'ın en büyük nimetlerindendir. Hayat ancak onunla düzelir ve yaşam ancak güvenliğin yolunda gitmesiyle güzel olur. Bu nedenle Allah onu, cennet ehlinin sonsuz nimetlerinden biri kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Oraya emniyet ve selametle girin!)** (15/el-Hicr/46)

Güvenliğin olmadığı yerde korku olur. Canlar ve mallar heder edilir. Din zayıflar. Korkunun olduğu yerde yollar kesilir ve ticaret geriler. Kamu hizmetleri yerine getirilemez. Kalkınma durur. Kötüler saldırır ve anarşi artar. İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görülmez olur. Mallar geriler ve yaşam şartları ağırlaşır. Korku, hayatın bütününü felç eder.

Allah'ın kulları!.. Güvenlik ancak İslam'ın ve imanın gölgesinde olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnanıp da imanlarına her hangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya! İşte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.)** (6/el-En'am/82)

İmanlı insan, dinin öğretileri gereği güvenliği korur ve kamu çıkarlarını gözetir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zina eden mü'min olarak zina etmez. Hırsızlık yapan mü'min olarak hırsızlık yapmaz. (İçki içen) mü'min olarak içki içmez."**

Güvenliğin temel direklerini ancak kafirler ve günahkâr kötü insanlar yıkar. Ancak batılın güçlü olduğu, adaletin ve aklın olmadığı yerlerde anarşi, yağma ve adam öldürme yayılır. Trajediler çoğalır, ülkelere felaketler ve afetler iner. Tarih buna şahittir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnkar edenlere gelince onların amelleri,**

ıssız çöllerdeki serap gibidir ki, susayan onu su zanneder; nihayet ona vardığında, orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanı başında da inanmadığı ve kendisinden sakınmadığı Allah'ı bulmuştur. Allah ise onun hesabını tastamam görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür. Yahut engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir ki onu dalga üstüne dalga kaplıyor, üstünde de bulut... Birbiri üstüne karanlıklar... İnsan, elini çıkarıp uzatsa, neredeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah nur vermemişse artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur.) (24/en-Nur/39-40) Ve şöyle buyurur: **(İnkar edip de Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara yapmakta oldukları bozgunculukları sebebiyle azaplarını kat kat artıracağız.)** (16/en-Nahl/88)

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Dininizin öğretilerini koruyun. Çünkü onlar, her türlü belaya karşı sizin sığınağınızdır. Her türlü korkuya karşı güvencenizdir. Her türlü zillete karşı izzetinizdir. Her türlü güce karşı gücünüz, sapıklığa karşı koruyucunuz ve her türlü şiddete karşı hazırlığınızdır. Rabbinize itaate devam ederek ve haramlarından sakınarak, O'nun üzerinize yağdırdığı gizli ve aşikar nimetlere şükredin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyle ise siz beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın bana nankörlük etmeyin!)** (2/el-Bakara/152)

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve kopmayan kulpla İslam'a sarılın!. Allah'ın üzerinize yağdırdığı gizli ve aşikar nimetlere şükredin. O, kendisine ibadet etmeniz için size nimetler vermiş ve kendisine teslim olmanız için bağışta bulunmuştur. Rızasını talep edin ve haramlarından uzak durun diye size ihsanda bulunmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte böylece Allah Müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlar.)** (16/en-Nahl/81)

Hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekin. Rabbinizin nimetlerinden hiçbir şeyi küçük görmeyin. Çünkü Allah'ın nimetleri arasında küçük ve değersiz bir şey yoktur. Bütün nimetlerin, şükre ve sabra ihtiyacı vardır.

Biliniz ki, üzerinizde Allah'ın melekleri vardır. Amellerinizden ve niyetlerinizden hiçbir şey onlara gizli kalmaz. Allah, bunları bir kitapta toplar ve Kıyamet Günü her insana **(Kitabını oku! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.)** (17/el-İsra/14) buyurur. Ve **"Ey kullarım; Bunlar sizin amelleriniz!"** buyurur.

Biliniz ki, cehenneme giren hiç kimseye dünyada yararlandığı nimetler fayda vermeyecek. Hiç kimseye de dünyada çektiği dertler ve sıkıntılar zarar vermeyecek. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ne dersin! Eğer biz onları yıllarca yaşatıp nimetlerden faydalandırsak, sonra tehdit edilmekte oldukları başlarına gelse! Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiç yarar sağlamayacaktır.)** (26/eş-Şuara/205-207) Hadis-i şerifte de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cehennem ehlinden, dünyada en çok nimet görmüş olanı getirilir, cehenneme daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç nimet gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir nimet görmedim" der. Cennet ehlinden, dünyada en çok sıkıntı görmüş olanı getirilir, cennete daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç sıkıntı gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir sıkıntı görmedim" der."**

Cehennemden korkun ve sakının!.. Cehenneme götüren yolları terk edin. Çünkü cehennemin sıcağı şiddetli ve dibi derindir. Cehennem ehlinin yiyeceği zakkum ve kuru dikendir. İçecekleri irinli su ve erimiş madendir. Giyecekleri demir ve katrandır.

Azapları ise ebedidir. Genişliği gökler ve yer kadar olan, nimetleri bitip tükenmeyen cenneti isteyin. Allah, cennet ehli için rahatlığı sürekli yeniler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda dahası da vardır.)** (50/Kaf/35)

Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ sizlere, kendi adını zikrederek başladığı bir şey emreder. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Yeryüzünde Bozgunculuk Çıkarmanın Kötülüğü

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 15.03.1424 Hicri – 16.05.2003 Miladi

Razı olduğu fiilleri yerine getirerek ve haramlarından uzak durarak Allah'tan korkun ki Allah'ın takva sahibi kullarından olun. Rableri onları dünyada başarılı ve mutlu kılmış, ahirette de en güzel karşılığı vermiştir.

Allah'ın kulları! İnsanlar arasında hayra kapı açanlar olduğu gibi şerre kapı açanlar da vardır. İki grup da dünya ve ahirette yaptığının karşılığını alır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayra kapı açana ve şerrin kapısını kapatana ne mutlu! Hayrın kapısını kapatana ve şerre kapı açana ise yazıklar olsun!"**

Hayrın tamamı; İslam Dini'nin davet ettiği ve emrettiği şeylerdir. Şerrin tamamı ise, İslam Dini'nin yasakladığı ve sakındırdığıdır. Allah Teâlâ, hayırlı insanların ve şerlilerin sıfatlarını zikrederek şöyle buyurur: **(Rahman'ın kulları onlardır ki, yeryüzünde vakar ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında "Selam" derler. Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyamda geçirirler. Ve şöyle derler: "Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır. Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir! Onlar harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar. Yine onlar ki Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günah ile (cezası ile) karşılaşır. Kıyamet günü azabı kat kat artırılır ve onda alçaltılmış olarak devamlı kalır.)** (25/el-Furkan/63-69) Aynı şekilde; yaptıkları amellerden sakınmamız için bozgunculuğa yol açan suçluların sıfatlarını da zikrederek şöyle buyurur: **(Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın", denildiği zaman, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların tâ kendileridir, fakat anlamazlar.)** (2/el-Bakara/11-12)

Yeryüzünde bozgunculuğun en büyüğü, ibadette Allah Teâlâ'ya şirk koşmak, heva ve heveslere tabi olmaktır. Çünkü heva ve heveslere uymak, kişiyi haktan alıkoyar. Ve; Allah azze ve celle'nin haram kıldığı masum cana kıymaktır. Allah Teâlâ, bütün şeriatlarda haksız yere cana kıymanın tehlikesine işaret ederek şöyle buyurur: **(İşte bu yüzdendir ki İsrailoğulları'na şöyle yazmıştık: "Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.")** (5/el-Maide/32) Tevrat'ta Musa aleyhisselam'a yapılan on vasiyette şöyle denir: "Ne gökyüzünde ne de yeryüzünde benden başka ilah edin! Annene ve babana ikram et! Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma! Yakının aleyhine yalancı şahitlik yapma! Tarlasına, öküzüne ve eşeğine göz dikme!"

Allah'ın kulu ve İsrailoğulları'na gönderdiği elçisi İsa aleyhisselam da bu on vasiyeti teyit etmiştir. Davud aleyhisselam ve İsrailoğulları'nın peygamberlerinden diğerleri de bunu teyit etmiştir.

Allah Teâlâ, Peygamberlerin Efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e, şeriatın asıllarında diğer peygamberlerin şeriatlarıyla birleşen ve kendinden önceki şeriatların hükmünü ortadan kaldıran, Kıyamet Gününe kadar Kitabı'nı ilave ve

eksiltmeden koruduğu yüce şeriatta on vasiyette bulunur. Allah Teâlâ, bu on vasiyette şöyle buyurur: **(Gelin Rabbiniz'in size neyi haram kıldığını okuyayım: "O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızkını biz veririz; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız. Rüşt çağına erişinceye kadar yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın; ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman yakınlarınız dahi olsa adaletli olun. Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size iyice düşünesiniz diye bunları emretti. Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun, başka yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.)** (6/el-En'am/151-153) Bu vasiyette, Allah Teâlâ haksız yere cana kıymayı haram kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim bir mü'mini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** (4/en-Nisa93) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Kişi, haram bir kana isabet etmedikçe dininde genişliktedir."** Bu hadisi Buhari, İbni Ömer radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Yine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir muahid veya zımmi öldürürse cennetin kokusunu alamaz."** Bu asırda eman verilen muahid, imam ya da yardımcıları tarafından kendisine oturum hakkı verilen gayri müslimdir. Öldürülmesiyle ilgili bu ağır tehdit, Müslümanı ona el uzatmaktan alıkoyar. Bu günlerde, Riyad'da meydana gelen ve Müslümanlarla kafirlerin öldüğü olaylar örfün kabul etmediği bir suçtur. İslam, bu davranışlardan uzaktır. Bunu yapanlar yeryüzünde bozgunculuk çıkaran suçlulardır ve büyük bir suç işlemişlerdir. İslam buna şiddetle karşıdır ve en ağır bir şiddetle kınar. Bu yıkımı, her ilim ve akıl sahibi kimse kabul etmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.)** (16/en-Nahl/90)

O bozguncular; hem kendi canlarına hem de eman verilen başka canlara kıymışlardır ki bu karanlık üstüne karanlıktır. Allah Teâlâ kendi canına kıyanı cehennemde elem verici bir azapla tehdit etmiştir. Ya, haram kılınan cana haksız yere kıyanın hali nice olur? Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki Allah sizi esirgeyecektir. Kim bir düşmanlık ve haksızlık ile bunu yaparsa onu ateşe koyacağız; bu ise Allah'a çok kolaydır.)** (4/en-Nisa/29-30) Ebu Hureyre radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: "**Kim bir dağdan (yüksek bir yerden) kendisini aşağıya atıp öldürürse, bu intihar eden kimse cehennem ateşinde ebedi ve daimi surette kendisini yüksekten aşağıya bırakır (bir halde azap olunur). Kim zehir içer ve canına kıyarsa; zehiri elinde, içer bir halde ebedi ve daimi bir surette cehennem ateşinde (azap olunacak)tır. Kim de kendisini (bıçak gibi) bir demir parçasıyla öldürürse; o demir parçası elinde, karnına vurarak ebedi ve daimi surette cehennem ateşinde (azap olunacak)tır.**" Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bu davranış ihanettir. **(Çünkü Allah hainliği meslek edinmiş günahkarları sevmez.)** (4/en-Nisa/107) Güvende olan insanları korkutmaktır. Eğitim programlarımız bu suçla savaşmaktadır. Bu ülkenin alimleri, Harameyn-i Şerifeyn'in imamları ve tüm toplumumuz ona karşıdır.

Eğitim programlarımız, Allah'ın hak sözü ve Rasulullah'ın hak sözü üzerine kuruludur. Hakkın tümü; insanlık için hayırdır. Üzerine bâtıl bina edilmez.bu düşüncenin dışına çıkanın bu yaptığı –İslam'da kaide olduğu gibi- kendi üzerinedir. Allah Teâla şöyle buyurur: **(Hiçbir günahkar başkasının günah yükünü üstlenmez.)** (17/el-İsra/15) Ve şöyle buyurur: **(Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur.)** (4/en-Nisa/111)

Bal arılarından bir kaçı zehirli ürün topladı diye bütün bal arıları suçlanabilir mi? Bu ülkenin yöneticileri, adam öldürmeye ve yıkıma veya güvenliği hedef alan bozgunculuğa kalkışanı gözlemektedir. Bunu yaparken İslam Şeriatı'nın; insanların kanlarının, mallarının ve haklarının korunmasını vacip kılmasından yola çıkmaktadırlar ve şeriatın hükümlerini uygulamaktadırlar.

Ey insanlar! Ülkemizin güvenliği hepimizin üzerine görevdir. Şeriatça, tahribata hazırlanan bir kişinin yerini bilen, insanlardan onun kötülüğünü engellemek için, yetkililere onu bildirmelidir. Onu gizlemek caiz değildir. İmamları tekfir eden ve kendilerine uymayanları tekfir eden harici düşünceye aldanan bazı gençleri de uyarıyoruz. Allah; Allah'a isyan olmayan işlerde yöneticilere itaati emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan idarecilere de itaat edin.)** (4/en-Nisa/59) İbni Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder. **"Emirinin bir şeyinden hoşlanmayan sabretsin; çünkü sultandan bir karış çıkan cahiliye ölümü üzerine ölmüştür."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Kim bana itaat ederse Allah'a itaat etmiştir. Kim bana isyan ederse Allah'a isyan etmiştir. Kim de emire isyan ederse bana isyan etmiştir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Ebu Bekra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet bildirir: **"Kim sultanı hor görürse, Allah da onu hor görür."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in haricileri nasıl kötülediğine bak! **"Onların namazı yanında namazınızı, orucu yanında orucunuzu, (Kur'ân) okumaları yanında (Kur'ân) okumanızı küçük görürsünüz. Okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar."** Kur'ân ve Sünnet'i ilimde derinleşen alimlerden öğrenmek ve Selef-i Salih'in anlayışına sarılmak harici düşünceden kurtuluşun yoludur.

Biz Müslümanlar, Müslümanlardan aykırı düşüncelere sapanları İslam Şeriatı gereği İslam'ın hükümlerine göre hesaba çekmekle yükümlüyüz. Öyle ki, bu hükümler, haddi aşanı sınırında durdurur ve insanlardan şerrini alıkoyar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, bozgunculuğu sevmez.)** (2/el-Bakara/205)

Aynı şekilde Müslümanlar; Batı'dan da, kendilerinden olanları, Filistinliler'e karşı işledikleri terör olayları üzerine hesaba çekmelerini talep etmektedir. Filistinliler'in ülkelerinde, güvenlik ve saygınlık içinde yaşama haklarının garanti altına alınmasını talep etmektedir. Çünkü Batı, Filistin'de olanlardan tarih önünde sorumludur. Biz Müslümanlar; geçtiğimiz dönemlerde sıkıntılar yaşayan Irak'a fırsat verilmesini ve dinini , güvenliğini ve çıkarlarını koruyacak bir hükümeti özgürce seçmek üzere Irak halkının serbest bırakılmasını Batı'dan talep ediyoruz. Tâ ki Irak halkı, çıkarlarını tehdit edecek terör olaylarına maruz kalmasın.

Yine Müslümanlar, Müslüman halkların çıkarlarına saygı göstermesini, Batı'nın çıkarları karşısında onları boşa götürmemesini ve görmezden gelmemesini talep ediyoruz. Çünkü Müslüman halkların haklarına saygı göstermek adaleti gerçekleştirir, bütün halkların ihtiyacı olan yarar değişimini sağlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Rabbiniz'e karşı gelmekten sakının. Ne babanın evladı, ne evladın babası namına bir şey ödeyemeyeceği günden çekinin. Bilin ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın.)** (31/Lokman/33)

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve kopmayan kulpla İslam'a sarılın!. Allah'ın üzerinize yağdırdığı gizli ve aşikar nimetlere şükredin. O, kendisine ibadet etmeniz için size nimetler vermiş ve kendisine teslim olmanız için bağışta bulunmuştur. Rızasını talep edin ve haramlarından uzak durun diye size ihsanda bulunmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte böylece Allah Müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlar.)** (16/en-Nahl/81)

Hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekin. Rabbinizin nimetlerinden hiçbir şeyi küçük görmeyin. Çünkü Allah'ın nimetleri arasında küçük ve değersiz bir şey yoktur. Bütün nimetlerin, şükre ve sabra ihtiyacı vardır.

Biliniz ki, üzerinizde Allah'ın melekleri vardır. Amellerinizden ve niyetlerinizden hiçbir şey onlara gizli kalmaz. Allah, bunları bir kitapta toplar ve Kıyamet Günü her insana **(Kitabını oku! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.)** (17/el-İsra/14) buyurur. Ve **"Ey kullarım; Bunlar sizin amelleriniz!"** buyurur.

Biliniz ki, cehenneme giren hiç kimseye dünyada yararlandığı nimetler fayda vermeyecek. Hiç kimseye de dünyada çektiği dertler ve sıkıntılar zarar vermeyecek. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ne dersin! Eğer biz onları yıllarca yaşatıp nimetlerden faydalandırsak, sonra tehdit edilmekte oldukları başlarına gelse! Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiç yarar sağlamayacaktır.)** (26/eş-Şuara/205-207) Hadis-i şerifte de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cehennem ehlinden, dünyada en çok nimet görmüş olanı getirilir, cehenneme daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç nimet gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir nimet görmedim" der. Cennet ehlinden, dünyada en çok sıkıntı görmüş olanı getirilir, cennete daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç sıkıntı gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir sıkıntı görmedim" der."**

Cehennemden korkun ve sakının!.. Cehenneme götüren yolları terk edin. Çünkü cehennemin sıcağı şiddetli ve dibi derindir. Cehennem ehlinin yiyeceği zakkum ve kuru dikendir. İçecekleri irinli su ve erimiş madendir. Giyecekleri demir ve katrandır. Azapları ise ebedidir. Genişliği gökler ve yer kadar olan, nimetleri bitip tükenmeyen cenneti isteyin. Allah, cennet ehli için rahatlığı sürekli yeniler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda dahası da vardır.)** (50/Kaf/35)

Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ sizlere, kendi adını zikrederek başladığı bir şey emreder. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Gençler Nasıl Sapıyor?

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 29.03.1424 Hicri – 30.05.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'tan hakkıyla korkmak (takva) ne güzel umut ve O'ndan yüz çevirmek ne kötü davranıştır.

Ey Müslümanlar! Allah, kullarını düzgün ve sağlıklı bir fıtrat üzere yaratmış, onu sağlamlaştırmak ve tamamlamak üzere elçiler göndermiştir. Yetişmekte olan nesiller, hayatının ilk döneminde açık bir defter ve tertemiz bir sicil gibidir. Kendisine verilen hakkı ve batılı alır. Doğru veya bozuk inanç, güzel veya çirkin ahlak gibi ekilen her şeyin yetiştiği bir topraktır. **"Her çocuk fıtrat üzere doğar. Anne ve babası onu Yahudileştirirler, Hıristiyanlaştırırlar veya Mecusileştirirler."**

Gençlerin akılları İslam düşmanlarının hedefidir. Gençleri ağlarına düşürmek için onları bazen fitne çamuruna iteklemek ve bazen de şüpheye düşürmek için onları heva ve heves bataklığına sürüklemek ve haramlara, oyun ve eğlenceye boğmak için çok çeşitli araçlar kullanmaktadırlar. Gençler için, Allah'ın izniyle şeriatın ilmine sığınmaktan daha yararlı bir şey yoktur. Çünkü şeriat ilmi imanı artırır ve basireti açar. Nefsi arındırır ve aşağılık davranışlardan uzaklaştırır. Şeriat ilmini talep eden, yüce insanlar sınıfından sayılır: **(Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltir.)** (58/el-Mücadele/11) Davranışları cennette sonsuza dek kalmaya uygundur. İnsanlar ondan razıdır ve yaptığı için bağışlanma dilerler. Melekler, ilim ehliyle oturmayı isterler.

Dine ve şeriata saygının bir gereği de alimlere saygı duymaktır. Çünkü onlar, Allah'ın peygamberlerinin davetlerindeki halifeleridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Alimler peygamberlerin mirasçılarıdır."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Onları yüceltmemiz ve onlara saygı duymamız gerekir. Bu dinin geçmiş nesilleri böyle yapmıştır. Rebi' b. Süleyman şöyle der: "Şafii bana bakarken, ondan korkumdan su içmeye cesaret edemezdim." Onlara sormak ilim ve onlarla oturmak mutluluktur. Onlarla birlikte olmak davranışları düzeltir. Onlara bağlanmak, Allah'ın izniyle gençleri hatalardan korur. Meymun b. Mehran şöyle der: "Kalbimin doğruluğunu, alimlerle oturmada buldum." Alimlerle oturmak yalnızca ilim ve marifeti artırmak için değildir. Bundan öte, onların yolunu ve sıfatını örnek almak içindir. Beklentinin yüksek olması ve başkalarına yararlı olmak ihtiyaç duyulan bir başka ilimdir. Müslümanların yeni nesillerinin bundan uzak olması gelişigüzel ilim talep etmelerine, kendi görüşlerini beğenmelerine ve az ibadet etmelerine yol açar. Gençlere düşen görev fitne, şüphe ve şehvet alanlarından uzak durmaktır. Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem fitnelerden Allah'a sığınmış; sahabilerine de onlardan Allah'a sığınmalarını emretmiştir. Fitnelere yönelen ve kulak veren onlara düşer. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim onlara yönelirse, onlar onu kapar."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

İslam Dini, Kur'an ve Sünnet nurlarına bağlılığı emreder ve onlara ters düşen, kalpte bozgunculuk doğuran şeyleri yasaklar. Şüphe kalbe yerleşince, onu oradan söküp atmak zor olur. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kul kendini belaya atarsa, Allah onu kendi haline bırakır." Vacipleri yerine getirmede kusurlu davranmak, haramlara düşmek, gençliğin uydu yayınlarına sarılması ve kötülüklerin peşinden koşması ahlakın bozulmasının ve davranışların adileşmesinin ana kapısı,

sapık fikirlerin otlağıdır. Kalp, günahların çokluğuyla kararınca onun için iyiliği yerine getirmek zorlaşır ve kötülüğü kabul etmek kolaylaşır.

Yeni yetişen nesilleri eğitim ve öğretim programları hakkında şüpheye düşürmek ilim elde etme ve onlardan bilgi edinme yönündeki isteklerini zayıflatır. Zamanla gelen değişimler, arka arkaya yaşanan olaylar ve ortaya çıkan fitneler dini eğitim programlarının yoğunlaştırılması gereğini kesin olarak vurgulamaktadır. Dini eğitim programları daha da genişletilmeli, daha geniş açıklanmalı ve yeni nesiller için anlaşılması kolay hale getirilmelidir. Bununla birlikte dini derslerin dışındaki, biri diğerine gereksinim bırakmayan dersleri çoğaltarak öğrencilerin yükü de artırılmamalıdır. Çünkü şeriat konularına ihtiyaç çok daha fazladır.

Dine ve ilimle amel etmeye dayalı bu eğitim programları sayesinde bu ülke, Allah'a hamdolsun, şeriat hükümlerini anlayan alimlerle doludur. Fetvalarda ve bilinmeyen konularda onlara başvurulur. İrşat ve davette güven ve saygı kazanmışlardır. Allah'ın lütfuyla, bu eğitim programlarını okuyanlar arasından dürüst bakanlar ve güvenilir müsteşarlar, kültürlü edebiyatçılar ve medya mensubu gazeteciler, kabiliyetli doktorlar ve bilgili ekonomistler çıkmıştır. Onların arasından uygarlığın ve toplum hayatının temel unsurlarının kurulmasına ve gelişmesine katkıda bulunanlar çıkmıştır. Dolayısıyla, meyvesi bu olan eğitim programlarına övgüde bulunmak vefakarlığın bir gereğidir.

Ey Müslümanlar! Medya, topluma açılan geniş bir penceredir. Yönlendirme ve irşat, nasihat etme ve fetva verme noktasında gençler ondan geniş bir pay almaya ihtiyaç duymaktadır. Dini alaya alarak, dindarlarla dalga geçerek ve onları ayıplayarak dine ve dindarlara saldırmak kalpleri kinle doldurur ve gizli duyguları alevlendirir. Yeni yetişen nesillere sahip çıkmak ve onları yönlendirmek, düşmanların onlara tatlı dille ve güzel açıklamalarla kandırmasını önlemek için uygulanan doğru bir yoldur.

Kur'ân-ı Kerim, Alemlerin Rabbi'nin kelamıdır. O'nu okumakla sükunet iner. O'nu düşünmekle iman artar. O, karanlıkları yok eden bir nurdur: **(Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir kitap geldi.)** (5/el-Maide/15) Bu ülkede Allah'ın evlerinde Kur'ân-ı Kerim halkalarının yaygın olması ve yöneticilerinin onları gözetmesi şükür gerektiren, övünülecek ve gurur duyulacak bir olaydır. Allah, bu halkalarla birçok genci sapmaktan kurtarmış ve bunlarla dinini korumuştur. Ne çok yetim onlardan faydalanmış ve ne çok gence iyilik sunmuştur. Ne çok kötülük kapısı kapatmış, ne çok kişinin anlayışını genişletmiş ve ne çok ufuklar açmıştır. Kur'ân-ı Kerim ilimlerin aslı ve esasıdır. Edep ve ahlak kuralları ondan alınır. Babaların, çocuklarını, Allah'ın Kitabı'nı ezberlemeye yönlendirmesi, onları kötülüklerden ve fitnelerden korur. Sapık fikirlerin, onların aklına işlemesine engel olur.

Boş vakit de fikri ve ahlaki sapmaya yol açan faktörlerden biridir. Aynı şekilde; sakıncalı oyun ve eğlencelerle uydu yayınlarının da fikirlerin sapmasında, gençler için pusuda bekleyenler tarafından inançların kirlenmesi ve akılların zehirlenmesinde büyük payı vardır. Zeki baba; hüzün ve pişmanlık yaşı dökmeden önce, bir facia haberiyle karşılaşmadan önce bu yayınların ve eğlencelerin evine girmesini engelleyendir.

Ey Müslümanlar! Baba ile çocuk arasındaki kopukluk çocuğun, içinde sakladığı duygu ve düşünceleri babasından gizlemesine yol açan etkenlerden biridir. Babasından başkasına içindekileri açar. Bu başkası, eğitim ve yönlendirmeyi güzel bir şekilde yapmayan, çocuk için sevgi ve şefkat taşımayan biri olabilir. Babanın

çocuklarına yakınlığı, onlarla geniş olarak konuşması ve anne-babaya hürmeti bozmayacak şekilde görüş alışverişinde bulunması çocuklar için esenlik, babalar için huzur ve anne-babaya iyi davranmanın tesisi için bir zemindir.

Birlikte oturulan arkadaş, düzelmenin veya bozulmanın nedenidir. Allah'ın elçileri (Allah'ın salâtı ve selamı onların üzerine olsun) buna büyük değer vermiştir. Allah'ın peygamberi İsa aleyhisselam "Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir?" der. Peygamberimiz Muhammed aleyhisselam davet yolunda kendisine yardım edecek bir arkadaş edinmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetim içinden birini dost (halil) edinseydim Ebu Bekri dost edinirdim. Fakat o, benim kardeşim ve arkadaşımdır."** Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Aklım erdiğinde annem ve babam dine inanıyorlardı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'de iken gündüzün başında ve sonunda bize gelirdi."

Salih arkadaş seni hayra yönlendirir. Unuttuğunda hatırlatır. Gaflete düştüğünde seni uyandırır. Varlığında sevgisini belli eder, yokluğunda seni savunur. Kötü yoldaş ise zevklerinin, heva ve heveslerinin peşinde koşar. Sana ihtiyacı kalmayınca seni terk eder. Seni her türlü kötülüğe yaklaştırır ve her türlü hayırdan uzaklaştırır. Dünya işlerinde kendisine güvenilmez ve ahirette de onunla arkadaşlığına pişman olursun. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Yazık bana! Keşke falancayı dost edinmeseydim! Çünkü zikir bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.)** (25/el-Furkan/28-29) Bu nedenle salih insanlarla birlikte ol. Onların sohbetiyle şereflen. Dinine ve dünyana zarar verecek kimselerin arkadaşlığından uzaklaş!

Kadının, gözetim ve yönlendirmede büyük bir rolü vardır. Kadın evindeki sorumluluğu terk eder ve çokça dışarı çıkarak evini boş bırakırsa, çocuklar anne şefkati ve sevgisi göremezler. Evde, kendileriyle birlikte, aileden olmayan hizmetçiden başkasını bulamazlar. Böylece anne sevgisini ve şefkatini kaybederler. Bu da, geleceğe yönelik vaatlerle ve aldatıcı sözlerle onları kandıracak kimselere yönelmelerine engel olmaz. İslam, anneye büyük ve şerefli bir sorumluluk yüklemiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadın bir çobandır ve kocasının evinden sorumludur."** Kadının kucağından alimler ve seçkin insanlar çıkmıştır. Kadın için, evindeki akılların sorumluluğunun ona sorulmasından daha şerefli ve daha saygın bir şey yoktur. Bu nedenle; kadına düşen görev, çocukları için ileride gözyaşı dökmemek için yükümlülüklerini yerine getirmektir. Yine; kendisini evinden dışarı çıkmaya ve çocuklarını ihmal etmeye çağıran borazanları dinlememelidir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur. Kim de doğruluktan saparsa kendi zararına sapmış olur. Hiçbir günahkar, başkasının günah yükünü üstlenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edecek değiliz.)** (17/el-İsra/15)

Ey Müslümanlar! İslam'da aile, sağlam bir temeldir. Onun gölgesinde nefisler sevgi ve merhamet, şefkat ve muhabbet üzere bir araya gelir. Allah, Kitabı'nda çocuklar ve babalar üzerine yemin etmiştir. Şöyle buyurur: **(Babaya ve çocuğuna yemin ederim ki...)** (90/el-Beled/3) Çocukların doğru yolda olması anneleri ve babaları sevindirir: **(Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl!)** (25/el-Furkan/74)

Çocukların binasındaki ilk tuğla, onların nefislerine, Allah'ı gözetmeyi yerleştirmek olmalıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem henüz küçük bir çocuk olduğu halde İbni Abbas radıyallahu anhuma'ya şöyle buyurur: **"Ey çocuk! Allah'ı (dinini) koru ki, Allah da seni korusun! Allah'ı koru ki, O'nu karşında bulasın!"** Onlar; ilim ve marifet üzere eğitilmeye, vakitlerini en iyi şekilde değerlendirmeye ne kadar da muhtaçtır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sana fayda veren için çaba göster!"**

Babaya düşen görev çocuklarına yarar sağlayacak şeyleri getirmeye ve onlara zarar verecek şeyleri uzaklaştırmaya, onlar için salih arkadaşlar seçmeye çalışmaktır. Onların güzel bir şekilde yetişmeleri, anne-babalarının dinlerine bağlılığıyla ilişkilidir.

Anne-baba doğru oldukça çocuklar onları örnek alır, kayboluşa ve sapıklığa sürükleyen etkenlerden uzak olur.

Ey çocuk! Bil ki; anne ve babanın umudu senin, yaşantısı üstün ve ahlakı yüce insanlardan olmandır. Doğru yolda olman, rezilliklerden ve helâka yol açan şeylerden uzak durmandır. Sapıklığın avı veya zevklerin ve şehvetlerin esiri konumuna düşmemendir. Kendi umudunu ve onların bu umudunu bir anlık şehvet ya da gaflet ile boşa çıkarma!

Birlikte olduğun ve oturup kalktığın arkadaşlarını iyi seç! Alimlerin sohbetinden ve salihlerin meclisinden ayrılma ki dünya ve ahiret mutluluğunu elde edesin!...

İslam’a ve İslam Alimlerine Saldıranların Elleri Kurusun!

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 06.04.1424 Hicri – 06.06.2003 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah’tan hakkıyla korkun ve nimetleri dolayısıyla O’na hamdedin! O’ndan, nimetlerini artırmasını isteyin. Kaza ve kaderine sabredin. Ayağınızın kaymasından sakının! Dinini yıkan, onurunu daha çok yerle bir eder.

Ey Müslümanlar! Müslümanlara yönelik tuzak halkaları arka arkaya gelmeye devam etmekte, pusuda bekleyenlerin hileleri birbiriyle yarışmakta, hak ve batıl kuvvetleri birbiriyle çatışmaktadır. **(İşte böylece Biz her peygambere günahkarlardan düşmanlar kıldık. Yol gösteren ve yardım eden olarak sana Rabbin yeter!)** (25/el-Furkân/31) **(Biz her peygambere ins ve cin şeytanlarını böylece düşman kıldık. Onlardan kimi kimine aldatmak için yaldızlı birtakım sözler fısıldarlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Artık *sen de onları iftiraları ile baş başa bırak.)*** *(6/el-En’âm/112)*

Münafıkların ve ayakçıların iç yüzünü ve kötü niyetlerini ortaya çıkartmak için, tuzağın perdesini açmak ve hile elbisesini yırtmak için ümmetin başına musibetler ve felaketler gelmektedir. Allah ne doğru buyurmuştur. Ve Allah’tan daha doğru sözlü kim vardır? **(Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah’ın kinlerini asla meydana çıkarmayacağını mı sandılar? Eğer dilesek, onları elbette sana gösteririz. Sen de onları muhakkak simalarından tanırdın. Yine de sen onları -andolsun- söyleyişlerinden de bilirsin. Allah yaptıklarınızı bilir.)** *(47/Muhammed/29-30)*

Çirkin düşünce ve onur kırıcı yöneliş sahiplerinin İslam’a ve alimlerine, Müslümanlara ve İslam’ın temel esaslarına ve sabit değerlerine, İslami eğitim programlarına yönelik apaçık saldırıları ve gizli düşmanlıkları; ümmetin safları arasında, ümmete bağlılık iddiaları doğru olmayan kimselerin bulunduğunu açıkça vurgulamaktadır. Bunlar, düşmanlık yollarına koyulmuşlar, gazete köşelerinde dinsiz ve laik görüşler ortaya atmaktadırlar. Cahillikleri yüzünden bunlar, bir karış havadadır. İçleri, pis cerâhat ve çirkin bâtıllarla doludur. Yalan söylerler ve iftira atarlar. Bunlar, sersem bir topluluktur. Yazdıkları sayfaları kirletir. Onları, şüphe, inkar ve vesvese ile bulandırırlar.

Çarpık sözler, eğri kelimeler ve beceriksiz ahmaklık... Bunları yazanların elleri kurusun. Ve kurudu da.. Yaptığı iş ne çirkindir. İftira ve zırvanın lekelediği diller... Kötü davranışın bozduğu kalpler... Kör bir fitne ve eğri bir yaşam olsun istiyorlar. Bilgisizce bir eleştiri, edepsizce bir diyalog ve anlayışsız bir çözüm önerisi...

Şeref dışı şeylerle yükselmiş sefiller.. Küstahlaşmış cüceler... Yalana üşüşen ve birbiriyle sözleşen satılık kalemler... Onların sapıklıklarını ortaya çıkarmak ve batıllarını def etmek her Müslüman’ın üzerine düşen bir görevdir.

Küçük bir grup ve yalancı bir azınlık... Laiklik olarak adlandırılan, gerçekte dinsizlik olan ve İslam’ı yaşamdan tamamen uzaklaştırmayı hedefleyen bir batı ürünü getirdiler. Ümmetlerini, yönetimde ve idarede batının mezheplerine çağırmakta ve yaşamada onların yollarına koyulmaya davet etmektedirler. Günah ve sapıklık hayatına özlem duymakta, temiz ve iffetli yaşamdan hoşlanmamaktadırlar.

Başörtüsüne ve çarşafa saldırmakta, açılıp saçılmayı, kadın-erkek karışıklığını talep etmektedirler. Erkeklerle kadının eşit olduğunu, kadının çalışması ve özgür olması gerektiğini seslendirmektedirler. Acaba hangi eşitliği istemekteler? Kadının hangi işte çalışmasını kastetmekteler? Hangi özgürlüğe çağırmaktalar? Bu fıtrata ve kadının yapısına uygun bir eşitlik mi, yoksa sapıkların eşitliği mi?

Onlar için eşitlik; kadının, paraya ve mala tapanların elinde bir ticaret aracı haline gelmesi, erkeklerin elinde köleleştirilmesidir. Erkek ondan faydalanır, kirletir, değerini azaltır, namusunu ve şerefini çiğner. Sonra da ağzından atılan çekirdek gibi atar.

Onlara göre kadın moda evlerinde mankendir. Pavyonlarda dansözdür. Gazinolarda şarkıcıdır. Vücudunu satarak para kazanır. Erkeğe rakiptir ve ona benzer. Erkekle kavga ve rekabete tutuşur. Onlara göre eşitlik işte budur. İslam'daki eşitliğe gelince; Allah azze ve celle'nin şu kavline kulak ver: **(Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde belli hakları vardır. Erkeklerin ise kadınların üzerinde bir dereceleri vardır.)** *(2/el-Bakara/228)* Ve Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisine kulak ver: **"Kadınlar ancak erkeklerin bir diğer yarısıdır."** Bu hadisi İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder. Kadın bir diğer yarısıdır. Kadın erkeği erkek kadını bütünler. Erkek, erkekliği ve idareciliği ile erkektir. Kadın da iffeti ve dişiliği ile kadındır.

Onlara göre kadın, bir fahişe ve bir köledir. Bize göre ise kadın; şefkatli bir anne, bir eş ve değerli bir kız kardeştir. Temizlik ve nezafet, haya ve iffet, şeref ve haysiyettir. Nesiller yetiştirir. Kahramanlar yaratır. Fazilet eker ve güzellikleri besler. Milletler ve asaletler kurar. İşte bize göre kadın budur! Küfür dünyası; İslam düzeninden ve adaletinden, hikmetinden ve merhametinden yudumlasın! Bizler dünyayı; kadını köleleştirdiği ve mutsuzlaştırdığından, onunla birlikte insanlığı da mutsuzlaştırdığından beri kadına reva gördüğü zulmü artık kaldırmaya davet ediyoruz!

Ey Müslümanlar! Laiklerin ve münafıkların kin dolu saldırıları imanın en sağlam bağı olan vera (dost edinme) ve bera (düşman edinme) inancına da uzanmaktadır. İbni Abbas radıyalalahu anhuma Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Ebu Zerr radıyallahu anh'a şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İmanın hangisi daha sağlamdır?"** Ebu Zerr radıyallahu anh, "Allah ve Rasulü daha iyi bilendir" der. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İmanın en sağlam bağı; Allah için dostluk etmek ve Allah için düşmanlık etmek, Allah için sevmek ve Allah için buğzetmektir."** Bu hadisi Taberani rivayet eder. Hadisin şahitleri vardır ve onu kuvvetlendirir.

Niçin vela ve bera inancına saldırıyorlar? Dostluğun ve düşmanlığın kime olmasını istiyorlar? Kimi dost edinmemizi, kimi sevmemizi ve kime buğzetmemizi istiyorlar?

Şüphesiz onlar; onların sevdiklerini dost edinmemiz ve onların hoşlanmadıklarını düşman edinmemiz için, sonrasında da Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in buğzettiğini düşman edinmememiz için vela ve bera (dostluk ve düşmanlık) inancına saldırıyorlar. İnancımızdan ve ahlakımızdan, kutsal değerlerimizden, tarihimizden ve asaletimizden uzaklaşmamızı; küfür inancını, küfür ahlakını ve değerlerini, küfür hayatını dost edinmemizi istiyorlar!..

Alimlere ve salih insanlara kusur bulup onlarla alay ediyorlar. Allah rızası için çalışan insanlara, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma heyeti mensuplarına saldırıyorlar. Onlara karşı asılsız ithamlarda bulunuyor ve hatalarını büyütüyorlar. Irzlarını çiğniyor ve yaptıkları iyi işleri hiç dile getirmiyorlar.

Açık-saçık uydu yayınları, aşağılık dergiler, film ve müzik evleri –kurbanları, sayılamayacak kadar çok olmasına rağmen- onların dilinden ve kaleminden kurtulmuş durumda. Oysa tevhid ve inanç kitapları, şer'i dersler onlardan kurtulamadı. Bunların oranının azaltılmasını talep etmektedirler. Oysa yeryüzünde; kaynağını Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden alan eğitim metodumuz gibi açık ve seçik bir şekilde hakları gözeten, güvenliği ve adaleti sağlayan bir eğitim metodu daha yoktur.

Gözle görülen bir çarpıklık, aşırı bir zulüm, apaçık bir terslik ve inanç savaşı... Kendileri düşmanlık yolunu seçtikleri halde hoşgörüye davet ediyorlar. Kin ve nefret doğuran fikirler ortaya atıyorlar. Karşı görüşü susturuyor, ona düşmanlık ediyor ve baskı uyguluyorlar. Görülebilecek en çirkin aşırılık ve radikallikle itidalli olmaya çağırıyorlar!..

Başkalarının güvenliğini hiç önemsemiyor, tarihini küçümsüyorlar. Kutsal ve ahlaki değerlerine hakaret edip aşağılıyorlar. Bütün bunlar; batının önünde yaşadıkları zillet ve teslimiyeti, eriyiş ve yok oluşu anlatmaktadır ve onlar, ümmetin de kendileri gibi yaşamasını istiyorlar.

Samimiyet, ıslah ve yenilik iddiasında bulunuyorlar. Kendilerinden başkasını gericilikle, taassup ve katılıkla, aşırılık ve terörle suçluyorlar. **(Ağızlarından çıkan bu söz ne büyük! Onlar ancak yalan söylerler.)** *(18/el-Kehf/5)* **("İyilikten başka bir şey kasdetmedik" diye yemin ederler. Halbuki Allah, onların muhakkak yalancı olduklarına şahitlik eder.)** *(9/et-Tevbe/107)* **(Allah şahitlik eder ki, muhakkak münafıklar yalancıdırlar.)** *(63/el-Munâfikûn/1)* **(Onlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın!" denildiği zaman, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Dikkat edin; gerçekten onlar bozgunculuk edenlerin tâ kendileridir, fakat fark etmezler.)** *(2/el-Bakara/11-12)*

Ey Müslümanlar! Bu pis bitki ve lanetli ağaç, İslam ülkelerine ekildi ve dallanıp budaklandı. Eğitimin, medyanın, ekonominin, ordunun, yasama ve yönetmenin yönetimi bir buçuk yüzyıldan fazla bir süredir ona teslim edildi. Sonuç ne oldu? Ekonomideki kötü durum, teknolojide geri kalmışlık, yürütmede yolsuzluk, medyadaki ve yeni yetişen nesillerdeki sapma... Savaş alanlarında ise, işte ardı ardına gelen hezimetler... İşte laikler, işte sonuçları ve ürünleri... Doğru yoldan sapmış bir topluluk... Onları savunan bâtılı savunmuştur. Onlara yardım eden, İslam'ın yıkımına yardım etmiştir. Onlardan sakının ve onların ağına düşmeyin! Ortaya attıkları şüphelerle ve süslü sözleriyle sizleri dininizden alıkoymasınlar!

Huzeyfe İbnu'l Yemân radıyallahu anh der ki: "İnsanlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e hayrı soruyorlardı. Ben ise, bana ulaşması korkusuyla şerri soruyordum. Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler, cahillik ve şer içerisindeydik. Allah bize, bu hayrı getirdi. Bu hayırdan sonra bir şer var mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet"** dedi. Dedim ki: "Bu şerden sonra bir hayır var mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet ve onda bir bulanıklık vardır"** dedi. "Bulanıklığı nedir?" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Yolumdan başkasına koyulan bir topluluktur. Onların yaptıklarını tanırsın ve**

kabullenmezsin.” “Bu hayırdan sonra bir şer var mı?” dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“Cehennem kapıları üzerinde durmuş bir takım davetçiler vardır. Onların, cehenneme çağrısına katılanı cehenneme atarlar.”** Dedim ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Onları bize tarif et!” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **“Onlar bizim kavmimizdendir ve dilimizi konuşurlar”** buyurdu.” Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ’nın dinine aykırı düşen, inat ederek onda haddi aşan veya onda bozgunculuk çıkarmaya çalışan herkes soysuz ve sevimsizdir, alçak ve hakir bir düşmandır. Sonu kötüdür ve düşüncesi aşağılıktır. **(İzzet (üstünlük) Allah’ındır, Rasulü’nündür ve iman edenlerindir. Fakat münafıklar bilmezler.)** *(63/el-Munâfikûn/8)* Kim Allah’a söverse, O’nu yetersiz görürse, dinle alay eden açık bir davranışta bulunur veya söz söylerse, Kur’ân ile alay ederse veya O’nun hürmetini düşürürse, dinden çıkışı (riddeti) tekrar ederse; Allah’ın onun hakkındaki hükmü hiç kimse için bilinmeyen bir şey değildir. Ondan, ümmetine hiçbir hayır ve ıslah beklenmez.

Ey Müslümanlar! Ümmetin inancından, Rabbi’nin Kitabı’ndan ve Nebi’si Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in sünnetinden, ilim ve doğruluk ehlinin direktiflerinden kaynaklanmayan her ıslah projesi asılsız bir ıslahtır. Çirkin bir değişim ve bilinen bir bozgunculuktur. Ebu Bekr b. Ayyaş rahimehullah şöyle der: “Allah Teâlâ Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’i yeryüzü ehline gönderdiğinde onlar bozgunculuk içindeydiler. Allah onları, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile ıslah etti. Kim, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in getirdiğinin tersine bir şeye çağırırsa o kimse yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlardandır.

Ey Müslümanlar! İslam’ın dışında hidayet arayan sapar. İslam’ın dışında ıslah arayan yanlış yapar. İslam’ın dışında izzet arayan ise zillete düşer. Tevhid olmadan güvenlik isteyenin güvenliği kaybolur ve bozulur. Bizler, Allah’ın İslam ile izzetli kıldığı bir topluluğuz. Ne zaman izzeti onun dışında bir şeyde ararsak Allah bizi zelil eder.

Ey Müslümanlar! Bizler hakka davet ettiğimiz, dünyaya yol gösterdiğimiz ve hayır bina ettiğimiz sürece bâtıl gelişemeyecek ve sapıklık ehli kalmayacaktır. Ne zaman samimiyetle iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırsak, şüphesiz bâtıl yenilecek ve bâtıl ehli azalacak, hak ortaya çıkacak ve yayılacaktır. Allah emrinde galiptir fakat insanların çoğu bunu bilmez.

Ey Müslümanlar! Gelişen olaylar ve değişimler önünde sebat edip kararlılık gösterin! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz ki, arkanızda sabır gerektiren günler var. Onda sabretmek, kor ateşi elde tutmak gibidir. Onlardan (salih) amel işleyene; onun ameli gibi amel işleyen elli adamın ecri vardır.”** Denildi ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Onlardan elli kişinin ecri mi?” Şöyle buyurur: **“Sizden elli kişinin ecri.”** Bu hadisi Ebu Davud ve İbni Mace rivayet eder.

Nimetleri tükenmeyen ve kendisinde ikamet eden değişikliğe uğramayan bir yurda (cennete) yönelin! Dininize sarılın ve ona sımsıkı tutunun! Onun hükmüne boyun eğin ve yönlendirmesine uyun ki fitnelerden kurtulun, mutlu yaşayın ve dininize vefalı olarak can verin!

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin; O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin! **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin!)** *(3/Âl-i Imrân/102)*

Ey Müslümanlar! Kıtlık ve kuraklık, ayrılık ve ihtilaf zamanında bozgunculuğun ve sapıklığın yayıldığı anlarda Müslüman, yalnızlığı giderecek bir arkadaş, şüpheyi giderecek bir açıklama, karanlığı giderecek bir ışık ve özlemi giderecek bir kaynak arar. Kur'ân ve sünneti ümmetin ilk alimlerinin anlayışıyla anlatmaktan başka tehlikelerden koruyacak bir kale ve hatalardan koruyacak bir sığınak yoktur. Bu nedenle Kur'ân'a ve Sünnet'e sarılın ve içindekilere sımsıkı tutunun. Zeyd b. Erkâm radıyallahu anh Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah'ın Kitabı, Allah'ın ipidir. Kim onu takip ederse hidayet üzere olu. Kim de onu terk ederse sapıklık üzere olur."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Cabir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Sizin aranızda, kendisine tutunduktan sonra asla sapmayacağınız bir şey bıraktım: Allah'ın Kitabı."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz ben, onlardan sonra sapmayacağınız ve havzın yanında bana kavuşuncaya kadar ayrılığa düşmeyeceğiniz iki şey bıraktım: Allah'ın Kitabı ve sünnetim."** Bu hadisi Hakim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Alimler ümmetin bekçileridir. Verdikleri öğütlerde samimidirler ve ümmetin çıkarlarını bilirler. Şeriatın delilleriyle ve inancın gerekleriyle amel ederler. Onlar; insanların, delillerden hüküm çıkarmaya en çok gücü yetenleri, helali ve haramı en çok bilenleridir. Bakışları derin ve görüşleri sağlamdır. Düşünceleri incedir ve düşüncelerinde doğruluk ve başarı işareti vardır. Anlaşılmayan şeyleri onlara sorun ve kapalı kalan konularda onlarla istişare edin. Başa gelen musibetleri onlara arz edin.

Kendi görüşlünüzle onlardan ayrılmaktan ya da ilimden nasibi olmayanlara sormaktan sakının! Allah'tan hidayet dileyin ve sapıklıktan O'na sığının! Dillerinizi faydasız sözlerden koruyun! Gereksiz tartışmadan ve münakaşadan sakının. Çünkü bunlar fitnenin başı ve ayrılığın aracıdır. Müslüman, Müslümanların dilinden ve elinden emin olduğu kişidir. Yumuşak başlılıktan mahrum olan bütün hayırlardan mahrum olur. Çünkü Allah; öfke ile yapılana vermediğini, yumuşak başlılıkla yapılana verir. Yumuşak başlılık hangi şeyde olursa onu güzelleştirir ve hangi şey de yumuşak başlılıktan yoksun olursa çirkinleşir.

Zarar veren ve fayda vermeyen, bölen ve birleştirmeyen, kötülüğü çeken ve def etmeyen davranışlara yönelmekten sakının! Birbirinize merhamet edin ve omuz omuza verin! Birbirinize buğzedip tuzak kurmayın! Ey Allah'ın kulları kardeş olun!

Allah hepimizi fitnelerden korusun ve üzerimizdeki nimetlerini devam ettirsin! İnsanların en hayırlısına salât ve selamda bulunun...